

ముల్చులు

గోవర్త

క.వి.రమేష్ రెడ్డి

డిప్యూటీ ఇన్‌సెక్యూరిటీస్ జనరల్
(అజ్ఞస్తేషన్ మరియు స్టోంపులు)

పదవీ విరమణాభినందన

“గుణాలు కొండలు”

30 సెప్టెంబర్, 2025

కామినే వెంకట రమేష్ రెడ్డి

దిపుర్ణాటి ఇన్స్పెక్టర్ జనరల్
రిజిస్ట్రేషన్ మరియు స్టోంపుల శాఖ

వదశీ విరమణిత్వవ
ఆభినందన

ప్రత్యేక సంచిక

తేది: 30 నవంబర్ 2025

వేదిక:

జెన్వెన్ కనెసన్స్,
దేవరయాంజాల్, సికింద్రాబాద్.

అలంకరణ...

ముద్రణ:

యదు గ్రాఫిక్స్

కాచిగూడ, హైదరాబాద్.

98488 44860

<p>Dear RAMESH Sri Rajiv Gandhi Hanumanthu IAS, IG</p> <p>ఉద్యోగం ఒక దైవారాధన శ్రీ ఎల. వెంకట రాజేష్ - వి.వి.జి</p> <p>కొరా కాగజ్ రమేం గింజల మధుసూదన్ రెడ్డి - జె.వి.జి</p> <p>అధ్యాత్మ ప్రస్తరం వేముల శ్రీవివాసులు, - జె.వి.జి</p> <p>Optimistic Mrs. S.D Twinkle Joan</p> <p>Shine Again Subhashini</p> <p>- వల్లీ సుబ్బలక్షీ ఆదర్శం</p> <p>COMPASSION G. Subbarayudu</p> <p>పరిమళంచే మానవత్వం కే. రాంబాబు</p> <p>ఆ-శీర్ష్యచవనం జాకంటి నర్సారెడ్డి</p> <p>విశేయాల్ దేవరాజు విష్ణువర్ధన రాజు</p> <p>మేరు నఘుట్టరుడు K. RAGHU BABU</p> <p>Down to Earth K.Sanjeeva Reddy</p> <p>మంచి పాలనా దళ్ళడు జి.స్థితర్మణ్</p> <p>కాలుఫిత్ కయ్యుర ప్రేజలత్ నెయ్యుర సూకల సైబిరెడ్డి</p> <p>బాధులే బాటసాల్యా..! బంధంలే బలగా...!! జ. సంతోష రెడ్డి</p> <p>వేపిరెడ్డి నరేందర్ రెడ్డి ధీన్యజీవి</p> <p>A Tree of Life Jagan Mohan R. Kaminety</p> <p>ఏ గుడ్ క్రూప్ S. Ashok</p> <p>Affectionate Paritala Subb Rao</p>	<p>1</p> <p>2</p> <p>3</p> <p>4</p> <p>7</p> <p>9</p> <p>10</p> <p>12</p> <p>14</p> <p>16</p> <p>18</p> <p>22</p> <p>24</p> <p>25</p> <p>26</p> <p>29</p> <p>31</p> <p>32</p> <p>34</p> <p>35</p>	<p>ముఖాకాంక్షలు డా.దాసలి వెంకటరమణ</p> <p>అవివాదాప్రస్తుతులు కొలనుపాక విజయబూస్కర్</p> <p>My Mentor Vujjini jyothi</p> <p>మృగుదుర్భావి Y.Muthenna</p> <p>సంతృప్తులు బీ. కృపాకర్ రెడ్డి</p> <p>తనీలం బాధను బయటపెట్టడు జివి నాగేందర్ రెడ్డి</p> <p>ఓసి కాక్షపియల్ జీవితంలో కల్పిలెన్నా... కర్తుపూర్వకర్ రెడ్డి</p> <p>అట్టప్పణిస్టు... కూతురు రాజగోపాల్ రెడ్డి</p> <p>కొత్త అధ్యాయం సాఫ్టుగా సాగాలి.... పి. అసంద రెడ్డి, (ఎన్అర్ఎస్)</p> <p>వ్రియ మత్తుడు మల్లేష్ చిన్న మల్లకరెడ్డి</p> <p>మో ఊరి నుండి ఏయిన్సి..... పద్మకర్ సారంగ</p> <p>పట్టిన పల్లె, పల్లెలో నిరసిం పంచులం లర్పిన కుపుమం... కామనేని లక్ష్మిరెడ్డి, కామనేని రాజురెడ్డి</p> <p>సామిత్రునితో మధుర జ్ఞాపకాల పల్లకి... సుదారాసి రంగారావు పృథ్వీ, శ్రీచరణ్</p> <p>Saluting a True Warrior S. Vinod Kumar</p> <p>సాంగో... పాంగంగా..... అనంద్ కుమార్</p> <p>మా చిన్నమాడి మత్తుడు నాతి బాలరాజు గాడ్</p> <p>నిత్యస్వామికుడు రవీందర్ మాడిశెట్టి</p> <p>A smile that shines Enugula Srinath</p> <p>ఆ సీలపీశిలు డేవిటెంలస్ ఎఫ్టీకీ ఎలిచిపోలేసు వశ్వ గోపాల్</p> <p>ఆత్మీయ వీచ్చేలు శ్రీ విష్ణువాథ్ జీపి</p>
---	---	--

<p>ఎలా ముచ్చువుగాలను? మారుతి జీపి</p> <p>A Life of Courage and Commitment: K. Lakshmi Narayana Reddy</p> <p>The Unbroken Spirit and Eternal Flame of Courage..! Ranadheer Reddy</p> <p>మో బావుగార్య పలాపురం రవీందర్ రెడ్డి</p> <p>A LOVEABLE PERSON V V N REDDY</p> <p>గన్న వదవి పెన్ను పట్టి డి.కే.ప్రసాద్ రావు</p> <p>మా ప్రియమిత్తుడు కట్టంగారు శ్రీనివాణ్ రెడ్డి</p> <p>పదికొ సీవితం.... వదిత్యవత్ సితారామ్</p> <p>మో అన్ని...! ఎం. నాగేశ్వరరావు (నాగీజు)</p> <p>A SALUTE TO A WARRIOR D. PRATHAP</p> <p>స్నేహ బంధువు ఉపులపాటి వెంకట నల్గొంపటిస్వామి</p> <p>నా ప్రియ మిత్రుడు వి రవికుమార్</p> <p>A Flame of Inspiration C. Jayapala Reddy</p> <p>దర్శకాంతకు టీడ్యులు D. Rama Krishna Rao</p> <p>Miracle Survival Dr.G.Srinivasulu</p> <p>నా జీవన్ మార్గదర్శి</p> <p>ఆత్మియ మిత్రుడు ! కళా రమేష్</p> <p>Remain Footprints Former employees of District Registrar Office, Medchal-Malkajgiri District.</p> <p>చీటం ఈ యాత్ర...! వి. వేణుమాధవ్</p>	<p>71</p> <p>72</p> <p>73</p> <p>74</p> <p>76</p> <p>78</p> <p>80</p> <p>82</p> <p>83</p> <p>84</p> <p>86</p> <p>87</p> <p>90</p> <p>94</p> <p>96</p> <p>98</p> <p>100</p> <p>101</p> <p>102</p> <p>103</p>	<p>స్నేహసుకి బాధనామి మత్తినెని మనోహర్ రావు</p> <p>Wishing Ramesh Reddy ...</p> <p>My Kind Hearted Younger Brother Nookala Sreekanth Reddy</p> <p>ఉక్కు ముఖి, కారణ జన్మడు: మి గొబ్బార్ ప్రభాకర్ రెడ్డి (పప్పి)</p> <p>ఒక పాలీసు జవిత యాత్ర పాలాధి కృష్ణమూర్తి</p> <p>పాలై నేట్యన మనసు, పట్టుం చేంపిన దాచులు మి ముదుగంటి సరేందర్</p> <p>మంవోడు లఖీ కుమార్ చిట్టి మల్ల</p> <p>Hi Ramesh P Satyanarayana</p> <p>భీరుంపా గుజ్జల ప్రశీత - గోవర్ధన్ రెడ్డి</p> <p>ముర్మున్ మా త్రయ్య బుద్ధయ్య గాలి శైలజ విష్ణువర్థన్ రెడ్డి</p> <p>సేవ ముగిసినా... స్వాత్మ సిలచే ఉంటుంటి...! శ్రీకాంత్రెడ్డి</p> <p>ఇసుమంత్రో మారా.... బోర్డీ శీభ</p> <p>ఎదిగినా... ఒదిగిన మనిషి ! ఉమేష్ బంగాల</p> <p>ఆత్మబంధువు... జ్యోతి-మహిషాల్ రెడ్డి</p> <p>మీలరీ డిక్ట్ బోర్డీ గాలెష్యూ నరసింహరెడ్డి</p> <p>మామా అంటే 'అమ్మ' బోర్డీ పాత్రంతా రెడ్డి</p> <p>"A True Warrior, A Legacy of Un Yielding Courage" RO (AB), Karimnagar & Assistant Registrar of Chits Staff</p> <p>సబ లజస్టర్ కార్యాలయ సిబ్బంధ, సుల్తానాబాద్</p> <p>మన త్యాగమేత్తుడు మహాంకాళ రామమూర్తి</p> <p>ఆల్ ద బెస్ట్ సర్ శ్రీమతి జి. ప్రసుాన</p>
--	---	---

తరువాత క్రమంలో... నా స్క్రీట్మెన్ మరియు 36 క్ల్యారెట్ బంగార్

Sri Rajiv Gandhi Hanumanthu IAS
Secretary to the Govt.
Registration & Stamps Department,
Commissioner and Inspector General
R&S Department Telangana Hyderabad.

Dear
RAMESH

As you conclude your remarkable career, I want to express my deepest appreciation for your sacrifice, commitment, dedication, and contributions to the Department & Government.

Your story and legacy will inspire future generations. I am quiet pleased all through with your workmanship and dedication.

I appreciate your commitment to the cause and value the memories we have shared.

Your drive and thrust to excellence has been a benchmark for the generations to come.

Wishing you a happy, relaxing retirement filled with joy, good health, and fulfillment !

Best regards..,

ఉద్యోగం ఒక దైవారాధన

శ్రీ క.వి.రమేష్ రెడ్డి డిప్యూటీ ఇన్సెప్టర్ జనరల్ కు
పదవి విరమణ శుభాకాంశ్లు

రిజిస్ట్రేషన్ & స్టోంప్స్ విభాగంలో దీర్ఘకాలం ప్రామాణిక సేవలను
అందించి, అత్యానుత క్రమశిక్షణ మరియు మానవీయతతో వ్యవహారించిన
శ్రీ క.వి. రమేష్ రెడ్డి గారి పదవీ విరమణ సందర్భమున ఈ శుభాభినందన సందేశము
అందజేయడం నాకు ప్రత్యేకమైన గౌరవంగా భావిస్తున్నాను.

శ్రీ రమేష్ రెడ్డి సబ్ రిజిస్టర్ గా డిపార్ట్మెంటులో ప్రవేశించిన నాటి నుండి
నాకు సన్నిహితుడు. వ్యక్తిగతంగా ఆయన వ్యవహార కైలి, మాటలో శామ్యత,
వ్యవహారంలో మర్యాద, ప్రజల పట్ల చూపిన ఆప్యాయత ఆయన వ్యక్తిత్వానికి నిదర్శనం.
మానవతా దృక్పథంతో ప్రజలను అర్థం చేసుకుని, సమస్యల పరిష్కారంలో పారదర్శకతకు
ప్రాధాన్యతనిచ్చిన తీరు ఆయన ప్రత్యేకత.
సబ్ ఇన్సెప్టరుగా ఉద్యోగ నియమకం పొంది, ఒక పెద్ద ప్రాణాపాయ ప్రమాదాన్ని అధిగమించి...
అనుకోని పరిస్థితులలో రిజిస్ట్రేషన్ శాఖలో సబ్ రిజిస్టర్ గా బాధ్యతలు స్వీకరించి,
నిత్య విద్యార్థిలా నేర్చుకుంటూ, విభాగానికి అవసరమైన ప్రతి అంశాన్ని లోతుగా అవగతం చేసుకుని,
అత్యంత సమర్థతతో సేవలను అందించారు.
ఉద్యోగాన్ని కేవలం విధి నిర్వహణగా కాకుండా, “ప్రజాసేవయే పరమార్థం”
అన్న దృక్పథంతో, “ఉద్యోగం ఒక దైవారాధన” అన్న భావనతో త్రికరణశుద్ధితో,
నిష్పత్తంగా, నిష్పత్తో తన కర్తవ్యాన్ని నిర్వించిన తీరు ప్రశంసనీయం.
సబ్ రిజిస్టర్ గా ప్రారంభమైన ఆయన ప్రయాణం, ప్రజానీకంలో నమ్మకం మరియు
సాసుభూతిని గెలుచుకుని, జిల్లా రిజిస్టర్ గా వ్యవహారించినప్పుడు మరింత విష్టత సేవలందించడం జరిగింది.
అనంతరం డిప్యూటీ ఇన్సెప్టర్ జనరల్ హెచ్‌డాలో వ్యవహారించేటప్పుడు, పరిపాలనా క్రమశిక్షణ,
ఫీల్డ్ స్టాయి పరిజ్ఞానం, సమస్యలను తక్షణం గుర్తించగల దూరధృష్టి వంటి అసామాన్య లక్షణాలతో శాఖకు
ఒక ప్రమాణంగా నిలిచారు.
ఉన్నతాధికారులవారీగా, సహచరులవారీగా, మరియు సిబ్బందివారీగా
ఏ ఒక్క ప్రతికూల రిమార్క్ కూడా లేకుండా పదవీ విరమణ చేయడం
ఆయన నిష్పత్తంక సేవాభావానికి నిదర్శనం. ఇది శాఖ చరిత్రలో కూడా
అరుదైన విశిష్టమైన ఘట్టంగా నిలుస్తుంది.
ఆయన సేవల ద్వారా శాఖకు, ప్రభుత్వానికి, మరియు
ప్రజలకు అందించిన కృషి యథార్థంగా చిరస్మరణీయం.
రాబోయే కాలంలో కూడా ఆయన అనుభవం...

నమ్మిన విలువలు... మానవీయత...

సమాజానికి ప్రేరణగా

నిలుస్తాయని భావిస్తున్నాను.

ఈ సందర్భంగా ఆయన భవిష్యజీవితం సుఖశాంతులతో,
సిలసంపదలతో, ఆరోగ్యాలుఅనందాలతో నిండిపోవాలని
“ముాడు పుష్పలు ఆరు కాయలు”గా
వథిల్లాలని హృదయపూర్వకంగా ఆకాంక్షిస్తున్నాను.

శ్రీ క.వి. రమేష్ రెడ్డి కి
పదవీ విరమణ శుభాకాంశ్లు శుభాభినందనలు.

ఎం. వెంకట రాజేష్

అడిపనల్ ఇన్సెప్టర్ జనరల్
రిజిస్ట్రేషన్ మరియు స్టోంప్లు తెలంగాణ

కొరా కాగజ్ రమేష్

మనసులో మల్లెదనం
మాటలో పల్లెదనం
నడతలో తెల్లెదనం
మన రమేష్ రెడ్డి

జానపద గీతాలాపనలో మేటి
లలిత కళా రసాస్వాదనలో తేటి
చతుర సంభాషణలో ఘనాపాటి
మన రమేష్ రెడ్డి

అది ఆయుధమైనా, కలమైనా
ఎదురొడ్డి విధిని నిర్వర్తించే వాడు
వెన్నుపోటు విద్య ఎరుగని వాడు
మన రమేష్ రెడ్డి

పల్లె నుండి పట్టణం దాకా
అంచలంచెలుగా ఎదిగిన వాడు
ఎదిగిన కొర్కె ఒదిగిన వాడు
మన రమేష్ రెడ్డి మృత్యుంజయుడు

కామినేని వంశజుడు
జంధ్యం లేని ద్విజుడు
మన రమేష్ రెడ్డి

ఉద్యోగి జీవితం... బంగారు పంజరం
విరమణానంతరం.... స్వేచ్ఛ విహంగం
విషయస వీధుల్లో.... చుక భ్రమణం
ఆవిష్కరిస్తుంది.... సరికొత్త లోకం

రిజిస్ట్రేషన్ శాఖలో సబ్ రిజిస్ట్రేర్ అనే పద్మపూర్వోన్ని సమర్థంగా
చేదించి, జిల్లా రిజిస్ట్రేర్ గా పదోన్నతి పొంది,
డిప్యూటీ ఇన్స్పెక్టర్ జనరల్ గా పదవి విరమణ చేస్తున్న
రమేష్ రెడ్డి అనంతర జీవితం ఆయురారోగ్యాలతో
సుఖశాంతులతో పరిపూర్ణంగా ఉండాలని మనసారా ఆకాంక్షిస్తూ...

సదా మీ శ్రేయాభిలాషి
గింజల మధుసూదన్ రెడ్డి
జాయింట్ ఇన్స్పెక్టర్ జనరల్.

అద్భుత్ పోస్ట్

సీన్ 1

అది 1980ల ప్రాంతం. చదువుల్లో వెనకబడ్డ ఒక అబ్బాయి పదవ తరగతి ఫైయర్ అయ్యాడు. చదువుపై ద్యాసలేదు, ఇకపై చదువొద్దనుకున్నాడు. తన కుటుంబానికున్న వ్యవసాయ పనులకు వెళ్తున్నాడు. సంవత్సరం గడిచింది. ఏదో పనిమీద కామారెడ్డికి వెళ్చినప్పుడు పుస్తకాలు పట్టుకొని బుద్ధిగా కాలేజీకి వెళుతున్న అమ్మాయిలు, అబ్బాయిలు కనిపించారు. మనవాడిలో మధనం ప్రారంభమైంది. నేనేం చేస్తున్నాను! నా తోటోళ్లు ఏం చేస్తున్నారని? అంతే! ఇక చదువులో వెనుతిరుగలేదు. అది పడి లేచిన కెరటం.

మళ్ళీ పుస్తకం పట్టాలన్న జిజ్ఞాస కలిగించిన ఆ క్షణానికి సృష్టికర్త ఎవరు..!?

సీన్ 2

తేదీ 14 నవంబర్ 1993, ఆదివారం - మహాబాబ్ నగర్ జిల్లా, కొల్లాపూర్ పోలీస్ స్టేషన్ లో సమావేశమైన ఎస్టీ పరదేశి నాయుడు తనతో పాటు సోమశిలకు వచ్చే డిఎస్పీలు, సబ్-ఐస్పెక్టర్లు మరియు కానిస్టేబుల్లతో చెబుతున్న మాట: ‘ఈరోజు ఉదయం ఐదు గంటల ప్రాంతంలో నక్కలైట్లు సోమశిలలోని ఫారెస్ట్ గెస్ట్ హోస్పిట్, ఆర్టీసీ బస్సునూ తగులబెట్టారు. మనం వెళ్లి ప్రజలకు దైర్యం చెప్పాలి. మనమందరం ప్రైవేట్ బస్సులో వెళ్తున్నాం.

సుమారు మూడు గంటల ప్రాంతంలో సోమశిల ఫారెస్ట్ గెస్ట్ హోస్పిట్ నక్కల్నీ ఏ విధంగా ధ్వంసం చేశారని అధ్యయనం చేసి, ఎస్టీ ఆధ్యార్యంలోని పోలీస్ బృందం తిరుగు ప్రయాణం అయింది. అవకాశం కోసం పొంచి ఉన్న నక్కలైట్లు మందు పాతరతో బస్సును పేల్చి వేశారు. బస్సు సుమారు 25 అడుగుల ఎత్తు లేచి తునాతునకలై, పైన ఉన్న కరెంటు వైరటకు తగిలి నిటారుగా నిలబడిపోయింది. ఒక్కసారిగా జరిగిన పెను విస్మేటనం. చెవులు చిల్లలు పదెంత శబ్దం భయంకరమైన విధ్వంసం దుమ్ము- ధూళి - అరుపులు - కేకలు. ఏమీ కనపడని ఆ క్షణంలో పైనుంచి నక్కల్నీ కాల్పులు. బస్సులో ఎవరు బతికారో ఎవరు చనిపోయారో తెలియదు. బతికున్నోళ్లు దొరికిన ఆయుధాలతో అదృశ్య వాతావరణంలో ఆత్మ రక్షణకు కాల్పులు జరుపుతున్నారు. హాహోకారాలు మిన్నంటుతున్నాయి.

చూస్తే ఎస్టీ పరదేశినాయుడు గారితో పాటు ఇద్దరు ఎన్సిలు, ఏడుగురు కానిస్టేబుళ్లు, బస్సు డ్రైవరు, కీనరు మొత్తం 12 మంది అమరులయ్యారు. బస్సులో ఉన్న మన హీరో అప్పుడప్పుడే ఎన్సిలు బాధ్యతలు తీసుకుని ఉద్యోగ జీవితానికి శ్రీకారం చుట్టిన సంతోష క్షణాలు. అంతలోనే ఆ దుర్ఘటన. తన కాలు పోయి అసువులు నిలుపుకొని బయటపడ్డ ఆ క్షణం జీవితాంతం వెంటాడే అన్ ఫర్మిటబుల్ మెమెరీ.

ఇక్కడ కూడా తనను కాపాడిన అదృశ్య శక్తి ఎవరు...!?

వేముల శ్రీనివాసులు,
జాయింట్ ఐస్పెక్టర్ జనరల్,
రిజిస్ట్రేషన్స్ మరియు
స్టోంపుల శాఖ, తెలంగాణ
ప్రస్తుతం ప్రత్యేక అధికారి
ముఖ్యమంత్రి
కార్యాలయం తెలంగాణ.

సీన్ 3

ఎస్టీ రామారావు మూడోసారి ముఖ్యమంత్రిగా ప్రమాణ స్వీకారం చేసిన తొలి రోజులు. 1994 జూన్ జూలై లో మన కథానాయకుడు ఉద్యోగం మార్పునకు ఒక అర్థి పెట్టుకుంపే నోట్ పైల్ మీద సంతకం చేశారు. ఆ ఉత్తర్వులు అమల్లోకి రాకుండా ఏవో కొర్తిలు పెడుతున్నారు అధికారులు. మన నాయకుడు ఇక గత్యంతరం లేక ముఖ్యమంత్రిగారిని నేరుగా కలిశాడు. నక్కలైట్ దాడి గురించి వివరంగా చెప్పి, ఏ విధంగా దుర్భటనలో 12 మంది పోలీసులు అమరులయ్యారో, తాను కాలు పోగొట్టుకొని ఎంత మానసిక వేదన అనుభవిస్తున్నాడో వివరిస్తూ, తాను పెట్టుకున్న కృతిమ కాలును తీసి తన గాయాలను చూపిస్తే, మనసున్న మనిషి అయిన ఎస్టీఆర్ అధికారులను తిట్టి మనవాడికి ఎన్బి పోస్ట్ నుండి సబ్-రిజిస్ట్రార్ గా నియమిస్తూ ఉత్తర్వులు ఇచ్చారు.

ముఖ్యమంత్రి గారిని నేరుగా కలవాలన్న దైర్యం ఇచ్చిన ఆక్షణాల రూపకల్పన ఎవరిది...ఏ అదృశ్య శక్తిది..!!?

పై మూడు మట్టల్లో ఉన్న నాయకుడు మన రమేష్ రెడ్డి. పై మూడు సంఘటనల్లో ఉన్న అదృశ్య శక్తిని కొందరు భగవంతుడు అంటారు. కొందరు మిరాకిల్ అంటారు. ఇంకొందరు కోఇన్విడెన్స్ అంటారు. నేను మాత్రం అర్జెంటీనా ఫుట్ బాల్ ప్లేయర్ మారడోనా అభిమానిగా అదృశ్య హస్తం అంటాను. 1986 ఫుట్ బాల్ ప్రపంచ కప్ పోటీలో, ఇంగ్లాండ్ పై కౌర్చర్ పైనల్ లో అర్జెంటీనా చేసిన గోల్ ఇప్పటివరకు నేను చూసిన కొన్ని లక్షల గోల్స్ లో ఒక మిరాకిల్. బంతి మారడోనా చేయికి తగినిన విషయం ఎవరూ గుర్తుపట్టలేదు. అర్జెంటీనా గలిచింది. దీనినే తర్వాత ఆయన “హ్యండ్ ఆఫ్ గాడ్” అన్నాడు.

ప్రతి ఒక్కరి జీవితంలో ఈ హ్యండ్ ఆఫ్ గాడ్ లేదా అదృశ్య హస్తం ఉంటుంది. నిరాశ నిస్పాతాల్లో కూరుకొని వున్నప్పుడు లేదా ఎంత కొట్టుమిట్టాడినా సమాధానం దొరకని సమస్యకు ఎక్కడినుండో చీకట్లను తొలగిస్తూ ఒక కాంతి కిరణం గోచరిస్తుంది, ఆ కిరణం వారి జీవితాలకు వెలుగునిస్తుంది.

రమేష్ రెడ్డి జీవితంలో ఇలాంటి అదృశ్య హాస్టల క్షణాలు

ఎన్నో. మంచి మనిషి సహృదయుడు -రమేష్. నిగర్ియ, ఎంత ఎదిగినా ఒదిగి ఉండే సుగుణాలున్న రమేష్ మనందరికి ఆత్మియుడు. రమేష్ నాకు 2003 నుండి సన్నిహితుడు. తనకు చిరునప్పు, పాజిచివ్ యాటిట్యూడ్ సహజ ఆభరణాలు. రమేష్ ఎప్పుడు కలిసినా హ్యాపీగా అనిపిస్తుంది. మాటలు ఏ తొడుగులు లేకుండా స్వచ్ఛంగా ఉంటాయి. తనకు జరిగిన చెడు కంటే మంచినే ఎప్పుడు గుర్తు చేసుకునే తత్త్వం. ఎవరు ఫోన్ చేసినా ఎంత పనిలో ఉన్న నింపాదిగా సలహాలు ఇచ్చే తన తీరును అందరూ నేరుకోవాలి.

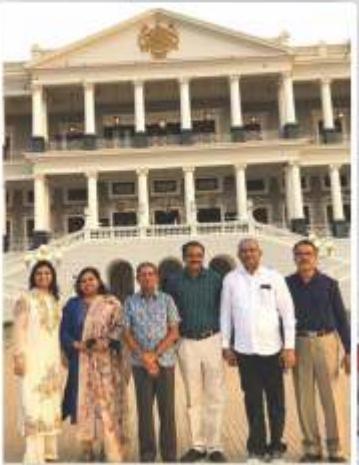
సబ్-రిజిస్ట్రార్ గా, తర్వాత డిఆర్ గా, డీపిఎస్ రమేష్ ప్రస్తానాన్ని చూసిన నేను తనను ప్రజల అధికారిగా, ఎంపతి, సిన్నియారిటీ వున్న వ్యక్తిగా గౌరవిస్తాను. స్టడీ టూర్ కోసం భోపాల్, చెన్నై లాంటి ప్రదేశాలకు వెళ్లినప్పుడు రమేష్ లో ఉండే ఇంకో కోణం బయటపడింది. తనకు చరిత్ర మీద ఆసక్తి ఎక్కువ. తేదీలు, స్థలాల వివరాలను చెప్పేవాడు. మంచి పాటగాడు కూడా.

భగవంతుడి అదృశ్యహస్తం తనకు దొరికిన మంచి కుటుంబంలో కనిపిస్తుంది. అన్నదమ్మలిరుమరు ఆత్మియంగా, ఇద్దరు పిల్లలతో ఆప్యాయంగా ఉండే రమేష్ దంపతులు సదా అనందంగా ఉండాలని, వారికి అంతా మంచే జరగాలని కోరుకుంటూ - చివరగా ఒక మాట. రమేష్ తనకు నచ్చిన వాళ్లను గొప్పగా పొగుడుతాడు. నేను సుఖాపితో సరదాగా చెబుతుంటాను - “నీవు ఎప్పుడెనా డల్ గా ఉన్నప్పుడు రమేష్ కు ఫోన్ చెయ్య. ఆయన నీకు వేఱు ఏనుగుల బలాన్ని ఇస్తాడు” అని.

మంచితనం నిండుగా ఉన్న తేసెకుండ... రమేష్.

- వేముల శ్రీనివాసులు

Optimistic

**Once upon a time
there was siren blaring and
a uniform gleaming bold,**

a Guardian on city streets with courage
wrote tales of chases and late night patrols.

Holding the law firmly and true.

This was the life he was gladly pursuing.
But time spun on and a new dawn appeared
with a desk, a pen,
stamps and stacks of documents to be cleared.

From chasing suspects to drafting policies,
what an amazing Blockbuster Career journey
of our valiant **Sri. K. Ramesh Reddy** has been!!

**Many congratulations on an inspiring career
and successful retirement!**

Working along side you has been an
extraordinary privilege.
Your kindness and empathy towards employees
created a culture of trust and respect.

Forgiving everyone and giving
a second chance to them was your strong suit.

The moments we shared inside and
outside the office have been vivacious.

Your consistent punctuality (Hahahaha!!)
to both official and unofficial events and to take it
in stride speaks of your fun nature.

In the trips we have been together,
there are many fun stories to be cherished.

Your daring Parasailing and snorkeling (Andamans)
depicts that anyone can do anything at any point in life.
Your child-like enthusiasm while observing sculptures,
art and artifacts (Bhopal) encourages us
to always be a learner.

Your effortless communication in Telugu with other
linguistic people (Mussoorie) emphasizes that
empathy and genuine curiosity is enough to
connect with anyone.

With " Seelema Seelema' you bridge barriers over
languages/cultures. **Your "Optimistic" remarks at
every turn on Himalayas that there would be
no one to report about our doom if there's a landslide or
if we fall off the cliff, Your enthusiasm to meet our
Pilot demonstrates you are never too old to have fun.**

And the list goes on....

But the most important trait which impresses me
each time is your humility in finding some good quality
in every person and genuinely praising them.

The modesty with which you express gratitude
for every opportunity you get to visit places or enjoy
food or enjoy the company of all colleagues
is what sets you apart.

Never ever ever loose this personality of yours!!
Wishing you happiness, health and many more
wonderful opportunities to explore.

Mrs. S.D Twinkle Joan
DIG (R&S) Telangana

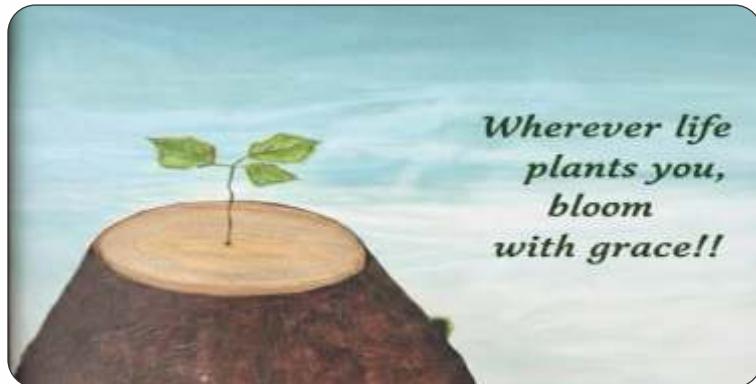

Shine Again

There are some people in life who quietly become our greatest teachers - not through lectures or grand speeches, but simply through the way they choose to live. You are one such rare soul, who has chosen positivity in spite of the biggest heartbreakin incident of your life!!

Subhashini
DIG (R&S) Telangana

Life tested you in a way most of us can't even imagine. You faced a moment of unimaginable pain and loss, a turning point that could have dimmed anyone's spirit. Yet, instead of allowing the darkness to consume you, you chose to rise — not just to stand again, but to shine again.

Today, you walk through the world with a smile that is real, laughter that is full, and a heart that is open and kind. You are cheerful, simple, genuine and unpretentious — a man who carries no shadows behind his words. You don't just live positivity, you spread it. You lift others up without even trying and you have a way of making people feel seen, appreciated and encouraged - especially me.

Your admiration, your good words and your constant support have meant more to me than you know. In you, I have found a colleague who celebrates others and a friend who lifts the spirit up when I am low!

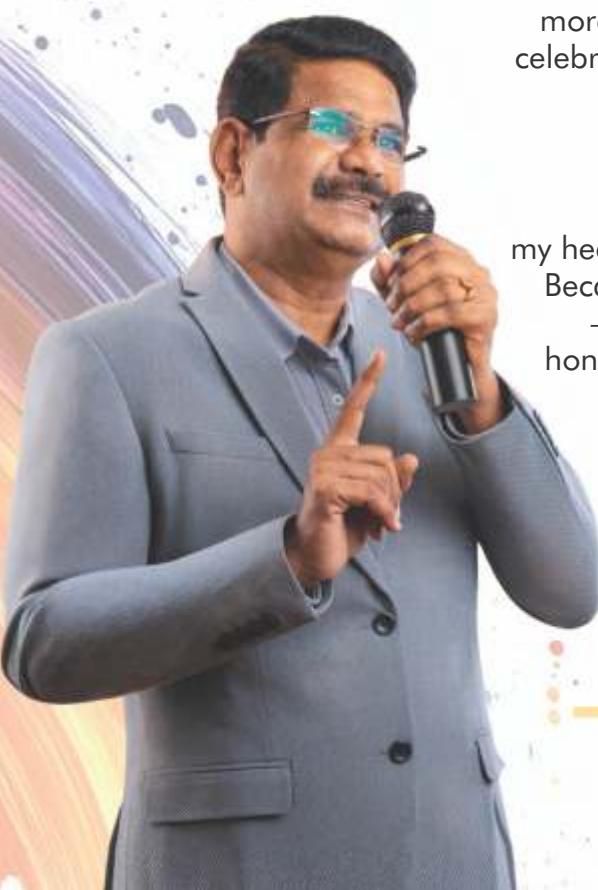
Your journey reminds me of one truth:

Strength is not in what we endure, but in how beautifully we choose to continue!!!

And now, as you begin a new chapter in your life - my heart is filled with both warmth and an unspoken quiet sadness. Because your retirement means that your presence will be missed — your humor that makes even the heaviest days lighter, your honesty that keeps things simple and real. But your goodness will stay with me, always. Workplaces can replace roles - but they can't replace people like you.

As you step into this new journey of peace and joy, may life be gentle, kind, graceful and full of laughter — just like you.

With lots of affection and best wishes,

ఆదర్శం

కుం రస్తి వీర చీర వీర కోసప్రంది...
అభిరం ఖూలైని సుకరిష్టందో చేదో అనే సంఘయం..

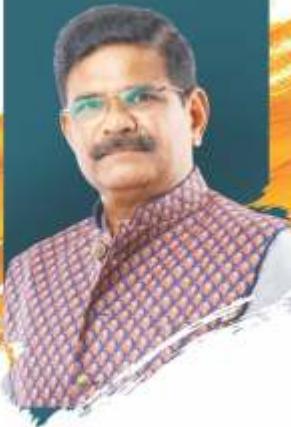
ఓగ నిముకులు రష్ట మంచీలపునులూంచి సుహాళ్లం,
సుఖులు గారికి దోగె సుఖులుచి ప్రసాదంచి సుఖుల్లం,
ఎన్న పురుషులకు ఒట్టి మత్కుల్కులులు ఎడిగెన ఆయన,
ఆ చెప్పుల్లిస మళ్లే ఎందరికో అంచుల్లి
ఆదర్శంగా నీచిన మంచి మరిపి

నే నరకు,
అణునణుల్కు స్వదధిల్కునం
మాయల్కు ఎనరిఫ్ నొర్చుంచుని మృదుల్కునం,
ఉన నంట స్వల్కుల్కునం
అన్న తెలి ను DIG క్లేష్ రిష్టగారు
అన్నపేళి క్షేత్రాన్నపల్కు

- నీ మాయప్రశ్న

Compassion

Retirement of Sri K.V. Ramesh Reddy

**Deputy Inspector General,
Registration and Stamps Department,
Government of Telangana**

It is with great pleasure and deep respect that I pen this note on the occasion of the retirement of Sri K.V. Ramesh Reddy, Deputy Inspector General, Registration and Stamps Department, Government of Telangana. His remarkable journey in public service stands as an inspiring example of dedication, integrity, and professional excellence. Sri Ramesh Reddy has served with distinction in various capacities throughout his illustrious career spanning over three decades. From his early years as Sub-Registrar in offices such as Malkajgiri, RO Sanga Reddy, Uppal etc., to his later responsibilities as District Registrar and eventually Deputy Inspector General, he consistently demonstrated exceptional administrative capability and an unwavering commitment to the principles of good governance. His knowledge of registration laws, his meticulous attention to detail, and his fairness in decision-making have earned him the admiration and trust of colleagues, subordinates, and the public alike.

Beyond his professional achievements, what truly sets Sri Ramesh Reddy apart is his character and personal qualities. He is known for his humility, integrity, and gentle disposition—a person who leads not by authority, but by example. His ability to handle complex situations with calmness and wisdom, coupled with his approachable nature, has left a lasting impression on everyone who has worked with him. He has always been a guide and mentor to many officers in the department, nurturing a culture of discipline, teamwork, and mutual respect.

G. Subbarayudu

Joint Inspector General (Retd.)
Registration and Stamps
Department Government of
Andhra Pradesh

My professional association with Sri K.V. Ramesh Reddy from 2002 to 2014 remains one of the most rewarding phases of my service. During this period, I had the privilege of working closely with him on several administrative matters and departmental initiatives. His professional insight, collaborative spirit, and unwavering dedication to public service have always inspired me personally. Our association was marked by mutual respect, shared values, and a common vision for improving the efficiency and transparency of departmental operations.

Even after my retirement, Sri K.V. Ramesh Reddy has continued to maintain his cordial association and has always responded positively to any departmental or personal issues. His helpful and considerate nature further reflects his humane and cooperative spirit, which has earned him deep affection and respect among his colleagues and friends.

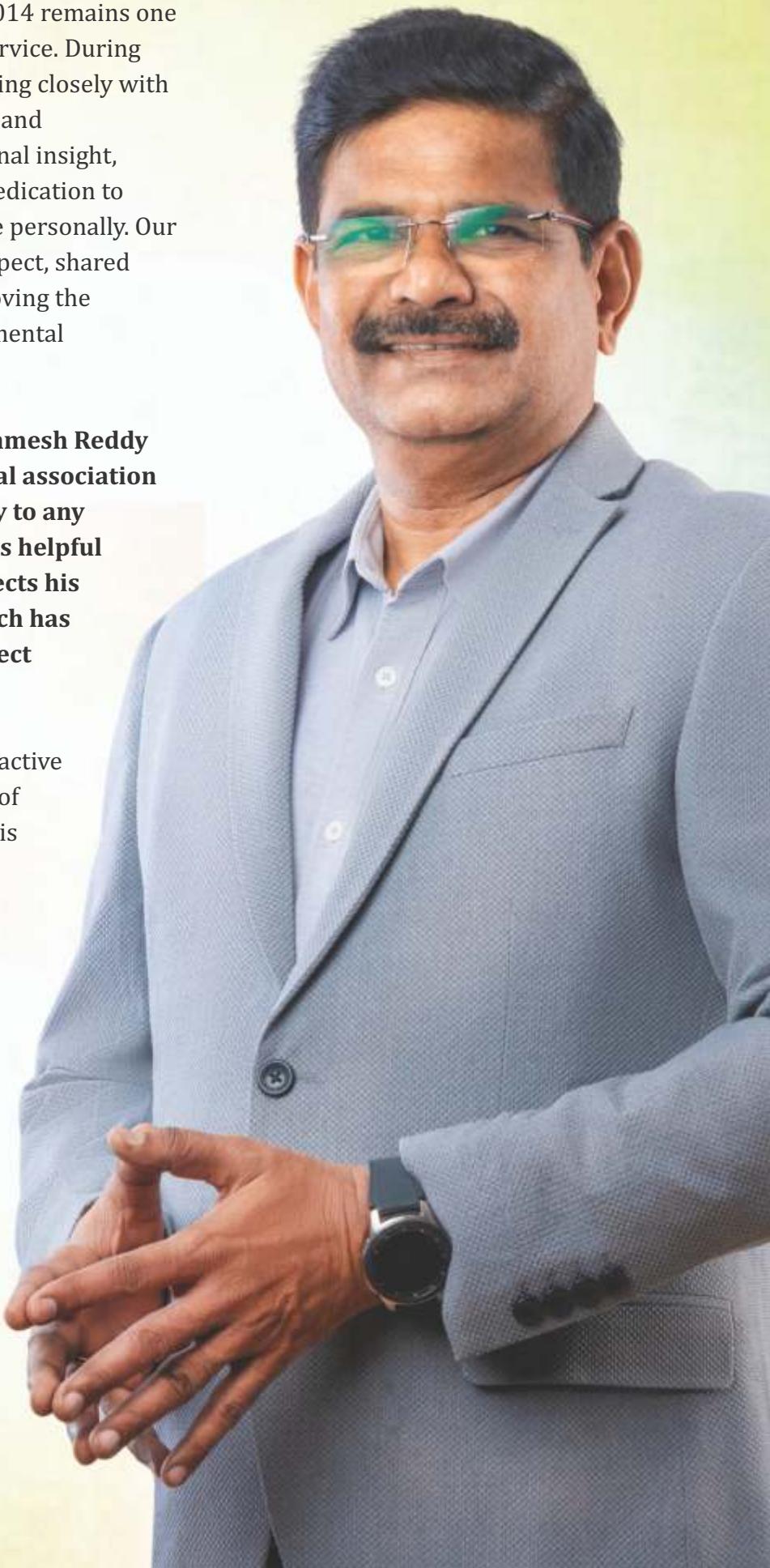
As Sri K.V. Ramesh Reddy retires from active service, he leaves behind a rich legacy of sincerity, diligence, and compassion. His contributions have significantly strengthened the Registration and Stamps Department, and his example will continue to motivate officers for years to come.

I extend my heartfelt best wishes to Sri K.V. Ramesh Reddy for a happy, healthy, and peaceful retired life.

May he continue to inspire others through his wisdom, humility, and noble values.

- G. Subbarayudu

Joint Inspector General (Retd.)

పరిమళంచే మానవత్వం

శ్రీ రమేష్ రెడ్డి ముందు పోలీసు శాఖలో సబ్ ఇన్సెక్టర్ గా నియామకం అయిన తర్వాత నక్కలెట్లతో జరిగిన ఒక దుర్ఘటనలో ఆయన మోకాలు క్రింది భాగం పోవడం వలన పోలీసు శాఖలో పనిచేయడం ఇబ్బంది అవుతుందని ప్రభుత్వాన్ని విన్నవించుకోవడంతో వారిని పోలీసు శాఖ నుండి రిజిస్ట్రేషన్ శాఖకు సబ్ రిజిస్ట్రార్ గా నాటి ముఖ్యమంత్రి... శ్రీ నందమూరి తారక రామారావు గారి చొరవతో వారి హయాంలో ఐదిలీ చేయడం జరిగింది.

సబ్ రిజిస్ట్రార్గా ప్రారంభమైన శ్రీ క.వి. రమేష్ రెడ్డి గారి ప్రయాణం, క్రమశిక్షణ, కలోర శ్రమ, ప్రజల పట్ల నిజమైన సేవా భావంతో డీషిప్పే స్థాయికి ఎదిగింది. అధికారిగా ఆయన ఎంత మంచి నిర్ణయాలు తీసుకుంటారో, మనిషిగా అంతే సరళం, స్నేహితుడిగా అంతే విశ్వసనీయుడు, ప్రజాసేవకుడిగా అంతే నిబధ్ధత కలవాడు.

నేను జిల్లా రిజిస్ట్రార్ రంగారెడ్డిగా పనిచేస్తున్న సందర్భంలో రిజిస్ట్రేషన్ మరియు స్టాంపుల శాఖ కంప్యూటర్ కరణ ప్రారంభం అయింది. అప్పుడు శ్రీ సత్యనారాయణ గారు ఐ.ఎ.ఎస్ కమిషనర్ మరియు ఇన్సెక్టర్ జనరల్ గా పనిచేస్తూ ఉండేవారు. వారి పనితనంలో విశేషం ఏమిటంటే మధ్యరాత్రిలో కూడా ఏదైనా సబ్ రిజిస్ట్రార్ కార్యాలయం నుంచి భోను ద్వారా కంప్యూటర్లలో సమస్య వచ్చిందని చెబితే వెంటనే స్పందించి ఆ సమస్యను తక్షణం పరిష్కరించే విధంగా కింది సిబ్బందిని పురమాయించేవారు @ పరిగెట్టించేవారు.

కె. రాంబాబు
డిప్యూటీ
ఇన్సెక్టర్ జనరల్ (ఱ)

ఆ విధంగా ఒకసారి జరిగిన ఒక చిన్న కహాని మరపురాని సంఘటన, ఇప్పటికే నవ్వు తెప్పిస్తూ.... మధురస్కృతిలో నిలిచిపోయింది. రాజేంద్ర నగర్ సబ్ రిజిస్ట్రార్ కార్యాలయంలో జరిగిన ఆ ‘పవర్స్ పుల్’ సంఘటన... ఒక రోజు ఉదయం శ్రీ రమేష్ రెడ్డి గారు హడావిడిగా భోన్ చేసి, “అఫీన్లో మొత్తం కంప్యూటర్ సిస్టమ్ పనిచేయడం లేదు!” మొత్తం పని ఆగిపోయే పరిస్థితి ఏర్పడింది అని ఆందోళనగా తెలిపారు. కంప్యూటరీకరణ ఇంకా ప్రథమ స్థాయిలో ఉండడం వలన అసలు సమస్య ఏమిటి...?? సర్వర్ డోన్ అయిందా? నెట్వర్క్ సమస్యా? లేక మరేదైనా పెద్ద సాంకేతిక లోపమా? అన్న సందేహం కలిగింది. ఆ రోజులలో కంప్యూటర్ విషయంలో ఏ సమస్య వచ్చినా కానీ దానిని అత్యంత ముఖ్యమైన విషయముగా భావించి... పరిష్కరించాల్సిన అవసరం

ఉండేది. కావున రాజేంద్రనగర్ లో వచ్చిన సమస్య అత్యవసరమని భావించి వెంటనే నా సిబ్బందితో కలిసి రాజేంద్ర నగర్ కార్యాలయానికి వెళ్లడం జరిగింది. అదేవిధంగా ఆ సమస్యను నేపనల్ ఇన్ఫర్మేషన్ సెంటర్ (NIC) ఇన్చార్ట్ కు తెలియజేయగా, వారు కూడా వెంటనే తమ టెక్నికల్ బృందంతో అక్కడికి చేరుకున్నారు.

కార్యాలయంలో ఉన్న కంప్యూటర్లన్నీ కూడా నిశ్చభంగా నిద్రపోతున్నట్లు ఉన్నాయి. ఎన్ని ప్రయత్నాలు చేసినా ఘలితం కనిపించలేదు.

సుమారు ఒక గంటపాటు సర్వర్ల చెక్ చేయడం కేబుల్లు పరిశీలించడం సిస్టమ్ యూనిట్లు తెరిచి చూడడం నెట్వర్క్ పరిశీలించడం వైరింగ్ పరిశోధనలతో అందరూ తమ తమ పరిజ్ఞానాన్ని అనుభవాన్ని, ఊహశక్తిని మొత్తం ఉపయోగించారు. కానీ సమస్యకు పరిష్కారం మాత్రం కనిపించలేదు!

అందరూ సమస్యకు పరిష్కారం తెలువక అయిమయ పరిస్థితిలో ఉన్నప్పుడు మాకు ఒక్క విషయం స్వారణకు వచ్చింది.

కంప్యూటర్లకు

“పవర్ సష్టై ఆన్లో ఉండా?”

లేదా...? అని పరిశీలించాము.

ఆశ్చర్యంగా కంప్యూటర్లకు పవర్ సరఫరా చేసే సిస్టమ్కు ఉండే ప్రధాన పవర్ స్పీచ్ ఆఫ్ చేయబడి ఉంది!

అన్నింటికంటే ముందు పరిశీలించాల్సిన విషయాన్ని మరిచిపోయి మిగతా విషయాలన్నింటినీ పరిశీలించడంతో ఈ పొరపాటును వెంటనే కనుక్కొల్చేకపోయాము.

అంత గందరగోళం, ఆందోళన, పరిగెత్తులు, టెక్నికల్ నిపుణుల విశ్లేషణ అన్నీ ఒక చిన్న స్పీచ్ కారణంగా రావడంతో

అక్కడ ఉన్న వారందరూ ఒకరినొకరు చూసుకుని హమ్ముయ్య...అని... నవ్వుకున్నారు.

ఆ క్షణం నిజంగా మరపురానిది.

అందరి “ఇంటిలిజెన్స్ యాప్సింట్” అయిన ఆ గంట, చివరికి పెద్ద ఉపశమనం మరియు నవ్వుతో ముగిసింది.

ఈ సంఘటన వలన అర్థం అయ్యంది ఏమిటంబే ఎంతటి గొప్ప అధికారులు, ఎంతటి అనుభవజ్ఞులు ఉన్నా, కొన్నిసార్లు అతి చిన్న సమస్యకు తాళం చెవి కనుక్కొపడం లో పొరపాటు జరుగుతుంది.

శ్రీ రమేష్ రెడ్డి గారి నిరాడంబరత, కార్యాలయంలోని సహజ వాతావరణం అధికారిగా ఆయన క్రమశిక్షణ, ప్రజల పట్ల సేవాభావం ప్రసంగిస్తాడు.

ఆయన నా పరిధిలో సబ్ రిజిస్ట్రేర్ గా పనిచేసి... నాలాగా డిప్యూటీ ఇన్స్పెక్టర్ జనరల్ స్టాయికి ఎదగడం అన్న విషయం ఎంతో సంతోషాన్ని కలగజేస్తుంది.

ఇది

ఒక అరుదైన అనుభూతి.

అత్యంత స్వాచ్ఛంగా

నిర్మలంగా ఎంతో ప్రేమతో

అహం లేకుండా ఉండే

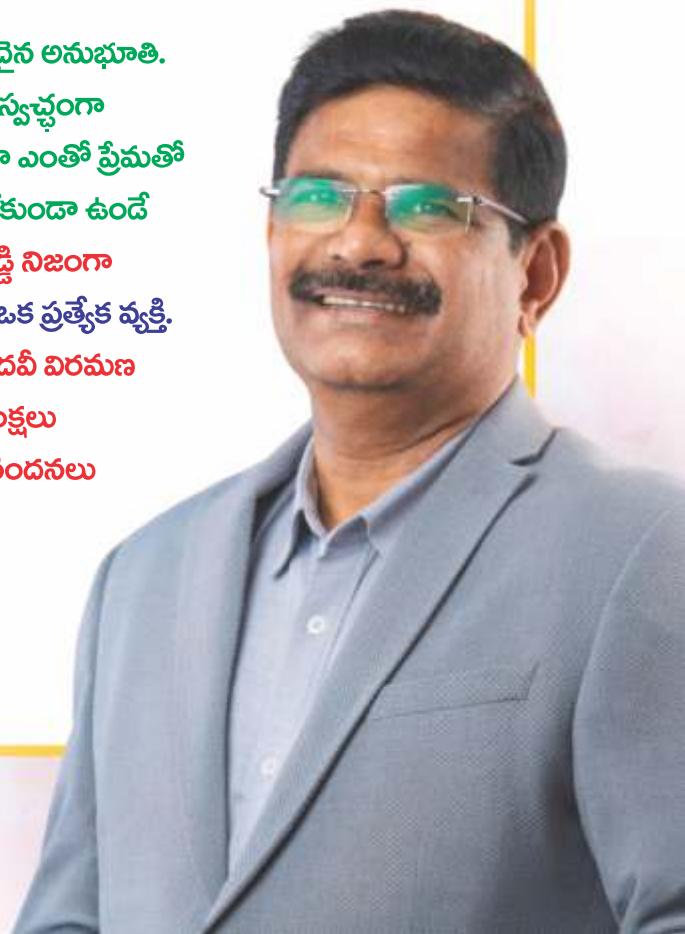
రమేష్ రెడ్డి నిజంగా

అరుదైన ఒక ప్రత్యేక వ్యక్తి.

వాలికి పదవి విరమణ

శుభాకాంక్షలు

శుభాఖానందనలు

ఆశీర్వచనం

శ్రీ కె. వి. రమేష్ రెడ్డి గారు

మన రిజిస్ట్రేషన్ శాఖలో చేరినపుడు మొదటగా
నా దగ్గరికి వచ్చి ఉద్యోగములో చేరుతున్నట్టు లేఖ,
(ప్రోదరాబాద్ ఉప ఇన్స్పెక్టర్ జనరల్ కార్యాలయంలో పనిచేస్తున్న),
నా చేతికి ఇచ్చిన క్షణం నుండి ఈ రోజు వరకు
ఆయనలో నేను ఒక సంపూర్ణత్వం చూశాను.
ఒక పక్క పెద్దలపట్ల / అధికారులపట్ల
ఆయనకు ఉన్న గౌరవం ఇంకో పక్క తనతో పనిచేసే
క్రింది స్థాయి ఉద్యోగులతో
వ్యవహారించే తీరు ఆయనకు ఆదరాభిమానాలను,
మనుసలను తెచ్చిపెట్టింది. వృత్తిరీత్య
తన పద్ధతు వచ్చిన ప్రతి ఒక్కరికి చిరునవ్వుతో స్వాగతం చెప్పా
వారి పనిని త్వరితగతిన పూర్తి చేసి ప్రజల మెప్పు పొందిన
అతి తక్కువ అధికారులలో రమేష్ రెడ్డి ఒకరు.
ఉద్యోగ విరమణ తేదీ చేరినప్పుడే నిర్ణయించ బడుతుంది.
ఆ నిర్ణయించిన తేదీ వరకు
ఎలాంటి ఇబ్బందులు లేకుండా
తృప్తిగా పనిచేసి ఉద్యోగవిరమణ చేస్తున్న
రమేష్ రెడ్డి గారికి
అభినందనలు.

ఉద్యోగవిరమణ అనంతరం
తనకు మరియు తన కుటుంబములోని
ప్రతి వ్యక్తికి ఆ భగవంతుడు
మంచి ఆరోగ్యం మనశ్శాంతిని
ఇవ్వాలని కోరుకుంటూ

సాకన్నా చిన్న వయస్సుగల రమేష్ రెడ్డికి
వా
అశీర్వచనములు

జూకంటి నర్సరెడ్డి
విశ్రాంత ఉప ఇన్స్పెక్టర్ జనరల్
రిజిస్ట్రేషన్ మరియు
స్టోంపుల శాఖ.

విజేయాడ్

శ్రీ కె.వి. రమేష్ రెడ్డి గాలికి

పదవీ విరమణ శుభాకాంక్షలు
ఉప ఇన్సెప్టర్ జనరల్, రిజిస్ట్రేషన్ మరియు స్టోంపులు శాఖ

నా జీవితంలో నలభై సంవత్సరాలుగా అత్యంతాత్మియ
మిత్రుడిగా ఉన్న శ్రీ కె.వి. రమేష్ రెడ్డి...
మిత్రుని కన్నా ఒక కుటుంబ సభ్యునిగా సోదరునిగా భావిస్తాను.
చూపులు కలిసిన శుభవేళ అన్నట్లు... రమేష్ రెడ్డితో కలిగిన
తొలి పరిచయం నుండే ఆయనతో ఒక ఆత్మియ అనుబంధం
పెనవేసుకుపోయింది.

విధి నిర్వహణలో జరిగిన ఒక దుర్ఘటనలో ఆయన తన కాలును
పోగొట్టుకొని రావడం దురదృష్టం.
కానీ దురదృష్టం లో కూడా అదృష్టాన్ని వెతుక్కున్న గొప్ప వ్యక్తి
రమేష్ రెడ్డి.

ఆయన జీవితం...దైర్యానికి, నిబధ్ధతకు, మానవతా విలువలకు
ప్రతీక.

ఆయన జీవితం ఎంతోమందికి ఒక పారంలా... ఉత్తేజాన్ని
కలిగించే విధంగా ఒక సినిమా కథలా ఉండడం ఆశ్చర్యం.
ఎంతటి విపత్తు ఎదురైనా మనిషి సంకల్పం, సత్యనిష్ఠతో
ముందుకు సాగగలడని ఆయన జీవితం ద్వారా నిరూపణ
అయింది.

పోలీసు శాఖలో సబ్ ఇన్సెప్టర్ గా నియమితులైన
ఆయన, మహాబూబ్ నగర్ జిల్లా పెద్ది కొత్తపల్లి
మండలంలో విధులు నిర్వహిస్తున్న సమయంలో
జరిగిన నక్సలైట్ బాంబు దాడి జీవితాన్ని
శాశ్వతంగా మార్చేసిన ఘటన.

ఆ దుర్ఘటనలో జిల్లా ఎన్.పి. శ్రీ పరదేశి
నాయుడు గారు సహా తొమ్మిది మంది
దైర్యవంతులైన పోలీసు సిబ్బంది వీరమరణం
పొందగా, రమేష్ తీవ్రమైన గాయాలతో ఆరు
నెలలపాటు మృత్యువుతో పోరాడి చివరికి
విజేతగా బయటికి రావడం దైవసంకల్పం తప్ప
మరేమీ కాదు.

అయితే ఆ జీవన్సురణ పోరాటంలో ఆయన ఒక కాలు

కోల్పోయినా, ఆయన జీవన ధైర్యం మాత్రం
 రెట్టింపయ్యంది. అంగవైకల్యాన్ని అడ్డంకిగా కాక,
 ఆశయంగా మార్చుకోవడం ఆయనకే చెల్లింది.
 ఆయన ఉన్న పరిస్థితుల్లో పోలీసు శాఖలో ఉద్యోగం
 చేయడం సాధ్యం కాదని...
 ప్రభుత్వం ఆయనను రిజిస్ట్రేషన్ మరియు స్టోంపులు
 శాఖలో సబ్ రిజిస్ట్రార్ గా నియమించడం...

BLESSING IN DISGUISE అన్న సామెతను గుర్తుకు
 తెచ్చుంది. పోలీసు శాఖలో అధికారిగా పనిచేస్తూ
 డిప్యూటీ ఇన్స్పెక్టర్ జనరల్ గా పదవీ విరమణ
 చెందాల్సిన ఆయన శాఖ మారినా కానీ రిజిస్ట్రేషన్
 మరియు స్టోంపుల శాఖలో కూడా డిప్యూటీ ఇన్స్పెక్టర్
 జనరల్ గానే పదవీ విరమణించడం ఆనందంతో
 కూడిన ఆశ్చర్యం.

సబ్ రిజిస్ట్రారుగా ఆయనకు ఇది సంపూర్ణంగా
 నూతన క్లెట్రం అయినా కానీ... ఆయన చూపిన
 క్రమశిక్షణ, కర్తవ్య నిబధ్ధత, ప్రజాపక్ష
 ఆలోచన... ఆయనను... అధికారులు మరియు
 సహచరుల... సహా ప్రజల మన్వనలు పొందే
 స్థాయికి వెళ్లడం ఆయన వ్యవహార శైలికి నిదర్శనం.
 ఉద్యోగ సమరాంగణంలో ఎల్లప్పుడూ... న్యాయం,
 సహస్రభూతి... వినయం... ఆచరణలో
 ప్రతిఖించడం...
 రమేష్ యొక్క ప్రశ్నేక లక్షణం.
 ఆయన ఒక మంచి అధికారి మాత్రమే కాదు...
 ఒక మంచి మనిషి... అనడం సమంజసం.
 తన సహచరులతో స్నేహబంధం... సిబ్బందితో
 సహకారం... ప్రజలతో ఆత్మియత ... ఇవే ఆయన
 విజయ సోపానాలు. ఒక సహాద్యోగిగా... ఒక
 మానవతావాదిగా... ఒక స్నేహితుడిగా... వందకు...
 వంద శాతం మార్చులకు అర్పుడు
 జీవితంలో ఎన్నో విపత్తులు... ఇబ్బందులు కష్టాలు
 ఎదురైనా...

తనతో పని చేస్తున్న ఉద్యోగతో
 నిత్యం ప్రాణ సంకటంలో ఉన్నా కానీ... ఆయన
 మనసు దయతో, క్షమతో నిండి...
 వేదనను సహనంగా...
 ఏరోధాన్ని వినయంగా ఎదుర్కొన్న వ్యక్తి రమేష్ రెడ్డి.
 ఆయన అర్థాంగి...
 శ్రీమతి జ్యోతి ఆయన జీవితానికి నిజమైన
 “జీవనజ్యోతి”.
 ఆదర్శ అర్థాంగిగా, ఆదర్శ మాతృదేవతగా ఆమెకు
 నూటికి నూరు మార్చులు ఇవ్వడం సముచితం.
 వారి ఇద్దరు పిల్లలు కూడా
 తండ్రికి తగిన తనయులు... ప్రతిభావంతులు....
 మర్యాదరామస్తులు అనడం అతిశయ్యాక్తి కాదు...
 నిజం...
 రిజిస్ట్రేషన్ మరియు స్టోంపుల శాఖలో... రమేష్ రెడ్డి
 సహాతంగా మా అందరి స్నేహబంధం కూడా ఓ
 చిన్న విశ్వం లాంటిది.
 శ్రీ. పాండురంగారావు @ పాండు భాయ్... ఆయన
 బృందంగా పేరుపడిన... గంగిరెడ్డి... అశోకు,
 మురళీధర్, వెంకటరమణ, సైదిరెడ్డి...
 కుటుంబాలతో కలిసి మేమంతా నాలుగు
 దశాబ్దాలుగా ఒకే కుటుంబంగా జీవిస్తున్నా మనడం
 అతిశయ్యాక్తి కాదు అక్షరాల నిజం...
 విపక్షంలో స్వపక్షం లాగా స్వపక్షంలో విపక్షం
 లాగా... మేమందరం.. అనునిత్యం... చిన్నచిన్న
 విషయాలపై పిల్లల్లా తగాదాలాడటం...
 ఆ వెంటనే ఏమి జరగనట్టు కలిసిపోవడం
 మా బంధానికి మూల సూత్రం.
 ఇది జీవితంలో ప్రజాస్వామ్యాన్ని సూచిస్తుంది...
 మా బృందం అంతా కలిసి...
 ప్రతి ఏటా అనే కానేక సందర్భాలలో సహ కుటుంబ
 సహాయారంగా కలవడమే కాకుండా...
 జమ్ము కాశీన్ నుండి శ్రీలంక వరకు, చేసిన

యాత్రలు... లెక్కకు మిక్కిలి. మేమందరం కలిసి
పంచుకున్న ఆ జ్ఞాపకాలకు అక్షర రూపం కలిగించడం
నిజంగా కష్టమే... ఆ అనుభూతులన్నీ కూడా
స్వర్గానుభూతి కంటే తక్కువేమీ కాదు.
వ్యక్తి పరంగా రమేష్ గ్రామీణుడు... గ్రామీణ జీవితాన్ని
అభిమానించి ఆరాధించే...
అసలు సిసలైన గ్రామీణుడు మా రమేష్.
“నగర జీవితంలో మనిషిలోని మనిషి
మాయమైపోయాడు”
అన్నది ఆయన ప్రగాఢ విశ్వాసము ఆవేదన బాధ.
మూడు దశాబ్దాల రిజిస్ట్రేషన్ యానాన్ని అనివార్య
పదవి విరమణతో ముగిస్తున్న
శ్రీ రమేష్ రెడ్డి... పదవి విరమణ ఉద్యోగానికి
మాత్రమే కానీ... జీవనోద్యోగానికి కాదు...
అన్న సిద్ధాంతాన్ని ఆకళింప చేసుకొని...
పదవీ విరమణానంతర జీవితం
పంజరం వీడిన పక్కిలా స్వేచ్ఛానుభూతులను
అనుభవిస్తూ... ఉద్యోగరీత్యా ...
వాయిదా వేస్తూ వచ్చిన జీవితాశయాలకు
రంగులు వేసి రెక్కలు తొడిగిన స్వేచ్ఛ జీవిలా
విహారించాలని ఆశిస్తూ ఆకాంక్షిస్తూ....
ఆయన పదవీ విరమణ జీవితం ఇంద్రధనస్సులా,
రంగురంగుల మయమై, ఆనందభరితంగా సాగాలని
మనసారా కోరుకుంటూ...

దేవరాజు విష్ణువర్ధన రాజు

విత్రాంత జిల్లా రిజిస్ట్రారు
రి.స్టా. ఉద్యోగుల సంఘ స్థాపకులు
జీవితకాల అధ్యక్షులు

మేరు నఘుట్టరుడు

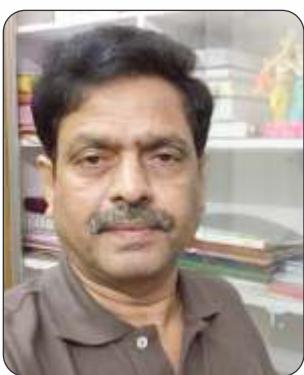
“ఇంతయ్, ఇంతింతియై వటుడింతయ్”

అన్న నానుడిని నిజం చేశాడు మన ప్రియతమ రమేశ్. రమేశ్ను ముద్దగా RAMESHU అని పిలుచుకుంటాను. అనంతాకాశంలో చంద్రుడు తారాకాంతలను కవ్యిస్తున్నట్లు, మన ప్రియ రమేషు తన ఉద్యోగ పర్యాములో చిన్న పెద్ద మిత్రులను అలరిస్తూ వారితో మమేకనై జీవితాన్ని గడుపుతూ విజయవంతంగా రాణిస్తున్నాడు.

క్రింది స్థాయి ఉద్యోగులను ప్రేమగా లాలించాడు,
పెద్దవారిని వినమంగా సేవించాడు. తన సమాన సహచరులను
అక్కున చేర్చుకొని దివ్య పరిమళాలను వెదజల్లాడు.
దాదాపు నేను చేసిన ప్రతిస్థానములో,
ఇంకా ఎక్కువ స్థానాల్లో పని చేసి అందరి ఆశీర్వాదాలు పొందాడు.
ఎక్కడా సమస్యలు రాకుండా తెలివి తేటలతో
చాతుర్యంతో బహు చాకచక్కంగా విజ్ఞతతో
విధులు నిర్వహించి మచ్చలేని జీవితాన్ని ఆస్వాదించాడు రమేషు.
తన ఉద్యోగప్రస్తావం మన శాఖలో నాతోనే మొదలు పెట్టాడు.
నాకు అత్యంత ప్రియ సభుడు.

తాను మనలను కాపాడే పోలీసు శాఖలో అధికారిగా పని చేస్తూ
ఒక మహానీయుడు శ్రీ పరదేశీ నాయుడు, ఐ.పి.ఎస్. అధికారితో కూడి
సాహసమైన ప్రక్రియలో పొల్గొని, విధి వశాత్తు ఎన్నో గాయాలతో బయట వడ్డాడు.
ఆ సంఘటనలో ఆ ఐపిఎస్ అధికారి అపువులు బాసారు.
మన రమేషు అంతటితోనే అలసటతో విశ్రమించక, మన శాఖలో సబ్-రిజిస్ట్రారుగా
ఉద్యోగ నియమకం పొందారు. జాయిన్ అయిన రోజు నుండి,
RO హైదరాబాద్ జాయింట్ సబ్ రిజిస్ట్రెంట్ - || గా
ఉన్న నా వద్ద శిక్షణ కోసం నియమింపబడ్డాడు.
ఎంతో వినయంగా విద్యనభ్యసించాడు.

ఒక నోటు బుక్కులో చెప్పిన వన్నీ నిక్కిప్పం చేసుకొని
ఈ రోజు వరకు తాను DIG అయినా, ఆ నోటు బుక్కుని
పదిలంగా దాచుకొని తన టేబుల్ మీద పెట్టుకొనే అతని వినయ విధేయతలని
ప్రశంసించకుండా ఉండగలమా!!
ఆ సంస్థారమే అతడిని “దిన దిన ప్రవర్ధమానం” చేసి ఇంత వాడిని చేసింది.
చక్కటి ధర్మపత్రి శ్రీమతి జ్యోతి మరియు ఇద్దరు మగ పిల్లలతో
అనందమయ జీవితాన్ని ఆస్వాదిస్తున్నారు.

K. RAGHUBABU

DIG (R&S)
Hyderabad Retd.

జ్యోతితో రమేష్ వివాహానికి మనందరం సాక్షులం. ఆరోజు నుంచి మంచి భర్తగా, తండ్రిగా, చక్కటి అధికారిగా అలరారు చున్నారు. విధి నిర్వహణలో అత్యంత చాకచక్కంగా మున్ముందుకెల్పున్న మన రమేశు ప్రశంసనీయుడు. తాను అధికారిగా పని చేసిన, చేస్తున్న స్థానాలల్లో అందరి అభిమానాన్ని చూరగొని అందరితో “మా సార్ మంచోడు, ఎల్లవేళలా మాతో ఉంటాడు” అనిపించుకుంటున్నాడు. గురువుగా ఇది నాకు గర్వ కారణము.

ఈ రోజు ఒక DIG ని నా శిష్యుడిగా ఎందుకు చెబుతున్నానంటే....

రమేష్ మన శాఖలో ఉద్యోగంలో 1995 లో చేరి నావడ్డ శిక్షణ పొందినప్పటి నుండి ఈ రోజు వరకు అందరి మన్మసలు పొందుతూ, చిన్న పెద్దలతో ఐక్యంగా ఉంటూ, సమర్థవంతంగా పని చేస్తూ, అత్యంత ఉన్నత స్థాయిలో డి.ఎ.జి గా పని చేయడం. ఇంత ఉద్యోగ పర్వంలో ఎలాంటి వడిదుడుకులైనే ఎదుర్కొంటూ సమర్థుడైన అధికారిగా పేరు గాంచడం, తన బ్యాచ్ మిత్రులందరూ డిషాటి లు, డిఅర్లు గా అవ్వడం, ప్రతిభా పాటవాలు ప్రదర్శించడం అత్యంత ప్రశంసనీయం.

ఈయన ప్రగతి వారి తల్లిదండ్రులకు, అర్థాగికి, పిల్లలకు, మిత్రులకు, గురువులకు గర్వకారణం. పోలీసు శాఖలో పదవి మిన్ అయినా, మన శాఖలో డి.ఎ.జి పదవి పొంది అత్యంత సమర్థవంతమైన అధికారి అని పేరు పొంది అందరి ప్రశంసలు పొందినారు.

సందర్భచితంగా హస్య చతురోక్కులు, వినోదింప జేయడం, గానామృతాన్ని అందించడం ఆయనకు వెన్నతో పెట్టిన విద్య. మా చెన్నయ్య యాత్ర, లీలా ప్యాలెస్ హోటల్లో మా పసతి ఎప్పటికీ మర్మపోలేనిది. ఆయన హస్యచతురోక్కులు, వినోదం మాములుగా ఉండవ. ఎప్పుడైనా వీలయితే ఆయనతో లంబాది పాట పాడించుకొని వినోదించండి. ఇన్ని ప్రతిభా పాటవాలు కలిగిన మన DIG రమేశు అత్యంత అదృష్టవంతుడు. మన సమస్యల్ని తనవిగా తీసుకొని శ్రమించి పరిష్కారము చేసే ఉన్నత వ్యక్తిత్వం కలవారు.

ఇంతటి గొప్ప సుగుణాలన్న వ్యక్తిని

“ప్రియ శిష్యుడుగా” చెప్పుకోవడం గర్వకారణమే కదా!

అవిక్రాంతిగా, పూర్తి స్థాయిలలో ఉద్యోగ విధులు నిర్వర్తించి

ఈ నవంబరు మాసాంతంలో “పదవీ విరమణ”

చేస్తున్న మన ప్రియ రమేశుకు,

వారి కుటుంబ సభ్యులకు

శత సహార్థ అశీస్సులు.

వారి సెకండ్ జర్నీ,

ఆనందంగా ఆరోగ్యంగా,

ప్రశాంతంగా ఉండాలని,

కోరుకుంటూ... శుభాకాంక్షలతో...

Down to Earth

I know **Sri Ramesh Reddy**
since 2005.

When I was working at
Sangareddy as Asst.
District Registrar from 2003
(came from Mahaboobnagar on transfer)

in the year 2005

Ramesh Reddy came as
joint sub registrar II in the place of
Sri D.Venkata Ramana
who transferred to SRO Rajendranagar.

Ever since then
we became good colleagues.

I got promotion as
District Registrar Eluru in 2006.

Even though we never worked
together later,
we maintained cordial relations.

He is a good and non controversial
officer and down to earth.

On the occasion of his
retirement
on 30th November 2025,
I whole heartedly wish him

Happy Retired life and
pray Lord Almighty to
bestow His Devine
Blessings on

Sri. Ramesh Reddy

Guru with all
Happiness with His
family and Good Health.

Regards

K.Sanjeeva Reddy
D.I.G R&S Dept (Rtd)

మంచి పాలనా దక్షుడు

రమేశ్ అన్న నాకు
ఆయన ఆజంపుర లో పని చేస్తున్నప్పటి నుండి
పరిచయం. నేను అప్పుడు సంజీవరెడ్డి నగర్ సబ్-

రిజిస్ట్రార్ గా పని చేస్తున్నాను. అప్పుడప్పుడు
మీటింగుల్లో కలుసుకునే వాళ్ళం.

రమేశ్ అన్న వాళ్ళ బావ శ్రీ సంతోష రెడ్డి
గారు 1999 నుండి నాకు మంచి మిత్రులు. రమేశ్
అన్న పోలీసు డిపార్ట్మెంట్ నుండి డిపార్ట్మెంట్
మార్కులొని రిజిస్ట్రేషన్ డిపార్ట్మెంటుకు వచ్చినాడని
కొంత వరకే తెలుసు కానీ, నక్సలైట్స్ బ్లాస్టింగ్ వలన
ఇబ్బందులు పడి వచ్చినాడని ఆయన ఫూర్తి వివరాలు
తెలిశాక నేను చాలా ఆశ్చర్య పోయాను.

రమేశ్ అన్నా నేనూ పర్ట్టికులర్ గా ఎక్కుడా కలసి
పనిచేయనప్పటికీ మా మధ్య మంచి స్నేహ

వాతావరణం ఉండేది. ఆయన ఎప్పుడు
పలుకరించినా హృదయంతో మాటల్డడుతున్నట్టే
ఉంటుంది.

ఆయన పై వాళ్ళతో ప్రవర్తించే పద్ధతి కానీ కింది
వాళ్ళను అదిలించే విషయం కానీ విశేషంగా
ఉంటాయి. ఆయన పనిచేసిన చాలా చోట్ల ఎంతో
మందికి ఆయన అభిమాన పాత్రుడు. ఎంతో మంది
ఉద్యోగుల రిజిస్ట్రేషన్ జనాల ప్రేమను దోచుకున్నాడు.
పరిపాలనా పరంగా ఆయన మంచి ఆఫీసర్. కన్న
నొవ్వుకుండా కాటుక పెట్టగల నేర్చూ, కాలు
నొవ్వుకుండా ముల్లు తీయగల ఓర్చూ ఆయన
సాంతం. అది ఆయనకే చెల్లింది.

మంచితనం మెండుగా ఉన్న మహా మనిషి శ్రీ రమేశ్
అన్న. సబ్-రిజిస్ట్రార్ గా డిపార్ట్మెంట్లో ప్రవేశించి,
అంచెలంచెలుగా పదోన్నతులు పొంది నేడు డిప్యూటీ
ఇన్సెక్షర్ జనరల్ గా పదవీ విరమణ చేస్తున్న
శ్రీ రమేశ్ అన్వకు, వారి కుటుంబ సభ్యులకు
నా శుభాకాంక్షలు. పదవీ విరమణ అనంతరం
ఆయన మరిన్ని మంచి వ్యాపకాలతో ఉల్లాసంగా
గడపాలని కోరుకుంటున్నాను.

జి.సివప్రాసాద్

జిల్లా రిజిస్ట్రార్ &
అధ్యక్షులు, తెలంగాణ
రిజిస్ట్రేషన్ మరియు
స్టాంపుల శాఖ
ఉద్యోగుల ఐక్య సంఘం

కాలునితో కయ్యం.. ప్రజలతో నెయ్యం

అది రాఘ్వంలో నకులైట్ల స్వభావం అధికంగా ఉన్న కాలం ఒక యువ ఐపీఎస్ అధికారి మరో యువ సబ్ ఇన్స్పెక్టర్ వారి సిబ్బందితో సహా కొల్లాపూర్, పెద్ద కొత్తపల్లి గుట్టల్లో నల్లమల ప్రాంతంలో కోంబింగుకు బయలుదేరారు వచ్చిన దారిని వెనక్కి వెళ్ళకూడదు అన్న చిన్న లాజిక్ ని మిస్ అయ్యారు. అంతే భారీ విస్మేటనం బస్సు తునాతునకలు ఐపీఎస్ అధికారి దుర్గరణం కాలు తెగిపోయి, ఒళ్ళన్ని గాయాలై రక్తమొడుతున్నా ఎదురుకాల్యులు జరిపి తృచ్చిలో ప్రాణాలతో బయటపడ్డ యువ సబ్ ఇన్స్పెక్టర్, ఆ రోజు 14 సంవాదం 1993 యువ ఐపీఎస్ అధికారి పరదేశి నాయుడు గారు అయితే నాటి యువ ఎష్ట్ నేడు పదవి విరమణ చేస్తున్న ఇంకా యువకునిగానే ఉన్న మన ఆత్మియ డీషణ శ్రీ కేవి రమేష్ రెడ్డి ఈ విధంగా కాలునితో పోరాటంతో మొదలైంది ఆయన ఉద్యోగయానం.

నాటి ముఖ్యమంత్రి స్వర్గీయ నందమూరి తారక రామారావు గారి ప్రత్యేక చౌరవతో రిజిస్ట్రేషన్ అండ్ స్టాంప్ డిపార్ట్మెంట్లో సబ్ రిజిస్ట్రార్ గా నియమితులైన శ్రీ కె.వి రమేష్ రెడ్డి అంచలంచలుగా ఎదిగి ఆయన యొక్క ప్రత్యేకమైన శైలితో పై అధికారులకు సిబ్బందికి మరియు ప్రజలకు ఎంతో ఆత్మియుడైనాడు.

1996 సంవత్సరం డిపార్ట్మెంట్లో లబ్బి ప్రతిస్ఫూలు ఆదర్శస్థితులు అయిన స్వర్గీయ పర్వతనేని పొండురంగారావు గారి అబ్బాయి వివాహము అంగరంగ వైభవంగా జరిగింది. ఆ వివాహానికి నాటి వర్ధమాన సినీ తార జయప్రద ఆగమనం ఒక విశేషం. నేను మరియు ఆర్ శ్రీనివాసరావు ట్రేని సబ్ రిజిస్ట్రార్ గా ఉండి అప్పటి అసోసియేషన్ నాయకులు శ్రీ దేవరాజు విష్ణువర్ధన్ రాజు గారి ఆహ్వానం మేరకు ఆ పెళ్ళికి రావడం జరిగింది. ఇక జయప్రద గారు రాగానే జనం అంతా పోలోమని ఆమె వెంట నడిచారు ఆ జనం గబగబా పరిగెత్తుతున్నా, ఇద్దరు యువకులు నిచ్చకంగా దూరంగా నిలుచుండి స్థిరంగా వారిని గమనిస్తున్నారు, ఆవిదంగా మమ్మల్ని ఆకర్షించారు తర్వాత తెలిసింది వారే ఒకరు వి. హనుమంతరావు కాగా మరొకరు మన కెవి రమేష్ రెడ్డి నేను మొట్టమొదటిగా రమేష్ ను చూసింది అప్పుడే.

నాటినుండి మా పరిచయం దినదిన ప్రవర్ధామానమవుతూ నేను సంగారెడ్డి ఆయన రాజేంద్రనగర్ నేను చిక్కడపల్లి ఆయన మారేడ్పల్లి నేను ఇబ్రహీంపట్టు, ఆయన సంగారెడ్డి, నేను ఖుత్సుల్లాపూర్, ఆయన ఆజాంపూరా, DR గా మేడ్చల్ నా తర్వాత ఆయన DR మేడ్చల్ ఈ విధంగా సాగిన ఉద్యోగయానంలో ఎన్నో ఎత్తుపల్లలు దాటిన ఏనాడు చిరాకు పడని వ్యక్తి మన కె.వి. రమేష్ రెడ్డి.

మేడ్చల్ మరియు సంగారెడ్డి జిల్లా రిజిస్ట్రార్ గా ఏకకాలంలో చేసిన దిపాత్రాభినయం మరియు ఆ సందర్భంలో సబ్ రిజిస్ట్రార్ ఆఫీసులకు కొత్త భవనాలను, స్థలాలను సమకూర్చిన వైనం ఆయనకే సాధ్యం.

సూకల సైదిరెడ్డి
డి.ఎ.జి రిటైర్డ్

మా బ్యాచ్ లోని సబ్ రిజిస్ట్రేషన్ దాసరి వెంకటరమణ, వి.హనుమంతరావు, అర్ శ్రీనివాసరావు, ఎం రవీందర్, ఎల్ రవీందర్, కే మోహన్, డివి ప్రసాద్ లతో సంబంధాలు కలిగి చాలా సరదాగా గడిపిన సందర్భాలు కోకొల్లలు.

ముఖ్యంగా నాటి ఆంధ్రప్రదేశ్ సబ్ రిజిస్ట్రేషన్ సంఘం నాయకులు దేవరాజు విష్ణువర్ధన్ రాజు, ఎన్ అశోక్, జె. మురళీధర్ రావు, అనంత కుమార్, గోవ విష్ణు, విజయభాస్కర్, శైలేష్ కుమార్, స్థిత ప్రజ్ఞ, సహదేవ్, ప్రథమ్, మొదలైన వారితో కలిసి పాల్గొన్న సోర్ట్ మీట్ కల్పరల్ సైట్ అసోసియేషన్ మీటింగ్స్ లో ఎంతో ఉత్సాహంగా పాల్గొనే వాళ్ళం.

నాటి జిల్లా రిజిస్ట్రేషన్ శ్రీ మొవ్వె వెంకట రాజేష్, వేముల శ్రీనివాసులు, గింజల మధుసూదన్ రెడ్డి, శ్రీ చాప్పా గంగరెడ్డి, శ్రీ జై నర్సారెడ్డి, SMD నబి, రహీముద్దిన్, అంబేద్కర్, జి సుబ్బారాయుడు, శ్రీ కే రాంబాబు, శ్రీ కే లక్ష్మీనారాయణ రెడ్డి, సంజీవరెడ్డి, సాయి ప్రసాద్, వివి నాయుడు మొదలైన వాళ్ళ అధికారులుగా కాక ఆత్మియ మిత్రులుగా సలహాలు సూచనలు అందించేవారు వీళ్ళ అందరితో మన రమేష్ రెడ్డి ఎంతో ఆత్మియంగా ఉంటూ సత్యంబంధాలు కలిగి ఉండేవాడు. నాటి డిపాజీలు శ్యామ్ కిషోర్, అంబేద్కర్కు మా బ్యాచ్ సబ్ రిజిస్ట్రేషన్లో ముఖ్యంగా రమేష్ రెడ్డి అంటే చాలా అభిమానంగా ఉండేవారు ఇది ఆయన మంచి వ్యక్తిత్వానికి మచ్చుతునక.

రమేష్ రెడ్డిది సున్నిత మనస్తత్వం ఎవరినైనా ఏదో కోపంలో ఒక మాట అంటే తరువాత వెంటనే ఆ వ్యక్తిని పిలిచి బొళ్ళగించే సైజం ఇది చాలా సందర్భాలలో ప్రత్యేకంగా గమనించాను ఒక సందర్భంలో ఒక అధికారి మీద ఒక రిపోర్ట్ రాయాల్స్ వచ్చినప్పుడు నెగిటివ్ రిపోర్ట్ రాయలేక నన్ను సంప్రదించటం నాకు ఇంకా గుర్తుంది. పై అధికారులతో ఎంతో వినయ విధేయులు ప్రదర్శించేవాడు కింది సిబ్బందితో కూడా ఎంతో ఆత్మియంగా వ్యవహరించడం రమేష్ రెడ్డికి చెల్లింది.

సబ్ రిజిస్ట్ర్ గా జిల్లా రిజిస్ట్ర్ గా డిఱబిగా ఈయనతో పని చేసిన సిబ్బంది ఎంతో ఉల్లాసంగా ఆత్మియంగా బాధ్యతతో ఉండేవారు అంటే అది రమేష్ రెడ్డి లోని మంచితనం మాత్రమే. చిరాకు పడటం భీదరించు కోవడం అనేది ఆయన డిక్షనరీలోనే కానరాదు. ఎంతటి వారినైనా ఒప్పించడం వెంప్పించడం తనకు అనుకూలంగా మలుచుకోవడం ఆయనకు వెన్నుతో పెట్టిన విధ్య.

ఇటీవలి కాలంలో డిపార్ట్మెంట్ ఆడపడుచులు శ్రీమతి సుభాషిని, శ్రీమతి ట్యూంకిల్ మరియు అడిషనల్ ఐజి శ్రీ మూవ్యా వెంకట్ రాజేష్ గారు జాయింట్ ఇ జి ప్రస్తుత ఓ.ఎస్.డి.ఆస్.సి.ఎం.బి శ్రీ వేముల శ్రీనివాసులు గారు, డీపాజీ మధుసూదన్ రెడ్డి గారు, వీవీ నాయుడు గారు, ఎం రవీందర్, డివి ప్రసాద్ మరియు నేను రమేష్ రెడ్డితో కలిసి చేసిన భోపాల్, ధిల్లీ, హర్యానా, బెంగళూరు స్టడీ టూర్ మరియు విహార వినోదయాత్రలు జీవితంలో మరచిపోలేని మధురాసుభూతులు. ఆయా సందర్భాల్లో రమేష్ రెడ్డి కల్పించిన వసతులు ఆహార విహారధులు తదితర మర్యాదలు మర్చిపోలేనివి.

ఇంకా మేమంతా ఫ్యామిలీస్ తో కలిసి కాశ్చీర్ సుండి శ్రీలంక మరియు అండమాన్ నికోబార్ దీపుల పర్యాటన జీవితంలో మర్చిపోలేని అనుభూతులను మిగిల్చాయి ప్రతి టూర్ లో కూడా రమేష్ రెడ్డి అన్ని విషయాలలో ముందుండి అందరి మన్ననలు పొందడం అనితర సాధ్యం.

30 సంవత్సరాల సుదీర్ఘ యానంలో నాకు సోదర సమానుడు రమేష్ రెడ్డి ఆయన సుంచి ఎన్నో విషయాలు నేర్చుకోవచ్చ ముఖ్యంగా సిబ్బందితో పని చేయించడం అధికారులతో ఎలా మెలగాలో మరియు కష్టసమయాల్లో గుంబనంగా ఎలా వ్యవహరించాలో ఆయన దగ్గరే నేర్చుకోవచ్చు.

**రమేష్ రెడ్డి గురించి
సూక్షుంగా సరళంగా చెప్పాలంటే.....**

ఆయనలో...

త్రాచుపాములోని వేగం ఉంది
జేరిపోతులోని పిరికితనం కూడా ఉంది..
అది చేయాలి ఇది చేయాలి అన్న తపన ఉంది
అయినా నాకెందుకులే అన్న నిర్లిప్తత కొంత ఉంది.

వరిగడ్డి మంటలాంటి కోపం ఉంది
కోపతాపాన్ని చల్లార్పుకొనే విచక్షణ కూడా ఉంది.

ఆకాశమంత కైండ్ నెన్ ఉంది
పిసరంత లేజినెన్ కూడా ఉంది.

అంతేగాక...

మబ్బు పట్టి వాన కురిస్తే
ఆకాశంలో హరివిల్లు విరిస్తే
నాకోసమే కావచ్చు అనుకొనే
పసితనపు అమాయకత్వం
కూడా కొంత ఉంది..

భిన్న వైవిధ్యాల కలనేత
సకల జీవన రంగుల కలబోత..

అందరికీ మా వాడే అనిపించినా
ఎవరికి చిక్కని వాడు దేనికి దొరకనివాడు
నాకు అత్యంత ఆత్మియ సోదరుడు

శ్రీ కేవి రమేష్ రెడ్డి వారి

సతీమణి

శ్రీమతి జ్యోతి కి కుటుంబ సభ్యులకు
పదవి విరమణ శుభాకాంక్షలు

తెలియజేస్తూ
వారి భావి జీవితం ఆరోగ్య అనందాలతో
వర్ధిల్లాలని కోరుకుంటూ...

సోదరుడు
సూక్షుంగ సైదిరెడ్డి
డి.ఐ.జి రిటైర్డ్

బాధీలో బాటునొల్పారా..! బంధీలో బుల్లారా....!!

ప్రియమైన రమేష్ రెడ్డి నాకు 1994 నుంచి పరిచయం.
 1996లో నా వివాహం రమేష్ చెల్లతో జరిగింది.
 చెల్లలంటే రమేష్ కు అమితమైన ప్రేమ.
 అలాగే చెల్లలికి కూడా అన్న అంటే అంతకన్నా ప్రేమ.
 ఇద్దరిదీ ఒకే మాట.
 ముఖ్యంగా చెల్ల పెళ్ళికి రమేష్ అన్నీ తానై వ్యవహరించాడు.
 ‘బావ బాగు బావమరిది కోరుతాడన్న..’
 నానుడిని నిజం చేయడమే కాదు.
 రమేష్ అందుకు నిలువెత్తు నిదర్శనం.
 నా బావమరిది రమేష్ రెడ్డి తన చెల్లలు అనారోగ్య సమయంలో
 మా కుటుంబానికి చేసిన సేవలు జీవితంలో మరిచిపోలేనివి.
 మా కుటుంబాన్ని తన ఇంట్లోనే ఉంచుకుని చెల్లలికి వైద్య చికిత్సతో
 పాటు మా పిల్లల బాగోగులను రమేష్, తన భార్య జ్యోతి కలిసి
 చూసుకున్నారని చెప్పుకోవడానికి గర్వంగా భావిస్తున్నా:
 బాంధవ్యంతో చెప్పడం లేదు.
 మా కుటుంబానికి ఏ ఆపద వచ్చినా
 ఆదుకుంటూ ఎళ్ళవేళలా అండగా నిలిచాడు.
 కుటుంబంతో పాటు బంధుమిత్రులను కూడా
 అన్ని విధాలుగా అండగా నిలిచే మనస్తత్వం.
 ఏ సమయంలోనైనా సహాయం
 కోరిన వెంటనే తన శక్తి
 మేరకు సహాయం చేయడం రమేష్ నైజం.
 తను కుటుంబ బాధ్యతలతో పాటు
 ఉద్యోగ బాధ్యతలను
 సమన్వయం చేసుకుంటూ, కుటుంబాన్నీ,
 ఉద్యోగాన్నీ తన రెండు కళలా భావించి
 తన విద్యుత్ ధర్మాన్ని నిర్వహించాడు.
ఉద్యోగ విరమణ తర్వాత రమేష్,
వారి కుటుంబం సంతోషంగా,
ఆయురారోగ్యాలతో,
ప్రశాంతంగా సాగాలని
మనసారా కోరుకుంటున్నాను.
నా మనఃపూర్వక అభినందనలు.

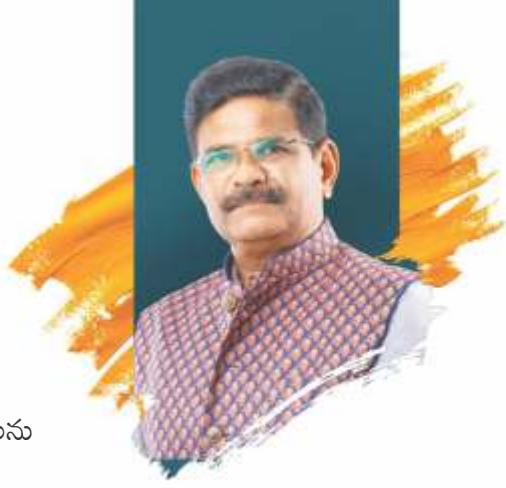

ఖి. సంతోష్ రెడ్డి

ఎక్స్‌ప్రెస్ సూపరింటెండెంట్
 ఫోన్ 98485 65982
 న్యావనంది, నిజామాబాద్

దీన్‌జీ

ప్రతి ఒక్కరికి జీవితంలో అప్పుడప్పుడు సమస్యలు ఎదురవుతుంటాయి, దాదాపు అన్ని సమస్యలకు పరిప్పారములు దొరుకుతాయి. ఈ భూమి మీద జన్మించినవారు జీవిత అనుభవాల ద్వారా తాము నేర్చుకోవలసిన వివిధ పాతాలను కాలయాపన లేకుండా ఎదుగుదలనే లక్ష్యంగా చేసుకొని జీవితాన్ని అర్థవంతంగా తీర్చుకొన్న గొప్ప వ్యక్తులలో మన శ్రీ కామినెని వెంకట రమేష్ రెడ్డి ఆయనే కే.వి, రమేష్ రెడ్డి అని పిలుస్తారు. తండ్రి గారి పేరు లక్ష్మారెడ్డి తల్లిగారి పేరు వెంకట లక్ష్మి. వీరు జన్మించిన గ్రామం ఎనగుర్టి, దుబ్బాక మండలం. వీరి గ్రామం కాచిపూర్, బిక్కమూర్, మండలం కామారెడ్డి జిల్లా. విద్యాభ్యాసం ఎనగుర్టి కాచాపూర్, బిక్కమూర్, కామారెడ్డి ఆ తరువాత పైదరాబాద్, తదుపరి 1991 నుండి 1995, సబ్-ఇస్పెక్టర్ ఆఫ్ పోలీస్ ఉద్యోగంలో చేసినారు. ఆ తరువాత ఆయన కోరుకున్నట్లు గానే ఇల్లాలుగా జ్యోతి తో వివాహము జరిగినది ఆయన అధ్యప్టం. వారికి ఇద్దరు రత్నాల్లంటి కుమారులు కలిగియున్నారు. దేశీయ రక్షణ బాధ్యత వహించే పోలీసు శాఖలో సబ్-ఇస్పెక్టర్ ఉద్యోగ జీవితాన్ని ఆరంభించినారు. ఎన్ని ఇబ్బందులకు లోనైనా మొక్కాలోని దైర్యంతో నేటి రిజిస్ట్రేషన్ మరియు స్టాంపు శాఖలో సబ్-రిజిస్ట్రారు గా పదవిలో చేరియున్నాను. ఆ పదవికి వన్నె తెచ్చి అందరి మన్నలను పొంది, పై స్థాయి అధికారులతో మరియు క్రింది స్థాయి ఉద్యోగులతో మంచి అనిపించుకున్న ధన్యజీవి. అంచలంచలుగా ఎదిగిన ఆయన డిప్యూటీ ఇస్పెక్టర్ జనరల్ రిజిస్ట్రేషన్ మరియు స్టాంపులు నిజమాబాదుగా పదవి నొంది ఉద్యోగ విరమణ అవుతున్న మహావ్యక్తికి ‘సమసుమాంజలులు’. మా ఇద్దరి పరిచయం వారు రాజేందర్ నగర్ లో సబ్-రిజిస్ట్రారు గా పనిచేయుచున్నాలం, ఆ సమయంలో రిజిస్ట్రేషన్ శాఖలో కార్పు/కంప్యూటర్ వ్యవస్థను 1998 సం॥లో అప్పటి ఇస్పెక్టర్ జనరల్ రిజిస్ట్రేషన్ అండ్ స్టాంప్ గౌరవనీయులైన జీ.సత్యనారాయణ గారి ఆధ్యర్యంలో ప్రవేశపెట్టినారు. ఆ సమయంలో మాకు డి.ఐ.ఎస్. పోస్టు ఇచ్చి ప్రతి సబ్-రిజిస్ట్రారు కార్యాలయంకు వెళ్లి సాఫ్ట్ వేర్ ఇన్స్టాల్ చేసేవారము, అప్పటి సుంది మా ఇద్దరి మధ్య మంచి స్నేహపూర్వక సంభందం ఇప్పటివరకు, కొనసాగుతుంది. ఆ తరువాత నేను ఆజంపూర్ లో సీనియర్ ఆసిస్టెంట్ గా ఉన్న సమయంలో వారు సబ్-రిజిస్ట్రార్ గా వచ్చినారు. వీరు ఎంతోమంచిగా... మర్యాదగా ఉండేవారు, ఆ తరువాత నేను బదిలిపై వెళ్లిపోయినాను. మరల నేను పణోస్తుతి పొంది తూపొన్ సబ్-రిజిస్ట్రారు గా పని చేయుచున్న సమయంలో రమేష్ రెడ్డి గారు జిల్లా రిజిస్ట్రోర్గా మెదక్ సంగారెడ్డి కి వచ్చినారు ఆయన పీరియడ్ లో నేను సబ్-రిజిస్ట్రారు గా పదవి విరమణ చేయడం జరిగినది, రమేష్ రెడ్డి గారు చూడడానికి ఎంతో గంభీరంగా కన్నిస్తారు, కాని వెన్న లాంటి మనసు. శ్రీ కే.వి, రమేష్ రెడ్డి గారు జీవితంలో ఎన్నో ఎత్తుపల్లులు, కష్టములు, బాధలు, భయములు, అనుభవాలు చూసిన మహానీయులు 2025 నవంబర్ మాసాంతంలో, ఉద్యోగ విరమణ చేయుచున్నారు, వారికి భగవంతుడు మంచి సంపూర్ణమైన ఆరోగ్యతో యోగ ప్రతిరోజు చేయాలని సూచిస్తూ... వారి కుటుంబంతో జీవితం ఆనందంగా గడపాలని కోరుచున్నాను. సర్వేజన సుఖినోభవంతు అభిమాన మిత్రుడు

వేమిరెడ్డి నరేందర్ రెడ్డి

సబ్-రిజిస్ట్రోర్ రిటైర్డ్
సజ్జన సాంగత్యం ప్రతిరోజు చేయాలి,

A Tree of Life

A Tribute to My Brother on His Retirement

"Like a great tree standing tall against the winds of time, a good life offers strength, shelter, and inspiration to all who rest beneath its shade."

If I were to describe my brother in one phrase, it would be **The Tree of Life**

Throughout his remarkable journey, he has stood tall and steadfast — a symbol of strength, wisdom, and grace.

Deeply rooted in values of kindness, patience, and integrity, he has touched countless lives, offering shelter, guidance, and support to all who crossed his path.

From the early days of his life, he faced numerous hardships — in childhood, in youth, and throughout his professional career. Yet, every trial only strengthened his resolve. With unwavering courage and quiet dignity, he met life's challenges head-on, never losing his compassion or calmness. His resilience and humility have been an inspiration to many, a true testament to his indomitable spirit.

He began his professional journey with a passionate dream of serving in the police force. Though destiny had other plans and a tragic incident altered his course, he never allowed disappointment to define him. Instead, he rose with renewed purpose, embracing a path that reflected his strengths and values. In every role he undertook, he served with integrity, empathy, and dedication. Today, as he retires, he does so with a spotless reputation — a legacy of honor and service that will forever be remembered.

To me, he has been far more than a brother. He has been my guide, my mentor, and the beacon that illuminated my way whenever I found myself in darkness. His counsel, patience, and unconditional support have shaped my journey through life. I am, and always will be, grateful for his presence, his wisdom, and his love.

Life's journey brought with it many ups and downs, yet with my sister-in-law by his side, he faced every storm with composure and confidence. Together, they built a life grounded in love, mutual respect, and unwavering faith — an inspiring partnership that continues to radiate warmth and harmony.

**A Few Words from My Wife,
Dr. Padma R. Kamineny:**

You have been a source of strength and inspiration to everyone around you. Through every challenge, you stood firm with dignity, perseverance, and compassion. Your calm presence brings comfort, your words bring clarity, and your actions speak of deep integrity. You have taught us the true meaning of patience, forgiveness, and humility. Thank you for

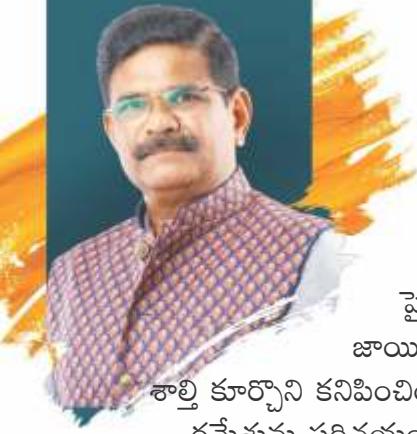
being our steady guide and unwavering support. The kindness you have shown will continue to bloom in the lives you've touched. Your journey and your legacy will forever remain a source of pride and love for all of us.

As you step into this new chapter — a well-earned season of peace, reflection, and joy — we wish you days filled with good health, happiness, and fulfillment.

Your life's work stands as a beacon of integrity, compassion, and perseverance. And your legacy, like a great tree, will continue to give shade and strength to all who have been blessed to know you.

Congratulations, dear Anna, on your retirement. May the road ahead be as inspiring and beautiful as the life you have lived so far.

**With love and gratitude,
Jagan Mohan R. Kamineny**

ఏ గుడ్ ఇండ్

అది 1995-96 ప్రాంతం, ఒకసారి నేను హైదరాబాదు జిల్లా రిజిస్ట్రార్ ఆఫీసుకు వెళ్లినప్పుడు, జాయింట్ - సబ్ రిజిస్ట్రార్ || రఘుబాబు దగ్గర ఒక కొత్త శాల్తు కూర్చుని కనిపించింది. అతనే రమేష్ రెడ్డి. నేను వెళ్లగానే రఘుబాబు రమేశును పరిచయం చేస్తూ, మొత్తం చరిత్ర అంతా పూస గుచ్ఛినట్టగా ఒక్కో సంఘటన తన కళ్ళముందు దర్శించినట్టగా దాదాపు గంటనేపు అతని చరిత్ర వివరించాడు. మొత్తం మీద రిజల్ట్ ఏవిటంటే,

He is from Police Department. మహబూబుగర్ జిల్లా పెద్దకొత్తపల్లిలో సబ్ ఇన్స్పెక్టర్ గా పనిచేసే ఉపుడు నక్కలైట్ బ్లాస్ట్ మూలంగా ఇబ్బంది కలిగి అప్పటి ముఖ్యమంత్రి ఎస్టీ రామారావు చౌరవతో డిపార్ట్మెంట్ మార్గుకొని, సబ్-రిజిస్ట్రార్ గా మన డిపార్ట్మెంటుకు వచ్చాడు.

రఘుబాబు పరిచయం చేసి చేయగానే, రమేష్ ఒక్క ఉదుటున ఆత్మియంగా షేక్ హ్యాండ్ ఇచ్చాడు. ఆ చేయి చాలా కరుకుగా ఉంది. ఆ ఉచ్ చాలా హోర్డ్ గా ఉంది. అంటే ఆ షేక్ హ్యాండ్ స్పుర్స్ ముందు ముందు మన స్నేహ బంధం చాలా గట్టి పదతాదని చెప్పుకనే చెప్పడం అనిపించింది.

ఆ తర్వాత కాలంలో రమేష్ రాజేంద్రనగర్ సబ్-రిజిస్ట్రార్ గా వచ్చినప్పుడు నేను గోల్గొండలో ఉండడం వలన తరచూ కలుసుకునే వాళ్ళం. అనంతరం రమేష్ మా ఆంతరంగిక బృందంలో సభ్యుడయ్యాడు. పొండు సాబ్, జ్ఞాన భాయ్, గంగిరెడ్డి, విష్ణు, వెంకటరమణ, సైదిరెడ్డి, మురళీ సాబ్ మేమంతా ఒక కోర్ గ్రూప్. ఎక్కడికి పోయినా కుటుంబాలతో కలసి పోయేది. ఒకసారి కులూ-మనాలీ, వైష్ణవీ ఆలయం - జమ్ము కాశీర్ హిమాచల్ ప్రదేశ్, వంజాబ్, రాజస్థాన్ మొదలైన ఉత్తర భారత దేశం ప్రాంతాలు, మన్మార్, టేక్కి, శబరిమలై, కొచ్చిన బ్యాక్ వాటర్, కేరళ, శ్రీలంక లాంటి ఎన్నో టూర్లు చాలా ఆనందంగా గడిపాం.

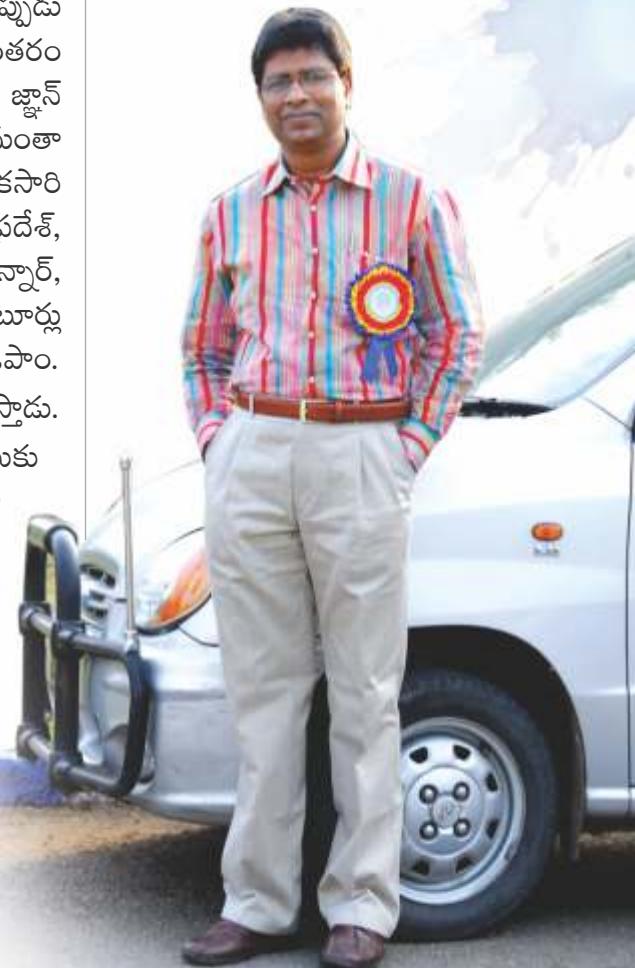
రమేష్ ప్రతి క్షణాన్ని క్షణింగా అనుభవించి, ఆనందిస్తాడు. ఆ ఆనందంలో సమయం మరిచిపోతాడు. చేరుకోవాల్సిన చోటుకు ఆలస్యంగా చేరుకుంటాడు. He is always late. నెలవంకలో వంకలా రమేశ్ అడొకపే వంక. కానీ రమేష్ మంచోడు.

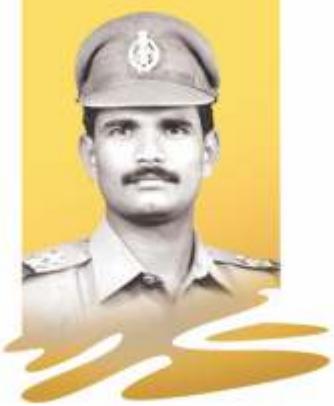
మంచి స్నేహశీలి.

అతనితో స్నేహం చేసినవాళ్ళు తప్పకుండా
జీవితాంతం కొనసాగుతారు.

అతని స్నేహంలో మాధుర్యం అటువంటింది.
పదవీ విరమణ సందర్భంగా రమేశుకు వారి
కుటుంబ సభ్యులకూ శుభాకాంక్షలు.

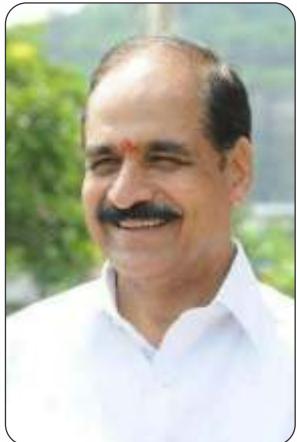
S. Ashok
District Registrar (Rtd)

Affectionate

A man of courageIt gives me immense pleasure to pen a few words about my close friend and distinguished colleague, Sri Kamineni Venkata Ramesh Reddy garu, on the occasion of his superannuation from government service. His career has been a saga of dedication, courage, and unflinching commitment to duty. Beginning his journey as a Sub Inspector of police, he served the department with exemplary sincerity. Destiny however, tested his resilience when he lost one of his legs in a blast orchestrated by extremists . But true to his indomitable spirit, he faced this adversity with remarkable courage and faith in the Almighty. I have never heard him utter a word of bitterness or complaint, his enduring positivity and unshakeable belief that “God is great” have always inspired everyone around him. Subsequently he joined as Sub-Registrar in the Registration and Stamps Department, where he rendered outstanding service as Sub-Registrar, District Registrar, and Deputy Inspector General. He earned the affection of the public and the admiration of his superiors through his devotion, integrity and fairness. Thousands of people have benefited from his efficient and transparent administration, and his tenure has been free from any blemish. Wherever he worked, he won the hearts of the people and colleagues alike through his approachable nature and empathetic handling of public grievances. A man of discipline and humility, he commanded respect from all-office subordinates to the highest officers in the department. His professional excellence and humane approach have set a benchmark for others to emulate. Behind every great man stands a strong support, and in his case, his noble wife has been his constant strength and guiding light. Together they have raised two well -educated sons who are yet to be married, and I am sure he will soon take pride in performing their marriages and enjoy a peaceful, happy retired life surrounded by family and friends. On a personal note, I had the privilege of working closely with him. Our association was filled with mutual affection, respect, and wonderful memories that I will always cherish. As he steps into this new phase of life, I extend my heartfelt wishes for a long, healthy, and blissful retired life. May God continue to bless him and his family with happiness, prosperity, and peace.

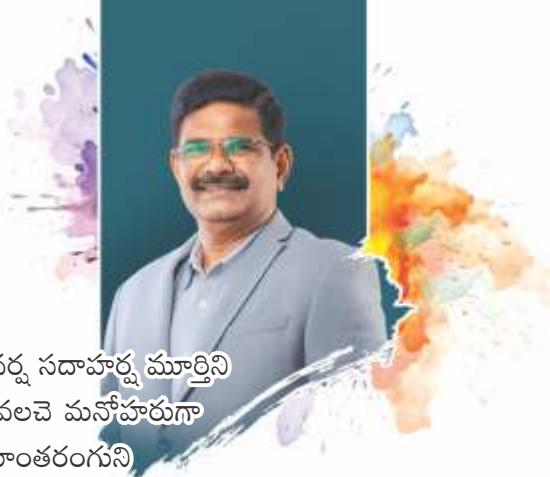

Paritala Subb Rao

Deputy Inspector
General (Retd)

శ్రీ కామినేని వెంకట రమేష రెడ్డిగాలకి పదవీ విరమణ శుభాకాంక్షలు

శ్రీలాలిత్య తేజో విలాస చిరు దరహసమూర్తి వలచెను చందమామను, అకలంక సుధావర్ష సదాహర్ష మూర్తిని కాలము వక్తించి కాలుని జయించి వచ్చిన నెలవంకను అదేవిధిగా చూచే, తలయూచె వలచె మనోహరుగా మహిరతేజవర్షవిమిత్రితుని, వన్నె తరగని అదృష్టజాతకుని, అనంత ఆత్మియతా హృదయంతరంగుని) నేత్రపర్వమా ప్రణయం చెల్లి చెలి చిలికించగావచ్చే తనజీవితాన అమృతం వెలిగించగావచ్చే తన జీవనజ్యోతి నిక్కమైన నీలము కుడిచేతి ఉంగరాన అమరె మనోవిశాలమై, పరిణయ వీధుల సుమనోహర హరమై వెండి కొండ శిఖరాగ్రాన వెలిగిన పసిడి కాంతి ఇరువురొక్కబైన రూపుకు నుదుట వెలిగిన జ్యోతియో యన కన్న కల నిజమైన వేళ ఆ యింతి కాంతి రూపున ఆ ఇంట కాలిడిన వేళ కనువిందు జంట దాంపత్య వలపు ఉక్కరి చూపులకు పూచిన అలోకిక వసంతోద్యానవనం ఆ వనమున జీవనమున అలుగు బారెడు ఆనందం రసరమ్య రాగరంజిత రమణీ ప్రణయవాహినీ కడగంటి చూపుల ఆదేశాన పట్టువదలని విక్రమార్పుడు మేరువును లంఘించి చేరె సుఖిము సుధా హర్ష ధామంబును ఆ వెంటనే రాజీవ్ ద్రనగరంబును వి శుద్ధ వివేక గమ్యంబును తల్లిదండ్రి వెంకటలక్ష్మారెడ్డిల కృపన్ తనువర్ధభాగంబు నోచిన నోము ఘలంబున్న రెట్టించిన సంతోషం దట్టించిన భాస్వరం పారవశ్యమున జ్ఞాలించి వెలిగే కాంతి పుంజమై సోమశేఖర రెడ్డి అనంతర కాలాన త్యాగశీలి నిర్వల కనుచూపులకు పూచే శరత్ కాల వెన్నెల కాంతి పూల గానమై నిత్యం తలిదంపుల క్షేమాతురతా సేవా వ్రతంబున అనవరతం అర్థించిన వానికి రిక్త హస్తము జూపని పుణ్యంబున అంచెలంచలుగ ఎక్కు నిచ్చేనలన్ విధినిర్వహణా బాధ్యతల శిఖరానికి, ఉప ఇన్స్పెక్టర్ జనరల్ ఉద్యోగానికి పదవీ కాల అంచిత లక్ష్మానికి విశిష్ట సేవా పరాయణుడై పలకరింప రమేష హృదయాబ్జ తావి: సదా పదామృతమును చిలుకరించు మోవి దక్కుడు సమస్యా పరివేష్టత కష్ట సమయాన స్వయం ఛాలిత ప్రతిభా సమన్వితుడు సతతము శృతి జేసిన వీణా తంత్రుల వోలె అప్రమత్తతాంతరంగుడు ప్రశ్న శరపరంపరకు వేగ సమాధాన ప్రవీణుడు విశేష సంయుమన సహన మూర్తి విరాజమాన ముఖ మండల దీప్తి సహా సహకారములందు రపి సమాన భాస కీర్తి సతత సంతస హస ముఖ వికాస వాసంత మూర్తి మను హిమశీలల తుషార పవన వీచికల పెట్టుబీ సందేహసల బాధితున్నట్టే కనిపెట్టి పట్టు తన పరిణతి మేరకు సమయోచిత సలహమృతాన్ని పంచిపెట్టు: సభా సమయమందు ముకుళిత హస్త శుక్కి ముక్కా ప్రణామంబు అధికారి కంరసీమ నలంకరించు వినయ విశేష వచో హరంబు భావము క్లూప్ సందేశ బాణంబు ఎదిరిని ఇట్టే కరిగించు మలయ శీతల పవనంబు కాంతివేగ కనుచూపు ఖడ్డ ఛాలన వలన ప్రయోజిత కార్య శూరుడు పుట్టినదాదిగా విప్ప క్షమెరుగని అజాతశత్రువు కానీ కాల సద్గునియోగమందు విలంబన పుట్టుకతో వచ్చిన జన్మహక్కు లుప్త మొనరించడు ప్రతి క్షణాన్ని తప్త కాంచన సదృశ రసగర్భానుభవ విలాసుడై అర్థ నిమీలిత నేత్రుడై

ఆత్మీయ మిత్రునికి పదవీ విరమణ శుభాకాంక్షలు

డా. దాసరి వెంకటరమణ

జిల్లా రిజిస్ట్రార్
రంగారెడ్డి (అడిట్)
కవి, రచయిత, కేంద్ర సాహిత్య
అకాడమీ అవార్డు గ్రహీత

అవాదాస్తులు

శ్రీ రమేష్ రెడ్డి గారు నాకు గత పాతికేళ్ళగా పరిచయం. నేను ఆంధ్ర ప్రదేశ్ సబ్-రిజిస్ట్రార్ సంఘం ట్రైజరర్ గానూ, అనంతరం అధ్యక్షదిగానో అయ్యాక వారితో స్నేహం పెరిగింది.

వ్యక్తిగతంగా నేను ఎప్పుడు కలిసినా, మాట్లాడినా ‘భాస్కర్ భాయ్’ అని నోరారా ముఖం నిండా ఆత్మియత నింపుకొని, ఆప్యాయంగా పలకరించే వారి ప్రేమకు నోచుకోవడం నిజంగా నేను నా అదృష్టంగా భావిస్తాను. వివాదాలకు,

విమర్శలకు తాను దూరంగా మెలిగినప్పటికీ, అవసరమైనప్పుడు నిష్టర్షగా ఉండడం వారి వ్యక్తిత్వానికి, పరిపాలనా చాతుర్యానికి నిదర్శనంగా చెప్పవచ్చు.

రమేష్ రెడ్డి గారిని చాలా పర్యాయాలు నేను చాలా దగ్గరనుండి పరిశీలించే అవకాశం కలిగింది. ఆయన పాలనా దృష్టి ముఖ్యంగా సిబ్బంది ఇబ్బందులను తెలుసుకొని వెంటనే పరిష్కరించే వారి సహృదయత అనన్యం.

తన దగ్గరకు ఫిర్యాదు లతో / సమస్యలతో వచ్చిన వారిని సముదాయించి వారి సమస్యలు మానవతా దృక్పథంతో పరిష్కరించడం ... తన కింద పనిచేస్తున్న సబ్-రిజిస్ట్రార్లు, సిబ్బందిని కలినంగా కాకుండా మృదువుగానే హితవులు చెప్పి ప్రజా సమస్యల పరిష్కారానికి త్వరితగతిన పూనుకొనేలా చేయడం.... తనపై అధికారుల పట్ల విధేయతతో వుంటూ ...సరైన మార్గంలో పరిపాలన సాగించడం వారికి వన్నె తెచ్చింది అనడంలో సందేహం లేదు.

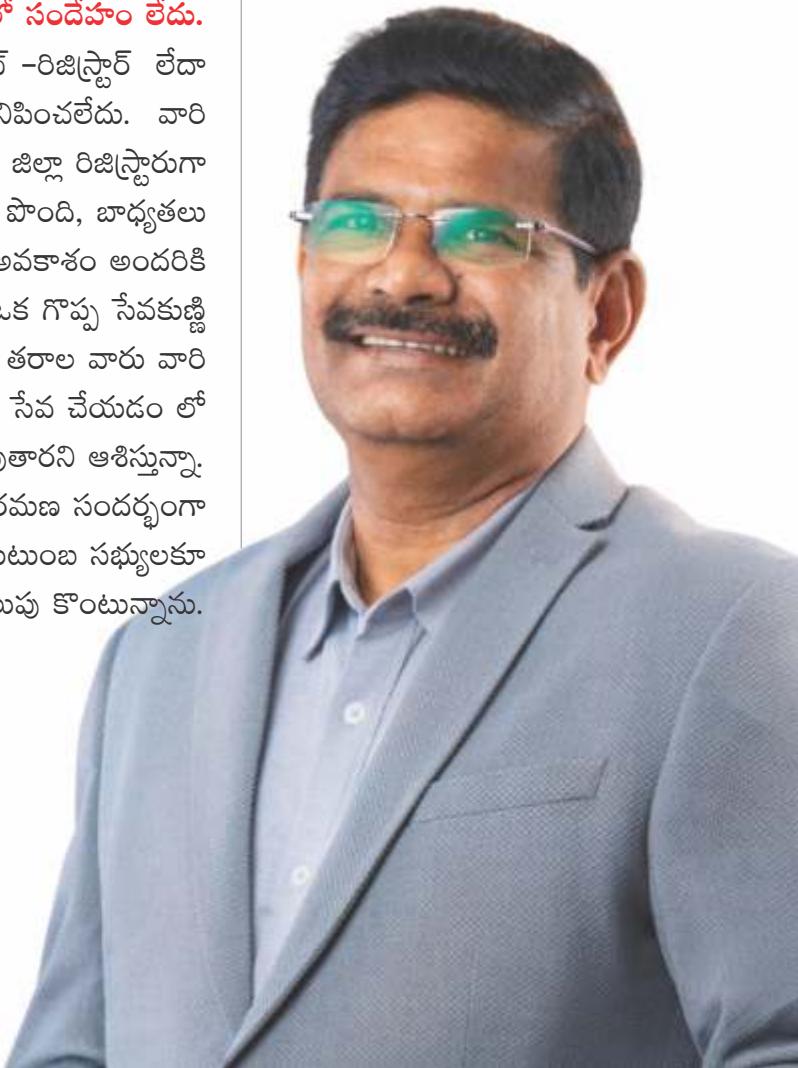
ఏ ఉన్నతాధికారి కానీ, తోటి అధికారులు కానీ, ఏ సబ్-రిజిస్ట్రార్ లేదా ఉద్యోగి కానీ వారి పట్ల అసహనంగా ఉన్నట్లు నాకు ఆనిపించలేదు. వారి స్నేహశీలతే ఇందుకు కారణం. సబ్-రిజిస్ట్రార్ నుండి జిల్లా రిజిస్ట్రారుగా తదుపరి డిప్యూటీ ఇన్స్పెక్టర్ -జనరల్ పదోన్నతులు పొంది, బాధ్యతలు స్వీకరించిన తర్వాత వారి వ్యక్తిత్వాన్ని అర్థం చేసుకొనే అవకాశం అందరికి దక్కింది. వారి పదవీ విరమణ మన శాఖకు ఒక గొప్ప సేవకుణ్ణి కోల్పుతుందనడంలో సందేహం లేదు. భవిష్యత్తు తరాల వారు వారి చాకచక్కాన్ని అలవర్షుకుని, మన శాఖకు సేవ చేయడం లో సఫలీకర్తులు అవుతారని ఆశిస్తున్నారు.

రమేష్ రెడ్డి గారి పదవీ విరమణ సందర్భంగా వారికి వారి కుటుంబ సభ్యులకూ నా శుభాకాంక్షలు తెలుపు కొంటున్నాను.

కొలనుపాక విజయభాస్కర్

విశ్రాంత సబ్-రిజిస్ట్రార్
మాజీ సబ్-రిజిస్ట్రార్
సంఘం అధ్యక్షుడు

My Mentor

In the year 2009, I joined as a Trainee Sub-Registrar at the RO Hyderabad South. The training period was for one year, during which I was expected to learn the Registration Act, Stamp Act, and the relevant rules and procedures. Although six months of office training was provided, I felt that I had not gained sufficient practical understanding. As part of the training requirements, every trainee had to register 500 documents. To facilitate this, the District Registrar deputed me to the Azampura Office. At that time, Sri Ramesh Reddy sir was working as the Sub-Registrar there. I had heard that he had once worked in the Police Department and that, due to a particular incident, he had transitioned to the Registration Department. People often mentioned that he managed the office with remarkable discipline, dedication, and punctuality. I visited the Azampura office in March 2010, where I met him for the first time. I was introduced to the entire staff, and the atmosphere in the office appeared friendly, cooperative, and highly organised. Everyone treated me with respect, which greatly boosted my confidence. During my training there, I acquired substantial practical knowledge. Sri Ramesh Reddy explained that the amount of theoretical knowledge a Sub-Registrar possessed was less important to the public than the speed and efficiency with which their work was completed. He emphasised that documents should never be registered with undervaluation, as it would lead to revenue loss to the Government. His work ethic was exemplary. He never left the office without signing all documents. Scanning, correspondence, issuing of EC, CC, and all routine work were completed and returned on the same day, ensuring complete transparency and efficiency. By the grace of God, I later had the privilege of joining the same office as his successor. The training I received under him moulded me into an independent and responsible Sub-Registrar. I adopted his working style, which brought tremendous improvement in my performance, particularly during my posting at SRO Quthbullapur, where he served as the District Registrar, Medchal–Malkajgiri. To this day, I regard him as a man of letters, known for his discipline, punctuality, and integrity. His guidance continues to influence my professional life in every assignment I undertake.

Vujjini Jyothi
Sub Registrar

Fear again

Naxalite violence in A. P.

మృదువ్యభావి

శ్రీ రమేష్ రెడ్డి గారు జిల్లా లిజిస్ట్స్‌ర్ సంగారెడ్డి లో పదవి బాధ్యతలు స్వీకరించినప్పటి నుండి నాకు పరిచయం. అప్పుడు నేను అక్షర జాయింట్ సబ్ లిజిస్ట్స్‌ర్ | గా పని చేస్తున్నాను.

చూడటానికి అతను ఒక టెర్మినల్ ఏఫీసర్ మాదిలగా ఉంటాడు కానీ చాలా మృదువ్యభావి.

ఎప్పుడూ ఎవరినీ నొప్పించే మనస్తత్వం కాదు.

సంగారెడ్డిలో మార్కెట్ వాల్యూ జిల్లా లిజిస్ట్స్‌ర్ గా బాధ్యత నిర్వహించారు.

ఆయన దగ్గర నేను పని చేసిన కాలంలో చాలావరకు పరిపాలన

సంబంధమైన విషయాలు చాలా నేర్చుకున్నాను.

ఆడిట్ జరిగిన సమయంలో విష్ణువు లోటు స్థాంపు రుసుము ఉన్నట్టయితే వెంట వెంటనే వసూలు చేయించేవాడు. లిజిస్ట్స్‌ఎం డిపార్ట్మెంట్ కు ఆయన అందించిన సేవలు మరియు తోటి ఉద్దీశ్యాలతో ప్రవర్తించే తీరు

చాలా అభినందనీయం. అందరితో ఒక అత్యంతమైన ఒడిగిపోతారు,

రమేష్ రెడ్డి గాల కెరీ అచంచలమైన నిబధ్యత, సమగ్రత మరియు వృత్తి నైపుణ్యంతో కూడుకున్నది. వారు పరిపాలనలో ఉన్నత ప్రమాణాలను ఏర్పరచుకున్నారు మరియు

చాలా మంచికి అదర్చంగా నిలిచారు. శ్రీ రమేష్ రెడ్డి గాల నాయకత్వం మార్కెట్ కత్వం.

ఆయన పర్యవేక్షణలో పనిచేసి లవకాశం దొరకడం వలన అతని దగ్గర పనిచేసి

అందరూ ఉద్దీశ్యాలు ఒక క్రమశిక్షణ విధానాన్ని వృత్తి నైపుణ్యాన్ని

నేర్చుకున్నారని నా ఉద్దేశ్యం.

అలాంటి అభికాల కశరోజు లిప్టీర్ అవుతున్నారు.

ఆయన పదవి విరమణ అనంతర జీవితం

అనందమయంగా సాగాలనీ, ఉద్దీశ్యాలో ఉన్నప్పుడు

ఉన్నటువంటి పని వత్తిడి వలన కానీ మరే

ఇతర కారణాల వలన కానీ నెరవేర్చుకొలేని,

పూర్తి చేయలేని పనులు ఏపైనా వుంటే,

ఉదాహరణకు ప్రపంచం లోని అనేక దేశాలను తిలిగి

రావాలనే అభిలాష మొదలైనపి లిప్టీర్ తర్వాత

నెరవేర్చుకోవాలనీ భార్యా పిల్లలతో

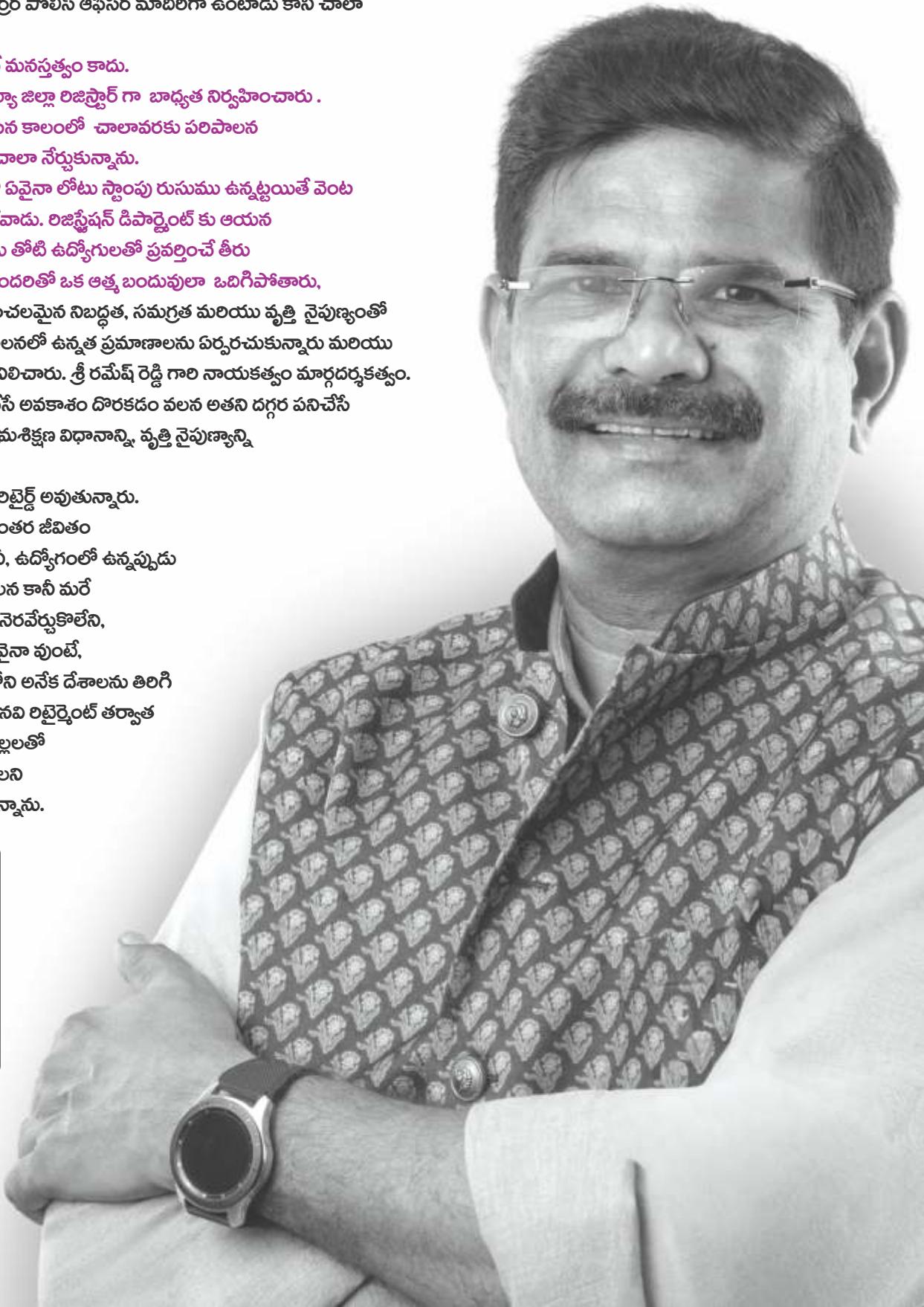
సుఖసంతోషాలతో గడపాలని

మనస్సుల్లిగా కోరుకుంటున్నాను.

Y. Muthenna

AIG (Admn.) Rtd.

సంతృప్తము

పాఠీసు శాఖ నుండి లజస్టీషన్ డిపార్ట్మెంట్ కు బచిలీ అయిన పబి సంవత్సరాల తర్వాత, అయిన సంగారెడ్డి జిల్లా లజస్టోర్ కార్యాలయానికి 2005 జూన్ నెలలో జాయింట్ సబ్ లజస్టోర్ || గా బచిలీ పైవచ్చారు, అప్పుడు నేను అక్షాడ Head Cleark గా వున్నాను, ఆ సందర్భంలో కొంత కాలం తర్వాత జాయింట్ | గా వున్న ప్రసాదరెడ్డిగారు పదవి విరమణ చేయడం తో రమేష్ రెడ్డి గారు జాయింట్ సబ్ లజస్టోర్ | గా నియమింపబడినారు. అరోజులలో సంగారెడ్డి కార్యాలయంలో ఉమ్మడి ఆంధ్రప్రదేశ్ లోనే అత్యధిక దస్తావేజులు లజస్టీషన్ కాబడుతుందేవి, అక్షాడ ఉన్న ఇద్దరు జాయింట్ సబ్ లజస్టోర్లు అంత పెద్ద మొత్తంలో వచ్చే దస్తావేజులను లజస్టీషన్ చేయడం తలకు మించిన భారంగా ఉండేది, అలా వున్న కాలంలో పై అభికారులకు విన్నవించి నన్ను జాయింట్ ||| సబ్ లజస్టోర్ గా నియమించుటకు సహాకరించి నేను సబ్ లజస్టోర్ గా అడవన్పు విధులు నిర్విత్తించుటకు అవకాశం ఇవ్వడం జిలగించి.

వారితో పని చేసిన కాలంలో మేము చాలా సఖ్యతతో కూడి పనిచేసిన జ్ఞాపకం, వారు మంచి సహాయీలి, అభికారులు, అనభికారులు, లజస్టీషన్ కు వచ్చే ప్రజలతో మరియు, తనతో పని చేస్తున్న సిబ్బంచి తో మంచి సంబంధాలు నెరపి కార్యాలయంలో ఏవిధమైన ఒడుదుదుకులు లేకుండా ప్రశాంతంగా పని జిలగేవిదంగా ఒక క్రమపద్ధతిలో సిబ్బంచిని. వారు చేస్తున్న పనిని విభజించి చక్కని పర్యవేక్షనతో కార్యాలయిధులు నిర్విత్తించేటి, మేము అందరం ఒక కుటుంబం లాగా కలిసి వుండేటి, నేటికిని అరోజులు తలుచుకుంటే సంతృప్తి సంతోషం గా ఉంటుంది.

రమేష్ రెడ్డిగారు బచిలీ పైన వెళ్ల తిలగి 2016 లో జిల్లా లజస్టోర్ గా సంగారెడ్డి కి వచ్చేటప్పటికి నేను సబ్ లజస్టోర్ గా సంగారెడ్డి లోనే వున్నాను. నా మొత్తం సర్వీసు దాదాపు సంగారెడ్డి లోనే జరగటంవల్ల నాకు సంగారెడ్డి మరియు మెడక్ జిల్లా తో అనుబంధం చాలా ఎక్కువ, వారు అక్షాడ వున్న కాలంలోనే నేను పదవి విరమణ చేయడం జిలగించి. ఆ రోజు నాకు ఇచ్చిన అత్యుయ వీద్దిల్లు ఇప్పటికినీ నాకు మధుర జ్ఞాపకం. నాటికి నేటికి రమేష్ రెడ్డి గారితో నాకు సన్నిహిత సంబంధాలు కలిగి తరచూ ఫాన్సీ పలకలంచు కోవడం జరుగుతుంది,

నేడు వారు పదవి విరమణ చేయుచున్న సందర్భంగా వారి జీవితం ప్రశాంతంగా గడపాలని వారికి వారి కుటుంబ సభ్యులకు భగంతుడు ఆయురారోగ్యాలు ప్రసాదించాలని కోరుకుంటూ, లిట్టెర్చర్ తర్వాత, ప్రారంభంచనున్న కొత్త జీవితంలో అతను కోరుకున్న విధంగా, కుటుంబ సభ్యులకు కలిసి ఆయన జీవితం ఆనందమయం కావాలని రమేష్ రెడ్డి గారికి పదవి విరమణ శుభాకాంక్షలు తెలియజేస్తున్నాను.

టీ. కృపాకార్ రెడ్డి
విశ్రాంత సబ్ లజస్టోర్

తీసులారి బాధను బయటపెట్టడు

సౌమ్యదు. మృథు స్వభావి. 1990
దశకం నుంచి నాకు మంచి సాన్నిహిత్యం
ఉంది. తన మాటలతో గానీ తన
చేష్టలతోగానీ ఇంకొకరిని బాధ పెట్టగా
నేను వినలేదు. కనలేదు. అడొక్కపే
కాదు. రమేష్ తనకు ఎంత కష్టమెచ్చినా
తనలో తాను బాధ పడ్డాడే తప్ప..
దిగమంగుకున్నాడే తప్ప..

ఏరోజు తన బాధను నలుగురితో
పంచుకోలేదు.
క్రమశిక్షణ కలిగిన శ్రమ జీవి.
రమేష్ జీవితం నలుగురికి ప్రేరణ.
రమేష్ స్నేహం మాకు ఆస్తి.
నవ్యతూ పలకరిస్తాడు.
ఎల్లప్పుడూ గుర్తుండిపోయే
సందర్భాలెన్నో. ఇప్పుడు చేస్తున్న
ఉద్యోగానికి విరమణే తప్ప సామాజిక
బాధ్యతల నుంచి కాదు. సరికొత్త జీవితం
మొదలైన క్షణం.

ఈ క్షణం నుంచి రమేష్ జీవితం శాంతి,
అరోగ్యం, సంతోషం, ప్రేమ, నవ్యలతో
సాగాలని మనసారా కోరుకుంటూ...

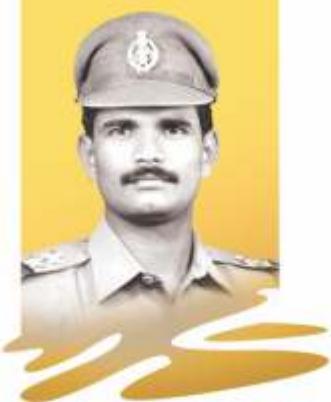
బీఫీ నాగేందర్ రెడ్డి
అడ్పకేట్

ఫోన్ : 98490 23102

డారు : పెద్దపల్లి

నివాసం : పైదరాబాద్

ఈ కాక్షియల్ జీవితంలో క్రొన్లెన్ఫ్...

ఎప్పుడు ఫోన్ చేసిన సుధాకర్ భాయ్, ఏం కాకా, ఎక్కడ చిచ్చా..

అంటూ క్షణాల్లో అధి ఎంతో అప్పాయమైన ప్రతిస్పందన. ఫోన్ ఎత్తుతూనే ఇలా రకరకాలుగా పేర్లతో... ఆ పలకలంపును బట్టి అవుతల వైపున రమేష్ ఏ పరిస్థితుల్లో ఉన్నారన్నది అర్థమైపోయేది. దాన్ని బట్టి ఎంతసేపు మాటల్లాడొచ్చనేది తెలిసిపోయేది.

నేను గమనించినంత వరకు రమేష్ జీవితంలో తాను అనుకున్న క్రమంలో కాకుండా పరిస్థితులకు అనుగుణంగా మలచబడ్డాడనే భావిస్తా. మలుచుకున్నాడు. అది చదువుల నుంచి మొదలుపెట్టి పదవీ విరమణ వరకు.

పృతి రీత్యా, ప్రపృతి రీత్యా, ఏదైనా..., అంచలంచెలుగా ఎదిగి ఉన్నతస్థాయికి చేరుకున్నారని సులభంగా చెప్పాచ్చు. కానీ ఇక్కడొక ముఖ్యమైన విషయమేమంటే, పుట్టుకతో వైకల్యం ఉన్న వ్యక్తి జీవన ప్రయాణం, ప్రమాదవశాత్తు మధ్యంతరంగా వైకల్యం ఏర్పడిన వ్యక్తి ప్రయాణం రెండూ ఒకటి కాదు. వ్యక్తి మానసిక స్థితిలోని సంఘర్షణలో తీవ్ర వైరుధ్యం ఉంటుంది. సాఫీగా సాగిపోతుందనుకున్న సమయంలో.. తిరిగి జీవితం ఎటువైపు వెళుతుందో అంతుచిక్కని అగమ్యగోచరమైన పరిస్థితులు.

సాధారణంగా మనిషిని చాలా కుంగదీసే దశ అది.

ఆలోచిస్తే ఇప్పుడాసందర్భం అంత పెద్ద పొక్కలా కనిపించకపోవచ్చు. ఆ పొక్క కాలాన్ని తట్టుకుని ఆ దశను అధిగమించాడు కాబట్టి రమేష్ ఘటికుదే.

కానీ ఆరోజుల్లో రమేష్ ఎదురొన్న ఒత్తిడి అంతా ఇంతా కాదు. ఆ బాధను తెరవెనకి నెట్టేస్తే.. అప్పుడే రమేష్కు జీవితంలో రెండో దశ (జన్మ) ప్రారంభమైంది. రెండో ఉద్యోగం కూడా. భాకీవనం నుంచి దస్తావేజులను అధికారికం చేసే వరకు.

ఇంకో విషయమేమంటే.. రమేష్కు చెల్లెలంటే అమితమైన ప్రేమ. మరంతో అభిమానం. చిన్న వయసులోనే విజయ మరణం రమేష్నే కాదు మొత్తం ఆ కుటుంబాన్ని కుంగదీసింది.

**పుట్టిన ప్రతి మనిషికి తనలో దహించే ఆలోచనలెన్ను ఉన్నట్టే.. ఆ తర్వాత కాలంలోనే నేను గమనించిందేమంటే...
మస్తిష్కంలో ఏదో తొలుస్తున్నట్టగా.. అప్పుడప్పుడు కనిపిస్తాడు రమేష్ న్నా**

ఒక సినిమాలో... కమల్ హసన్ ఉద్దోగం కోసం జీవీ సోమయాజులు వెంటపడుతుంటాడు. జీవితంలో జావా (టూ వీలర్) నేర్చుకోవాలన్న తపన. ఎప్పటికైనా ముందు సీటు ఇవ్వకపోతాడా.. డ్రైవింగ్ నేర్చుకోకపోతానా అన్న ఆలోచనతో మల్లన్న వెంట ఉర్రున్నీ తిరిగినా స్టేప్సీ పాత్రంలోనే సాగిపోయింది. అయితేనేం.. ఏ టైమ్స్ కు బ్రేక్ వేయాలో, ఏ టైమ్స్ కు గేరు మార్చాలో డ్రైవింగ్ సీటులోకి రాకుండానే నేర్చుకున్న దిట్ట.

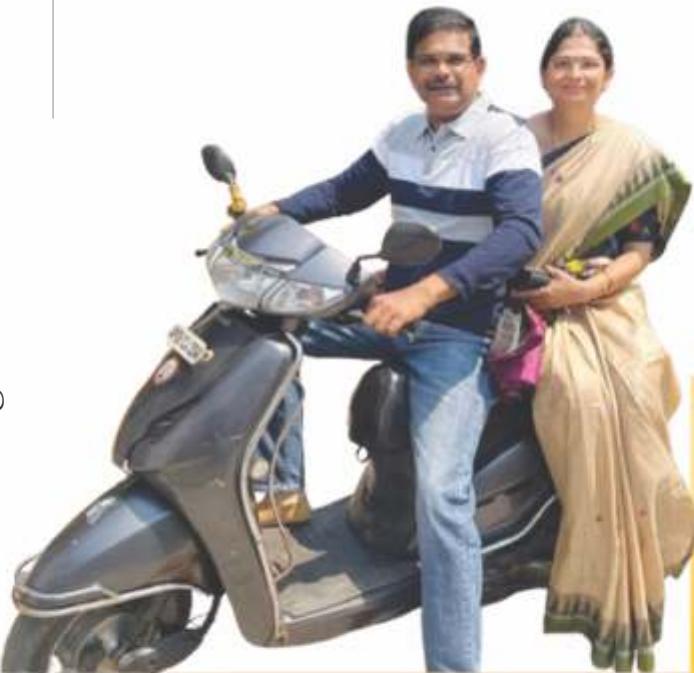
**నిత్యం వెన్నంటి అనునిత్యం వెలుగులు నింపుతున్న
“జ్యోతి” తోడుగా, కుడి ఎడమల
(సోము, శరత్ చంద్ర) అండగా
అనుభవ జ్ఞాపకాలను, మధురఫుట్టాలను ఆస్యాదిస్తూ,
స్వేచ్ఛ వాయువులు పీల్చుతూ హాయిగా సాగిపోసి..**

రమేష్ న్నకు అంతర్లీనంగా ఆవేశం పాలెక్కువే. కానీ మాట జారడు. ఆలోచనాపరంగా నెమ్ముదస్తుడు. కొంత మెతక. పలకరింపులో మృదు స్వభావి. ఒకరిని సంతోషపెట్టే ముందు రెండోసారి ఆలోచించాలిన అవసరం లేదంటారు. అట్లనే, ఒకరిని బాధ పెట్టే ముందు.. వందసార్లు ఆలోచించాలన్న తత్వం కలిగిన వ్యక్తి. సందర్భానుసారంగా చురకలూ వేయగలడు. చెమక్కులూ పేల్చగలడు. సమయస్వార్థి ఎక్కువే. సమయం అనుకూలిస్తే హాస్యం పాలూ ఎక్కువే.

నిత్యం వెన్నంటి అనునిత్యం వెలుగులు నింపుతున్న “జ్యోతి” తోడుగా, కుడి ఎడమల (సోము, శరత్ చంద్ర) అండగా అనుభవ జ్ఞాపకాలను, మధురఫుట్టాలను ఆస్యాదిస్తూ, స్వేచ్ఛ వాయువులు పీల్చుతూ జీవితం హాయిగా సాగిపోసి.. కాచాపూర్ చెరువుగట్టు నుంచి కామారెడ్డి మీదుగా హైదరాబాద్ వరకు ప్రతి అడుగుగా గొప్ప అనుభవం. నిజానికి అనుభవమన్నది మనిషి జీవితానికి చైతన్యం. ఆ చైతన్యంతో ముందుకు సాగిపోవాలి. స్నేహం, సరదాలు, సంతోషాలు, ప్రేమ, ఫెలుగ్గేస్తు, ఆశలు, కష్టాలు నష్టాలు, లాభాలు, అన్నీ కలిసిన పానీయం. ఇంకా చెప్పాలంటే.. ‘కాంకటయెల్’ మిత్రత్వంలో కహసీలన్నే ఉన్నాయి. రమేష్ కాక చేయాలిన పనులు ఇంకా ఎన్నో మిగిలే ఉన్నాయి.

కేవి రమేష్ రెడ్డి (కాక, చిచా, భార్య, అన్నా) గాలికి మనసుఫ్రిగా అభినందనలు.

ఉన్నానియా ఆర్ట్ కాలేజీ మెట్టెక్కాలని ఆర్టియాలజీ ఎంతైన్ కోసం లైట్రెరీలో తండ్రాడిన ఘడియలు.. సాధించాలన్న తపన, తాపత్రయం మాత్రం అడుగడుగునా కనిపించేది. రెడ్డి హస్టల్, ఉన్నానియాలో మిత్రులతో టైమ్స్ పాస్ ముచ్చట్లు ఉద్దోగం సాధించాలన్న ఆలోచనలకు పురుషుపోశాయి.

కర్నుధాకర్ రెడ్డి

ఫోన్ : 94926 66322

శాత్రాజుపల్లి, వేములవాడ నివాసం : హైదరాబాద్

అంధు ప్రీట్...

నన్ను కొన్ని విషయాలు చెప్పాలీయండి. ప్రియ మిత్రుడు రమేష్ రెడ్డి (కాక) తో నా పరిచయం సుమారు మాచు దశాబ్దాలకు పైమాటే. మిత్రుడు నాటి సాక్షి బినపత్రిక ఎగ్జిక్యూటివ్ ఎడిటర్, నేటి సీఎం గాలి సాంపుర్ మీడియా ఇంచార్ అయిన సుధాకర్ రెడ్డి ద్వారా వాలి పరిచయమేర్పడింది.

ఇప్పటి తరంలా యాంత్రికంగా, అవసరం కోసం ఒకరిద్దరితో చేసే స్నేహం కాదు ఆరోజుల్లో.. ప్రెండ్స్‌ను పేర్లతో కంటే, వరుసలతో పిలుచుకునే అలవాటు. ఎక్కువగా కాక, చిచ్చా, మామ, బావ లేదా బామ్మర్లి అని వరుసలతో పిలుచుకునేది. ఆ క్రమంలో నేను రమేష్ కాకకి, ‘కాక’ని అయ్యాను.

నాటి నుంచి నేటి వరకు నన్ను పేరు పెట్టి పిలిచిన సందర్భం అసల్లేదు. కాక అన్న ఆయన ఆత్మీయమైన పిలుపు నిజమైన బంధుత్వాన్ని తలపిస్తుంది.

జీవితంలో మనకు చాలామంది స్నేహితులు ఉండోచ్చు. కానీ హృదయానికి దగ్గరయ్యే వాళ్ల తక్కువగా ఉంటారు. అందులో ప్రథమంగా వస్తాడు రమేష్ కాక. ఎవరి గురించైనా నాలుగు మంచి మాటలు చెప్పాలంటే, సౌమ్యుడు, మృధుస్వభావి, నిగర్వ అని కొన్ని పదాలు మొక్కబడిగా వాడటం సహజం. కానీ మన హృదయ లోతుల్లోంచి మనస్సార్థిగా నిజాయితీగా రమేష్ కాక గురించి చెప్పాలంటే.. పై నాలుగు మాటలు లేకుండా చెప్పేది అసంపూర్తిగా మిగులుతుంది. పై మాటలు వాడేందుకు ఆయన పూర్తిగా అర్పుదు.

వారి పరిచయమైన కొంత కాలానికి, బహుశ 1996 లో అనుకుంటా వారి వివాహానికి చాలా మంది స్నేహితులం కలిసి కామారెడ్డికి వెళ్లాం. వారి సోదరి వివాహం మరో స్నేహితుడు సంతోష్ కాకతో, రమేష్ వివాహం జోతితో ఒకే వేదికపై జరిగింది. వారి పరిచయం నుంచి నేటి వరకు, అంటే దాదాపు 35 సంవత్సరాల నుంచి మా అనుబంధం, బాంధవ్యం క్రమంగా బలపడింది.

రమేష్ కాక సబ్-ఇన్సెప్టర్ గా ఉద్యోగంలో చేరిన కొంత కాలానికి నక్కలైట్ మందుపాతరలో తీప్రంగా గాయపడి, పునర్జన్మ పొందిన అదృష్టవంతుడు. ఒకరోజు తెలుగు యూనివరిటీ హాస్పిటల్ ఫ్రెంచ్ అంతా పిచ్చాపాటి మాటల్లో, ఆరోజు జరిగిన సంఘటనను ప్రస్తావించాను. ఆ సంఘటన అసలు ఎలా జరిగింది, ఎలా ముగిసింది మొత్తం పూసగుచ్చినట్టు వివరించారు. అందరి హృదయాలు భారమయ్యాయి. ఆ ఘటనలో మరణం అంచులకు చేరి తృటిలో ప్రాణాలు కాపాడుకున్న చిరంజీవి ఆయన. మాకు కాకతో స్నేహం చేసే ఒక అదృష్టం కలిగింది.

అధికారులు, రాజకీయ నాయకులు, అపిగా డబ్బు సంపాదించిన వాళ్లను సమాజంలో చాలామందిని చూస్తూనే ఉంటాం. అదృష్టం ద్వారానో తమ శ్రమ ఫలితంగానో, మరో కారణంతోనో సాధించిన స్థానంతో, చాలా

మంది తాముక ప్రత్యేక వ్యక్తులుగా భావించుకుంటూ స్నేహితులను, బంధువులను చులకనగా చూస్తూ దర్శం ప్రదర్శించే కాలమిది.

కానీ కీలకమైన పదవులు అనుభవించనా ఏనాడూ ఆ వాసనలు తనలో కనపడనీయలేదు. ఇది ప్రయత్న పూర్వకంగా చేసింది కాదు. రమేష్ సహజ వ్యక్తిత్వం. మా కాక ఏ ఒక్కరోజు స్నేహితులతో ముఖ్యంగా నాతో.. వారి అనుబంధం, ప్రవర్తన నిజంగా అభినందనీయం. రమేష్ కాక ఈ లోకం పోకడకు అతీతుడు.

ఈ సందర్భంగా నాకు ఒక సంఘటన గుర్తొస్తుంది. వారు జిల్లా రిజిస్ట్రేర్ గా ఉన్నప్పుడు ఒక పనిమీద వారి కార్యాలయంలో కలవడం జరిగింది. బెంచ మీద ఎంతో బిజీగా ఉన్న రమేష్ కాక నన్ను చూడగానే ఉన్న ఫళంగా లేచివచ్చి వారి ఛాంబర్లోకి తీసుకెళ్లి నా క్లయింట్ సమస్య మొత్తం ఓపికగా వినడంతో పాటు, ఆ సమస్యకి పరిష్కారం కూడా సూచించారు.

తర్వాత వద్దని మొత్తుకుంటున్నా భోజనం తెప్పించాడు. ఇక్కడ ఆయన తినిపించిన భోజనంకన్నా.. చూపిన ప్రేమ, అప్పుయతతో మా కడుపు నిండిపోయింది.

ఎంత పని ఒత్తిడిలో ఉన్నా ఒక స్నేహితుడికి ఆయనిచ్చే సమయం, విలువ చూసి నాతో వచ్చిన నా క్లయింట్ బిత్తరపోయాడు. ఈ సంఘటన వినడానికి, చదవడానికి చిన్నగానే అనిపించినా, ఆ సమయంలో అది అనుభవించిన వారికి దాని విలువ బాగా అర్థమవుతుంది. నా క్లయింట్ ఈ సంఘటనను నేటికి గుర్తుచేస్తూ వారిని ప్రశంసిస్తూ ఉంటాడు.

మా రమేష్ కాక గురించి చెప్పాలంటే సముద్రాన్ని కడవలో నింపే ప్రయత్నం చేసినట్టే. ఎంతో రాయాలని అనుకున్నా ఏమి రాయాలో అర్థం కాని ఒక విచిత్ర పరిస్థితి. ఇది నాలాంటి మిత్రులకు అర్థమై ఉంటుందనే నా భావన.

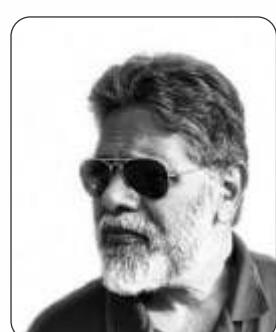
మా కాక ఉద్యోగ విరమణ అనంతరం సుఖ సంతోషాలతో, సంపూర్ణ ఆరోగ్యంతో నిండు నూరేళ్లు జీవించాలని భగవంతుడిని ప్రార్థిస్తున్నాను.

అందు స్టాట్..! కాకో..! చివరగా ఒక మాటు.. !!

ఈ పదవీ విరమణ తర్వాత
 మా మిత్రులందరలతో ఇంకాస్త ఎక్కువ
 సమయం కేటాయించాలని,
 మాత్రం రెగ్స్యులర్ గా గడువుతారని
 కోరుకుంటూ
 పదవీ విరమణ సుఖాకాంక్షలు.

కూతురు రాజగోపాల్ రెడ్డి

అందుకేట్
 ఫోన్ : 98663 13940
 డేరు: పైదాపూర్ (హుజురాబాద్)
 నివాసం : హైదరాబాద్

కొత్త అధ్యాయం సాఫ్ట్‌గా నాగాలి....

1986-88 మధ్య కాలంలో రెడ్డి హస్టల్ లో ఉన్నప్పుడు రమేష్‌తో పరిచయం. హస్టల్ లో ఉన్నప్పుడు మల్లన్న దగ్గరకు వచ్చేవాడు. అప్పుడే పరిచయమైన రమేష్.. కొద్దికొద్దిగా దగ్గరే ఇప్పటికీ అలాగే... నేను మధ్యలో అమెరికాలో ఉన్న కొన్ని సంపత్సరాల పాటు భౌతికంగా మేం దూరంగా ఉన్నా... మళ్ళీ ఇక్కడికి రాగానే మిత్రమండలితో మమేకమైన నాకు అందులో రమేష్‌తో పాతరోజుల్లోకి వెళ్లాం.

వృత్తి రీత్యా తన పనిలో తాను నిమగ్నమైనప్పటికీ మధ్య మధ్యలో మిత్రమండలితో కలవని సందర్భం అంటూ ఉండదు. ఆర్థాటం అస్సలేదు. హడావిడి ఉండదు. నెమ్ముదస్తుడు. గర్వం లేదు. రమేష్కు ఎవరితో లౌల్చిపంచాయితీ లేదు. కాకపోతే ఎవరికైనా భూమి పంచాయితీ ఉంటే రక్కున గుర్తాచేధి రమేష్. ఇదీ సంగతని చెప్పి చాలా మంది సందేహాలను నివృత్తి చేసుకునే వాళ్లం.

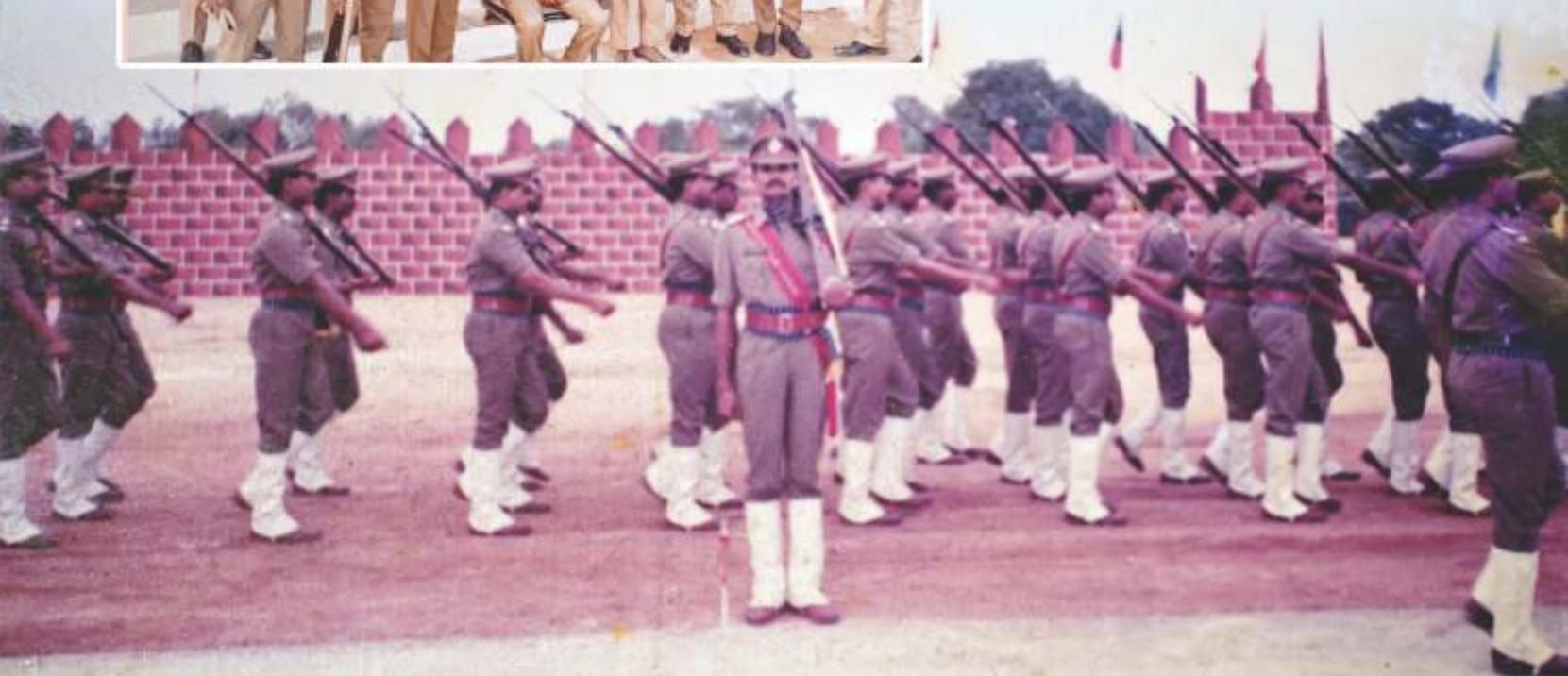
పదవీ విరమణ సందర్భంగా
రమేష్నుకు హృదయ
పూర్వక శుభాకాంక్షలు.

కొత్త అధ్యాయం
ప్రారంభిస్తున్న
సందర్భంగా ప్రత్యేక
అభినందనలు.
ఆయురారోగ్యాలతో
సుఖసంతోషాలతో
శాంతి సౌభాగ్యాలతో
కొత్త అధ్యాయం సాఫ్ట్‌గా
సాగాలని కోరుకుంటూ...

ఎ. అనంద రెడ్డి (ఎన్ఆర్ఎస్)
ఫోన్ : 84660 52002
ఊరు : లింగంపల్లి, వేములవాడ,
నివాసం : హైదరాబాద్

శ్రీయ మిత్రుడు

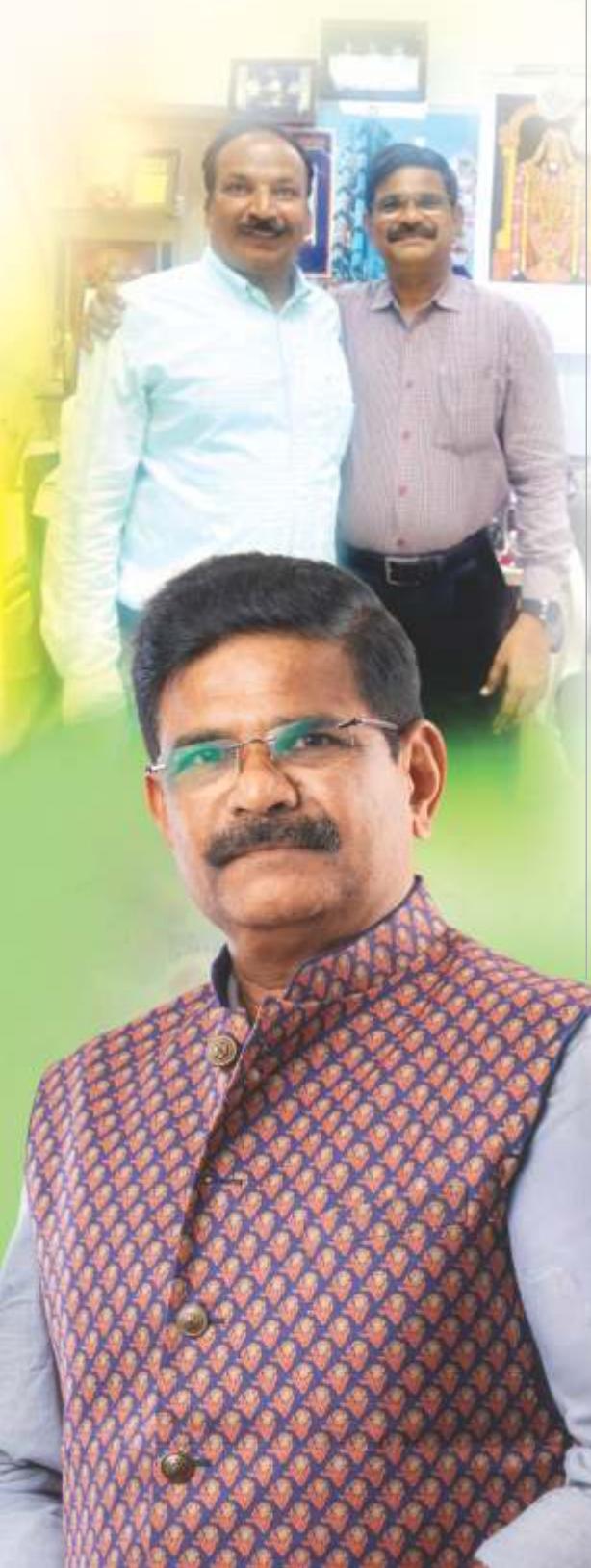
మా యొక్కప్రియ మిత్రుడు కామినేషన్ వెంకట రమేష్ రెడ్డి గాలతో పరిచయం 1983 సంవత్సరం కామారెడ్డిలో ఎ GVS Jr College లో మేమంతా ఇంటర్ల్యూడియట్ చదువుతున్న కాలంలో క్లాసులో ఐదుగురుము పంచ పాండవుల వలె మిత్రుడు రమేష్ రెడ్డి, నేను, కిట్టు @ కృష్ణమూర్తి, మాయ రమేష్, ముత్తినేని మనోహర్ రావులం చాలా సన్నిహితంగా ఉండేవారము, మొదటి సంవత్సరంలోనే మా స్నేహం బలపడింది. ఇంటర్ల్యూడియట్ రెండవ సంవత్సరం వచ్చేసులకి అతి సన్నిహితంగా వుండి కళాశాలలో మా గ్రూప్ కంటూ మంచి విద్యార్థులుగా ఒక గుర్తింపు తెచ్చుకున్నాము, రెండవ సంవత్సరంలో మేము కళాశాల ఎన్నికల యందు చైర్మన్ గా మాయ రమేష్, వైన్ చైర్మన్ గా నేను పాఠీ చేసి మామిత్త జ్ఞందం యొక్క సమప్పి కృషి వల్ల కళాశాల ఎన్నికలలో ఇద్దరం కూడా గెలవడం జరిగింది.

ముఖ్యంగా నా గెలుపులో

రమేష్ రెడ్డి గారి పాత్ర మరీ కీలకం, ఎన్నికల ప్రచారంలో భాగంగా నన్ను గెలిపించమని నా యొక్క పేరును అతని షర్ట్ పైన ప్రాసుకొని కళాశాల అంతా కలిపించారు. తిరిగి ప్రచారం చేసి అందరిని ఆకట్టుకొని నన్ను గెలిపించుటలో కీలకపాత్ర పోషించారు.

ఇంటర్ల్యూడియట్ అయిపోయిన తర్వాత ఉన్నత చదువుల నిమిత్తం నేను ప్రౌదరాబాద్ కు రాగా, రమేష్ రెడ్డి కామారెడ్డి లోని COAS డిగ్రీ కళాశాలలో చేరిపోయారు, ఆ తదుపరి మా డిగ్రీ చివరి సంవత్సరం పరీక్షలనంతరం PG పరీక్షల ప్రివరేషన్ కొరకు ప్రౌదరాబాద్ లో మేమున్న రెడ్డి హాస్టల్ కి వచ్చి మాతో పాటు కాంపిటేటీవ్ ఎగ్జమినేషన్ ప్రివరేషన్స్‌స్కూల్ మా వద్ద ఉండి చాలా సీరియస్ గా ప్రివేర్ అయినారు దాన్నో భాగంగా లాసెట్లో సీటు సాధించి, నెల్లురులో చేరి LAW రెండవ సంవత్సరం చదువుతూ సబ్ ఇన్సెక్టర్ ఆఫ్ పోలీస్ సెలెక్ట్ అయినారు, నేను ఎంబీఎస్ నిమిత్తం సతార, మహారాష్ట్రకు వెళ్లి ఉన్న సందర్భంలో అతను ఎస్టోగా సెలెక్ట్ అయ్యారు, అనంతపూర్ �Police Training College లో ప్రైనింగ్ అయిన పిదప మహాబూబ్ నగర్ జిల్లాలోని కొల్లాపూర్ లో ప్రాక్టికల్ ప్రైనింగ్ అయినాక, 1992 డిసెంబర్ లో పెద్దకొత్తపల్లి పోలీస్ స్టేషన్ లో పోలీంగ్ బాధ్యతలు తీసుకున్నారు. 1993 లో నా వివాహం సందర్భంగా తనను ఆహ్వానించడానికి అతడు ఉద్యోగం చేస్తున్న పెద్దకొత్తపల్లి కి మిత్రులందరం కలిసి కారులో వెళ్లాము అక్కడ ఒకరోజు ఉండి సంతోషంగా గడిపి వివాహ ఆహ్వానాన్ని అందజేసి మరునాడు సోమశిల గ్రామంలో కృష్ణానది తీరం లో గల సోమేశ్వరాలయాన్ని సందర్శించి వెనుదిరిగినాము, నా వివాహానికి కామారెడ్డికి వచ్చి వెనక్కి వెళ్లిన తర్వాత అతి కొద్ది కాలంలోనే దురదృష్టకర వార్త వినవలని వచ్చింది.

14 నవంబర్ 1993 రోజున సాయంత్రం 4.30 గంటల ప్రాంతంలో రమేష్ రెడ్డి, వారి SP మరియు ఇతర పోలీసు సిబ్బంది ప్రయానణిస్తున్న బస్సును నక్కలైట్లు కొల్లాపూర్ మండలంలోని సోమశిల గ్రామం ప్రాంతంలో అమర్ధిన మందు పాతరతో పేల్చి వేసి, తుపాకులతో వారిపైన దాడిచేసి, కొందరిని చంపివేసి మరికొందరిని గాయపరిచినారని, వారందరిని ప్రౌదరాబాదుకు వైశ్వాం నిమిత్తం తరలిస్తున్నారని అందులో వారి ఎస్సీ పరదేశీనాయుడు IPS మరియు ఇతర సిబ్బంది మరణించినారని

రమేష్ రెడ్డికి తీవ్ర గాయాలైనాయని నా స్నేహితుడు WN Reddy ఉస్యానియా యూనివరిటీ నుంచి మరుసటి రోజు అనగా 15న ఉదయం 6.00 గంటలకు మా ఇంటికి వచ్చి చెప్పగా ఇద్దరం కలిసి పోలీసు డిజిపి ఆఫీన్ లకిడికాప్యాల్కు వెళ్లి అక్కడ వాకబు చేయగా రమేష్ రెడ్డిని నిమ్మ ఆసుపత్రికి తీసుకొస్తున్నారని తెలియజేశారు. అంతలోనే మేము నిమ్మ ఆసుపత్రి పెళ్ళిము. మేము అక్కడ చేరిన మొదటి వారిగా వున్నాము. అంతలోనే రమేష్ రెడ్డి గారి నాన్న లక్ష్మిరెడ్డి గారు, మరియు ఇతర బంధువులు, మిత్రులు, పోలీసులు చాలా మంది జనం వచ్చారు. ఇంత పెద్ద భయంకరమైన నక్కలెట్లు మందు పాతర ప్రమాదంలో గాయపడిన పోలీన్ అధికారులందరినీ పరామర్శించడానికి అప్పటి ముఖ్యమంత్రి శ్రీ కోట్ల విజయబాస్క్ర్ రెడ్డి గారు అప్పడే అక్కడికి వచ్చారు మేమందరము ముఖ్యమంత్రి గారితో మాట్లాడి రమేష్ రెడ్డికి మరియు ఇతర పోలీసు అధికారులందరికి ప్రత్యేకమైన వైద్యం అందించాలని వేడుకొనుగా ఆయన మా సమక్షంలోనే NIMS HOSPITAL DIRECTOR గారిని పిలిపించి గాయపడిన పోలీసులందరికి ప్రత్యేకమైన వార్టుకు తరలించి వైద్యం అందించాలని ఆదేశాలు ఇవ్వడం జరిగింది.

అద్యాషంలో భాగంగా వైద్య బృందానికి అధిపతి అయిన శ్రీ నరేంద్రనాథ్ గారు Orthopedic Surgeon & HOD Orthopedics, NIMS, (తర్వాతి కాలంలో పద్మశ్రీ అవార్డు గ్రహిత) ప్రత్యేకమైన శ్రద్ధ కనబరిచి మందు పాతర ప్రమాదంలో గాయపడిన రమేష్ రెడ్డి కుడికాలుపాదంలో ఎక్స్ప్రెస్ మెటీరియల్ చేరి గ్యాంగ్ ఫామ్ అయినందున కాలు తొలగించాలని తెలియజేయగా మరియు సదరు సమృతి పత్రాలపైన సంతకాలు చేయాలని వారు కోరగా మేము అందరం కొంత అందోళనకు గురి అయి తదుపరి కాలు కన్నా ప్రాణం ఖిన్న అని వారినాన్న లక్ష్మిరెడ్డిగారు, బంధువులు, మిత్రులము అందరము సమిష్టిగా ఒక నిర్ణయం తీసుకొని ఒప్పుకొని ఆపరేషన్ చేయుటకు సమృతి తెలియజేస్తూ సదరు పత్రాలపై సంతకాలు చేశాము,

ఆపరేషన్ అయిన పిదప చాలా బాధలో ఉన్న సమయంలో ప్రస్తుతం రమేష్ రెడ్డి గారి సతీమణి జ్యోతి గారు (వారిదరికి పూర్వ పరిచయం వుండటం వల్ల) నిమ్మ హస్పిటల్ కు వచ్చి మంచి ఓదార్పునిచ్చి సేవలు చేసి వారి మనసు గలిచి తదనంతరకాలంలో వివాహం చేసుకొని వారి ‘జీవనజ్యోతి’గా మారి తనకు వెన్నుదన్నుగా నిలిచినారు, తర్వాత యూనిఫ్ గూడ లోని పోలీన్ క్వార్టర్లో నివాసం ఏర్పాటు చేసుకుని ఒక మిత్రుని సలహా మేరకు పోలీసు ఉద్యోగం నుంచి వేరే ఉద్యోగం కొరకు ప్రయత్నం ప్రారంభించి దానిలో భాగంగా సచివాలయం కు వెళుతున్న సందర్భంలో నేను తనకు వెన్నంటి

ఉండి నా ఉద్యోగం లో సరిగా సెలవులు దొరకని పరిస్థితులలో ఒకనాడు నాటి ముఖ్యమంత్రి అయిన శ్రీ సందమూరి తారక రామరావు గారిని కలవాలని నిర్ణయించుకుని అనుకున్నదే తడవుగా ముఖ్యమంత్రి గారి చాంబర్ కు పోలీసు యూనిఫారంలో రమేష్ రెడ్డి క్రర్ల సహాయంతో నడుస్తూ, నేను తనకి సహాయపడుతూ వెళ్లి ముఖ్యమంత్రి గారిని కలవగా వారు శీప్రుంగా స్పుందించి “SORRY || BROTHER, WHAT HAPPENED అని అడిగి నేను మీకు ఏ విధంగా సహాయ పడగలను” అని అడగగా మందు పాతర ప్రమాదం విషయం విపరించి ఈ పరిస్థితుల్లో పోలీన్ ఉద్యోగం చేయలేను కాబట్టి వేరే డిపార్ట్మెంట్లో ఇదే స్టాయిలో బేబుల్ నేచర్ ఉద్యోగం ఇవ్వమని అడగగా అప్పటికప్పుడు స్పుందించి మేము ఇచ్చిన వినతి పత్రం పై “Consider his request” అని తన స్వహస్తాలతో రాసి మమ్మిన్ని అనుసయించి పంపించారు. ఈ విధంగా రమేష్ రెడ్డితో ఉండి నేను ఇద్దరు ముఖ్యమంత్రులను అతి దగ్గరగా కలవడం, వారితో మాట్లాడడం జరిగింది ఆ తర్వాత చాలా వ్యయప్రయాసాలను, కష్ట నష్టాలను, మానసిక స్థోర్చంతో ఎదురునిలచి రమేష్ రెడ్డి గారు. సబ్ రిబిస్ట్రో ఉద్యోగంలో చేరి తన జీవితంలో నిలదొక్కుకుని జీవన భాగస్వామి అయిన జ్యోతి గారి తోడ్యాటుతో జీవితంలో ప్రశాంతతచేరి, ప్రశాంత జీవితాన్ని వెళ్ళదీస్తూ ఇద్దరు కుమారులలో ఒకరిని ఇంజనీరుగా, మరొకరిని డాక్టర్ గా చదివించి అందరికి అందుబాటులో ఉండి మంచి సేవలు చేసి పేరు ప్రతిష్టలు సంపాదించుకొని అంచలంచెలుగా తన ఉద్యోగంలో డిషాజి స్టాయికి ఎదిగి 2025 నవంబర్ మాసాంతమున పదవీ విరమణ చేయుచున్న సందర్భంగా ఆయనకు ఆయన కుటుంబ సభ్యులకు భగవంతుడు ఆయుష్మ ఆరోగ్యం, ఐశ్వర్యాలు కలగజేయాలని ప్రశాంత జీవనం సాగించాలని అనందమయంగా కుటుంబ సభ్యులతో గడపాలని మనస్సుర్థిగా ఆ భగవంతుని ప్రార్థిస్తున్నాను.

మా యొక్క 42 సంవత్సరాల స్నేహం మరియు జీవనయానంలో మా మిత్రుత్వం ప్రతిక్షణం మరుపురానిది, ఇది ఇలాగే మా తుది శ్వాస వరకు కొనసాగుతుందని, ఒకరికాకరం తోడునీడగా ఉంటామని, మా స్నేహం ఇతరులకు ఒక రోల్ మోడల్ గా ఉండి, ఎంతోమందికి స్ఫూర్తిదాయకంగా నిలుస్తుందని ప్రగాఢంగా విశ్వసిస్తూ,

మిత్రుడు

మల్లేష్ చిన్న మల్లారెడ్డి

వైన్ ప్రసిదెంట్

భారత సిమెంట్స్

ఫోన్: 7702301901

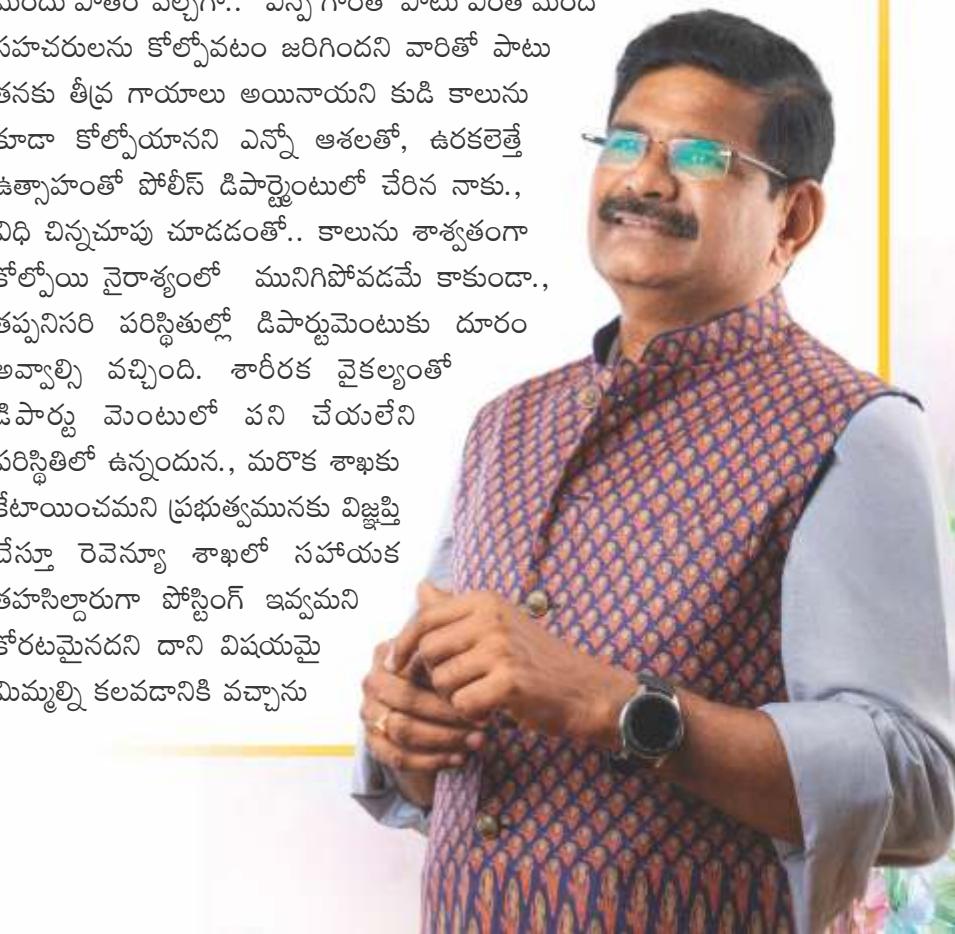
మా ఊరి నుండి పటునం.....

ఉమ్మడి ఆంధ్రప్రదేశ్ సచివాలయంలో రెవెన్యూ శాఖలో సహాయ సెక్షన్ అదికారిగా పనిచేస్తున్న కాలమది. ఆ సంవత్సరం 14నవంబర్ నెలలో మహబూబ్ నగర్ జిల్లా లోని కొల్లాపూర్ మండలం లోని కృష్ణమ్మ చెంతనే ఉన్న సోమశిల గ్రామానికి మధ్యగల రహదారిలో పీపుల్స్ వార్ గ్రూప్ నక్కలైట్లు., తమ విధుల్లో భాగంగా సోమశిల గ్రామానికి వెళ్లి కొల్లాపూర్ కు తిరిగి వస్తున్న పోలీస్ బృందం ప్రయాణిస్తున్న ప్రైవేటు బస్సును మందు పాతరతో పేల్చివేసిన ఘటన దేశవ్యాప్తంగా సంచలనం రేకెత్తించింది. ఆ సంఘటన జరిగింది మొదలు.. నేను విధులు నిర్వర్తిస్తున్న సచివాలయంలోనే కాదు., ఎక్కడికి వెళ్లినా!! ఆ ఘటన గురించి నన్ను చాలా మంది పదే పదే ప్రశ్నించే వాళ్ళు. నేను వాళ్ళకు కొన్ని సందర్భాల్లో సమాధానం చేపేపాడిని. మరికొన్ని సందర్భాల్లో వాళ్ల ప్రశ్నలకు బాధపడేవాడిని. ఎందుకంటే.. కొల్లాపూర్ మా స్వగ్రామం, నేను పుట్టి పెరిగిన ఊరు. అటువంటి ఊరు ఇటువంటి దుర్భటసకు కేంద్ర బిందువుగా మారడం నన్ను ఎంతగానో కలచివేసింది.

ఆ దుర్భటన జరిగిన కొంతకాలం తర్వాత., అప్పుడవ్వుడే ఆ ఘోర దుర్భటన గురించి అందరూ మర్చిపోతున్న సమయంలో ఒకరోజు.. రమేష్ రెడ్డి కలసి తన గురించి పరిచయం చేసుకుంటూ తన పోలీస్ సబ్ ఇన్సెక్షన్ మీ పక్క ఊరైన పెద్దకొత్తపల్లి లో పనిచేస్తుండే వాడినని. విధుల్లో భాగంగా.. మా ఎస్సీ గారి ఆదేశం మేరకు ఆయనతోపాటు మరి కొంతమంది సిబ్బందితో కలిసి సోమశిల గ్రామానికి వెళ్లి తిరిగి వస్తుండగా మమ్మల్ని నిరూలించే ఉద్దేశంతో పిడబ్బుజి గ్రూప్ వాళ్ళు మందు పాతర పేల్చగా.. ఎస్సీ గారితో పాటు ఎంతోమంది సహచరులను కోల్పేవటం జరిగిందని వారితో పాటు తనకు తీవ్ర గాయాలు అయినాయని కుడి కాలును కూడా కోల్పేయానని ఎన్నో ఆశలతో, ఉరకలెత్తే ఉత్సాహంతో పోలీస్ డిపార్ట్మెంటులో చేరిన నాకు., విధి చిన్నచూపు చూడడంతో.. కాలును శాశ్వతంగా కోల్పేయి నైరాశ్యంలో మునిగిపోవడమే కాకుండా., తప్పనిసరి పరిస్థితుల్లో డిపార్ట్మెంటుకు దూరం అవ్యాలి వచ్చింది. శారీరక వైకల్యంతో డిపార్ట్ మెంటులో పని చేయలేని పరిస్థితిలో ఉన్నందున., మరొక శాఖకు కేటాయించమని ప్రభుత్వమునకు విజ్ఞప్తి చేస్తూ రెవెన్యూ శాఖలో సహాయక తపాసిల్చారుగా పోస్టింగ్ ఇవ్వమని కోరటమైనదని దాని విషయమై మిమ్మల్ని కలవడానికి వచ్చాను

**పద్మాకర్ శారంగ
విత్రాంత అదనపు కలెక్టర్**

అని., రమేష్ నాతో చెప్పగా.. అప్పటివరకు మా ఊరిలో జరిగిన దుర్ఘటన గురించి బాధపడుతున్న నాకు., ఆ సంఘటనలో ప్రత్యక్షంగా బాధితుడైన రమేష్ రెడ్డి ని ఆ స్థితిలో చూసి నేను మనో వేదనకు గురి అయినాను తన భవిష్యత్తు బాగుండాలి అన్న ఆలోచనతో., రెవెన్యూ శాఖ గురించి తనతో కూలంకషంగా చర్చించాను. ఆయనతో ఒక పది నిమిషాలు మాటల్లాడగానే.. తన మృదు స్వభావము, స్నేహశీలత నాకు నచ్చాయి. అలా ఇద్దరము చాలా సమయం పాటు మా అభిప్రాయాలను ఒకరితో ఒకరం పంచుకున్నాము. ఆయన స్థితికి సబ్ రిజిస్ట్రార్ బాగుంటుండని నా సలహామేరకు దానికి ప్రతిపాదనలు పంపగా, తదనంతరం ప్రభుత్వ ఉత్తర్వుల ప్రకారం రమేష్, స్టోంపలు మరియు రిజిస్ట్రేషన్ శాఖలో సబ్ రిజిస్ట్రార్ గా ఉద్యోగ బాధ్యతలు స్వీకరించాడు. ఆ రోజు నుంచి...., నేను తివ సంవత్సరంలో సచివాలయం నుంచి జిల్లాల్లో పనిచేయడానికి వెళ్లేంతవరకు., ఇద్దరం చాలా సన్నిహితంగా ఉండేవాళ్లం. అలా తను ఉద్యోగంలో చేరుతున్న సందర్భంలో మా ఇద్దరి మధ్యన ఏర్పడిన పరిచయం మొదలు.. ఈరోజు వరకు రమేష్, నన్ను ఒక సోదరునిగా భావిస్తా.. అత్యంత గౌరవ మర్యాదలను నాపై చూపిస్తున్నాడు.

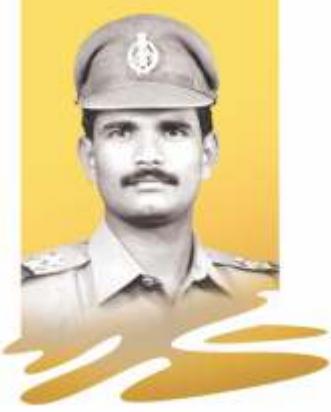
కొంతకాలం తర్వాత నేను., రాజేంద్రనగర్ మండలానికి రెవెన్యూ ఇన్సెక్షనర్లు బదిలీపై వెళ్లాను. ఒక పని నిమిత్తం సబ్ రిజిస్ట్రార్ కార్యాలయానికి వెళ్లడం జరిగింది. తను అక్కడ సబ్ రిజిస్ట్రార్ గా ఉద్యోగ బాధ్యతలను నిర్వర్తిస్తూ ఉండడంతో., యాదృచ్ఛికంగా ఇద్దరం మళ్లీ కలిసాము. ఆరోజు నాకు చాలా బాగా జ్ఞాపకం ఉంది. నన్ను చూడగానే, రమేష్ సంభ్రమశ్రూలకు లోపి.. సాదరంగా అప్పోసించడమే కాకుండా.. సహ ఉద్యోగులందరికి నన్ను పరిచయం చేశాడు. అప్పుడు నాకు కాస్త ఇబ్బందిగా అనిపించింది, ఎందుకంటే, నేను తనతో కేవలం అభిప్రాయాలు మాత్రమే పంచుకున్నాను. కానీ., తాను ఈనాటికీ నన్ను మర్చిపోకుండా గౌరవాభిమానాలు చూపిస్తున్నాడు. శాఖ పరంగా ఎంతో ఉన్నత స్థాయికి చేరినపుటికీ., సచివాలయంలో మా ఇద్దరికి ఏర్పడిన పరిచయంతో ఇన్ని సంవత్సరాల పాటు గుర్తుంచుకొని,

తరచుగా నాతో చరవాణిలో సంభాషిస్తా.. క్షేమ నవాచారాలు తెలుసుకునే రమేష్ వ్యక్తిత్వం మహోనుత్మేషినది. కొన్ని సందర్భాల్లో రిజిస్ట్రేషన్ శాఖలో ఏదైనా పని ఉండంటే రమేష్ కు ఫోన్ చేసే వాడిని. అది చిన్న పటైనా, పెద్ద పటైనా ఏమీ ఆలోచించకుండా వెంటనే, రమేష్ ఆ పని చేసి పెట్టేవాడు. దాదాపు మూడున్నర దశాబ్దాల ఉద్యోగ జీవితాన్ని పూర్తి చేసుకొని నేను జిల్లా జాయింట్ కలెక్టర్ గా సిద్ధిపేట జిల్లా నుండి పదవీ విరమణ చేశాను.

సోదర తుల్యులైన శ్రీ కామినేని వెంకట రమేష్ రెడ్డిగారు., తమ శాఖలో అంచలంచలుగా ఎదుగుతూ.. నేడు డిప్యూటీ ఇన్సెక్షనర్ జనరల్ ఆఫ్ రిజిస్ట్రేషన్ మరియు స్టోంపలు, నిజమాబాద్ గా పదవీ విరమణ చేయస్తారు. ఈ సందర్భంగా తనతో నాకు ఉన్న పరిచయం గురించి, ఆయన వ్యక్తిత్వం గురించి అందరితో నా అభిప్రాయాలు పంచుకోవడం ముదావహంగా ఉంది. పోలీస్ సబ్ ఇన్సెక్షనర్ గా.. మా స్వగ్రామం ప్రాంతంలో ప్రారంభమైన వారి ఉద్యోగ జీవితం రిజిస్ట్రేషన్ శాఖలో డి.బి.జి.,గా వారి స్వగ్రామం ప్రాంతం లో ముగియునుండడం.... జీవన వైవిధ్యాన్ని తెలియజేస్తుంది.

**రమేష్ రెడ్డి ఎల్లపుడు చాలాకీగా,
యాక్షీవుగా ఉంటూ ప్రతి ఒక్కరిని నవ్వుతూ
పలకలంచడం అతనికి వెన్నతో పెట్టిన విధ్య.
మంచి స్నేహ శీలి, మానవత విలువలు కలిగిన
మంచి మనిషి, రమేష్ గారు,
తమ భవిష్యత్తు కాలంలో సుఖ సంతోషాలతోనూ,
అయురారోగ్యాలతోనూ
పదవీ విరమణాంతర జీవితం గడపాలని
మనసుష్టూగా కోరుకుంటూ.....**

**పద్మాకర్ సారంగ
విత్తాంత అదనపు కలెక్టర్
99086 15829**

పశ్చిమ పల్క, పల్కలో వింసిన పరిషుణ... అరుదైన క్రమమం...

మా అన్నశ్రీ కామినేని వెంకట రమేష్ రెడ్డి

(డిప్యూటీ ఐసెప్పెక్స్ జనరల్,
రిజిస్ట్రేషన్ మరియు స్టోంపులు, తెలంగాణ ప్రభుత్వం)
గారు జననం 2 నవంబర్, 1967.

మానాన్న స్వగీయ ముత్యం రెడ్డి గారి తమ్ముడు, మా చిన్నాన్న కామినేని లక్ష్మి రెడ్డి గారు V.D.O. గా ప్రభుత్వంలో పనిచేస్తూ వ్యవసాయం పైన వల్లమాలిన మక్కలతో వ్యవసాయాన్ని చేస్తుండేవారు. తండ్రి గారు వ్యవసాయం పై చూపిస్తున్న మక్కలను అతి దగ్గర నుండి చూసిన మా అన్న రమేష్ రెడ్డి గారు కూడా చిన్నప్పటి నుండి ఒకపక్క చదువుకుంటునే, మరొకపక్క వ్యవసాయ పనులలో సహాయ పడుతూనే తన చదువును కొనసాగిస్తూ ఏదైనా సాచించాలనే పట్టుదలతో నిరంతర ఆభ్యాసం, అహాల్చలు కృషి తో చదువు పూర్తమగానే పోలీస్ శాఖలో ఎస్ట్రేగ్ గా ఉద్యోగం సంపాదించారు. ఉద్యోగ విదుల్లో అనితరసాధ్యమైన ప్రతిభను చూపిస్తూ ఉన్నతాధికారుల మన్మసలను పొందుతూ,

ప్రజల అవసరాల్లో చురుకుగా పాల్గొంటూ,

ప్రజనేవే పరమావధిగా పనిచేస్తున్న తరుణంలో అనుకోకుండా ఉద్యోగ విధుల్లో జరిగిన ప్రమాదంలో తీవ్రంగా గాయపడిన ఆయన తన మొక్కలోని చీక్కతో, రెట్టించిన ఉత్సాహంతో, వక్తీకలించిన విభిన్న విస్తుబోయేలా,

ప్రయత్నం చేస్తే సాధ్యంకానిదేచిలేదంటూ, సబ్ రిజిస్ట్రార్ గా ప్రయాణం మొదలుపెట్టి, క్రమశిక్షణతో అంచెలంచెలుగా DIG స్థాయికి ఎదిగి ఒక కృపిషుడు,

అలాగే....

వారి సహాధర్మచారిణిగా 1996 సంవత్సరంలో వారి జీవితంలోకి అడుగుపెట్టి వారి ఆశయాలకు అనుగుణంగా వారి అడుగుజాడల్లో నడుచుకుంటూ వారి ప్రేమకు పాత్రురాలై వారి కుటుంబానికి వెన్నెముక నిలిచిన మా వదిన శ్రీమతి కామినేని జ్యోతి గారు,

అలాగే

పిల్లలు తల్లిదండ్రులను చూస్తునే సమాజంలో ఎదుగుతారనే నానుడిని నిరూపించే లా వారి కుమారులు తండ్రి అడుగుజాడల్లో నడుస్తూ ఉన్నత విద్యను అభ్యసిస్తున్నారు. వారి కుమారులిరువురు ఉన్నత శిఖరాలకు చేరుకోవాలని కోరుకుంటూ....

వారికి తమ గ్రామమన్నా అక్కడి ప్రజలన్నా అమితమైన ప్రేమ. ఆ ప్రేమతోనే వారు తన గ్రామ పారశాలకు ప్రహోలి స్నగ్ం గేటు ను అంచించారు,

బస్టాండ్ లేక ప్రజలకు తలెత్తిన ఇబ్బందిని గుర్తించి ఊరి ప్రజల కోరకు బస్టాండ్ కు సరిపడినంత స్థలాన్ని ఒప్పుమతిగా ఇచ్చారు.

అలాగే గ్రామానికి చెందిన గంగపుత్ర కులస్థులు గంగమ్మ గుడిని విస్తరించాలని అనుకుని తన సహాయాన్ని కోరగానే

గుడి విస్తరించి అవసరమైన స్థలాన్ని కూడా ఒప్పుమతిగా జార్చిన విశాలమైన గుణం వారిది.

అలాగే తన సహాయాన్ని కోరిన వారికి తనకు తోచినంతలో సహాయం చేస్తూ అండగా ఉండే సహృదయులు వారు.

ఉద్యోగ బాధ్యతలను నిర్వహించే క్రమంలో నిక్కచ్చితనాన్ని పాటిస్తూ, ప్రజాసేవకే అంకితమై, ప్రజలు తమ పనుల కోరకు వారిని ఆత్మయించినప్పుడు వారి దరఖాస్తులను వెంటవెంటనే పలిష్టలిస్తూ ప్రజల మనసును గెలుచుకున్న మంచిమనసుకు మనసస్వార్థిగా నమస్కరిస్తున్నాము.

కామినేని రమేష్ రెడ్డి గారు తన ఉద్యోగ విదుల్లో చేసిన సేవలను కొనియాడుతూ అభినందనల మందారమాలతో వారిని సత్కరిస్తూ పదవి విరమణ వేళ వారి శేష జీవితం ఎప్పుడు సమాజసేవకు అంకితమై,

మునుపచీ వలెనే దాతృత్వ కార్యక్రమాలతో వారు ముందుకు సాగుతూ వారి కుటుంబం ఎల్లప్పుడు ఆనందంగా, సంతోషంగా ఉండాలని మనస్సార్థిగా కోరుకుంటూన్నాము.

నపోాదరులు
కామినేని లక్ష్మి రెడ్డి
కామినేని రాజారెడ్డి
కాచాపూర్.

నా ఆత్మియ మిత్రుడు “రమేష్ రెడ్డి” పదవి విరమణ సందర్భంగ సామిత్రునితో మధుర జ్ఞాపకాల పల్లకి...

పరిచయం :- 1991, జూలై 1 - అన్న అనంతపురం లో ట్రైనింగ్ ముగించుకొని నేను అంబర్చేట యందు ట్రైనింగ్ ముగించుకొని, DIG ఆఫీస్, గారికి రిపోర్ట్ చేసిన తరువాత “రమేష్” అన్నని మొదటి సారిగా చూడటం జరిగినది.

మేము MAHA BOOB NAGAR Dist. కు అలోట్ అయిన తరువాత, మాతో పాటుగా, స్నేహి అన్న, వినోద్, షోర్, కృష్ణమూర్తి, రహమాన్, పాకీర్, లము, వివిధ పోలీస్ స్టేషన్లకు అలోట్మెంట్ జరిగినది. మొదటి సారి చూసిన దగ్గర నుండి ‘మా’ స్నేహం చిగురించి బలపడింది. మేము మొదటిగా SI లుగా - రమేష్ అన్నకు - పెద్ద కొత్త పల్లి (పి.కె.పల్లి) నాకు గోపాల్ పేట పి.వెన్.

ఆప్పటి నుండి నాకు, ‘రమేష్’ అన్నతో జరిగిన మధుర జ్ఞాపకాలు ఈ సందర్భంగా పంచుకోవటం నాకు ఎంతో ఆనందంగా ఉన్నది. వాటిలో కొన్ని మచ్చుతునకలు..

మొదటిసారిగా మన మిధురం పోలీస్ స్టేషన్ ఎన్.పోచ్.ఓ.లుగా 1వ సర్కిల్ ఇన్సెక్షన్ (ఐక్ బహాదుర్ సి.ఐ) క్రైమ్ మీటింగ్కు నాగర్కరూల్ బుల్లెట్ మోటర్ క్రైసెల్పై “గన్ మెన్స్” తో ఎ.కే.47లతో వస్తుంటే, ఆ శబ్దాలు, ఆ “టీవీ” వేరే కదా!

అవి ఇప్పటికీ నా కళ్ళ ముందు దర్జనమిస్తున్నాయి అన్నా.

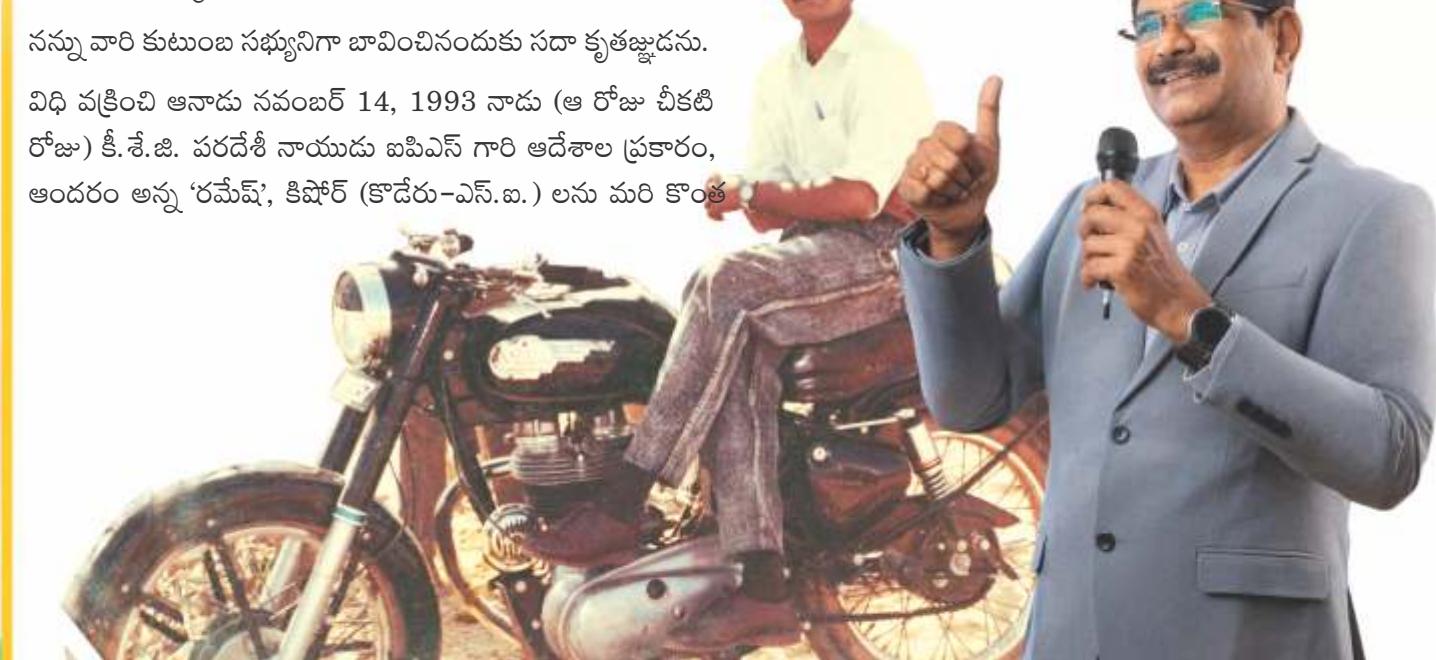
డివిజన్ వనపర్తి కి మారిన తరువాత, డిప్యూటి సుపరింటెండెంట్ ఆఫ్ పోలీస్ మీటింగ్ కు మనం రెట్టింపు ఉత్సాహంతో “నల్ల బుల్లెట్” మీద వనపర్తి అంతా బుల్లెట్ శబ్దాలతో టొన్ అంతా దద్దరిల్లిన సంఘటనలు గుర్తుకు వస్తే తిరిగి మరలా ఆ బుల్లెట్ రైడ్ చేయాలని కొరిక కల్గుతుంది నేస్తస్తమా!

‘రమేష్’ అన్న బుల్లెట్ మీద వస్తుంటే “ఆ సాహస వీరుడే” వస్తున్నాడా, అనిపించేది, ఆ “రేబాన్ అద్దాలు”, ఆ చిరునవ్వు’ ఇప్పటికీ నేను మరువలేకున్న స్నేహాలీ. “రమేష్” అన్న పెద్ద కొత్త పల్లి నల్లమల అడవులలో చేసిన కొంబింగ్ ఆపరేషన్స్ వలన “నక్సల్స్” గమనాలే కనుమర్గైనాయి కదా! అన్న.

పెద్ద కొత్త పల్లి (పి.కె.పల్లి) మండల ప్రజలకు చేసిన సేవలు ఇప్పటికి అంటే 33 సంవత్సరాల తరువాత కూడా వారు మరవక పోవటం, అన్న చేసిన మంచి పనులే కదా! ‘రమేష్’ అన్న తల్లి, తండ్రులు, తమ్ముడు “జగన్, చెల్లి కూడా.

నన్ను వారి కుటుంబ సభ్యునిగా బావించినందుకు సదా కృతజ్ఞుడను.

విధి వక్రించి ఆనాడు నవంబర్ 14, 1993 నాడు (ఆ రోజు చీకటి రోజు) కీ.శే.జి. పరదేశీ నాయుడు ఐపిఎస్ గారి ఆదేశాల ప్రకారం, అందరం అన్న ‘రమేష్’, కిషోర్ (కొడెరు-ఎన్.ఐ.) లను మరి కొంత

మంది ఎన్.పలను కొల్లపూర్ గెస్ట్ హాస్ట్ కు రమ్యనుట, నన్ను నా పోలీస్ స్టేషన్ పరిధిలో వాహనాలను తనిటీ చేయమనటం, ఇప్పటికి ఆ సంఘటనలు నా మదిలో మెదలాడుతున్నాయి, నా ప్రియ సేస్టమా! ఆ సంఘటన తరువాత “రమేష్” అన్నను ఆ దేవుడే తిరిగి పునర్జన్మ ఇచ్చినట్లుగా మన ముందు ఉండటం ఆ భగవానుడు ఇచ్చిన వరం మిత్రమా....

ఆ కాన రాని దైవం ఒకటి తగ్గించి, మరొకటి పూరించినట్లుగా, తనకు జీవిత బాగస్యామిగా లక్ష్మీ దేవి లాంటి చెల్లి “జ్యోతి”ని ఇవ్వటం,

వజ్రాల్లాంటి ఇద్దరు ముద్దుల కుమారులను “సోము, శరత్ (చిట్టి)”

లను ఇవ్వటం, గౌరమర్యాదలలో కూడిన ఉద్యోగం రావడం ఇది అంతా ఆ దేవుని “ఇచ్చే” కాదా... నా ప్రియమిత్రమా...

ఈ సందర్భంగా మా చెల్లి “జ్యోతి” గురించి చెప్పటం, నా ఆధ్యాత్మిక భావిష్యత్తున్న నా సహోదరా...

“రమేష్ అన్న జీవితం గొప్పగా మారటంలో చెల్లి “జ్యోతి రావటం - మసక బారిన అంధకారంలో ఒక “చిరు దీపం” లా వచ్చి ఇంటిని “దేదీప్యమానంగా” చేయటం. నా చెల్లి “జ్యోతి కే సాధ్యం అయినది..... ‘చిరుహసా’

1994 జూన్ తిన, నా వివాహానికి హోజురై మాకు సంతోష క్షణాలను కలగజేసిన మిత్రుడని మేము ఎప్పటికీ మరవలేము.... “మృదుభాషి”

నా అర్థాంగి శ్రీమతి డా॥సుధారాణిని తన తోడుగా పుట్టిన చెల్లిగా, ఆప్యాయత, అనురాగాలతో మంచి అనుబంధాన్ని కొనసాగిస్తున్న రమేష్ అన్నకు సదా కృతజ్ఞతలు.

33 సంవత్సరాలు గడిచినా మన స్నేహాబంధం ఇప్పటికి నిరంతరం ఒక ప్రవాహం వలే సొగటం అంటే నీ వెంత “స్నేహశీల వన్నా....

స్నేహశీల, స్వామ్రిదాత, నిరంతర కృషివలుడు, ఆత్మియమైన చిరునవ్వతో, అందరి మనునలు, మనసులను గలిచిన, మహాన్నత వ్యక్తిత్వం గల మా “రమేష్” అన్న భవిష్యత్ జీవితం, సంతోషంగా, అష్ట ఐశ్వర్యాలతో, జ్యోతి, సోము, శరత్ (చిట్టి) జీవితం సాగాలని హృదయపూర్వకంగా ఆశిస్తున్నాం. “

ఈ మన స్నేహం చిరకాలం స్థిరంగా సాగిపోవాలని ఆ దేవుని సదా ప్రార్థిస్తూ “రమేష్” అన్నకు “పదవీ విరమణ పుభాకాంక్షలతో....

నీ ప్రియ మిత్రుడు సుదారాణి రంగారావు పృథివీ, శ్రీచరణ్.

Saluting a True Warrior

**Sri K.V. Ramesh Reddy
DIG (Retd.)**

A Legendary Police Officer
Turned Civil Servant
(On the occasion of retirement)

A Life Carved in Courage Today,
as we turn another golden page in
the proud chronicle of our police fraternity,
we bow our heads to a warrior whose name is
etched in valor and virtue

Sri K.V. Ramesh Reddy.

A man of honour, a comrade of steel,
a friend whose laughter
once echoed through our barracks at Anantapur,
now walks into the sunlight of a new dawn —
his uniform at rest, his spirit ever on duty.
Among the 1991 Sub-Inspector
Batch of Hyderabad Range,
his name stood for resolve,
for quiet confidence and compassion;
for the heart that beats
for the poorest, the voiceless, the forgotten.

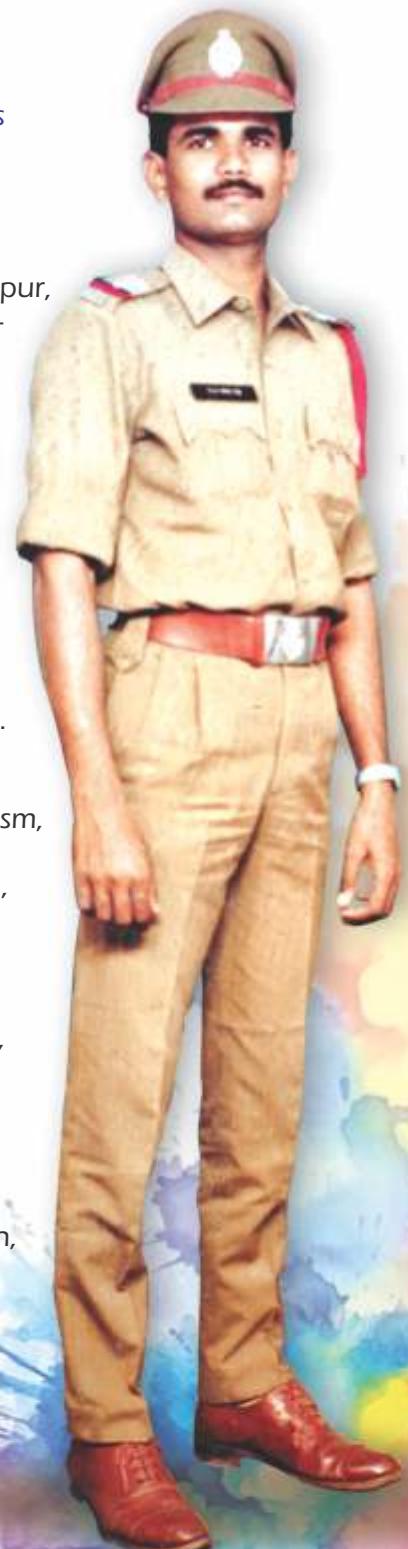
The Call of Duty
In the rugged terrains of Mahabubnagar,
where danger hides behind silence,
and each dawn is uncertain,
he stood — unshaken, undaunted, unyielding.
Through nights of rain and whispers of fear,
he led his men —
a sentinel in the shadow of Left Wing Extremism,
believing that peace is not merely enforced,
but earned through understanding,
through trust, through sacrifice.

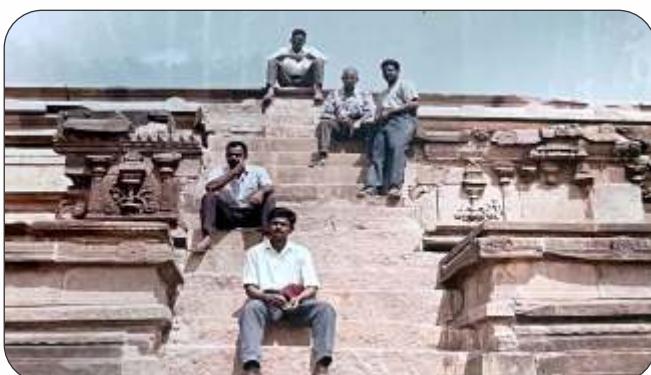
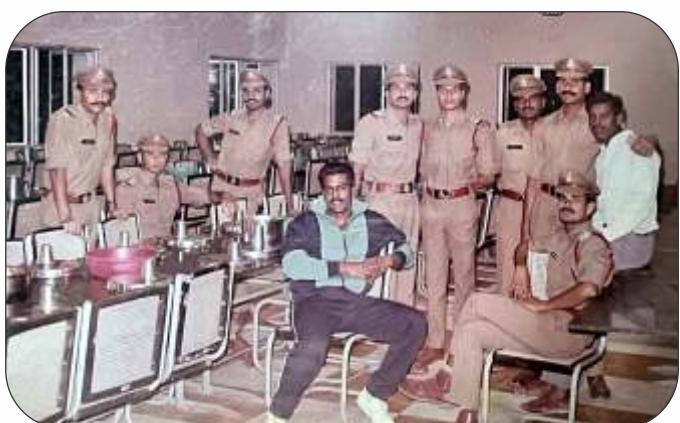
The Fire and the Flame

Then came that fateful day —

the ground beneath trembled,
the forest roared.

A landmine,
the cruel hand of destiny,
tore through the calm.
And yet, in the chaos,
his first words were not of pain,
but of concern —

"Are my men safe?"
A leg was lost,
but never his spirit.
The blast took flesh and bone,
but it could not touch
the soul that stood taller than ever before.

From that day,
he became more than an officer —
he became a symbol
of what courage truly means:
to rise, to serve, to smile again.

Beyond the Uniform
They moved him
to the Registration Department,
but the badge of service
never left his heart.
There, too, he served —
with the same honesty,
the same compassion,
the same laughter that once lit up
our tired evenings after parade.
He proved once again
that duty wears no colour,
and the soul of a true officer
never retires,
it simply finds new ways to serve.

The Friend We Know
Among us — his batchmates,
his brothers in khaki —
he is forever "Ramesh and funnily JESA."
At reunions, his voice filled the air,
his humour dissolved our fatigue.
We lost track of time
in his stories —
some heroic, some hilarious, all human.

He taught us,
not by lecture but by example,
that strength can be soft,
and kindness can be courageous.

That medals fade,
but memories do not.

The Legacy Now,
as Sri K.V. Ramesh Reddy
steps into peace,
we see not an end
but a continuation
of a life well-lived.
His sacrifice in Mahabubnagar,
his service in the heart of extremism,
Still we see him as Police officer
as Addl Superintendent of Police among us,
still we see Ashoka emblem shining
on his wide shoulders,
his second innings in the halls of civil duty,
together form a story
that will be told and retold
in the canteens,
the classrooms,
the quiet corners of every police station
where courage is still a choice.

The Salute
Today we salute him,
not just for what he did,
but for what he became:
a living anthem
of endurance,
honesty,
and grace.
May the road ahead be gentle,
the mornings peaceful,
the evenings full of laughter,
and may he know —
that somewhere, always,
his batchmates stand beside him
in pride,
in respect,
in brotherhood.
We salute you, Anna —
your uniform may rest,
but your spirit will forever march on.

With deepest admiration and affection,
Your Batchmate,

S. Vinod Kumar Additional Superintendent of Police

సాంగో... పాంగంగా.....

నా ఆత్మయ మిత్రుడు రమేష్ రెడ్డి గులింబి చెప్పాలంటే చాలా జ్ఞాపకాలు (మంచివి, భాద్ర కలిగించేవి) నెమరు వేసుకోవాలి వస్తుంది. 1992లో ఎస్టైల్రైసింగ్ కంపీట్ అయిన తర్వాత మేము నిజంగా కలిసించి ఏడవ బెట్టాలియన్ డిచ్యులిలో Weapons and Tactics ట్రైనింగ్ కి వెళ్ళినప్పుడు.

ఆక్కడి నుంచే మా పరిచయం పెలిగించి. ఆ తర్వాత మమ్మల్ని అందరినీ మహాబూబు నగర్ జిల్లాకి ప్రాక్టీకల్ ట్రైనింగ్ గులింబి పంపించడం జరిగించి. అక్కడ నేను పీపనగండ్ర పోలీస్ స్టేషన్ కి అదేవిధంగా మన రమేష్ రెడ్డి కొల్లాపూర్ పోలీస్ స్టేషన్ కి ట్రైనింగ్ నిమిత్తం పోట్టి చేయబడినాము. చాలాసార్లు కూంజంగ్ కి కలిసి వెళ్ళేవాళ్ళం. ఇల్లు వచ్చి బయట ఉండటం మాకు అదే మొదచిసాలి. అప్పుడప్పుడు ఆ ఫీలింగ్ కలిగేది. ఆ సమయంలో రమేష్ రెడ్డి హస్య చతురత మమ్మల్ని ఎప్పుడూ మా ఇంటికి దూరంగా ఉన్నామని ఫీలింగ్ నుంచి దూరంగా పెట్టేది. మాకు నిజంగా ఎస్టైల్ ఉద్యోగం వచ్చించి కాబట్టి జాయిను అయ్యాం కానీ రమేష్ రెడ్డికి మాత్రం పోలీస్ యూనిఫామ్ అంటే పిచ్చి, ఆ మాట అతని ఎప్పుడు చెప్పేవాడు మేము దాన్ని మేము ప్రత్యక్షంగా చూసేవాళ్ళం. అతను యూనిఫామ్ లో బుల్లెట్ పై వెళ్ళటం బాగా ఎంజాయ్ చేసేవాడు.

నేను అతనికి ఇంకా బాగా దగ్గరగా వచ్చించి కృష్ణ పుష్కరాలతో. అప్పుడు దాదాపు 15 నుంచి 20 రోజులు సోమశిల దగ్గర కలిసి బందోబస్తు డ్యూటీ నిర్వహించినాము. అన్ని రోజులు కేవలం ఆరుబయట ఒక టెంట్ లో ఉన్నాము. అయినా ఆదొక అద్భుతమైన అనుభవం. నేను, రమేష్ రెడ్డి ఇంకా మా సబ్ డివిజన్లో ఉన్న ప్రాబేషనలీ డి లు అందరూ డ్యూటీ చేశారు. ఇప్పటికీ నేను రమేష్ రెడ్డి కలిస్తే ముందు సోమశిల పుష్కరాల్లో మైక్ లో వినిపించే డైలాగులు తేనే మా మాటలు మొదలైపుతాయి. అక్కడ మైకులలో “సాంగోపాంగంగా” అనే

ఒక పదం విశ్వాస్తుడల్లా ఒకటే నవ్వుకునేవాళ్ళు. ఇప్పటికీ ఆ పదం (దాదాపు 32 నంవత్సరాల తర్వాత కూడా) వేంచు కలిసినప్పుడల్లా గుర్తుకు వస్తుంది. ట్రైనింగ్ తర్వాత నాకు ఖలా ఘనపూర్, రమేష్ రెడ్డి కి పెద్ద కొత్తవల్లి పోలీస్ స్టేషన్ లో పోస్టింగ్ ఇప్పడం జరిగించి. కొట్టరోజుల తర్వాత నేను హైదరాబాద్కి పోలీస్ బాస్కెట్ బాల్ టీం కి వెళ్ళాను. ఆ తర్వాత కొట్టిగా డిస్ట్రిక్ట్ కావడం జరిగింది.

ఆ రోజుల్లో ఇప్పుడున్నంత కమ్యూనికేషన్ సదుపాయాలు లేవు మరి. తేదీ 14.11.1993 నాడు అత్యంత దురదుష్టకర సంఘటన సోమశిల దగ్గర landmine భ్లాస్టింగ్ జరిగి, అందులో ఎస్టైల్ పరదేశి నాయుడు గారు, కొల్లాపూర్ ఎస్టైల్ శివరుసాద్ మలయు కోడేరు డి కిషోర్

చనిపోయినారని తెలిసి కళ్ళలో నీళ్ళు వచ్చాయి. ఆ సంఘటనలో రమేష్ రెడ్డి తీవ్రంగా గాయపడినాడు అని తెలవగానే మొత్తం నవ నాడులు కుండిపోయాయి. తర్వాత వాళ్ళ గులింబి ఎంక్వయలీ చేస్తే రమేష్ రెడ్డిని హైదరాబాద్ ఉన్నానియా ఆనుపత్రికి తీసుకు వస్తున్నారు అని తెలిసింది.

శ్రేయోభలాషి
అనంద్ కుమార్
అదశపు ఎన్సై

నేను వెంటనే 15.11.1993 ఉదయం ఉన్నానియా ఆసుపత్రికి వెళ్గా అక్కడ బోట్ పేపెంట్ విభాగంలో రమేష్ రెడ్డి విపరీతమైన గాయాలతో ఒక స్టేచర్ పై ఉన్నాడు. ఆ పరిస్థితుల్లో అతన్ని చూడగానే చాలా బాధ కలిగింది. అతడు స్పృహాలో లేదు. అతని కాలు చాలా తీవ్రంగా దెబ్బతింది. అక్కడ కనీసం అడిగే వారు ఎవరు లేరు. డూటీ డాక్టర్స్ ఎవరూ రాలేదు. దాంతో ఏం చేయాలో అర్థం కాలేదు. అక్కడే నాకు రమేష్ రెడ్డి బంధువు ప్రభాకర్ రెడ్డి పరిషయం అయ్యాడు. ఇద్దలికి ఏమి చేయాలో తోడలేదు. అక్కడే వదిలేసే ప్రమాదం ఇంకా ఎక్కువ ఉంది అని అర్థం అయింది. ఇంతలో అక్కడికి ఎవరో పోలీస్ అఫీసర్ మారుతి జిప్సీలో వచ్చాడు. నేను, ప్రభాకర్ రెడ్డి ఇద్దరం కలిసి అతన్ని లిక్పేస్ చేసి అతని వెహికల్ లో రమేష్ రెడ్డిని అక్కడి నుంచి నిమ్మ హస్పిటల్ కి తీసుకెళ్లి అడ్డిట్ చేసాము. అద్యప్పశాత్తు అక్కడ వెంటనే తీవ్రంగం స్టార్ట్ చేశారు. అప్పటికే వనపర్తి డీఎస్పీ నల్సింగరావు సార్ (ఆయన కూడా ఆ సంఘటన లో తీవ్రంగా గాయపడ్డాడు) ను నిమ్మ కి తీసుకు వచ్చారు. ఆ రోజు ముఖ్యమంత్రి కూడా ఆస్పత్రికి వచ్చి ఆయనను పలకలించినట్లు గుర్తు. అందుకే రమేష్ రెడ్డిని తీసుకొని వెళ్గానే వెంటనే డాక్టర్స్ రెస్పూండ్ అయ్యారు. బహుశా ఆ సమయంలో రమేష్ రెడ్డి ని నిమ్మ కి తీసుకొని వెళ్లాలని ఆలోచన ఎందుకు వచ్చిందో తెలియదు కాసీ ఇప్పుడు ఆలోచిస్తే ఆ టైంలో అటి మాకు వచ్చినటువంటి ఒక అద్యాతమైన ఆలోచన అనుకోవచ్చు. ఎందుకంటే మా రమేష్ రెడ్డిని ఆ టైంలో నిమ్మ కి తీసుకుపోవడం వల్లనే అతను ఈరోజు మన ముందున్నాడు. అతని కాలు కింది భాగం చాలా దెబ్బతిస్తూ. అందువల్ల ఆ రోజు అతనికి కాలికి ఎమర్జెన్సీ సర్జస్ చేయాల్సి వచ్చింది. డాక్టర్స్ సర్జస్ కి ముందు ఒక ఇంజెక్షన్ (గ్యాంల్రీన్ రాకుండా) ఇస్తే కాలు తీయవలసిన అవసరం రాకపోవచ్చు అంటే నేను, ప్రభాకర్ కలిసి రాత్రంతా సిటీలో వెతికాము. కాసీ అటి దొరకలేదు.. దురదృష్టప్పశాత్తు రమేష్ రెడ్డి కాలు మోకాలు క్రింది వరకు తీయాల్సి వచ్చింది. అది నా జీవితంలో అత్యంత బాధాకరమైన విషయం. పాపం దాదాపు సంవత్సరం పైగా హస్పిటల్లోనే ఎన్ని సర్జస్ లెలు చేసుకొన్నాడో తెలియదు. అతను మానసికంగా కృంగి పోయాడు. అతన్ని మళ్ళీ మామూలు మనిషి చేయడానికి నా వంతు ప్రయత్నంగా వీలు దొలికినప్పుడల్లా అతని తో సమయం గడిపేవాన్ని. అతను SI గా మళ్ళీ యూనిఫామ్ వేసుకోలేను, డూటీ చేయలేను అనే భావనతో విపరీతంగా బాధ పడేవాడు. యూనిఫామ్ పట్ల అతనికి ఉన్న అభిమానం, ప్రేమ అలాంటిటి. దేవుడు ఒక కాలు తీసివేసినా బ్రూతికించి ఉంచాడంటే అతని వల్ల ఇంకేదో కావలసి ఉంది అనే అర్థం. అదే విషయం అతనికి చెప్పేవాన్ని. ఏటి జలిగినా మన మంచికి అన్నట్లు తరువాత జలిగిన సంఘటనలు నిరూపించాయి. తన ప్రయత్నాలతో అప్పటి ముఖ్యమంత్రి డాక్టర్ ఎస్టి రామారావు గాలిని కలిసి పోలీస్ నుంచి లిజిస్టేషన్ డిపార్ట్మెంట్ కి తన ఉద్దోగాన్ని త్రాస్పూర్ చేయించుకున్నాడు. అదొక మంచి మార్పి అతని జీవితంలో. ఆ తర్వాత అతను వెనక్కి తిలిగి చూడలేదు. నా లెక్కలో సోదరి జ్యోతి తో అతని వివాహం అతని జీవితం లో ఒక చక్కబెట్టి మలుపు. ఆమెతో సహచర్యం ఆమెకు కాదు అతని అద్యప్పం అంటాను.

రమేష్ రెడ్డి ఒక అద్భుతమైన స్నేహితుడు. తన మాట చాతుర్యం, దాంట్లో హస్య చతురతో అతనితో ఎంతసేపు ఉన్నా సరే బోర్ ఫీలింగ్ రాదు. నిజం చెప్పాలంటే నాకు చాలా గ్రామీణ మాండలికాలు అతనితో మాటల్లాడిన తర్వాతనే తెలిసేవి. మేమిద్దరం మాటల్లాడితే ఎంతసేపు మాటల్లాడినా, దాంట్లో దాదాపు 40 శాతం జోకులే ఉంటాయి అంతసేపు ఇద్దరు నప్పుతూనే ఉంటాము. అది ఒక గొప్ప అనుభవం. నా లెక్కలో ఆ ఒక్క దురద్యస్త కరమైన సంఘటన తప్ప రమేష్ రెడ్డి చాలా అదృష్టవంతుడు. మంచి ఉద్యోగం తో పాటు చక్కని ధర్మపత్రి, చక్కని పిల్లలు అతనికి వరం.

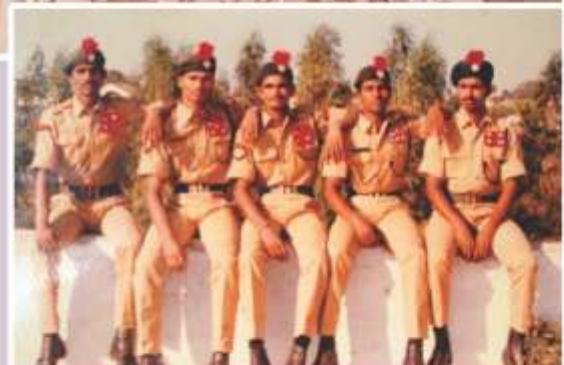
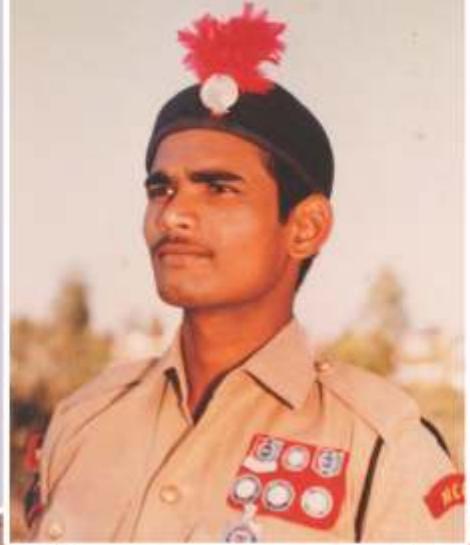
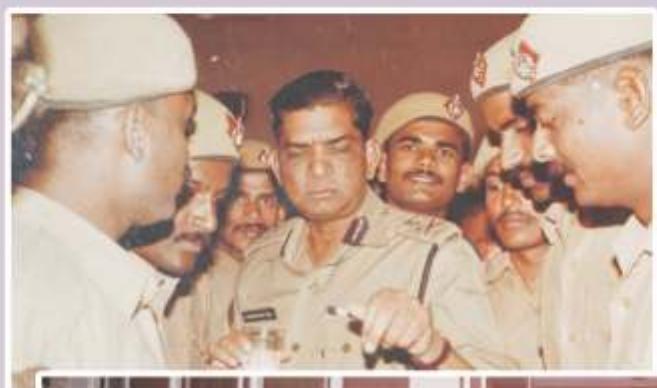
ఇప్పుడు 2025 నవంబర్లో తను లిటోర్ అవుతున్నాడు అంటే నమ్మబుద్ధి కావట్లేదు. ఎందుకంటే ఎక్కడి 1991.. ఎక్కడి 2025. దాదాపు 34 సంవత్సరాల జీవితం అప్పుడే గడిచిపోయిందా అనిపిస్తుంది. మాకు మాత్రం ఇంకా మొస్తనే ఉద్యోగంలోకి వచ్చామన్న ఫీలింగ్. కాసీ శరీరం లో మార్పులు, ముఖము లో ముడుతలు చూసాక ఇదే జీవితం మరియు ఇది తప్పుడు అనిపిస్తుంది. ఈ జీవిత చక్రం లో అందరు ఏదో ఒక స్టేజిలో ఇక్కడ వరకు రాపాల్చిందే. కాకపోతే పుట్టిన తేదీ విషయంలో జలిగిన కొన్ని చిన్న పొరపాటు వల్ల రమేష్ రెడ్డి కొట్టిగా ముందుగా లిటోర్ అవుతున్నాడు.

కాకపోతే అతను కేవలం ఉద్యోగం నుంచి మాత్రమే లిటోర్ అవుతున్నాడు జీవితం నుంచి కాదు. ఇక్కడి నుండి తన జీవితంలో మిస్ అయిన పనులు చేసుకోవడానికి, సాంత విషయాలపై కాన్సప్టేట్ చేసుకోవడానికి పూర్తిగా అవకాశం వస్తుంది. మాలాంచీ వాళ్ళతో గడపడానికి తనకి ఇంకా ఎక్కువ సమయం దొరుకుతుంది. ఒక రకంగా తను లిటోర్సైట్ అవుతున్నాడు అనేచి బాధ కలిగించేదైనా అది ఉద్యోగ పరంగా తప్పనిస్తి.

అయితే అతను మాతోని ఇప్పుడు ఎక్కువ సాంగత్యంలో ఉంటాడు అని సంతోషంగానే ఉంది. ఇంకో రెండు సంవత్సరాలు దాచిన తర్వాత మేము కూడా అతనితో పాటు పుల్ టైమర్లుగా లిటోర్సైట్ జీవితాన్ని గడపడానికి సిద్ధమవుతాం. వెనక్కి తిలిగి చూసుకుంటే జీవితంలో కొన్ని సంఘటనలు తప్ప చాలావరకు సంతృప్తిగా గడిచిందని చెప్పుకోవచ్చు. రమేష్ రెడ్డి పదవి విరమణ సందర్భంగా అతనితో గడిపిన సందర్భాలు కొన్ని గుర్తుచేసుకోవడం సంతోషం తో పాటు భావోద్యోగాలు కూడా కలిగిస్తోంది.. అతనికి అంత మంచే జరగాలని కోరుతూ...

శ్రీయోఽలాషి అనంద్ కుమార్
అదనపు ఎస్టే

మా డస్క్వాఫీ ఎత్తుడు

రమేష్ రెడ్డి నేను పదవ తరగతి నుంచి ఏడవ తరగతి వరకు మా ఊరు / కాచాపూర్ గ్రామంలో కలిసి చదువుకున్నాం ఎందుకో మా ఇద్దలి మధ్య సబ్యత సాస్కిహిత్యం ఏర్పడి అత్యంత ఆత్మియులుగా సోదరభావంతో ఉండి బాల్యాన్ని ఆస్వాదించాం, ఆ బాల్య శ్వాతులు ఇప్పటికే మధురమైనవి, ఆనాటి నుండి ఈనాటి వరకు అత్యంత ఆత్మియులుగా ఒకరికొకరం కలిసి మెలిసి ఉన్నాం.

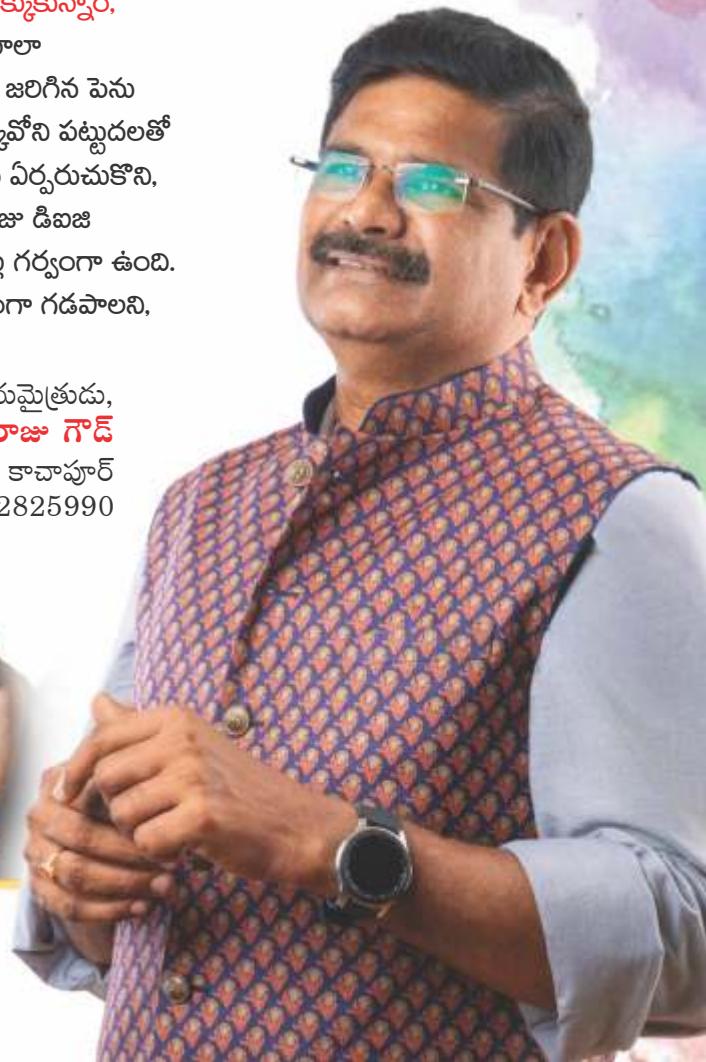
నా కుటుంబ పరిస్థితుల వల్ల నేను ఏడవ తరగతిలో చదువు మానివేసి కులవృత్తిని చేపట్టి కుటుంబ బాధ్యతలు మోయవలసి వచ్చింది. నేను నా వృత్తిజీవితం నుంచి గ్రామానికి వచ్చినప్పుడు రమేష్ రెడ్డిని కలవడం ఆనేబి సహజంగా జిలగేబి.

తదనంతరం మిత్రుడు రమేష్ రెడ్డి పై చదువుల నిమిత్తం వివిధ ప్రాంతాలలో ఉన్నప్పటికిని గ్రామానికి వచ్చినప్పుడు తప్పకుండా నన్ను నా కుటుంబాన్ని కలిసేబి. తనది చిస్తునాటి నుండి క్రమశిక్షణ కలిగిన జీవన విధానం వ్యవసాయం చేస్తునే కష్టపడి చదువుకోని 1991సంవత్సరం లో తన పోలీసు సబ్ ఇన్సెక్షన్ రూం ఉద్యోగం సంపాదించుకున్న రోజుల్లో నేను చాలా సంతోషపడ్డాను, నా మిత్రుని పట్ల నాకు ఎంతో గర్వంగా ఉండేబి. అనంతపురంలో తన పోలీసు ట్రైనింగ్ అయిపోయిన తర్వాత తనకు మహాబుంగర్ జిల్లా పెద్దకొత్తపల్లి లో పోల్సైంగ్ వచ్చిన తర్వాత నేను అక్కడికి వెళ్లడం తటస్థించింది. ఒక మూడు రోజులు అక్కడ ఉండి ఆతని ఆతిద్యం స్వీకరించి నేను ఊరికి తిరిగి వచ్చిన కొచ్చి కాలంలోనే తనకు ఫోర ప్రమాదం జిలగి శైండరాబాదులోని ఆసుపత్రికి తరలించడం జిలగింది. ఆ రోజుల్లో నా మిత్రుడు బ్రతికి ఉంటే చాలని భగవంతుని మొక్కకున్నాం,

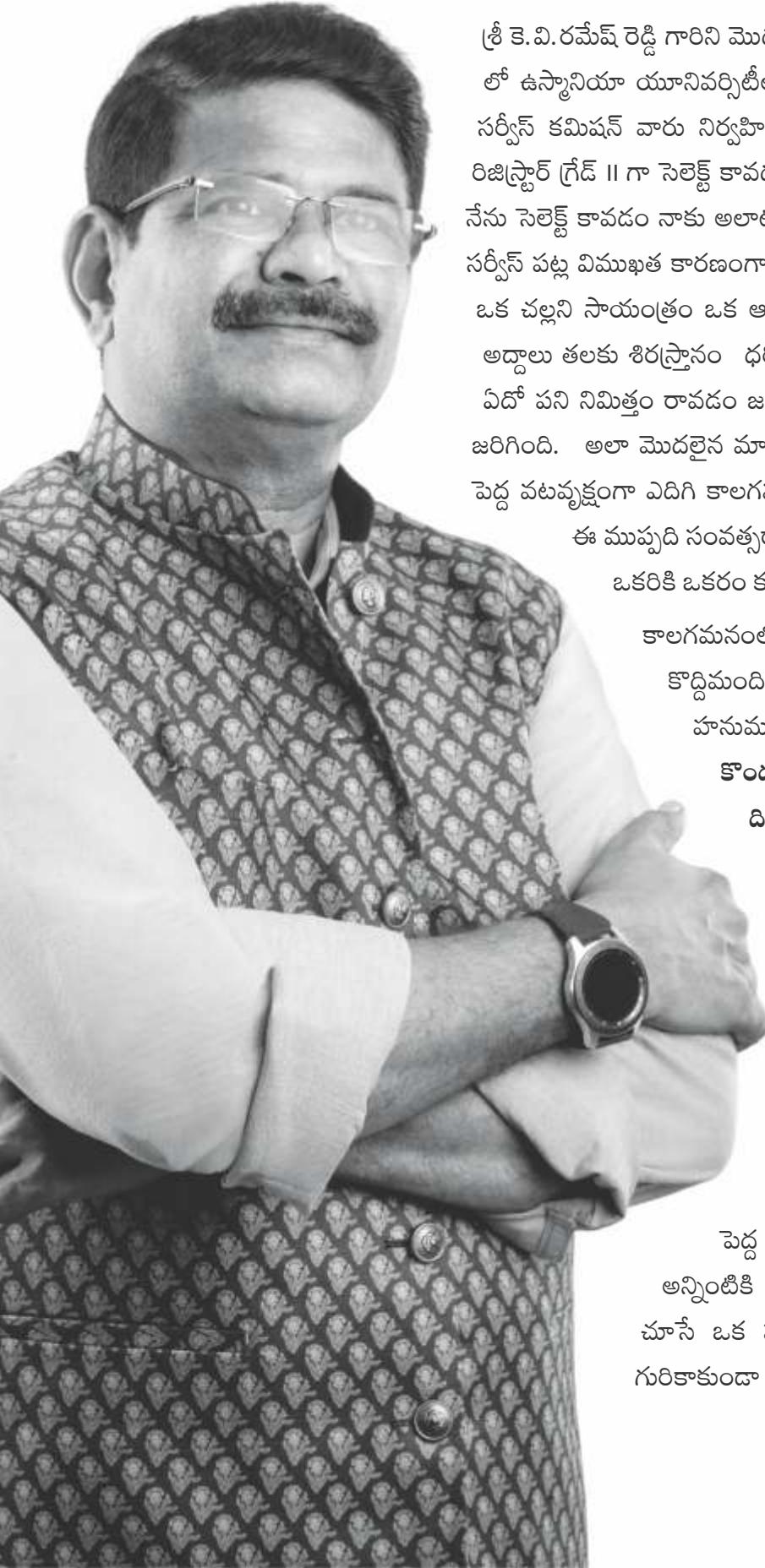
అదృష్టం వల్ల తన అవయవాన్ని కోల్పోయినా మనిషి బ్రతికి ఉన్నందుకు చాలా సంతోషించాము. తన కష్టపడి ఒక ఉన్నత స్థానానికి చేరుకున్న తర్వాత జిలగిన పెను ప్రమాదంలో తన కుడికాలు కోల్పోయినందువల్ల నిస్పుహకు లోనైనా మొక్కహోని పట్టుదలతో తనకు సలిపడే సరైన ఉద్యోగాన్ని ఎంచుకోని, తనకంటూ ఒక ప్రత్యేకతను ఏర్పరుచుకోని, తానేంటో మరలా నిరూపించుకోని, ఆత్మస్వత స్థానానికి చేరుకోని ఈరోజు డిపాజి స్థాయిలో పదవి విరమణ పొందుతున్న సందర్భంగా నాకు నా మిత్రునిపట్ల గర్వంగా ఉంది. వారి జీవితం భవిష్యత్తులో నుఖంగా సంతోషంగా పిల్లాపాపలతో ఆనందంగా గడపాలని, శుభాకాంక్షలు తెలియజేసుకుంటున్నాను.

ప్రియమైతుడు,
నాతి బాలరాజు గౌడ్

కాచాపూర్
9912825990

నిత్య స్వాష్టికుడు

శ్రీ కె.వి.రమేష్ రెడ్డి గారిని మొదటిసారిగా నేను చూసింది కలిసింది 1995 సంవత్సరం లో ఉస్కానియా యూనివర్సిటీలోని లా హాస్పిట్ (E1) లో అప్పటికే ఆంధ్రప్రదేశ్ పబ్లిక్ సర్వీస్ కమిషన్ వారు నిర్వహించిన గ్రూప్ || పరీక్షా ఫలితాలు రావడం నేను సబ్ రిజిస్ట్రార్ గేడ్ || గా సెలెక్ట్ కావడం జరిగింది, అయితే దానికి ముందే 1994 గ్రూప్ | లో నేను సెలెక్ట్ కావడం నాకు అలాట్ అయిన (ఖజానా & లెక్కలు) ట్రైజరీస్ అండ్ అకోంట్స్ సర్వీస్ పట్ల విముఖత కారణంగా గ్రూప్ || A కు వెళ్లాలననే కోరిక ఉండే రోజులవి. అలా ఒక చల్లని సాయంత్రం ఒక ఆజానుబాహుడు (K.V.RAMESH REDDY) కళ్ళకు నల్లని అద్దాలు తలకు శిరప్రసాదం ధరించి పోండా యాక్షివా బండి పై మా పక్క రూమ్ కు ఏదో పని నిమిత్తం రావడం జరిగింది అక్కడ మేమిద్దరం కాకతీయంగా కలుసుకోవడం జరిగింది. అలా మొదలైన మా స్నేహం అనే మొక్క గత 30 సంవత్సరాల నుండి ఒక పెద్ద వటవృక్షంగా ఎదిగి కాలగమనంలో శోభాయమానంగా ముందుకు సాగుతూ ఉంది ఈ ముప్పుది సంవత్సరాల కాలంలో మా ఇరు కుటుంబాలు ఆత్మబంధువుల వలె ఒకరికి ఒకరం కలిసి మెలిసి తోడుగా సాగుతున్నాయి.

కాలగమనంలో ఈ శాఖలో ఆటుపోట్లను తట్టుకుంటూ నిలబడ్డ కొద్దిమంది స్నేహితులలో మా స్నేహితుల గుంపు (నేను, రమేష్ రెడ్డి, మానుమంతరావు, లంబాడి రహీందర్) చాలా కాలం కలిసి ఉన్నాం కొందరు మమ్మల్ని చతుర్మిశ్రాలని మరికొందరు నాలుగు దిక్కులని మా వెనుక చర్చించుకున్న సందర్భాలు అనేకం, చతుర్మిశ్రాలు సుర అసురకే సాధ్యం అన్న నానుడి ననుసరించి నిజమైన మానవులకు ద్విబుజాలు మాత్రమే ఉండాలననే ప్రకృతి నియమం కావచ్చు శ్రీ కె.వి.రమేష్ రెడ్డి, నేను ఇరు కుటుంబాలతో కూడా మమేకమై మా స్నేహాన్ని కొనసాగిస్తున్నామని గర్వంగా చెప్పగలను.

ఈ రమేష్ గురించి చెప్పాలంటే చాలా చతురుడు, సున్నిత మనస్సుడు, బాధ్యత కలిగిన తండ్రి, స్నేహానికి పెద్ద పీట వేసే వ్యక్తి, సమాజం పట్ల అవగాహన, స్పృహ కలిగి అన్నింటికి మించి ప్రతి చిన్న విషయాన్ని నిశితంగా పరిశీలించి చూసే ఒక పరిశోధకుడు, గమ్యం వేరే క్రమంలో తొట్టుపాటుకు గురికాకుండా జాగ్రత్తగా స్థిరమైన మార్గాన్ని అనుసరించడం మరీ

ముఖ్యమని, నిరంతరం జాగరూకుడై భవిష్యత్తు గురించి నన్ను జాగ్రత్త పెట్టే మార్గదర్శి, తను నిద్రపోకుండా నన్ను నిద్రపోనియ్యకుండా తన వంతు కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించే నిత్య స్వాప్నికుడు, నిరంతరం తరం తరం సుమధుర సంభాషణలతో చతురోక్కులతో అందరితో కలివిడిగా మసలుకునే స్నేహ సామ్రాట్, నాకు తెలిసి పోలీన్ డిపార్ట్మెంట్లో ఆ ఒక్క దురదృష్టికర సంఘటన తన జీవితంలో జరగకుండా ఉండి ఉంటే తప్పకుండా అక్కడ కూడా తనదైన స్నేహ పరిమళాలని వెదజల్లే వాడే,

తను ఈ శాఖకు రావడం మాతో చేరడం అంతా భగవదేచ్చ, దైవ సంకల్పం, ప్రకృతి నిర్ణయం తను ఇటు రాకుండా వుండివుంటే నేనొక స్నేహ పరిమళాన్ని కోల్పోయేవాడిని. పదవీ విరమణ చేస్తున్న నా ప్రియ మిత్రుడు శ్రీ కామినేని వెంకట రమేష్ రెడ్డికి భగవంతుడు ఆయురారోగ్యాలను నిరంతరం అందించాలని

మా స్నేహం ఇలాగే వెలుగునీలుతూ ఉండాలని ఆశిస్తూ, ఆకాంక్షిస్తూ...,

A smile that shines

Ramesh Bhayya

*A smile so bright, a heart so true,
A friend like you, rare to find, anew.
Endless joy, that never fades away,
Brightens, even the darkest day.*

*Your friendly nature, draws people near,
A warm embrace, dispels all fears.
A listening ear, a shoulder to rest,
A friend in need, that's what you mean.*

*In times of need, you stand tall,
A rock, a pillar, for one to call.
Your affectionate ways, melt the heart,
A love so modest, that never departs.*

*Composed and calm, in every test,
A peace of mind, that's always best.
Helping hand, that's always there,
Guiding us, with gentle care.*

*With you, our journey, is a delight,
Filled with laughter, and warm light.
You make our world, a brighter place,
A friend like you, is a treasured space.*

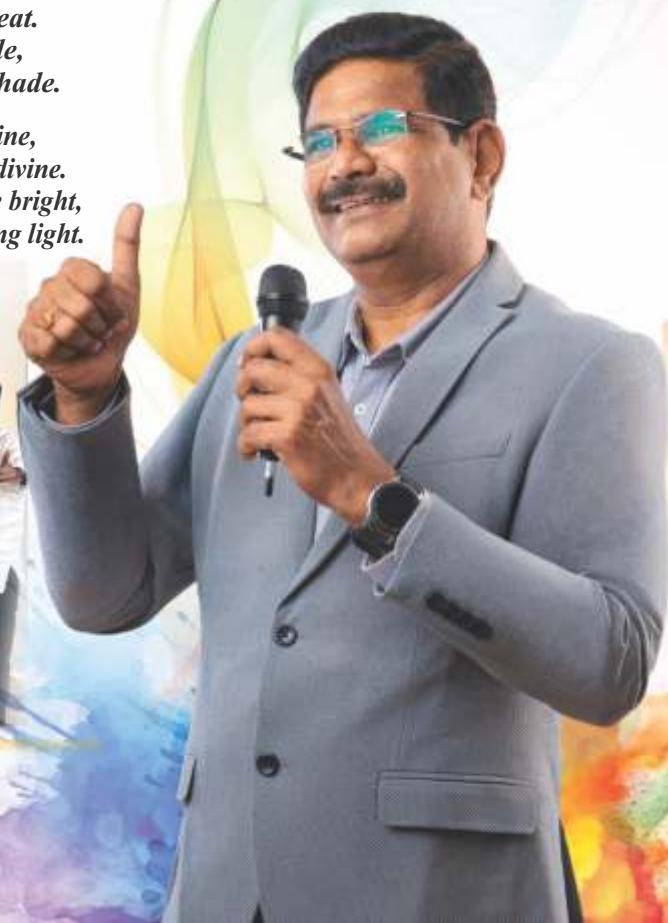
*Your gleaming smile, know no bounds,
A heart of gold, that shines all around.
A true friend, in every sense,
A blessing, that's worth immense.*

*In your presence, we feel complete,
A sense of belonging, that can't be beat.
We cherish, the memories we've made,
With you, our dear friend, in every shade.*

*So here's to you, dear friend of mine,
May life treat you, with kindness divine.
May your smile, continue to shine bright,
And our bond, forever, be a guiding light.*

Enugula Srinath
Pay & Accounts Officer,
W&P, Rangareddy
Native : Manakondur, K
arimnagar
Ph: 95730 02569

ఆ సలహాను జీవతంలో ఎప్పటికే మరిచివెనలేను

ప్రియమైన రమేష్ భాయ్ గురించి
నా మనసులో చాలా విషయాలు మెడులుతున్నాయి.
అన్నీ చెప్పేలేను.

కానీ నాలుగు విషయాలు పంచుకోవడం
నాకెంతో ఆనందంగా ఉంది.

విశాల హృదయం,
ప్రేమ గుణం కలిగిన ఒక సాధారణ వ్యక్తి.
చాలా సందర్భాల్లో రమేష్ను గురించి
నేను నా భార్య చర్చించుకుంటాం.

రమేష్ను చెల్లెలు ఫ్యామిలీ,
నా ఫ్యామిలీ నల్లకుంటలో ఒకే ఇంట్లో
ఒకరు పైతులు ఒకరం కింది షోర్ లో ఉండేవాళం.
అక్కడ చాలా సందర్భాల్లో
కలిసిన మాకు రమేష్ను ఇచ్చిన ఒక సలవో
జీవితంలో ఎప్పటికీ మరిచిపోలేం.

పుట్టిన రోజునే నా కొడుకును చూడటానికి హస్పిటల్ కి
వచ్చిన రమేష్నును చూసి మేమెంతో సంభ్రమశ్యర్యాలకు గురయ్యాం.
రమేష్ను లాంటి స్నేహశీలి ఉండటం నిజంగా అదృష్టంగా భావిస్తున్నాం.
రమేష్ను చెల్లెలు పెండ్లి గురించి ఉస్కానియా యూనివరిటీ ప్రారంభంలో
ఉన్న హిల్స్ కేఫ్ లో సుధాకర్ భాయ్,
నేను, రమేష్ను మాట్లాడుకున్న రోజు నాకు బాగా గుర్తుంది.

1992 ప్రాంతంలో మంజీరా,
త్రివేణి హస్పిట్ కు ఒక అతిథిగా వచ్చిన రోజు నుంచి
మూడు దశాబ్దాలకు పైగా మరిచిపోలేని
సంతోషకరమైన సంఘటనలు ఎన్నో.
రమేష్ను పరిచయం మా కుటుంబానికి
లభించిన గౌరవంగా భావిస్తాం.

పదవీ విరమణ చేస్తున్న సందర్భంగా
రమేష్నుకు ప్రత్యేక అభినందనలు.

వస్తు గోపాల్

ఫోన్ : 63009 12459
ప్రోఫెసర్, డ్రవిడ యూనివరిటీ, కుప్పం
డాక్టరు : ఎల్లారెడ్డి, నిజామాబాద్

ఆశ్రు య సీంగ్లు

పాశీను అభికాలిగా విధి నిర్వహణలో
విధి వక్తించి కుడి కాలు వికలమయిన
కామినేని రమేష్ రెడ్డి,
చెరుకునకు వంక పాశతేమి చెడునే తీపి
సామెతలా
రాముడు అయోధ్యలో ఉన్న అడవిలో ఉన్న
రాముదేగా రాజు అనే ఆర్యోక్తిలా
పరిసరాలను పరిమళ భరితం చేయడం పుప్పు
సహజగుణం.

ఆ సాగంభికా పుష్టం పాశీను
శాఖ ఏనా పట్టా విభాగమైనా
ఇటు ప్రజలకు అటు ప్రభుత్వాన్కెనా,
సేవా సౌరభాన్ని వెదజలిన పాలిజాత సుమం
మన రమేష్ రెడ్డి గారు.

పాశీను శాఖ నుండి వచ్చి,
పట్టా శాఖా పదవులకే వన్నె తెచ్చి
నిన్న లా అండ్ ఆర్ధర్ అనే లాలీ తిలగేసిన చేయి.
ఈరోజు ఇష్టటివరకు దస్తావేజుల పర్యవేక్షణ.

సబ్-రిజిస్ట్రారు నుండి డీపిజీ వరకు
అందలాలన్నీ అలవీకగానెక్కి
పదవి విరమణ పొందుతున్న మీకు
మా అక్షర సుమమాల అర్పస్తు
సామ్య స్వభావం సహకార ధీరణి
మంచి మాటలచెప్పి చమత్కారశీలి
తెలుగు భాషాభిమాని అయిన మీరు
ఏది ఏమైనా ఈ పదవి విరమణ
ఇంకి కొత్త ఉద్యాయానికి తెరతీస్తుందేమో.
విరమణ చిన్న విత్రామమే కానీ విరామం కాదు.
ఎప్పుడూ ఒకలికి సహాయం చేయడమనేబి వీల ప్రవృత్తి
ఇరువురు లవకుశల వంటి సుపుత్రులతో
అనంతర కాల ప్రసాదిత మనుమలూ, మనుమరాళ్ళతో
సతీ సమక్షంలో విక్రాంత జీవితం ప్రశాంతంగా
సాఫీగా సలగమల నాదంలా కొనసాగాలని
మా బాకవరం శ్రీ రామాంజనేయ స్వామిని ప్రార్థిస్తున్నాను
శ్రీ రమేష్ రెడ్డి గాలికి
పదవి విరమణ శుభాకాంక్షలు

శ్రీ విశ్వనాద్ధి జీవి
Magician
తాండూరు
9246555215

ఎలా మరువగలను?

ఆనాడు... నల్లమల కీకారణ్యంలో
ముష్టుర కింకరుల మధ్య జరిగిన
భీకర రణంలో సింహంలా గర్జించి
మొక్కలోని దీక్షలో....

బ్రహ్మచే తిరగరాయించుకుని
దానికి మరీ పట్టా చేసుకున్నారు.
మీ ధీరత్యానికి జేజేలు.... అధికారం ఆస్తులు
అందచందాలు కాదు... అనురాగం ఆత్మియతలే
ఆచంద్రతారార్థం నిలుస్తున్నదానికి
అక్షర రూపం మీరు.

ఎప్పుడు, ఎవరికి ఏ అవసరం వచ్చినా
రక్కన మీరు స్పందించిన తీరు అమోఫుం,
అమేయం. నాబోటి వారికి ఆదర్శం.

ఎల్లారెగని మీ ప్రేమానురాగాలు
కల్లా కపటం తెలియని ఆత్మియ సంభాషణ,
ఎందమావులకు పూతోట స్పర్శ.
చతురత మాటలు మా మోములపై
విరాజిల్లే చిరునవ్వుల సింగిడిలు
అడిగిందే తడువుగా స్పందించే నైజం
మీకు పెట్టని కోటల మధ్య తరగని ఆస్తులు.

నా ఇంద్రజాల సుదీర్ఘ
సాహస అయోధ్య శ్రీరామ యాత్రకి
BLIND FOLD MOTOR DRIVE
వెన్నుతట్టి, శ్రీకారంచుట్టి
ధైర్యం నింపింది మీరు.

మీ భక్తి భావన స్నేహ పూర్వక
ఇంధనమే ఈ “మారుతి”కి శ్రీ రామరక్ష.
అందుకే పుష్టరాలు దాటినా మన స్నేహం

ఇంకా గుబాళిస్తూనే ఉంది
ఇంత చేసిన మీకు ఏమివ్వగలను
ఎలా మరువగలను అక్షర సుమాలతో
కృతజ్ఞతలు తప్ప. నమస్కరించాలని.....

మీరూ మీ కుటుంబం చల్లగా ఉండాలని

శ్రీ బాకవరాంజనేయ స్వామి పాదపద్మాలకు

ప్రణమిల్లుతూ... జై శ్రీరామ్.

మారుతి జోపి,
తాండూర్ వాస్తవ్యాలు,
మేజిపియన్,
కెనరా బ్యాంక్,
ప్రైదరాబాద్,
98494 20511.

A Life of Courage and Commitment:

The Inspiring Journey of Mr. Ramesh Reddy, DIG , NIZAMABAD

In the chronicles of public service, few names shine as brightly as Mr. Ramesh Reddy, a man whose life embodies courage, resilience, and dedication to duty. His journey — from the uniformed frontlines of the Police Department to the dignified leadership ranks of the Registration and Stamps Department — stands as a testament to indomitable spirit and selfless service. Mr. Ramesh Reddy began his illustrious career as a Sub-Inspector of Police, serving with utmost sincerity and discipline. During his tenure at the Pedda Kothapalli Police Station, he faced one of the most tragic and testing moments of his life. In a cruel twist of fate, while on duty, the police vehicle in which he and his team were traveling was blasted by Naxalites. The devastating attack claimed the lives of nine brave police personnel, including a Superintendent of Police, who died on the spot. Mr. Ramesh Reddy, gravely injured and fighting for his life, battled with death for nearly six months. His survival was nothing short of miraculous — a reflection of his extraordinary willpower, inner strength, and divine grace. Emerging from that dark chapter, he did not let fear or tragedy define him. Instead, he chose to continue serving society with renewed determination and humility. After his recovery, Mr. Ramesh Reddy joined the Registration and Stamps Department as a Sub-Registrar. With the same spirit of honesty, discipline, and commitment that marked his police service, he steadily rose through the ranks. His integrity, administrative acumen, and humane approach earned him widespread respect among colleagues and citizens alike. Through years of dedicated service, he reached the prestigious position of Deputy Inspector General (DIG) — a milestone that reflects his perseverance and professional excellence. His career is not merely a record of promotions, but a living inspiration of how adversity can forge true strength. Today, Mr. Ramesh Reddy stands as a beacon of courage and commitment — a man who has seen death up close, yet chose life in service of others. His journey reminds us that valor is not just found on battlefields, but also in the quiet persistence of those who rise, rebuild, and continue to serve despite all odds. Salutations to Mr. Ramesh Reddy — a true officer, a survivor, and an inspiration to generations. Wishing him a Happy and Glorious retired life.

**K. Lakshmi Narayana
Reddy**

Deputy Inspector
General (Retd)

Heartiest Retirement Wishes to
Shri K. V. Ramesh Reddy,
DIG, Stamps & Registration, Nizamabad.

**The Unbroken Spirit and
Eternal Flame of Courage..!**

He is a true warrior who stared death in the eye and emerged stronger.
A survivor of the brutal landmine blast of 1993 that claimed the life of SP Paradesi Naidu Gaaru.
His journey from the 1991 SI batch to the rank of DIG-Stamps
And Registration is not just a career, but a saga of grit, resilience and unshakable dedication to duty.
His life stands as an inspiring testament to bravery, discipline and divine grace.
May your next chapter be filled with peace, pride and the same indomitable spirit that defined your service.
Best wishes on your superannuation on 30th November, 2025

Ranadheer Reddy

మం బావుగారు

కామినేని వెంకట రమేష్ రెడ్డి గారితో పరిచయం

మా బావగారు కామినేని వెంకట రమేష్ రెడ్డి గారితో పరిచయం 1986 - 87 నుండి కామారెడ్డి లో చదువుకునే రోజుల్లో మేము మరియు వారు పక్కపక్క గదులలో అడ్డెకు ఉండేవారం, నేను ఇంటర్వీడియట్ లో ఉండగా ఆయన డిగ్రీ చదువుతుందేది, వారి నాన్నగారు ఉద్యోగి అయినప్పటికిని ఇంటి దగ్గర వ్యవసాయం ఉండడం వల్ల సెలవుల్లో వ్యవసాయ పనులు చేస్తూ కష్టపడి చదువుకునేవారు, ఆ రోజులలోనే తనలో పోటీ పరీక్షలకు హాజరు కావాలన్న తపన ఉండేది, త్రమశిక్షణతో కూడిన జీవన విధానం, పోటీ తత్త్వం, ఏదైనా సాధించాలనే పట్టుదలతో పోటీ పరీక్షలలో ఆసక్తితో తన సబ్ ఇస్పెక్షర్ ఆఫ్ పోలీసుగా 1991లో సెలెక్ట్ అయి తదనంతర కాలంలో విధినిర్వహణలో మాహబూబ్ నగర్ జిల్లా, కొల్కాపూర్ మండలం లోని సోమశిల గ్రామములో నక్కలైట్లు పెట్టిన మందుపాతర పేలుడులో గాయపడి, ఆ తదుపరి సబ్ రిజిస్ట్రార్ గా రిజిస్ట్రేషన్ డిపార్ట్మెంట్లో చేరి తదనంతర కాలంలో 1996 సంవత్సరంలో మా చెల్లెలు జ్యోతిరెడ్డిని వివాహం చేసుకొని మా ఐలాపూర్ కుటుంబంలో సభ్యునిగా చేరినారు. నాటి నుండి అందరితో సభ్యతగా ఉంటూ మాలో ఒకరిగా కలిసిపోయారు, మా కుటుంబ సభ్యులలో వారికి సున్నితమనస్తున్నిగా, స్పందించి తదనుగుణంగా సహాయం చేయగల మంచి మనిషిగా పేరు కలిగి ఉన్నారు, వారు తన ఉద్యోగ గమనంలో అందరితో కలివిడిగా ఉంటూ అధికారులు, అనధికారులు, ప్రజలతో మంచి సంబంధాలు నెరపుతూ అంచలంచలుగా ఎదిగి ఈరోజు DIG స్థాయి వరకు పదోన్నతి పొంది, పదవి విరమనిస్తున్న సందర్భంగా వారికి మా ఐలాపూరం కుటుంబం తరఫున సమిష్టిగా శుభాకాంక్షలు తెలియజేసుకుంటున్నాం.

పదవి విరమణ అనంతరం వాల శేష్ జీవితం
సుఖ సంతోషాలతో కుటుంబ సభ్యులతో
ప్రశాంతంగా గడవాలని, అనందంగా,
అర్థగ్యంగా గడవాలని మనస్సుల్లిగా కోరుకుంటున్నాము.

ఐలాపూరం రవీందర్ రెడ్డి
శంఖాపూరం గ్రామం, నార్పింగి మండలం,
మెదక్ జిల్లా. 89789 09270

A LOVEABLE PERSON

My friendship with Rameshanna started way back in 1986 when I was a boarder in RBVR Reddy Hostel, Abids. He has come to Reddy Hostel along with Mallesh Chinna Malla Reddy. Day one I observed that Ramesh Anna was dreaming some thing big in his academics and future career.

He was having lot of queries in his mind about his career and studies. Later he joined Law college, Nellore to perceive his LLB. We settled in Manjeera Hostel, OU to perceive our PG. In the year 1991 there was a notification for SI of Police. In our entire group me and Ramesh bhai were very enthusiastic to join in the department.

It was our life ambition. Fortunately Ramesh bhai could make it inspite of heavy competition. Everyone of us know the tragic incident of Kolhapur bomb blast. Later he shifted from Police to Registration Department. By his dedication and hard work he reached to the level of DIG. Coming to his personality, he is such a lovable person. Very hard working, disciplined, jovial, caring, principled and humorous person. Never I have seen him hurting anyone.

V.V.N. REDDY

President Sriram Finance
98499 81401

He is very emotional. He is very helpful. I call him any time without any hesitation for his advice. He advises me with great patience. On the eve of his retirement I wish him good health, wealth, success and abundant happiness in his second innings.

*Happy
Retirement!*

గన్న పది పెన్న పట్టి

మన భవిష్యత్తు ముందుగా నిర్ణయించబడలేదు, కానీ మనం చేసే పనులు, మనం తీసుకునే నిర్ణయాలు మరియు ప్రయత్నాలు

భవిష్యత్తు విజయానికి పునాది కనుక మంచి పనులే చేయాలి మంచి నిర్ణయాలే తీసుకోవాలి.

శ్రీ కె.వి.రమేష్ రెడ్డి గారు జీవన ప్రయాణంలో కోరుకున్న ఉద్యోగం పోలీస్ ఇన్సెక్షనర్ పదవిలో చేరి గన్ చేతబట్టి సంఘవిద్రోహులను చెరబట్టి వారికి తగిన శిక్ష ఇప్పించే బాధ్యత స్వీకరించాడు కానీ విధి వక్రించి అతని ఆశయాన్ని మరోవైపు మలిచింది.

అనుకోని పరిస్థితులలో పోలీస్ ఇన్సెక్షనర్ ఉద్యోగ బాధ్యత నిర్వహణలో ఉండగా సంఘవిద్రోహులు జరిపిన బాంబు బ్లాస్ట్ లో

ప్రమాదం జరగడం అతను సబ్ ఇన్సెక్షనర్

బాధ్యత నిర్వహించలేని పరిస్థితి ఏర్పడింది

కోరుకున్న ఆశయాలు నెరవేర్చు కొనుట కొరకు

ఇష్టమైన సబ్ ఇన్సెక్షనర్ ఉద్యోగంతో సరి సమానమైన ఉద్యోగానికి బదిలీ చేయమని ప్రభుత్వానికి దరఖాస్తు చేయగా

ప్రభుత్వం సానుకూలంగా పరిశీలించి. కె.వి రమేష్ రెడ్డి గారి నుండి గన్న వాపన్ తీసుకుని ఒక ఎస్సు ఇచ్చి సబ్ రిజిస్ట్రార్ ఉద్యోగం లో నియామకం చేసింది

అలా మొదలైంది ఆయన సబ్ రిజిస్ట్రార్ ఉద్యోగ బాధ్యత

నేను మొట్టమొదటిసారిగా జిల్లా రిజిస్ట్రార్

గా ప్రమోషన్ పొంది, జిల్లా రిజిస్ట్రార్ గా సంగారెడ్డి ఏ Medak లో జాయిన్ అయిన తర్వాత నాకు కె.వి రమేష్ రెడ్డి పరిచయం అప్పుడు అతను జాయింట్ సబ్ రిజిస్ట్రార్ || విధులు నిర్వహిస్తున్నాడు

అటు తరువాత జాయింట్ సబ్ రిజిస్ట్రార్ 1 స్థానంలోనున్న ఐ ప్రసాద్ రెడ్డి గారి పదవీ విరమణ తర్వాత తిరిగి జాయింట్ సబ్ రిజిస్ట్రార్ | గా నియమింపబడ్డారు.

సబ్ రిజిస్ట్రార్ ఉద్యోగ బాధ్యతలను చేపట్టిన నాటినుండి తన మంచితనముతో ప్రజలకు ఉత్తమ సేవలు అందిస్తూ ప్రజాసేవ పరమార్థమని, తన సహ ఉద్యోగులను కూడా తన కుటుంబ సభ్యులుగా చూసుకుంటూ ఉద్యోగ బాధ్యతలు సక్రమ మార్గంలో నిర్వహిస్తూ అంచలంచలుగా గ్రేడ్ వన్ సబ్ రిజిస్ట్రార్ గా, జిల్లా రిజిస్ట్రార్ గా, డిప్యూటీ ఇన్సెక్షనర్ జనరల్ పదవి వరకు చేరుకొని జిల్లాస్థాయి అధికారిగా ప్రాంతీయ అధికారిగా ఉన్నత శిఫరాలకు చేరుకున్నాడు. తన ఉద్యోగ నిర్వహణలో ఇటు సిబ్బందితో గాని అటు ఉన్నత అధికారుల తో చిన్న చిత్క విఫేదాలు లేకుండా ఉద్యోగ బాధ్యతను సమర్థవంతంగా నిర్వహించారు. సహ ఉద్యోగులు ఉన్నతాధికారులు మరియు ప్రజల మన్నలను పొందారు. ఆయన మాటల్లో చెప్పాలని ఏదైనా మంచి పని చేయడానికి సమయం కాదు సంకల్పం మరియు అందరి

డి.కె.ప్రసాద్ రావు
విద్యాంత జిల్లా రిజిస్ట్రార్
9440263595

అభిమానం పొందటానికి అందరితో స్నేహం పెంచుకోవడం శత్రువుతో కూడా శత్రుత్వాన్ని పెంచుకోకూడదు అని....

తెలంగాణ ప్రాంతంలో అత్యుధిక దస్తావేజుల రిజిస్ట్రేషన్లో ముందు స్థానములో నిలబడ్డ సంగారెడ్డి సబ్ రిజిస్ట్రార్ కార్యాలయం లో ఎ రోజుకు ఆ రోజు దస్తావేజులు స్వీకరించి ప్రజలకు ఎలాంటి ఇబ్బందులూ కలగ కుండా రిజిస్ట్రేషన్ పని పూర్తి చేసేవాడు. కొన్నిసార్లు అధిక సంఖ్యలో దస్తావేజులు రిజిస్ట్రేషన్ కు వచ్చినప్పుడు, ఆ రోజున కార్యాలయ సమయం అయిపోయిన తర్వాత కూడా, కార్యాలయంలో ఉండి రిజిస్ట్రింగ్ పబ్లిక్ కు సేవలు అందించాడు మరియు తన బాధ్యతను సక్రమంగా నిర్వహించాడు. ప్రజలకు అవసరమైన సలహాలు ఇస్తూ, ఎవరిని ఇబ్బంది పెట్టుకుండా కంప్లెంట్ తావు ఇవ్వకుండా రెవెన్యూ టాగ్రెట్ విషయంలో సంగారెడ్డి కార్యాలయాన్ని రాఫ్టుంలో ముందు వరుసలో నిలబెట్టాడు.

ఏదైనా రిజిస్ట్రేషన్ విషయంలో ఎవరైనా వస్తే అతని సంతృప్తి వరంగా జవాబు చెప్పి జిల్లా రిజిస్ట్రార్ దగ్గరకు రానివ్వకుండా అతనే సరియైన సమాధానం చెప్పి పంపేవాడు నా (జిల్లా రిజిస్ట్రార్ గారి) దగ్గరి దాకా రానిచ్చేవాడు కాదు. అంతా తానై చూసుకునేవాడు. ఎప్పుడు కూడా సిబ్బంది సరిపోవటం లేదు డిస్ట్రీబ్యూషన్ వేయమని కూడా అడగలేదు ఉన్నవారితోనే కార్యాలయమును ఎలాంటి ఆరోపణలు లేకుండా ముందుకు తీసుకెళ్ళడు. రిజిస్ట్రింగ్ పబ్లిక్ అభిమానము , మరియు జిల్లా ఉన్నత అధికారుల మన్వనలు పొంది, పదోన్నతి పొంది మళ్ళీ మెదక్ జిల్లా రిజిస్ట్రార్ గా పనిచేసి అక్కడి నుండి మేడ్కుల్ జిల్లా రిజిస్ట్రార్ గా బదిలీ అయి వెళ్లిపోయాడు . తర్వాత ఉప ఇన్స్పెక్టర్ జనరల్ రిజిస్ట్రేషన్ అండ్ స్టాంప్స్ గా ప్రమోపన్ పొంది రీజిసల్ అధికారిగా నిజమాబాద్ లో బాధ్యతలు నిర్వహించారు. ఈరోజు (30-11-2025) సర్వీసు నుండి రిటైర్ కాబోతున్నారు.

పదవీ విరమణ అనంతరం శ్రీ కె.వి రమేష్ రెడ్డి గారు జీవితంలో తన రెండవ ఇన్నింగ్స్ లో తన కుటుంబ సభ్యులతో సుఖ సంతోషాలతో జీవితం గడపాలని. ఉద్యోగ నిర్వహణలో సాధించని ఇతర జీవిత ఆశయాలను ఈ రెండవ ఇన్నింగ్స్ సాధించాలని కోరుకుంటూ.....

పదవి విరమణ శుభాకాంక్షలు శుభ ఆశీస్సులు

ధీ.కె.ప్రసాద్ రావు

విభాగం జిల్లా రిజిస్ట్రార్

మా ప్రియమిత్రుడు

మా ప్రియమిత్రుడు కామినేని వెంకట రమేష్ రెడ్డి గారు నాకు అత్యంత సన్నిహిత ఆప్టులు., మేము 1991 బ్యాచ్ సబ్ ఇన్స్పెక్టర్స్ ట్రైనింగ్ సమయంలో అనంతపురంలోని పోలీస్ ట్రైనింగ్ కాలేజీలో కలుసుకున్నాము. మాకు Cadet Sub Inspectors Hostel రూం నంబర్ 9 కేటాయించబడింది. అక్కడ 12 మంది ఇతర కేదెల్ ఎస్సిలతో కలిసి ఉన్న ఒక సంవత్సరకాలం, ఆ PTC రోజులు మా జీవితంలో మరపురాని రోజులు, మధుర జ్ఞాపకాలు, ఆ కాలంలో ఆయన ఉత్సాహం, చురుకుదనం, చమత్కారభరితమైన హస్యం అందరినీ ఆకట్టుకునేవి. కాలేజీ లోని అధికారులు, సహచరులు అందరూ ఆయన చమత్కారాలను ఆస్యాదించేవారు. ప్రతిరోజూ జిమ్సి తప్పని సరిగా వెళ్ళి, అన్ని సహాయ కార్యక్రమాలలో చురుకుగా పాల్గొనేవారు.

ట్రైనింగ్ సమయంలోనే మేము మంచి స్నేహాన్ని ఏర్పరచుకున్నాము. ట్రైనింగ్ ఫూర్చులు తర్వాత ఆయన మహబూబ్ నగర్ జిల్లాకు, నేను ఖమ్మం జిల్లాకు పోస్టింగ్ అయ్యాము. జిల్లాలు దూరంగా ఉన్నా, మేము ఎప్పటికప్పుడు పరిచయం కొనసాగించాము. ఆయన పని తీరుకు సీనియర్లు, జూనియర్లు అందరూ గౌరవం ఇచ్చేవారు.

ఆ కాలంలో పీపుల్ వార్ గ్ర్యావ్ (PWG) తీవ్రవాద చలనం బలంగా ఉండేది. 1993లో కొల్లాపూర్ ప్రాంతంలో తీవ్రవాదులు పెద్ద ఎత్తున విధ్వంసక కార్యకలాపాలు జరిపినప్పుడు, మహబూబ్ నగర్ ఎస్సు పరదేశి నాయుడు ఐపీఎస్ గారు, రమేష్ రెడ్డి ఎస్సి, శివప్రసాద్ ఎస్సి, కిశోర్ ఎస్సి మరియు కొంతమంది పోలీస్ సిబ్బందితో కలిసి సంఘటనా స్థలాన్ని సందర్శించారు. తిరుగు ప్రయాణంలో తీవ్రవాదులు అంబుష్ (మాటు) వేసి ల్యాండ్మెన్స్ పేల్చారు. ఆ దారుణ ఘటనలో ఎస్సు పరదేశి నాయుడు గారు, శివప్రసాద్ ఎస్సి, కిశోర్ ఎస్సి, పలు కానిస్టేబుళ్ళ వీరమరణం పొందగా, రమేష్ రెడ్డి గారు తీవ్రంగా గాయపడి రక్తమోడుతున్న గాయాలతో కిందపడి కదలలేని స్థితిలో కూడా ఆయన ఛైర్యాన్ని కోల్పోకుండా, సహచరులను రక్కించడానికి చివరి పరకు పోరాదారు.

మీ ప్రియ మిత్రుడు,
కట్టంగూరు ట్రైనింగ్ రెడ్డి
డిఎస్సీ, ఎస్టీ, ప్రౌదరాబాద్
98490 26585.

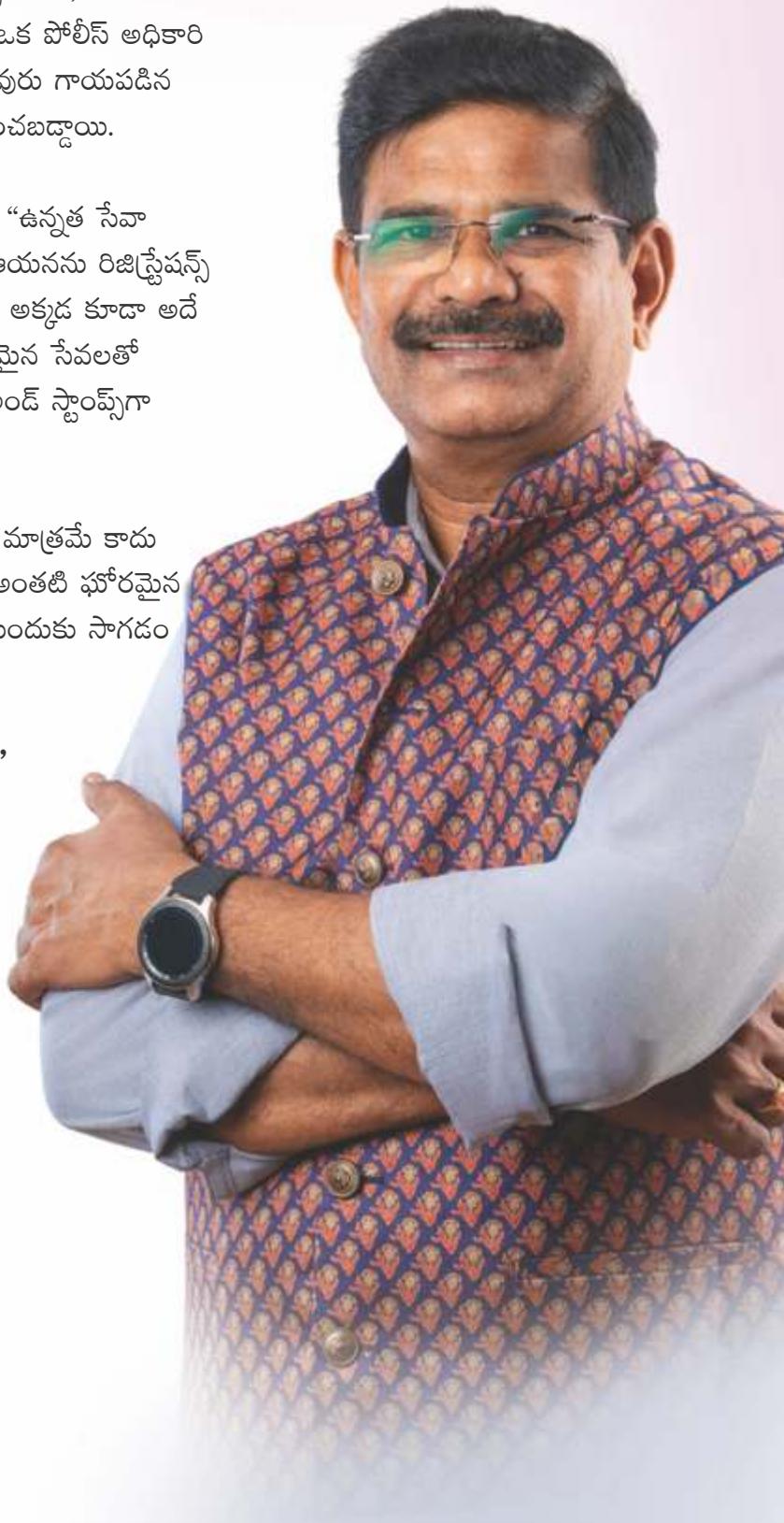
తీవ్రవాదులను దగ్గరకు రాకుండా అడ్డుకొని ఆయుధాలు మరియు మందుగుండు సామాగ్రిని రక్షించారు. అదనపు (రీన్ఫోర్స్‌మెంట్) బలగాలు చేరేవరకు ఆయన చేసిన పోరాటం నిజంగా అద్భుతం, ఒక పోలీస్ అధికారి జీవితంలో అరుదైన ఘనత. ఆయన ధైర్యం వలన పలువురు గాయపడిన సిబ్బంది ప్రాణాలు మరియు భారీ ఆయుధ సంపత్తి రక్షించబడ్డాయి.

తరువాత ప్రభుత్వం ఆయన వీరోచిత సేవలను గుర్తించి “ఉన్నత సేవా పథకం” బహుమతులు ప్రదానం చేసింది. అనంతరం ఆయనను రిజిస్ట్రేషన్స్ అండ్ స్టోంప్స్ శాఖలో సబ్ రిజిస్ట్రేర్‌గా నియమించింది. అక్కడ కూడా అదే క్రమశిక్షణ, కృషి, నిబధ్ధతతో పని చేశారు. తన అద్భుతమైన సేవలతో పదోన్నతులు పొందుతూ ప్రస్తుతం డీఐఎస్, రిజిస్ట్రేషన్స్ అండ్ స్టోంప్స్‌గా పదవీ విరమణ పొందుతున్నారు.

రమేశ్ రెడ్డి గారు ప్రభుత్వానికి గర్వకారణమైన అధికారి మాత్రమే కాదు నిజమైన మనిషి, మానవతా విలువలతో నిండిన వ్యక్తి. అంతటి ఫోరమైన ప్రమాదం తర్వాత తిరిగి నిలబడి, మరింత దృఢంగా ముందుకు సాగడం ఒక ఫీనిక్స్ పక్షిలూ పునర్జన్మ పొందినట్టే.

ఇప్పుడు మీరు రిటైర్ అవుతున్నప్పటికీ, మీ అనుభవం, విలువలు యువతకు మార్గదర్శకంగా నిలుస్తాయి.
మీలాంటి అధికారి అందరికి ప్రేరణగా
మిగలాలని మనస్సూర్తిగా కోరుకుంటున్నాను.
ఆ దేవుడు మీకు ఆయురారోగ్యాలు,
అనందం, ఐశ్వర్యం ప్రసాదించాలి.

మీ ప్రియ మిత్రుడు,
కట్టంగూరు శ్రీనివాస్ రెడ్డి

మీ..

వడిత్యవత్ సీతారామ్,

సబ్ రిజిస్ట్రోర్ (ARC),

మేడ్చల్ మల్కజిగిరి, 95427 31534.

ఐదికదా జీవితం....

“కను తెరిస్తే జననం కనుమూస్తే మరణం..
రెప్పపాటే జీవితం.....” అన్నాడో కవి...
ఈ రెప్పపాటు జీవితంలో జన్మని, పునర్జన్మనిస్తే..
ఏకకాలంలో ఆస్యాదించగలిగే అరుదైన అవకాశం
అతి కొద్ది మందికి మాత్రమే దక్కుతుంది... జన్మ ఇందూరు
పల్లెలో అయితే... పునర్జన్మ పాలమూరు జిల్లాలో...
బ్రతుకు బావుటా ఎగరేసింది భాగ్యనగరిలో....అప్పటి పరిస్థితుల్లో....
కనిపించని శత్రువుకి...కునుకు దూరం చేసిన పరాక్రమశాలి...

రొమ్ము విరిచే వీరుడికి హో..హో.. ఆపద కూడా

అపద దూరం పరిగెడుతుందని నిరూపించిన ఔర్ధ్వశాలి....

సమాజ శ్రేయస్సు పరమావధిగా పోరాడిన పరాక్రమ

వంతునికి ... వైఫల్యం, వైకల్యం... ఏదీ తన చిరునవ్వుకు

అడ్డరాదని నగుమోముతో తన బాధల్ని భరించిన వాడిని... ముచ్చటపడి,
అమృతా తన ఒడిలో సేద తీరమని అక్కున చేర్చుకుందీ
రిజిస్ట్రేషన్ కుటుంబం....!

తను పొందిన ఆత్మీయతని తన సహచరులకు పంచుతూ వారి
కేరింతలనే తన అనందంగా భావించిన మహాన్నత వ్యక్తి...

సుగంధ పరిమళం కన్నా మట్టివాసనే మిన్నగా...

జయ జయ ధ్వనాలకన్నా .. జానపదమే మిన్న అని..

పల్లె పాటని మరువని పట్టుణ జీవి....!

“పురజనం”లోనే కాదు... “గిరిజనం” మదిలో కూడా

తనకంటూ ప్రత్యేక స్థానం పొందిన ప్రేమ మూర్తి.....!

ఖిన్న మనస్సులతో కలిసి పని చేసినా....

“సామనస్యమే” ఉభయతారకం గా భావించి...

అందరి మనసులు గెలిచిన అందరివాడు.... బాధాతప్పులను చూసి

కళ్ళుచెమర్చుటమే కానీ... కన్నెర్జేయటం ఎరుగని సున్నిత మనస్సుడు..

అటువంటి అరుదైన వ్యక్తిత్వం గల అధికారి

వద్ద కొంతకాలమే పనిచేసినా... ప్రతి జ్ఞాపకం...

గుండె గదిలో జీవిత కాలం పదిలం...

అందుకే ఈ అక్కరాభిషేకం.....

వారి భావి జీవితం

ఆనంద భరితం అవ్వాలని

అభీలషిస్తూ...

పదవీ విరమణ శుభాకాంక్షలు....

మం అన్న....!

శ్రీ కామినేని వెంకట రమేష్ రెడ్డి గాలికి,
డిప్యూటీ ఇన్సెక్టర్ జనరల్, లిజ్సైప్షన్ మరియు
స్టాంపులు విభాగం, నిజామాబాద్ జిల్లా గాలికి

పదవి విరమణ శుభాకాంక్షలు,

ప్రియమైన రమేష్ రెడ్డి గారూ,

మీ పదవి విరమణ సందర్భంలో హృదయపూర్వక శుభాకాంక్షలు తెలియజేస్తున్నాము.
1991 జూలై నెలలో మనం ఇద్దరం పాశీన్ ట్రైనింగ్ కాలేజీలో కలిసి శిక్షణ పాండాము.

అనంతపురంలో 6th స్టాడ్ లో నేను, మీరు, హాల్కుమార్, బిక్టర్, మరియు మరకాంతమంచి మిత్రులు కలసి శిక్షణ పాంబిన రోజులు ఇంకా గుర్తుకు వస్తున్నాయి.

మన గురువు ADI అప్పారావు గారు.

శిక్షణ కాలంలో మీరు చాలా ఉత్సాహంగా, అందరితో కలసి సరదాగా గడిపారు.

మీ సాంచిదరభావం, మానవతా దృక్పథం మమ్మల్ని ఆకట్టుకున్నాయి.

ట్రైనింగ్ పూర్తయ్యాక నేను, మీరు, వినీద్, స్టామి, రంగారావు లను మహబూబ్‌నగర్ జిల్లాకు
కేటాయించడం జిగించి. మీరు మొదటి పాశీన్‌స్టాఫ్ గా పెద్దకొత్తప్పాల్ పాశీన్ స్టేప్స్‌నే నియమితులయ్యారు.

నేను మక్తల్ పాశీన్ స్టేప్స్ SHO గా పనిచేశాను.

అప్పుడు పెద్దకొత్తప్పాల్ నక్కలైట్ ప్రభావిత ప్రాంతం. ఒక రోజు SP పరదేశీ నాయుడు గారు, కిషాన్, మీరు
మరియు మిగితా పాశీన్ సిబ్బంది బస్సులో ప్రయాసిస్తున్నప్పుడు, నక్కల్ లాండ్ మైన్ పేల్డంతో ఫోర
ప్రమాదం జిగించి. ఆ ఘటనలో SP పరదేశీ నాయుడు గారు మరియు కిషాన్ రోజు పాటు పాశీన్ సిబ్బంది

12 మంచి మరణించగా, మీకు కుడికాలు తీవ్రంగా మరియు శరీరంలో అనేక గాయాలయ్యాయి.

అ సంఘటన మమ్మల్ని తీవ్రంగా కుదిపేసింది.

తర్వాత మీరు సబ్ లిజ్సైట్రా నియమితులై, క్రమశిక్షణతో, నిబధ్ధతతో విధులు నిర్మించి,
ఈ రోజు పదవి విరమణ పాందుతున్నారు. పాశీన్ శాఖను వచిలి 34 సంవత్సరాలు గడిచినా,
మీ హృదయం ఇప్పటికీ పాశీన్ డిపార్ట్మెంట్ పట్ల ప్రేమతో నిండినదే. ప్రైదరాబాదు రేంజీలోని
మా బాధచ్ స్నేహితులందరితో మీ అనుబంధం ఇప్పటికీ కొనసాగుతుండడం సంతోషధాయకం.

మీ కుటుంబ సభ్యులు భార్య, పిల్లలు అరోగ్యంగా, అసందంగా జీవించాలని

హృదయపూర్వకంగా కోరుకుంటున్నాను. మన మధ్య ఉన్న స్నేహం,
అప్పాయత మరుపురానిచి. మీరు ప్రేమగా నన్ను PTC అనంతపురంలో

“నాగోజి నాగోజీ” అని పాం రుపంలో పిలిచినప్పుడు,

ఆ ముచ్చటైన జ్ఞాపకాలు ఈ రోజు కూడా మనసును తడుపుతున్నాయి.

అన్నా రమేష్ రెడ్డి గారూ, మీ జీవితం కొత్త దశలోకి అడుగుపెడుతున్న

ఈ సందర్భంలో, మీ భవిష్యత్తు అరోగ్యంగా, అసందంగా,
సంతోషభరితంగా ఉండాలని మనసూప్తిగా కోరుకుంటున్నాను.

మీ మిత్రుడు,

ఎం. నాగేశ్వరరావు (నాగోజీ)

అదనపు సూపరింటెండెంట్ అఫ్ పాశీన్,

ఆర్.జి.వి.ఆర్.ఆర్. తెలంగాణ

పాశీన్ అకాడమీ. 8522933433.

A SALUTE TO A WARRIOR

A Tribute to my friend
Sri K. V. Ramesh Reddy
on his retirement on 30 November 2025

AN OFFICER, A GENTLEMAN, AND A FRIEND

On the occasion of his retirement from the Department of Registration and Stamps, Nizamabad District, I offer this heartfelt tribute — to a true warrior, a compassionate officer, and a lifelong friend.

His life story is not merely a chronicle of service; it is an inspiring saga of resilience, duty, and grace in the face of unimaginable adversity.

THE EARLY YEARS- MAKING OF A POLICE OFFICER

It is a matter of pride to mention that Ramesh Anna hails from Nizamabad district, which also happens to be my native place. Among the 63 officers selected from the Hyderabad Range in 1991, only 7 were from Nizamabad district i.e K. V. Ramesh Reddy, Cheekoti Rameshwar, Shakir Hussain, Paleru Sathyanarayana, A. Vishwa Prasad, I. Govind, and myself.

My memories drift back to 1991, when we both underwent training at the Police Training College, Anantapur. Those were days filled with grit, sweat, and camaraderie. Under the blazing Anantapur sun, we marched tirelessly, learning the discipline that would shape our futures. Among us, Ramesh stood out — energetic, cheerful, and ever ready to lift everyone's spirits. His laughter filled the parade grounds; his wit dissolved fatigue; his brotherly warmth made the hardest drills feel light. Even in those formative days, his empathy and humanity shone brightly — qualities that would define both his service and his life.

MAHABUBNAGAR – THE TEST OF FIRE

After completing training, I was allotted to Nalgonda District, while Ramesh Reddy was posted to Mahabubnagar — a district then deeply affected by Naxalite activity.

The year 1993 remains indelibly etched in the memory of all the police officers across the country. PWG extremists attacked the Forest Guest House at Somasila village and set fire to an RTC bus. In response, SP Sri G. Paradeshi Naidu, IPS, accompanied by the SDPO Wanaparthy and other officers, proceeded to the scene in a private bus. While returning near Suddagattu, around 4:30 PM, tragedy struck. The extremists detonated a landmine, killing the SP, two SIs, two HCs, five PCs, and the civilian driver. Many others were grievously injured — among

With deep respect
and affection,

D. PRATHAP

Mobile : 8340865974

Additional

Superintendent of Police
Chief of Vigilance & Security,
TG GENCO

them, Sri Ramesh Reddy, who sustained devastating injuries and tragically lost his right leg in the explosion. Yet, in that moment of unimaginable pain and loss, Ramesh Reddy displayed extraordinary valor. Bleeding and barely conscious, he continued to direct and assist his fellow officers, urging them to stay strong. His unflinching composure in the face of mortal danger became the very definition of courage under fire.

That fateful day could have broken a lesser man. But out of that destruction rose a warrior of unmatched strength — a man who turned adversity into inspiration. To all of us, Ramesh Anna became the living symbol of quiet heroism, resilience, and indomitable will — a reminder of what it truly means to wear the uniform and serve the motherland with unwavering pride.

BEYOND THE UNIFORM – A LIFE OF SERVICE CONTINUES

Though fate tested him cruelly, Ramesh Reddy refused to let tragedy define him. Recognizing his unwavering integrity and spirit, the Government appointed him as Sub-Registrar in the Department of Registration and Stamps. There too, he excelled — serving with discipline, honesty, and compassion.

He proved that service to society does not end with the uniform. His life stands as a testament to the truth that “Uniforms may change, but the heart of service remains the same”.

To all of us from the 1991 Hyderabad Range Sub-Inspector Batch, Ramesh Anna has always been more than a colleague — he is the heartbeat of our brotherhood. He never missed a reunion, a celebration, or a get-together, no matter how small. His infectious humour, warm personality, and unassuming wisdom have bound us together for decades. I still remember how he affectionately called our friend M. Nageswar Rao “Naagojee Naagojee.... Naagojee” in a playful tune that filled our gatherings with laughter. Those light-hearted moments are priceless treasures that time can never fade.

A LEGACY ETCHED IN HONOR

From the parade grounds of PTC Anantapur to the Nalla Mala forests of Mahabubnagar, and later to the corridors of the Registration Department, Ramesh Reddy’s journey has been an epic of courage, resilience, and service. He taught us that true greatness lies not in position or power, but in character, compassion, and courage. His name will forever inspire generations of officers and civil servants who follow in his path.

A PERSONAL SALUTATION

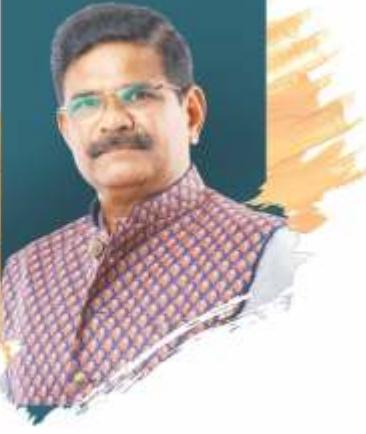
Ramesh Anna, you are a shining example of duty, dignity, and devotion. Your sacrifice fills our hearts with pride, and your friendship fills our lives with strength. As you step into this new chapter of life, may your days be blessed with peace, good health, and happiness, and may you always carry the quiet satisfaction of a life nobly lived. You may have retired from service — but the spirit of the warrior within you will continue to march on forever.

With deep respect and affection,

D. PRATHAP

స్నేహ బంధువు

నా జీవిత మజిలీలో మిత్రుడు డి.ఐ.జి రమేష్ రెడ్డి గారితో స్నేహం ఎంతో ప్రత్యేకమైనది, అమూల్యమైనది. రమేష్ రెడ్డి నా మిత్రుడు అని చెప్పుకోవడానికి నేను ఎప్పుడు గర్వపడుతుంటాను. నేను రమేష్ రెడ్డి గారు “కాలేజ్ ఆఫ్ ఆర్ట్స్ అండ్ సైన్స్” కాలేజీ కామారెడ్డి లో, 1985-88 బ్యాచ్ లో కలిసి చదువుకున్నాము. అప్పుడే మా స్నేహానికి బలమైన భీజాలు పడ్డాయి. రమేష్ రెడ్డి గారితో నా అనుబంధము దాదాపు 40 సంవత్సరాలు. మేము డిగ్రీ చదివే రోజులలో N.C.C లో చాలా ఉత్సాహంగా పాల్గొనే వాళ్ళం. N.S.S

లాంటి ఎన్నో సేవా కార్యక్రమాల్లో చురుకుగా సేవలు అందించేవాళ్ళం. డిగ్రీ పూర్తి అయిన తర్వాత రమేష్ రెడ్డి గారు పోలీస్ డిపార్ట్మెంట్ లో జాయిన్ అయ్యారు. డ్యూటీలో ఉన్నప్పుడు జరిగిన ఒక ప్రమాదంలో మృత్యుంజయుడుగా నిలిచి, తర్వాత పరిణామాల వల్ల తను స్టోంప్స్ అండ్ రెవెన్యూ డిపార్ట్మెంట్ కి రావటం జరిగింది. వారు అంచెలంచలుగా ఎదిగి, D.I.G గా రిటైర్ అవ్వటం అన్నది వారి నిబంధము, క్రమశిక్షణకు నిదర్శనం. డిగ్రీ అయిపోయిన తర్వాత ఎవరి దారిలో వారు ప్రయనించినా కూడా మా స్నేహ బంధాన్ని కొనసాగిస్తున్నాం. రమేష్ రెడ్డి రిజిస్ట్రేషన్ డిపార్ట్మెంట్లో మంచి పేరు, గుర్తింపు సంపాదించుకున్నారు. ఎటువంటి సమస్యనైనా వాళ్ళ సహచరులతో, నిదానంగా మాట్లాడి చక్కగా వివరించటం, డిపార్ట్మెంట్లో ఎటువంటి సమస్యలైనా తనకి ఉన్న పరిచయాలతో చక్కటి పరిపౌరాన్ని చూపించటం నేను గమనించాను. నాకు తెలిసిన రమేష్ రెడ్డి, సౌమ్యంగా, ప్రశాంతంగా వుంటూ ఇతరులకు చాలా సహాయం చేసే గుణం కలిగిపున్న మంచి సేవా తత్త్వరుడు.

పదవీ విరమణ అనంతరం వారు తన శేష జీవితం ఎటువంటి ఒడిదుడుకులు లేకుండా హాయిగా గడపాలని, వారికి భగవంతుడు ఆయురారోగ్యాలను ప్రసాదించాలని, నిండు మనసుతో కోరుకుంటున్నాను.

మిత్రుడు రమేష్ రెడ్డికి మరోసారి, పదవీ విరమణ శుభాకాంక్షలు

ఉపులపాటి వెంకట నర్సింహస్వామి
ఫార్మా డిఫ్రైబ్యూటర్ నాగార్జున ఏజెన్సీస్
నిజామాబాద్ స్వగ్రామము
తిమ్మాపూర్ గ్రామం, భీరుర్ మండలం
కామారెడ్డి జిల్లా, 93964 24227.

నా ప్రియ మిత్రుడు

శ్రీ క.వి. రమేష్ రెడ్డి DIG

(స్టోంప్స్ అండ్ లిజెస్టేషన్ డిపార్ట్మెంట్)

గాలితో నా అనుభవాలు

శ్రీ క.వి. రమేష్ రెడ్డి గారు! వారు ప్రస్తుతం నిజాముబాద్ రేంజలో స్టోంప్స్ అండ్ రిజిస్ట్రేషన్ డిపార్ట్మెంట్లో డీఎస్జీగా పనిచేస్తున్నారు - ఈ నెల చివరితో రిప్టర్ అవుతున్నారు. వారి జీవిత ప్రయాణం ఒక సాహసకథ లాంటిది - “దైర్యమే బలం, సేవయే ధర్మం” అన్నట్లుగా, రమేష్ రెడ్డి గారు తమ జీవితాన్ని ఆచరణలో చూపించారు. ఈ సందర్భంగా నేను నా ప్రయాణంలో నా అనుభవాలు మీ ముందు పంచుకుంటున్నాను.

నా ప్రయాణం రమేష్ రెడ్డిగారితో 1991 నుంచి ప్రారంభం అయినది. మేము సబ్ ఇన్సెప్టర్ గా 1991 లో ఎంపికై, 15-07-1991 నాడు శిక్షణ నిమిత్తం PTC లో చేరాక , ట్రైనింగ్ పూర్తికావడానికి ఒక నెల ముందు Amberpet CPL పాసింగ్ బోట్ పరేడ్ POP చేసుకున్నాము. ఆ తర్వాత, ఏపీఎస్సీ శిక్షణ కోసం డిచ్పలిలోని 7th బెటాలియన్లో ఒక నెల పాటు శిక్షణ తీసుకు గుమ్ము. ఈ శిక్షణ సమయంలో, రమేష్ రెడ్డి గారు సహచరులతో సందర్భానుసారంగా జోకులు వేసుకుంటూ, నవ్వులు పూయిస్తూ, నెల రోజులు ఎలా గడిచిపోయాయో తెలియకుండా చేశారు.” నవ్వు జీవితానికి మధుర ఔషధం” అన్న చాటక్కుని మాటలను ఆచరించినట్లుగా, వారి హస్యప్రియత్వం సహచరులను ఆకట్టుకుంది. “హస్యం లేని జీవితం ఆహారం లేని భోజనం లాంటిది.” - చార్లీ చాప్పిన్.

జట్లు
మీ ప్రియ మిత్రుడు
వి రవికుమార్
(1991 బ్యాచ్‌మేట్,
కొత్తకొట్ట పాశ్‌లీన్ స్టేషన్ �PSI)

Present:
RIO Rachakonda,
Intelligence

శిక్షణ తర్వాత, 12 మంది మహాబుంగర్ జిల్లాకు అలాబ్‌మెంట్ అయి, అప్పటి మహాబుంగర్ నగర్ SP శ్రీ గౌతమ్ సవాంగ్ ఎస్సీ గారికి రిపోర్టు చేశాము. అక్కడ కొల్లాపూర్ పోలీస్ స్టేషన్లో రమేష్ రెడ్డి గారు, నాకు కొత్తకొట్ట పాశ్‌లీన్ స్టేషన్కు, ఆనంద్ కుమార్ కు వీపనగండ్ పాశ్‌లీన్ స్టేషన్కు PSI లుగా రిపోర్టు చేశాము. 1992లో, కృష్ణ పుష్కరాల సమయంలో అందరం ప్రాబేషసరీ సబ్ ఇన్‌సెప్టర్లము సోమశిల వద్ద 15 రోజుల పాటు దూఱి చేశాము. అది నక్కలైట్ ప్రభావిత ప్రాంతమైనా, బొగోలి కంగా చాలా కలినమైన ప్రదేశమైనా, రమేష్ రెడ్డి గారు సహచరులను నవ్విస్తూ, కవ్విస్తూ, సామెతలు వేస్తూ మా అందరికీ గొప్ప ఆతిథ్యం కల్పిస్తూ, మాకు ఈ కలినమైన ప్రదేశంలో 15 రోజులు ఎలా గడిచాయో తెలియనంతగా అందరినీ మైమరపించారు. “కష్టాల్లోనే కదా మనిషి బలం పరీక్షించబడుతుంది” అన్నట్లుగా, వారి దైర్యం ఆ ఇబ్బందులను మరచిపోలేని జ్ఞాపకాలుగా. “కష్టాలు మనల్ని బలపీసపరచవు, బలవంతుల్ని చేస్తాయి.” - అబ్రహమం లింకన్

ఆ తర్వాత నా మిత్రుడు రమేష్ రెడ్డి మొదటి పోస్టింగ్ డిసెంబర్ 1992లో పెద్దకొత్తపల్లి పోలీన్ స్టేషన్కు ఇప్పణింది. అప్పట్లో వనపర్తి సబ్ డివిజన్కు డీఎస్సీగా సూర్యప్రకార్ రావు గారు పనిచేశారు. DSP గారు నక్కలైట్కు సింహస్నాపుంగా ఉండే వ్యక్తి - వారిని చాలా వరకు కట్టడి చేసిన దైర్యపంతుడు. మా అందరికీ నక్కలైట్ ఏరియాల్లో పోస్టింగ్ ఇప్పించిని ఆయనే. తర్వాత వికారాబాద్ ఎస్సీగా కూడా సేవలందించి, ఇటీవల IG గా రిటైర్ అయ్యారు. అప్పట్లో తీప్రవాదం చాలా ఎక్కువగా ఉండేది. వారంలో నాలుగు నుంచి ఐదు రోజులు కూంబింగ్ లో తిరిగేవారము, ఇంటినుండి బయలుదేరి తిరిగి ఇంటికి తిరిగి వచ్చే వరకు కూడా నమ్మకం లేని పరిస్థితుల్లో ఉద్యోగం చేసేవారము. నల్లమల ఫారెస్ట్ లో మేం అందరం కూడా తరచుగా తిరుగుతూ కూంబింగ్ ఆపరేషన్లు చేసేవారము. ఇదే సమయంలో గౌతమ్ సవాంగ్ ఎస్సీ గారు త్రాన్స్‌ఫర్ అయ్య, ఆయన స్థానంలో పరదేశీనాయుడు ఎస్సీ గారు మహబూబ్ నగర్ జిల్లా ఎస్సీగా రిపోర్టు చేశారు. వారు నిజాయితీపరులు, క్రింది స్థాయి ఉద్యోగులతో ప్రేమతో మెలిగేవారు. నక్కలిజం ప్రాంతంలో తమ పెద్ద పని చేసే సబ్ ఇన్సెప్టర్లను సబార్డినేట్ ఆఫీసర్లుగా కాకుండా స్నేహితులుగా చూస్తా, అందరినీ మోటివేట్ చేస్తా, ఉత్సాహపరుస్తా, ఎంత కరినమైన దూచీనైనా తెలియకుండా సులభంగా చేసేలా ప్రేరేపించేవారు. నక్కలైట్ ప్రాంతాల్లో నల్లమల అడవుల్లో తిరిగేటప్పుడు, రమేష్ రెడ్డి గారి జోకులు, నవ్వులు, సామెతలు కష్టాన్ని మరిచిపోయేలా చేసేవి. “రమేష్ రెడ్డి లేని కూంబింగ్ ఎండి పోయిన అడవిలా చవ్వగా ఉండేది” అని సహాద్యోగులు చెప్పేవారు. “సమూహంలో హస్యం సమన్వయానికి మూలం” అన్నట్లుగా, వారి ఉల్లాసం టీమ్సు బలపరిచింది.

1993 సవంబర్ నెలలో మరి అంజయ్ ఎన్కాంటర్కు ప్రతీకారం, వారి ప్లౌనులో భాగంగా సోమశిల దగ్గర ఒక బస్సు ద్వారంసం చేసినారు. ఇది ఒక పెద్ద పన్నగం! సోమశిల ప్రాంతంలో నక్కలైట్ దాడి అని సృష్టించి పెద్ద సంబ్యులో పోలీసులను అటువైపుగా దృష్టి మరల్చి, అక్కడి నుంచి తిరిగి ప్రయాణంలో అనుకున్న ప్లౌన్ ప్రకారంగా రెండు గుట్టల మధ్యలో ఒక పెద్ద ల్యాండ్మైన్ ఏర్పాటు చేసి, బ్లాస్ట్ జరిగిన తర్వాత పైరింగ్ చేయాలనేది ఒక పెద్ద నక్కలైట్ పన్నగం. ఇది ఒక బుక్టిట్రావ్ - పోలీసులను ఆకర్షించి, తిరిగి వెళ్లన్నప్పుడు ఉచిలో పడేసే దుర్మాగ్ధమైన ఉచ్చ.

14 సవంబర్ 1993 న, సోమశిల సమీపంలో నక్కలైట్ దాడి సమాచారం వచ్చింది. పరదేశీనాయుడు ఎస్సీ, నరసింహోర్ డీఎస్సీ, ఎన్సిలు కిషోర్ (కోడేరు పోలీన్

స్టేషన్), శివప్రసాద్ (కొల్లాపూర్ పోలీన్ స్టేషన్), రమేష్ రెడ్డి (పెద్దకొత్తపల్లి పోలీన్ స్టేషన్) మరియు స్పెషల్ టీమ్సో కలిపి మొత్తం 25 మంది ఒక ప్రైవేట్ బస్సులో ఆక్కడికి వెళ్లారు. ఘటనా స్థలాన్ని పరిశీలించి సుమారు రెండు గంటల తర్వాత తిరిగి వస్తుండగా, రెండు గుట్టల మధ్య ల్యాండ్మైన్ బ్లాస్ట్ జరిగింది. బస్సు నుజ్జునుజ్జు అయింది! గుట్టల పైనుంచి నక్కలైట్లు పైరింగ్ ప్రారంభించారు. పిస్టల్ నుండి ఒక బులైట్ పైరింగ్ అంఱనప్పుడు క్యాప్రిడ్జ్ ఎలాగైతే స్పీడుగా బయటపడుతుందో, అదే మాదిరిగా రమేష్ రెడ్డి గారు సీటు నుంచి బస్సు కిటికీ గుండా బయటపడ్డారు. గాయాలతోనూ కొంటర్ పైరింగ్ చేశారు. అమ్మానేషన్నను పొదుపుగా వాడుతూ పోరాదారు - ప్రతి షాట్సు లెక్కతో వేస్తూ, శత్రువులను దూరంగా ఉంచారు. ఈ ఘటనలో 12 మంది మరణించారు - (ఎస్సీ పరదేశీనాయుడు, ఇద్దరు ఎన్సిలు, 9 మంది కానిస్టేబుల్స్) మరియు అప్పటి వనపర్తి DSP నరసింహోర్ కు తొడ లేచిపోయింది, కాలి వేళ్లు పోయాయి. “మరణాన్ని ఎదురొస్తువాడే మహావీరుడు” అన్నట్లుగా, రమేష్ రెడ్డి గారు కుడి కాలు కోల్పోయారు. గాయపడినవారిని మొదట కొల్లాపూర్ హస్పిటల్కు, అక్కడి నుంచి మహబూబ్ నగర్ హస్పిటల్, ఉస్కానియా హస్పిటల్, చివరగా నిమ్మ ఆసుపత్రికి తరలించారు. రమేష్ రెడ్డి గారు 4 నెలలు నిమ్మలో చికిత్స పొందారు - ఆ కష్టకాలంలో కూడా వారి మనోదైర్యం సడలలేదు. “దైర్యం అంటే భయం లేకపోవడం కాదు, భయాన్ని జయించడం.” - నెల్న్ మందేలా.

రమేష్ రెడ్డి చికిత్స అనంతరం కోలుకున్న తర్వాత, త్రాన్స్పోర్ట్ డిపార్ట్మెంట్లో తన స్నేహితుడైన విసోద్ కుమార్ (మాటార్ పెహికల్ ఇన్సెప్కెషన్) పద్ధతు ఒక పర్సనల్ పని మీద వెళ్లారు. అక్కడ అతను రమేష్ రెడ్డి కాళ్ళ గురించి అడిగినప్పుడు, జరిగిన ఘటనను చెప్పగా, విసోద్ కుమార్ తాను కూడా పోలీన్ డిపార్ట్మెంట్ నుంచి త్రాన్స్పోర్ట్ డిపార్ట్మెంట్కు వచ్చానని చెప్పుతూ, రమేష్ రెడ్డిని డిపార్ట్మెంట్కు మారమని సలహా ఇచ్చారు. వెంటనే వారు పద్ధతు తీసుకెళ్లి, ఘటన గురించి వివరించి పరిచయం చేశారు. ఆ తర్వాత సీనియర్ IPS ఆఫీసర్ గారు అక్కడి నుంచి సెక్రటేరియట్కు తీసుకెళ్లి, ఒక మంచి అధికారికి జరిగిన విషయాన్ని వివరించారు. వారు దానిని చక్కగా టైప్ చేసి, జరిగిన విషయాన్ని వివరిస్తూ - ఒక రిపోర్ట్ రెడీ చేశారు. అది DGP గారికి సమర్పించున్నది. ఆ విధంగా 1994 జూన్లో SRO ఉద్యోగం మార్పు కోసం ప్రయత్నించగా, 1995 అక్షోబర్లో GO ఆర్డర్ వచ్చింది.

ఆప్పటి CM లు కోట్ల విజయబాస్కర రెడ్డి (1992-1994), ఎన్.టి. రామూరావు (NTR, 1994-1995), చంద్రబాబు నాయుడు (1995 నుంచి) - ఈ ముగ్గురు సీఎల్ దగ్గర నుంచి ఇదే పైల్ ప్రాసెసింగ్ అయి, అందరూ సహకరించడం ద్వారా తక్కువ సమయంలోనే స్టేట్ గవర్నర్ వేంటు నుంచి GO పొంది SRO గా నియమించబడినారు.

ఒక వ్యక్తి సమాజంలో ఇతరుల పట్ల సహాదయంతో, సహాయ సహకారాలు చేసే ఉద్దేశంతో ఉన్నప్పుడు, అదే వ్యక్తికి అవసరమైన సందర్భంలో దేవుడు ఏదో ఒక రూపంలో సహాయం చేస్తాడు - ఆపదలో ఉన్నప్పుడు సందర్భాలన్నీ కలిసి మంచి జరుగుతుందనడానికి ఇంతకంటే మించిన ఉదాహరణ ఏమీ ఉండకపోవచ్చ. “మంచి చేస్తే మంచే వస్తుంది - ఇది కర్మసిద్ధాంతం.” - భగవద్గీత

రమేష్ రెడ్డి సబ్ ఇన్సెక్టర్ గా కేవలం 11 నెలలు పనిచేసినా, అది ఎన్నో అనుభవాలు, మధుర జ్ఞాపకాలు మిగిల్చింది. కాలు లేదని భావించకుండా, రోజు వాకింగ్, రన్నింగ్, స్విమ్మింగ్ చేస్తూ ఫిట్నెస్ మెయింటైన్ చేశారు - ఒక కాలు మాత్రమే ఉన్నా, రెండు కాళ్ళతో పరుగులు పెట్టినట్లు జీవితాన్ని గలిచారు. “శరీరం మాధ్యమం, మనసు మహాశక్తి” అన్నట్లుగా, వారు తమను తాము బలపరచుకున్నారు - శారీరక లోపం మనసును లోపించనివ్వేదు. “శరీరం గాయపడవచ్చు, కానీ అత్యు ఎప్పుడూ గెలుస్తుంది.” - అజ్ఞాత

1995లో రిజిస్ట్రేషన్ డిపార్ట్మెంట్లో సబ్ రిజిస్ట్రేర్ గా ప్రారంభించి, రాజేంద్రనగర్, మారేకుపల్లి, సంగారెడ్డి, నిజమూబాద్, చిట్టఫండ్లలో పనిచేశారు. 2016లో డిప్రైక్ష రిజిస్ట్రేర్ గా ప్రమోట్ అయి, సంగారెడ్డి, మేడ్స్ జిల్లాల్లో సేవలందించారు. 2023 ఆగస్టులో డీపాంగీ ప్రమోట్ అయి, నిజమూబాద్లో పోస్టింగ్ పొందారు. సహచరులతో ప్రేమగా, శాంతియుతంగా మెలగడమే తన ఉద్యోగ జీవితంలో పెద్ద ఆనందమని రమేష్ రెడ్డి గారు భావిస్తారు - ఎక్కడ పనిచేసినా, ఎవరితో మెలిగినా, ఆ స్నేహం శాశ్వతమైన బంధంగా మారింది.

పోలీస్ డిపార్ట్మెంట్లో పనిచేయడం వారికి ఇష్టం, కానీ సబ్ ఇన్సెక్టర్ గా రిపోర్టు చేసినా 11 నెలలకే ఘోర ఘుటన జరిగింది. అఱునా, తాను పోలీస్ డిపార్ట్మెంట్లో పనిచేయాలని ఎంతగానో కోరుకున్నప్పటికీ, ప్రమాదం కారణంగా వీడవలని వచ్చిందన్న చిన్న అసంతృప్తి తప్ప - తన 1991 బ్యాచ్ స్నేహితులు ఇప్పటికీ తనను పోలీస్ అధికారిగా ప్రేమగా చూడటం తనకు ఎంతో ఆనందం ఇస్తుందని చెప్పారు. ఆ బ్యాచ్‌మేట్స్ మధ్య బంధం ఇప్పటికీ అలాగే ఉంది - ఒకరినొకరు గౌరవిస్తూ, గర్విస్తూ.

రమేష్ రెడ్డి గారు రిజిస్ట్రేషన్ డిపార్ట్మెంట్లో SROగా పని చేసినంత కాలం - ప్రస్తుతం డీపాంగీ ర్యాంక్లో ఉన్నా - 1991 బ్యాచ్‌వారు ఎవరు ఫోన్ చేసినా, రిజిస్ట్రేషన్ డిపార్ట్మెంట్ గురించి ఏ డోట్ ఉన్నా, సర్వోసెన్ అవసరమైనా, ఇప్పటికీ మేమంతా ఒకే బ్యాచ్‌లాగా గుర్తుచేసుకుంటూ - “నేనున్నాను” అన్నట్లుగా క్షణల్లో మాకు అడిగిన విషయాలను సర్వోసెన్ కంప్లెంట్ చేసేవారు. ఆ స్నేహం, ఆ సేవ - ర్యాంక్ మారినా, డిపార్ట్మెంట్ మారినా మారలేదు. “నిజమైన స్నేహం ఎప్పుడూ ముగియదు, అది కేవలం రూపం మారుస్తుంది.” - అజ్ఞాత

గౌరవసీయ రమేష్ రెడ్డి గారూ, మీ సేవా ప్రయాణం మాకు స్వార్థి. “సేవయే పరమా ధర్మః” అన్నట్లుగా పని చేశారు - మీరు కోల్పోయింది ఒక కాలే, కానీ గలిచింది లక్షలాది మంది మనసులు. మీరు చూపింది ధైర్యం, నిజాయితీ, సేవ, క్రమశిక్షణ -

ఇవి ఎప్పటికీ
మరచిపోలేని ఆదర్శాలు.
అందుకే ఈరోజు మనమందరం
ఒకే మాట చెబుతున్నాం:

“మీ సేవలకు
శతశత నమనాలు
మీ రిప్పోర్ట్ మెంట్
అనంతర జీవితం
అరోగ్యం, ఆనందం,
గౌరవం, సంతృప్తితో
నిండాలని మనస్ఫూర్తిగా
కోరుకుంటున్నాము.”

ధన్యవాదాలు!

“రిప్పోర్ట్ మెంట్ అంటే
పని ముగింపు కాదు,
కొత్త జీవిత ప్రారంభం.”

A Flame of Inspiration

Good morning everyone, It gives me immense pleasure and pride to share a few words about my dear friend, Mr. Ramesh — a person of great character, courage, and determination. Our friendship began in the year 1990, (introduced by Mr. Venkata ramana reddy) when we both met for the first time at Nellore Law College. From that day onwards, we developed a very close bond of friendship that has only grown stronger over the years. In the following year, 1991, Mr. Ramesh achieved a great milestone in his career by being selected for the prestigious post of Sub-Inspector of Police.

He was sent for training to the Police Training College at Ananthapur. During that period, I used to visit him frequently, and we continued to share our thoughts, dreams, and aspirations for the future. After successfully completing his training, Mr. Ramesh received his first posting at Peddakothapally Police Station, which is very close to my hometown.

I was extremely happy and proud that my close friend was posted so near to my village.

Mr. Ramesh always had a great passion for motorcycles, especially the Royal Enfield Bullet. Soon after joining the police service, he fulfilled his dream by purchasing a Bullet and was often seen enjoying his rides. Those were

wonderful days filled with happiness and cherished memories. However, life can be unpredictable. During those good times, we were suddenly struck by a piece of tragic news — a Naxal bomb blast had taken place.

In that unfortunate incident, Mr. Ramesh was severely injured. His leg was completely damaged and had to be amputated. Sadly, some of his colleagues lost their lives in the blast. That period was one of immense pain and challenge for Mr. Ramesh. Yet, he faced it all with remarkable courage, resilience, and mental strength. With sheer determination and the support of his family and friends, he recovered and rebuilt his life step by step. Later, he joined the Registration Department, where he has been serving with great dedication and commitment. Over the years, he has earned immense respect for his honesty, sincerity, and discipline. His professional record remains outstanding, and his service is a true example of how determination and positive spirit can overcome even the most difficult circumstances. Mr. Ramesh's journey is truly inspiring. From being an enthusiastic young Sub-Inspector to facing a life-changing incident and rising above it, he has shown what true strength of character means. His story reminds us that no matter how tough life gets, courage, hope, and willpower can help us emerge victorious.

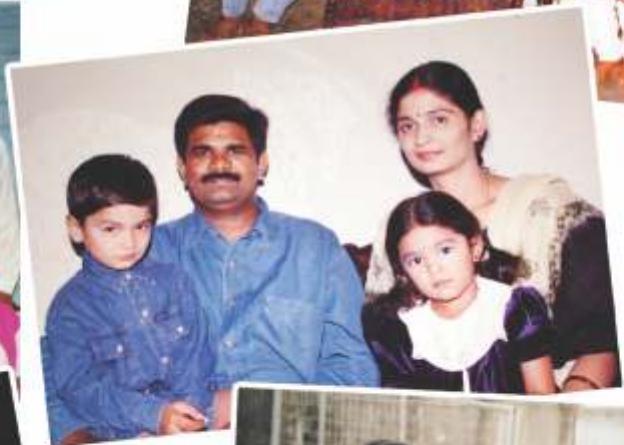
I feel truly proud to call Mr. Ramesh my friend. His life is not just a story of service - it is a story of bravery, endurance, and inspiration. Thank you all for giving me this opportunity.

**Thank you....
Yours**

C. Jayapala Reddy
Regional Manager-
Automobile Segment
Business Development
Advisor Zonal Head -
South and East India
Cell: 9866135677

దస్తుకాంతకు వీడీలు

గౌరవనీయ కె.వి.రమేష్ రెడ్డి గారు డిపాజిగా పదవీ విరమణ చేయుచున్న శుభ సందర్భంలో డి.రామకృష్ణరావు దస్తావేజులేఖరి పటుస్నేరువు గారు తెలియజేయ హర్షిక శుభాకాంక్షలు.....,

నేను గత 49 సంవత్సరముల నుండి అనగా 1976 నుండి రిజిస్ట్రేషన్ శాఖలో లేఖరిగా అనేకమంది సబ్ రిజిస్ట్రార్లు, జిల్లా రిజిస్ట్రార్ పరిపాలనా విధానం దగ్గరగా చూసి వారి పద్ధతులను అవగాహన చేసుకుని వారినుండి ఎంతో విజ్ఞానాన్ని పొంది తద్వారా నా జీవన ప్రయాణాన్ని నేటికీ కొనసాగిస్తున్నాను. అత్యంత ఆత్మియులుగా నా హృదయంతరంగమున సమున్నత స్థానము పొందిన వారిలో శ్రీ రమేష్ రెడ్డి గారు ప్రప్రథములని చెప్పుచున్నాను.

ఏ ముహూర్తాన మూన్యశ్రీ రమేష్ రెడ్డి గారి పరిచయము ముప్పుది సంవత్సరాల కిందట జరిగినదోగాని నేటి వరకు వారి ఆదరాభిమానములు మిన్నగా పొందిన నేను ధన్యుడనే కదా! వీరు క్రమశిక్షణతో కూడిన జీవనయానగతుడు మరియు కళాభిమాని అధికార అనధికార గణములతో మిక్కిలి స్నేహశీలి, కృషితో నాస్తి దుర్భిక్షం అను నానుడికి ప్రత్యక్ష నిదర్శనం వీరి పదోన్నతులే కదా!

అనురాగ గృహాలక్ష్మీకి తోడు రాజ్యాలక్ష్మీ దీవెనలతో ఆతి శీఘ్రముగా ఉన్నత స్థానము పొంది నేడు పదవీ విరమణ చేయుచున్న వీరి విశ్రాంత జీవనము కడు రమ్యంగా ఉండగలదని అష్టలక్ష్ములు సదా వెన్నంది ఉండగలరని కోరుకుంటున్నాను.

K.V. రమేష్ రెడ్డి గారికి పదవీ విరమణ శుభాకాంక్షలతో....,

D. Rama Krishna Rao

B.A(LITT)

All Types of Document Works Undertaken
Ph: 08455242260
8948562390

- శా॥ ఏవో లెక్కలు వేసి దస్త గతులే భావంబులో జేరునో భావా భావ విభేదముల్ తెలియకే వాదంబులో సేయనే లా గుణాడ్యుల్ మెత్తురే భళిర నీప్రాతల్ సమర్థతలో రా “రాచోళ్ళ” పవిత్రవంశ గుణ పూర్ణశాస్త్ర పారంగతా!
- మ॥ అసమాన ప్రతిభాదు రందురుడు తానై యెత్తుపై నే ర్చి సమర్థుండై దస్త యజ్ఞంబున వెలుగొందు అతండు ఒక విచిత్ర విశ్వవిద్యాలయంబు
- కం॥ దస్తక విద్యాభూషణ దస్తక సిద్ధాంతములను జూచితివీవు ఏతన్యాత్రము నీవే దస్తన్ మూర్తి! బుదేంద్ర శుభమగు నీకున్!

నందనోధ్యాన దస్త విషణిలో
 నవ్యతలైరపె మాదస్తకాంత!
 నిత్య సూతన యవ్వన దస్తకాంతకున్
 ముదిమితో సేవజేసి, వినువీధిలో
 ప్రభ్యాతి వెల్లివిరియమనుగడ సాగించె
 రెడ్డి కులాన్వయ భూషనుండు
 రమేష్ రెడ్డి DIG గాన్!
 వినీల అంబర చుంబిత సింధూర రజముతో
 దినకరుడస్తమించుచుండెన్
 రేపటినుండి తన ప్రియసభుని ఎడబాటు
 తప్పదనుచు అర్థనిమీల కనులతో
 తడబడు అడుగుల తోడన్
 హృదయాంతరాళమున ఊధ్వజ్ఞ భరితమై
 కుచ కుంభములు ఎదమై మిడిసిపడుచుండ
 ఒంపు సొంపుల నడుము సుతారముగా
 నాట్యమాడుచుండన్
 మునిపంట అధరము బిగించి
 వేణికటి భాగమున నాట్యమాడన్
 క్రీగంట బేల చూపులతోన్
 నడయాడుచున్నది ఎవ్వరో అనరాదు
 ఆమెయే నిండు యవ్వన మన దస్తకాంత!
 ఏకాంతమున ఈ కాంతతోన్
 సరస సంభాషణముల లాలించు వారెవరు?
 ఉద్వేగభరితమై దస్తపుటలు జార్యారుచుండ
 నాట్య మయూరినే నా మదిని దోచిన
 రెడ్డి రాజెట్లు మనగలడు?
 ఎంత కరినమైనదో కదా రాజశాసనము యనుచున్
 అటునిటునడయాడు చున్నది దస్తకాంత!
 రాజహంసవోలె జవ్వని సుతారముగా నడువంగ
 వచ్చే తన ప్రియహితుడు పౌశాయలతో
 దవళవప్పంబుదాల్చి వచ్చి
 క్రీగంటి చూపుల దస్తకాంతను జేరి
 ఆహో!
 ఏమి నీ పౌశాయలు సొగసులు వర్షింపగలమే!

సర్వ జనంబులకున్ ఆరాధ్య దేవత వీపుకావె!
 తనివి తీరగ నిన్ జూచి పట్టి బంధించి
 భద్రపరుచుకొందురు కదా సర్వజనులు
 రాజసంబున వెలుగొందు నిను నేనెట్లు
 విడిచి మనగలను సభీ!
 నా జీవనాధార దస్తకాంతకు
 పుష్టింజలిన్ ఘుటించుచుంటిన్!
 రెడ్డి రాజు సుమధుర భూషనంబులువిని
 దస్తకాంత మది పులకించ
 ఆనందడెందమున ప్రియసభునిగాంచి
 రేపటినుండి నీకంత వసంతకాలమే
 స్వేచ్ఛ విహారిగ విహారించు మనుచున్
కోటి దీవెనలతోన్
వీడ్యూలు పలుకుచున్నది
దస్తకాంత!

బాల్యమిత్రుల మధుర జ్ఞాపకాలు

ZP(Boys)HS భుక్కనూర్ పారశాల SSC-1981

బ్యాచ్ మిత్రుల - మధుర జ్ఞాపకాలు

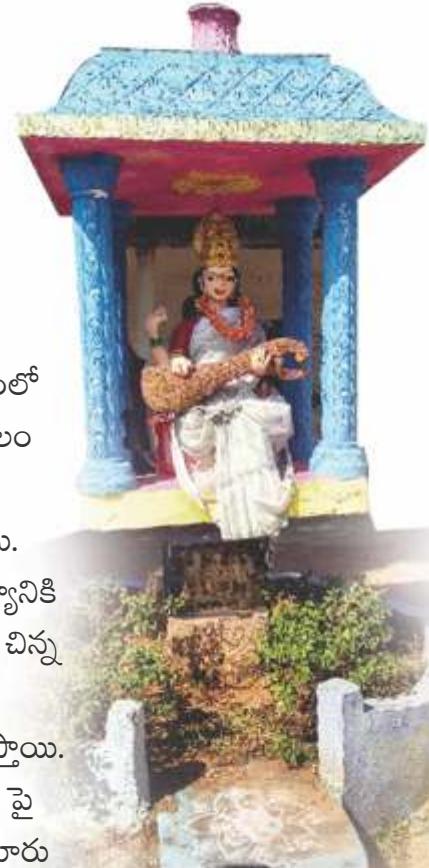
జీవితంలో కొన్ని క్షణలు ఉంటాయి అవి కాలం గడిచిపోయినా మన హృదయంలో చెరిగిపోని ముద్రలు వేస్తాయి. అలాంటి మధుర క్షణల జ్ఞాపకాలతో నిండిన స్థలం మన భిక్షునూర్ ZPHS బాయ్స్ పారశాల. అక్కడ గడిపిన రోజులు, ఏర్పడిన స్నేహాలు, పంచుకున్న నవ్వులు ఇవన్నీ మన బాల్యాన్ని స్వర్ణయుగంగా మార్చాయి. ఆ పారశాల గోడలు, మనం స్థాపించిన సరస్వతీ విగ్రహం మన బాల్య సౌందర్యానికి సాక్ష్యాలు. ఉదయం గంట మోగగానే తరగతి గదుల వైపు పరుగులు పెట్టిన ఆ చిన్న కాళ్ళ, భూక్ంభోర్డ్ ముందు భయపడి నిల్చున్న చేతులు, టీచర్ గారి ప్రశంసతో పుప్పుల్లా విరిసిన ముఖాలు ఇవన్నీ ఇప్పటికే మన కళముందు సజీవంగా మెరుస్తాయి. కాచాపూర్, అంతంపల్లి పెద్దమల్లరెడ్డి, తిప్పాపూర్, రామేశ్వర్ పల్లి నుండి సైకిల్ పై వచ్చే నూనుగు మీసాల వీరులు కొందరు మిత్రులు, పాత బిక్కనురు కొత్త బిక్కనురు నుండి నడిచి వచ్చే మిత్రులు పొట్టివాళ్ళ జూకొందరు పొడుగువాళ్ళ కొందరు, ఉపాధ్యాయుల చలోక్కులు, పెట్టే తొడపాఘాలు, మన సార్లు మనకు వేసే చారానా, ఆటానా పెనార్టీలు, భలే సరదాగా ఉండేవి.

ఆట స్థలంలో జట్లు వేసుకుని పోటీ పడడం, ఆ సరదాలు ఏ విలువైన వస్తువుతోనూ పోల్చలేము. స్నేహం అంటే ఏమిటో,

కలసి ఉండడం ఎంత ఆనందమో ఇక్కడే నేర్చుకున్నాం.

అప్పుడు మన స్నేహం ఎంత అమాయకమో! పేరు కోసం కాదు,

ప్రయోజనం కోసం కాదు కేవలం మనసు కోసం కలిసిన బంధం. పరీక్షల్లో స్నేహితుడు బాగా రాస్తే మనకే ఆనందం కలిగేది.

ఆ చిన్న మనసుల్లో పెరిగిన ఆ స్నేహం ఇప్పుడు జీవితానికి ఒక బలమైన జ్ఞాపకమై నిలిచిపోయింది. సర్వమత సమ్మేళనం మన బ్యాచ్ మొట్టమొదటిసారిగా 52 మంది మిత్రులు ఫ్యామిలీతో 1981 SSC బ్యాచ్ ఫ్యామిలీ పిల్లలతో పాటు రాత్రి గానా బజానా అప్పుడే వచ్చిన కొత్త మొబైల్ ఫోన్లతో సిల్వర్ జూబ్లీ వేడుకలు నిర్వహించినాము

కాలం గడిచిపోయింది. ఇప్పుడు అందరం వేర్యేరు మార్గాల్లో నడుస్తున్నా, ఎన్నో ఉన్నత స్థానాల్లో ఉన్న (ఉన్నత అధికారులు, ఉపాధ్యాయులు, ప్రైవేటు ఉద్యోగులు వ్యాపారులు) ఆ పారశాల జ్ఞాపకాలు, ఆ స్నేహ బంధాలు మన హృదయాల్లో ఇప్పటికీ సజీవంగా ఉన్నాయి. భిక్షుమార్గ బాయ్స్ పై సూర్యు మనకు కేవలం విద్యా కేంద్రం కాదు, జీవన విలువలు నేర్చిన ఆలయం.

ఇప్పుడూ ఆ గేటు దగ్గర నిలబడి ఒకసారి వెనక్కి తిరిగి చూసినా, మన చిన్నతనం మన ముందే చిరునవ్వుతో నిలబడి ఉన్నట్టుగా అనిపిస్తుంది. ఆ స్నేహపు బంధాలు మన జీవితంలోని అజరామర జ్ఞాపకాలుగా ఎప్పటికీ నిలిచి ఉంటాయి.

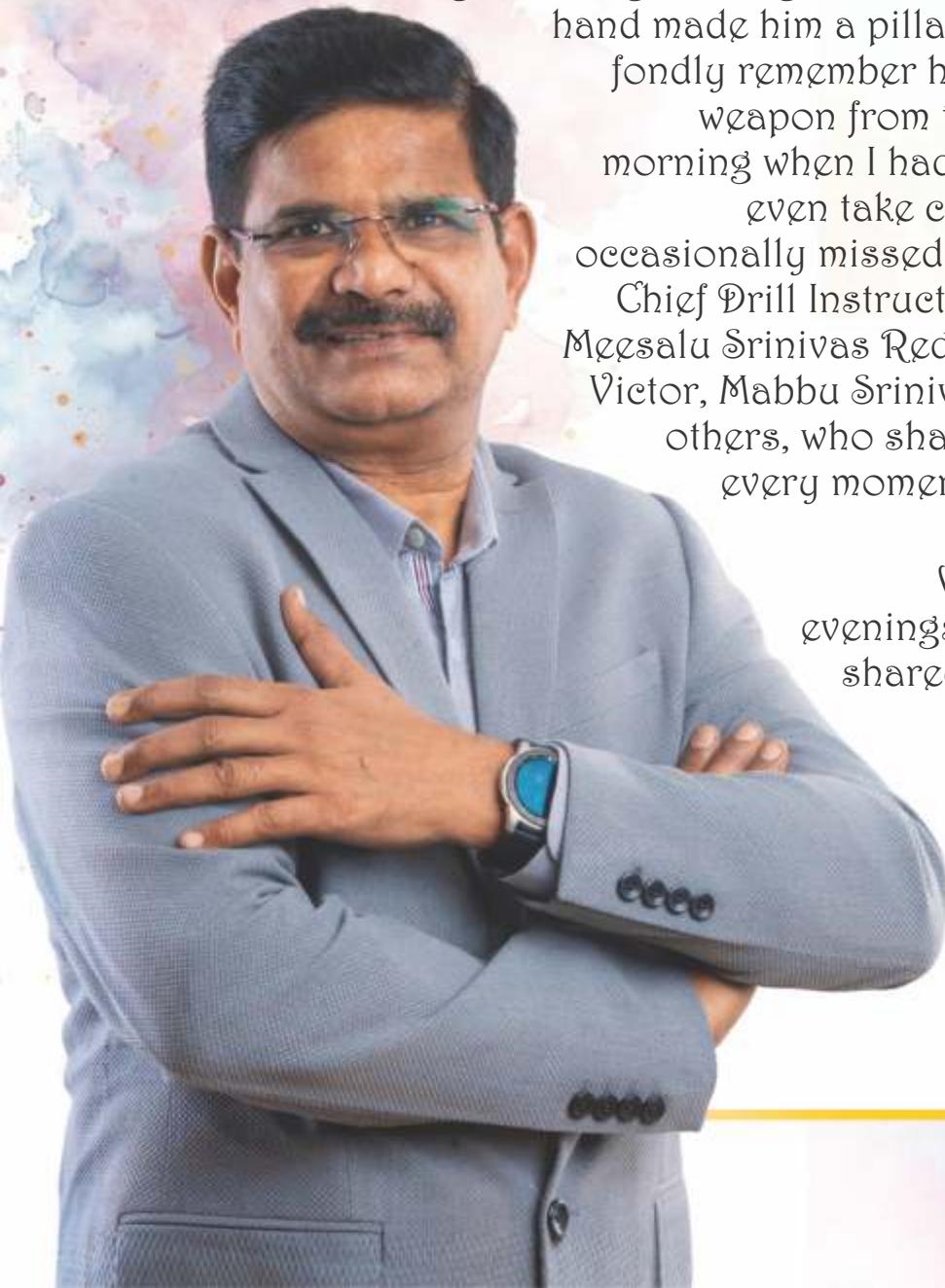
మా చిన్న నాటి మిత్రుడు రమేష్ రెడ్డి (రిజిస్ట్రేషన్ & స్టోంపులు) నవంబర్ మాసాంతాన ప్రభుత్వ సేవల నుండి డి.ఐ.బి.గా పదవీవిరమణ పొందుతున్న సందర్భంగా మా బ్యాచ్ అందరి తరపున శుభాచినందనలు....

Miracle Survival

My Sweet Memories of Basic Training as Cadet Sub Inspector of Police with K.V. Ramesh Reddy, DIG (R&S)

The years may pass, but the memories of our Basic Training days as Sub Inspector Trainees in the combined State of Andhra Pradesh during 1991 remain ever fresh in my heart. Those months of discipline, endurance, and fellowship built a lasting foundation for our lives and forged friendships that still endure. Among those unforgettable companions was Mr. K.V. Ramesh Reddy, whose sincerity, selflessness, and zeal for service set him apart even at that formative stage. During training, his cooperative nature and helping hand made him a pillar of support to many of us. I fondly remember how he would often carry my weapon from the Bell of Arms early in the morning when I had to rush for the parade, and even take care of my attendance when I occasionally missed roll-calls conducted by our Chief Drill Instructor. Our group of friends i.e., Meesalu Srinivas Reddy, Vijay Saradhi, martyred Victor, Mabbu Srinivas, Rambabu, Ramaiah and others, who shared the same room, enjoyed every moment together, and found joy in the simplest of things.

We roamed the streets in the evenings after our routine sessions, shared laughter in the dining hall, attended classes with enthusiasm, and even mimicked our tutors in a light-hearted manner. Those shared experiences remain some of the happiest pages of our youth.

After completing training, fate took Ramesh Reddy into one of the most challenging assignments in a Naxal-affected area at Pedda Rothapalli in Kolhapur of erstwhile Mahabubnagar District. I still recall visiting him there during those turbulent days, just before a tragic incident shook the entire district. A serious blast took many valuable lives, including that of the brave Martyrs one of my friends/batchmates Kishore Kumar along with Pardesh Naidu, IPS. By the grace of God, my dear friend Ramesh Reddy narrowly escaped death but sustained grievous injuries. His survival was truly miraculous, and even after such a near-fatal experience, his courage and positive spirit never waned. Ramesh Reddy's sacrifice in the line of duty reflects his unwavering dedication to society. The injuries he sustained while serving in such hostile conditions brought an early end to his Police career, but not to his passion for public service. Recognizing his integrity and sacrifice, the then Hon'ble Chief Minister Dr. Nandamuri Taraka Rama Rao graciously provided him an opportunity to continue serving the people through the Stamps and Registration Department. With characteristic commitment and hard work, he rose from the cadre of Sub-Registrar to Deputy Inspector General rank, earning the respect of every colleague he worked with. His journey stands as a rare example of resilience, humility, and inner strength. Now, as he retires after an illustrious career, I join countless others in celebrating Mr. K.V. Ramesh Reddy's life of service and sacrifice. His courage, sincerity, and perseverance will always remain an inspiration to all of us who walked beside him at one time or another. It is indeed our pride and privilege to have shared not only a training ground but also a lifelong bond with such an extraordinary individual.

I wish him
and his family
many more happy,
healthy,
and peaceful
years
in his new
chapter of life.

Dr.G.Srinivasulu
LL.M., Ph.D.,
Dy. Director, ACB (Retd),
Practicing Advocate,
High Court of Telangana

నా జీవన్ మార్గదర్శక

నేను ఆఫీసు సబర్డినేట్ గా
సంగారెడ్డి జిల్లా రిజిస్టర్ కార్యాలయంలో 2005
సంవత్సరము నుంచి పనిచేయుచున్నాను.

రమేష్ రెడ్డి సార్ జాయింట్ సబ్ రిజిస్టర్ గా 2005
లో సంగారెడ్డి కి వచ్చినప్పటి నుండి నాకు వారితో
పరిచయం, సబర్మిజిస్ట్రేచరుగా 2007 డిసెంబర్ వరకు
పనిచేసి పదోన్నతి పొంది తిరిగి మళ్ళీ జూన్ 2016
లో మెడక్ జిల్లా రిజిస్టర్ గా సంగారెడ్డిలో జాయిన్
అయ్యారు. వారితో నాకు 20 సంవత్సరాల అనుబంధం.
నన్ను వారు ఎప్పుడూ ఆఫీసు సబర్డినేటుగా చూడలేదు,
నన్ను తన కుటుంబ సభ్యుడిగా మాదిరిగా చూసుకున్నాడు.
ఆఫీసు లో పెద్ద చిన్నా బేధం లేకుండా
అందరితో కలివిడిగా పుంటూ,
అప్పుయంగా పలుకరిస్తూ, ఆహ్లాదపరుస్తూ,
ప్రేమతో పని చేయించుకుంటారు, ఎన్నడూ ఎవరిని
అగ్రహించినట్లు నేను ఎరుగును,
నేను ఆఫీసు సబర్డినేట్ అయినప్పటికీ నాకు కొంతవరకు
కంప్యూటర్ పరిజ్ఞానం ఉండుటచే నేను చాలా వరకు
టైపింగ్ పనిచేసిది, ఆలా చేసేసందర్భాలలో నా పక్కన
కూర్చొని సూచనలు ఇస్తూ తనకు కావలసిన పద్ధతిలో
పనిచేయించు కునేవారు, వారు నాకు ఒక కుటుంబ పెద్ద వలె
సలహాలు, సూచనలు ఇచ్చేవారు,
వారి దగ్గర డిపార్ట్మెంట్సు సంబంధించిన కరస్పాండెన్స్,
సబ్జక్టులను సమగ్రంగా నేర్చుకున్నాను.
అయిన నా జీవన గమనానికి మార్గదర్శి,
వారు నాకు చేసిన సహాయానికి
నేను, నా కుటుంబ సభ్యులందరం రుణపడి ఉంటాము.

2025, నవంబర్ మాసంతమున
పదవి విరమణ చేయుచున్న
శ్రీ కె. వి. రమేష్ రెడ్డి గారికి
పుభాకాంక్షలు, తర్వాత వారి భావి జీవితం
సుఖ సంతోషాలతో, అరోగ్యంతో,
అనందంతో గడపాలని కోరుకుంటూ
వారికి నా అభినందనలు తెలియజేస్తున్నాను.

లక్ష్మీ
ఆఫీసు సబర్డినేట్ (బెట్స్ రింగ్)

ఆత్మియ మిత్రమా !

రమేష్ రెడ్డి గారికి, స్నేహపూర్వక నమస్కమాంజలులు

ఈఱోజు నీ గులంబి కొన్ని మాటలు రాయడం అంటే, మన 1985 కాలేజీ రోజులు మళ్ళీ మచిలో జ్ఞాపకాల పుస్తకం తెలిచినట్టే ఉంది. ఆ రోజుల్లో కామారెడ్డిలో మనం కలిసినపుడు ఉన్న ఆ సరదా, ఆ ఉత్సాహం, ఆ నిర్దోషమైన సవ్యులు - ఇవస్తీ ఈఱోజు కూడా మనసుని తడిపేస్తున్నాయి.

అప్పటి నుంచి నీ ప్రయాణం ఒక చిన్న పట్టణం బాలడు నుంచి నేటి డిప్యూటీ ఇన్సెక్టర్ జనరల్ (ఇజ్స్ప్రైషన్ & స్టోంపులు) స్థాయికి చేరిన నీ జీవన మార్గం నిజంగా ప్రేరణాత్మకం. పోలీసు శాఖలో సబ్ ఇన్సెక్టర్గా ప్రారంభించి, విధి, క్రమశిక్షణ, నిజాయాతీ, మరియు నిబధ్ధతతో ఎన్నో సహాజమాన ఎదురైసి ముందుకు సాగిన నీ జీవితం - నీ వ్యక్తిత్వం ఎంత బలమైనదో చెబుతుంది.

జీవితం కొన్నిసార్లు అనూహ్య మలుపులు తీసుకుంటుంది. పోలీసు శాఖలో ముగియాల్సిన నీ కెలిర్, ఇజ్స్ప్రైషన్ శాఖలో ఒక ఉన్నత స్థానం వరకు కొనసాగడం, అటి నీ కృపాకి దేవుడు ఆచ్చిన ప్రత్యేకమైన గుర్తింపు అని నేను నమ్ముతున్నాను.

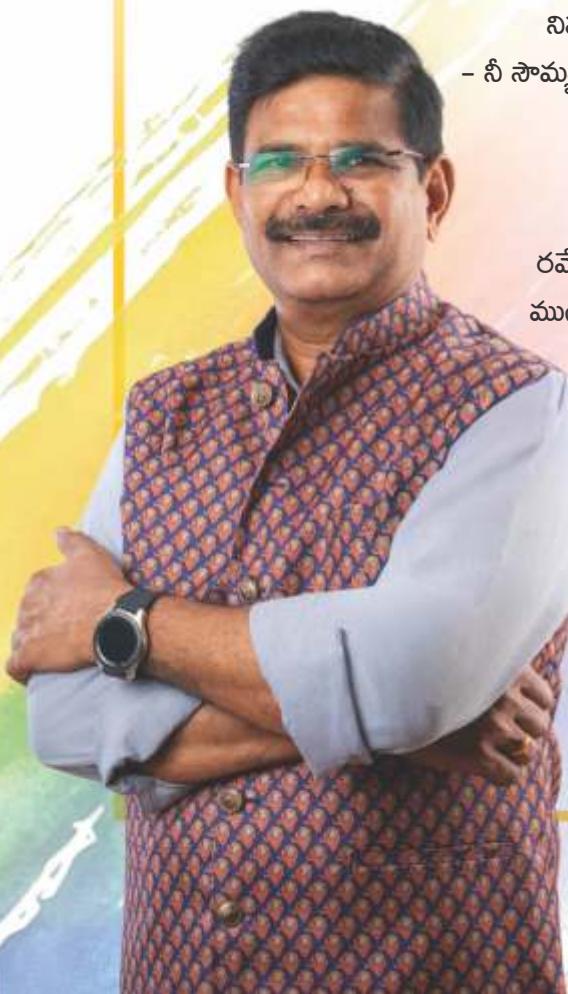
నిన్ను దగ్గరగా చూసిన మిత్రుడిగా చెప్పగలను - నీ సామ్య స్వభావం, అందరితో కలసి ఉండే తత్వం, స్నేహితుల పట్ల ఆప్యాయత, ఉద్యోగం పట్ల అంకితభావం - ఇవస్తీ నీ జీవితాన్ని ప్రత్యేకంగా నిలబెట్టాయి.

రమేష్, పదాలీ విరమణ అంటే నీ ప్రయాణానికి ముగింపు కాదు. అటి ఒక కొత్త దశ ప్రారంభం. నీ అనుభవం, నీ జ్ఞానం, నీ సామ్పుద్యం - ఇవి ఇంకా చాలామంచికి మార్గదర్శకం అవుతాయి.

నీ స్నేహితుడిగా, సహచరుడిగా, హృదయపూర్వకంగా నీకు నా శుభాకాంక్షలు తెలుపుతున్నాను. నీ తర్వాతి జీవితం ఆరోగ్యంగా, ఆనందంగా, శాంతిగా సాగాలని కోరుకుంటున్నాను.

నీ మిత్రుడు,
కళా రమేష్
కామారెడ్డి - 1985 బ్యాచ్
98494 76759

Remain Footprints

For Sri Ramesh Reddy Garu, a career well run,
a new exciting chapter, just begun. through shifting
tides and challenges you have faced
your study. Presence never could be out paced.

You have worked very hard. You have come this far.
hope you know how blessed you are.
new tomorrow's brand-new plans.
All of them are in God's hands.

You have led with strength inspired with Care
left footprints. None can quite compare
the mark you have made. Will linger on
through now your working days with us are gone.

You will have more hours in the day to hope
you will find new ways to be inspired.
Congratulations !!! You have retired.

With regards,
Former employees of District Registrar Office,
Medchal-Malkajgiri District.

జీవితం ఓ యాక్ట...

జీవితం ఓ యాత్రా... గమ్యం కన్నా మార్గమే మధురం
ఆ మార్గంలో తడిసి ముద్దుయిన
అనుభవాల సముద్రం మీరు రమేష్ రెడ్డి గారూ.

పాశీను వేషంలో మొదలై, పరమ కర్తవ్య పథం,
కప్పుశెక్కణ కవచమై సాగిన దైర్య మార్గం.
చట్టం మానవం కలిపిన బంధం,
రిజిస్ట్రేషన్ లోకంలో వెలిగిన కాంతం.

మీ చిరునవ్వులో ఓ నిశ్చింత, మీ చూపులో ఓ నిబధ్త.
మీ మాటల్లో మార్గదర్శనం, మీ మనసులో మానవత.

ఎన్నో ఎత్తుపల్లాలు ఎదురైనా,
మిమ్మచ్చి తడబడసీయని నిబధ్తతే కవచం.
అడుగడుగునా మీ తపనతో జీవితం
గీతం అయించి స్వామ్మి లయతో!

“పని అంటే పూజ” అని చెప్పిన మీ తత్వం,
పత్రిహృదయంలో నిలిచిన ఓ సత్యం.
మీ గమ్యం ముగిసిందని ఎవరు అంటారు?
మీ ముద్రప్రటీకీ చెలిగిపోడు, అభి నిత్యం!

నవంబరులో విరమణ పేరు చెప్పినా,
అభి ముగింపు కాదు ఆరంభం మరోటి!
అనుభవాల తారలు మార్గం చూపుతూనే,
మీ పేరు మెరుస్తుంచి కాంతి సక్షత్తంలా ఆకాశమంది!

జీవితం ఓ యాత్రా గమ్యం కన్నా మధురం మార్గం,
సేవ సుగంధం, నిష్ట నయనం మీరు ఆ పేర్రణం!
మీ యాతత్తు మా నమనం,
మీ జ్ఞావకానికి శాశ్వత వందనం!

చాలా అధ్యతమైన సమర్పణ.
పత్రి అక్షరం ఎంతో
అర్థదాయకంగా ఉంది.
అజ్ఞనందనలు.

వి. వేణుమాధవ్
సచ్చీ లిజిస్ట్

స్నేహసికి ఖరువామూ

“జీవితంలో నాకు దక్కిన గొప్ప వరం మా 43 ఏళ్ల స్నేహబంధం. 1982లో కామారెడ్డి గంజు వర్తక సంఘం జూనియర్ కాలేజీలో CEC చదువుతున్న ఒక సాధారణ విద్యార్థిని నేను. నాతో పాటు CEC లో కృష్ణమూర్తి ఏ కిట్టు, మాయ రమేష్, HEC లో ఎంసీ మల్లారెడ్డి, కేవీ రమేష్ రెడ్డి చదువుతుండేది కొన్ని సబ్జెక్టులకు మాకు కంబైన్ గా క్లాసులు జరిగేది. ఆ విధంగా మేము ఐదుగురుము ఒక జట్టుగా ఏర్పడి నాటి నుండి నేటి వరకు మా స్నేహం దినదిన ప్రవర్తమానం చెంది మేమందరం అందరూ ఒక కుటుంబ సభ్యులు లాగా, అత్మియంగా ఉన్నాము.

ఆ కాలంలో ఏర్పడిన మా ఐదుగురు స్నేహితుల బంధం నా జీవితాన్ని సమృద్ధిగా మార్చింది. నా వ్యక్తిత్వం, నా విలువలు, నా దృష్టి ఇవన్నీ ఈ స్నేహం ద్వారా నిర్మించబడ్డాయి.

కె.వి. రమేష్ రెడ్డి గారితో నా బంధం అయితే ప్రత్యేకం. వారు కామారెడ్డిలో అద్దె గదిలో తనే వంట చేసుకుని ఉండెడిది, ఆ క్రమంలో నేను చాలాసార్లు తన దగ్గరనే భోజనం చేసేది, ఆయన రూమ్ మా అందరికి ఒక సెంటర్ పాయింట్ ఆక్రూడే కంబైండ్ స్టోర్ చేసేది. తను మొదటి నుండి క్రమశిక్షణతో కూడిన జీవన విధానం భవిష్యత్తులో ఉన్నత స్థానంలో ఉండాలనే బలమైన అంతర్గత కోరికతో చదువు పట్ల నిర్లక్ష్యం వహించక ఎప్పుడు కాంపిటీటివ్ పుస్తకాలు చదువుతూ ఉండేవాడు, అదేవిధంగా కళాశాల విద్య పూర్తయిన తర్వాత ఎల్ఎల్ఐలో చేరి అది చదువుతుండగానే సబ్ ఇస్ట్రుక్టర్ అఫ్ పోలీస్ గా సెలెక్ట్ అయి మహబూబ్ నగర్ జిల్లాలోని పెద్దకొత్తపల్లి పోలీస్ స్టేషన్ కు అధికారిగా నియమించబడ్డాడు, ఆయన అక్కడ ఉన్న కాలంలో మేము మిగితా నలుగురు మిత్రులం పెద్దకొత్తపల్లి వెళ్లి ఒకరోజు ఉండి కృష్ణ నది తీరాన ఉన్న సోమశిలలో గల దేవాలయాన్ని అక్కడ ప్రకృతిని సందర్శించి తిరిగి వచ్చిన కొద్ది కాలంలోనే సోమశిల మందుపాతర పేలుడు ఆయన జీవితంలో జరిగిన ఒక పెద్ద విషాదకరమైన ఘటన, తరువాత ఆసుపత్రిలో నాలుగు నెలలు ఆయన పక్కనే ఉండి నేను అందించిన సహాయం, నైతిక బలంఁ

అది నా స్నేహం పట్ల ఉన్న అంకితభావానికి నిదర్శనం మాత్రమే కాదు,
జీవితంలో మనములకోసం నిలబడడం ఎలాంటి విలువ ఇస్తుందో నాకు నేర్చిన క్షణం.

నేను ఒక వ్యక్తిగా నమ్మకం పెట్టుకునేది మనిషి కష్టాల్లో ఉన్నప్పుడు పక్కన నిలిచే వాడే నిజమైన మనిషి.
అదే నేను నా జీవితంలో పాటించే విలువ.

రమేష్ రెడ్డి గారు జీవితాన్ని మళ్ళీ పట్టాలెక్కించడంలో నేను చేసిన చిన్న సహాయం, చిన్న మద్దతు, చిన్న తోడు ఆయన విజయం నాదిగా కాక పోయినా, ఆ ప్రయాణంలో భాగం కావడం నా అర్థప్పం.

మా ఐదుగురి స్నేహం నాకు చెప్పిన ఒక గొప్ప సత్యం ఏమిటంటే:

స్నేహం కాలం గడిచేకొద్దీ తగ్గేది కాదు, మరింత లోతుగా, మరింత బలంగా మారేది.

తదనంతర కాలంలో వారి జీవితంలోకి ప్రవేశించిన మా చెల్లెలు జ్యోతి మద్దతుతో, సహకారంతో, తాను ఇచ్చిన మానసికబలం తో వారి జీవితం సాఫీగా పట్టాలెక్కి ప్రశాంత వాతావరణంలో సంసార జీవితాన్ని సాగించి నమాజం వట్ల బాధ్యత కలిగిన బుద్ధిమంతులైన ఇద్దరు కుమారులను సన్మార్గంలో నడిపి సమాజానికి ఉపయోగపడే విధంగా ప్రయోజకులనుజేసి, అత్యంత ప్రతిష్టాత్మకమై నటువంటి రిజిస్ట్రేషన్ డిపార్ట్మెంట్లో పనిచేసి అందరి మెప్పు పొంది అత్యన్నత స్థాయిలో ఈరోజు, గౌరవప్రదంగా పదవీ విరమణ చేస్తున్న సందర్భంలో, అయన జీవిత ప్రయాణంలో నేను నిలిచిన పాతను గుర్తు చేసుకుంటే, నా మనసు గర్వంతో నిండిపోతుంది.

వారిని దగ్గర్నుంచి చుసిన నేను గమనించిది ఏమిటంటే, తానొప్పుక నొప్పించక మెప్పించుకు తిరుగువాడు, సందర్భానుసారం స్పందించువాడు, ఇతరులు ఇబ్బందుల్లో ఉన్నప్పుడు చేతనైన సహాయం చేయువాడు, తన బంధువులు మిత్రులు అందరూ సంతోషంగా ఉండాలని అభిలషించే మంచి గుణంగల ఒక మంచి మనిషి, నిజాయితీగా, నమ్మకంగా, మానవత్వంతో నిలిచే స్నేహితుడని చెప్పుకోవడం నాకు గర్వం, వారికి పదవి విరమణ అనంతరం ప్రశాంతమైన వాతావరణంలో, కుటుంబ సభ్యులతో, పలవంతమైన, ఆరోగ్యకరమైన, జీవితం ఉండాలని మనవలు మునిమనమలతో సంతోషకరమైన, జీవితం ప్రసాదించాలని భగవంతుని ప్రార్థిస్తున్నాను.

ముత్రినేని మనోహర రావు

ప్రజా పక్షపాతి/ బహుజనగంతుక
సర్వాపురం గ్రామం
గాంధారి మండలం
కామారెడ్డి జిల్లా
94400 40022

Wishing Ramesh Reddy ...

a very happy and healthy second innings after putting in dedicated and committed work to the nation. A very committed and responsible person , has a lovely blissful family.

Ever willing to help at the first opportunity. The Department will miss him. I salute his courage.

What looked like an ending, he converted into a new beginning and rose like a phoenix.

He's always smiling, humble and polite.

All the best,
Ramesh Anna.
God bless you.
Take care.

Vivek @
Vivekananda Reddy,
IRAS

My Kind Hearted Younger Brother

first came to know him as my brother's (Nookala Venkata Ramana Reddy's) classmate, and over time he became a close friend.

As the years passed, our bond deepened even more, and later, he became our relative as well.

When he was selected as a Sub-Inspector of Police, we were all immensely proud of him. Later, when he suffered serious injuries in an extremist bomb blast, we were deeply concerned and saddened. Even after going through such challenging circumstances, he remained strong in spirit.

God opened another door for him, allowing him to continue his service to the people through the Registration and Stamps Department.

In Govt departments its officers rarely receive the recognition they deserve but Ramesh earned exceptional respect and goodwill.

I have heard countless people speak of him as a kind-hearted, helpful, and genuinely compassionate human being.

Knowing this fills my heart with immense happiness.

Through every high and low in his life, Ramesh never lost faith in humanity. His love, warmth, and loyalty toward his friends and relatives have remained unchanged.

On a personal level, our relationship has grown into a deep and affectionate brotherhood one that I cherish dearly.

*His retirement,
on attaining the age of
superannuation on 30/11/2025,
I extend my heartfelt best wishes.
May the years ahead be
filled with peace,
happiness, good health,
and all the fulfillment
he truly deserves.—*

Nookala Sreekanth Reddy

Retd Principal,
Govt Junior College,
Sangem, Warangal District.
R/o Panthini, Invole Mandal,
Warangal(Dist)
99892 91369

ఉక్క ముసిపి కార్పొ జన్మద్వారా: మన రమేష్ రెడ్డి

“కెరటం నాకు ఆదర్శం,
పడినందుకు కాదు పడినా లేచినందుకు”

ఈ సూక్తి చూసినప్పుడు, చదివినప్పుడు, విన్నప్పుడు నాకు ఒకరే జ్ఞాపకం వస్తూ ఉండేవాడు. పడినప్పుడు జీవితం ఇంతేనని విది వెక్కిరించినప్పుడు, ఆదర్శంగా మేరునగ ధీరుడిలా నిలిచి నా ఆత్మ, నలుగురికి ఆదర్శ ప్రాయుడైన మన కె.వి. రమేష్ రెడ్డి గుర్తు కొచ్చేవాడు. ప్రస్తుత కామారెడ్డి జిల్లా భిక్షుమారు మండలంలోని కాచాపూర్ (గ్రామంలో అతని తొలి నడక ప్రారంభమై ఇంతింతై వటుడింతై నభోవిధిని తానాంతై అనే పద్యం రమేష్ రెడ్డికే (ఇప్పటి కాలానికి అచ్చగుద్దినట్లు) సరిపోతుందేమో!

తాను చిన్ననాటి నుండి పడిన కష్టాలు, ఇష్టాలు దగ్గరుండి చూసినవాడిని, తెలిసిన వాడిగా నా ఆలోచనలు పదరూపంలో మీ ముందు ఉంచే నా ఈ చిన్న ప్రయత్నాన్ని మీరు ఆశీర్వదిస్తారని, ఈ పుణ్యఫలమంతా మా కామినేని వెంకట రమేష్ రెడ్డికి చెందాలని మనసా, వాచా, కర్యణా కోరుకునే మీ ఆత్మియ (పప్పి) ప్రభాకరుడి అక్కరమాల. మా మేనమామ గారైన కిరీశేషులు శ్రీ కామినేని లక్ష్మిరెడ్డి, శ్రీమతి వెంకటలక్ష్మీ గారి మొదటి సంతానం మా రమేష్ రెడ్డి.

మా అమ్మగారైన శ్రీమతి లక్ష్మీ ధర్మారెడ్డి తో మేము (మాత్క చెల్లెలు) మేనమామల ఊరు కాచాపూర్కు వెళ్లే వాళ్లం. అక్కడ మాకు మంచి మధురమైన మామిడిపండ్లతో పాటు, సీతాఫలాలు, మొక్కజొన్న కంకులతో, పాలు, పెరుగు, జూన్నపాలతో పాటుగా మా అత్తమ్మ వెంకటలక్ష్మీ, మా విజయ, జగన్ మోహనరెడ్డిల ప్రేమతోపాటుగా మా అమ్మమ్మ రాజవ్వ గారి (ప్రేమాభిమానాలు అన్ని లభించేవి. ఒక్కమాట చెప్పాలంటే మా అమ్మ కళ్లలో కనబడే ఆత్మియత లాంటి సంతోషం మా చిన్నమామ లక్ష్మిరెడ్డి, పెద్దమామ ముత్యంరెడ్డి రూపంలో లభించేవి. తన చిలిపి, అప్యాయత చేప్పలతో రమేష్ రెడ్డి మాకు అనందం పంచేవాడు. నాకు

కొన్ని సమయాల్లో అనిపించేది రమేష్ రెడ్డి చిన్న తమ్ముడు క్రీ! శే నరేందర్ రెడ్డి మా నిజమాబాద్ “పప్పి బావి అనే పిలుపు మిన్ అవుతున్నానని, కానీ వారి కుటుంబ సభ్యుల అప్యాయత అన్ని మరిపించేలా చేశాయి.

రమేష్ రెడ్డి భిక్షుమారులో చదివే రోజులు, సొంత ఊరిలో ఘ్వస్యాయం చేయటంతో పాటు, బెల్లం వండటం నాకింకా గుర్తుంది. చదువులలో ముందు ఫెఱలయినా చివరికి డిగ్రీ సాధించటం వరకు తను పడిన కష్టాలు, ఇష్టాలు చూసిన వ్యక్తిని పరీక్ష రాయటం కోసం నాటి పోటి పరీక్షలు చదువుకుంటూ, కామారెడ్డి డిగ్రీ కళాశాలలో చదువుకుంటూ నాటి రైల్స్ ప్రైవ్స్

సమీపంలో గల గోన్క రాజయ్య బిల్లింగ్స్‌లో గల అడ్డగదిలో చదువుకుంటూ ఉండేవాడు. ఆనాటి పోటీ

పరిక్కల మేటి మాస పత్రికలయిన “ఉద్యోగసోపానం” చదివిన తీరు నాకింకా కళలో కదులాడుతుంది. ఆయన పాడే పద్యాలు, గద్యాలు ఓహో రమేశ అనిపిస్తుంది. “సీశిసీశి వాలేమా నాఱళూరి జాడుమా... బిజిరిచు బఱచిరు కళియారో పాణి” పాట నాకు కంతథం అయ్యేలా చేసిన ఘనుడు. మా మామయ్య లజ్జారెడ్డి గారు ప్రభుత్వ ఉద్యోగైనా ఆ నాటి కాచాపూర్ పరిస్థితులు ఆయన చుట్టూప్రక్కల వాతావరణం ఎంతగా కుటుంబం మీదపడిన, ఇంటికి పెద్దకొడుకైన రమేష్రేడ్డి చక్కడిద్దిన వైనం నేటి తరం రాబోయే తరం నేర్చుకోవాల్సిందే!

అయితే ఇక్కడ నేను రమేష్రేడ్డి జీవితంలో అనుభవించిన అత్యంత కరినమైన కాలాన్ని మీకు తెలియజేయాలను కుంటున్నాను. ఎందుకంటే సున్నా నుండి 100 వరకు నేనే ఒక సజీవ సాష్టిగా చూసానని అనుకుంటున్నాను. రమేష్ తన చిన్ననాటి కల అయిన సబ్ ఇన్స్పెక్టర్ ఆఫ్ పోలీస్ ఉద్యోగాన్ని 1991 సెలక్షన్లో సాధించటం, అంబర్పేట్ పోలీస్ పరేడ్ (గ్రోండ్లో పాసింగ్ అపుట్ పరేడ్లో నేను, నా మిత్రుడు రూపేందర్తతో కలిసి తిలకించడం, మాటల్లాడటం ఆ జ్ఞాపకం ఒక అద్భుతం.

తదనంతరం ఆయనకు మహాబూబ్‌నగర్ జిల్లాలోని పెద్ద కొత్తపల్లికి పూర్తిస్థాయి నియమించటం జరిగింది. అంతా బాగా ఉండనుకున్న క్రమంలో 14 నవంబర్ 1993లో నక్కలైట్లు అమర్చిన మందుపాతర పేలటంతో (పోలీసులు బయలుదేరిన బస్సులో) 14 మంది పోలీసులు అక్కడికక్కడే చనిపోగా నాటి మహాబూబ్‌నగర్ జిల్లా కీర్తిశేషులు పరదేశీశాయుడు కూడా నాటి దాడిలో మరణించటం జరిగింది. ఈ దాడి తరువాత నక్కలైట్లు మిగితా పోలీసులు పైకి కాల్పులు జరపటంతో వారిని కాపాడటానికి తాను తీవ్రంగా గాయపడినా లెక్కచేయకుండా తన ఆయుధంతో పాటు మిగితా ఆయుధాలను కూడదీసుకొని పోరాదిన యోధుడు మన రమేష్రేడ్డి, తన ప్రైయంతో పాటు మిగితా వారిని కూడా కాపాడి పోలీస్ వ్యవస్థ గర్వపడేలా చేసిన రమేష్రేడ్డి నిజంగా ధన్యజీవి, కారణ జన్మను.

కానీ విధి మరోలా రమేష్రేడ్డి ప్రవర్తించింది. ఈ ప్రమాదంలో ఆయన కాలు తీవ్రంగా గాయపడి, తీవ్ర రక్తప్రావం జరిగింది. కొల్లపూర్ ప్రభుత్వ ఆసుపత్రిలో చేరిన తరువాత ప్రైదరాబాద్ ఉన్నానియా ఆసుపత్రికి తరలించటంతో నా పాత్ర ప్రారంభమైంది, తీవ్రంగా గాయపడిన రమేష్రేడ్డి (ప్రభాకర్), (ప్రభాకర్ అని కలువరించటాన్ని గమనించిన పెద్ద కొత్తపల్లి వాస్తవ్యదు అద్వకేట్ వేణుగో పాల్‌రెడ్డి నాకు నిజామాబాద్‌లోని ఇంటి ఫోన్ నెంబర్ 26858 నంబర్కు ఫోన్‌చేసి రమేష్రేడ్డి ప్రమాద పరిస్థితిని నాకు వివరించటం జరిగింది. నేను మా వీధిలో దీపావళి పండుగ జరుపుకునే క్రమంలో మిత్రులతో

కలిసి ఉన్నాను. నేను వెంటనే ఈ విషయాన్ని మా నాన్గారికి (కీర్తిశేషులు ధర్మారెడ్డి) చెప్పటంతో ఆయన తన దగ్గరున్న కొద్దిపాటి డబ్బును నాకు ఇవ్వటం జరిగింది. మేము వెంటనే బస్సులో ప్రైదరాబాద్ బయలుదేరి వెళ్లాం, మధ్యలో కామారెడ్డి వద్ద నాన్గారు దిగి మా మామయ్య, అత్తమ్మలను ప్రైదరాబాద్ తీసుకువస్తాను. నీవు ఎట్టి పరిస్థితిలోనైనా రమేష్రేడ్డి అండగా నిలబడి ఆయన్ను కాపాడు అని చెప్పిన మాటలు నాకింకా చెపుల్లో మారుమ్రాగుతున్నాయి.

నేను రాత్రికి బయలుదేరి తెల్లవారుజామున ఉన్నానియా ఆసుపత్రికి చేరుకున్నా! అక్కడి పరిస్థితి తలచుకుంటే ఇప్పటికీ నాకు ఒల్లంతా జలదరిస్తుంది. ఆర్ధనాదాలు, ఆహారాలు, హృదయ విధారకమైన దృశ్యాలు నన్ను కలచివేశాయి. కానీ నాన్గారు చెప్పిన మాటలు నన్ను కార్బోన్యూడుడిని చేశాయి. ఉన్నానియా ఆసుపత్రిలో ప్రక్క బెడ్‌పైన ఉన్న నాటి డి.ఎస్.పి. శ్రీ నర్సింగ్‌రావుని వారి బంధువులు ఉన్నానియా ఆసుపత్రి నుండి నిమ్మ ఆసుపత్రికి తరలించటం, నేను రమేష్ గురించి అందర్ని పబ్లికిమిలాడటం, కాళ్ల పట్టుకోవటం నాకింకా గుర్తు. కానీ భగవంతున్ని మంచి మనస్సుతో కొల్పిస్తే ఏదో ఒక రూపంలో ప్రత్యక్షమై మనను కాపాడుతాడు అన్న నిజం నాకు ఆనాటి ఉదయం బోధ పడింది.

నాటి రమేష్రేడ్డి బ్యాచ్‌మేట్ ఎన్.ఐ. నేటి అడిషనల్ ఎన్.పి. శ్రీ ఆనంద గారి రూపంలో నాకు లభించింది. ఆయన ఎల్.బి.

స్టేడియంలో బాసెగ్ట్ బాల్ టీంతో ఆడుతుండగా మందుపాతర విషయం తెలియటంతో వెంటనే ఉన్నానియా అనుపత్రికి రావటం జరిగింది. నా దీనావస్త, తన బ్యాచ్‌మేట్, మిత్రుడు రమేశరెడ్డి పరిస్థితిని చూసి తన దగ్గరును “జపిస్” వాహనంలో ఉన్నానియా సిబ్బందికి చెప్పి, నాతో సంతకం చేయించి “నిమ్మ” అనుపత్రికి తరలించటం. రమేశరెడ్డికి పునర్జన్మ కలిగేలా చేయటంతో ప్రముఖపాత్ర వహించటం నిజంగా మా కుటుంబం చేసుకున్న సుకృతం అంటే అతిశయ్యాక్తి కాదేమో! మా కుటుంబ సభ్యులము శ్రీ అనంద్సార్ గారికి ఎంతో రుణపడి ఉన్నాము.

అప్పుడు అక్కడ చీఫ్ డాక్టర్గా ఉన్న ప్రముఖ ఆర్లోపెడిక్ సర్జన్ శ్రీ నరేంద్రనాథ్ గారు అన్నమాటలు నాకింకా గుర్తు, సమయానికి మీరు తీసుకురావటం, ఆయనను ప్రాణాలు బ్రతికేలా చేశాయని చెప్పటం నిజంగా మాకు వరం. కాని ఆయన కాలు మందుపాతరలో పూర్తిగా ఘోళకర్ కావటంతో గ్యాస్ గ్యాంగ్రైన్ మారుతుందని చెప్పటం, దానిని తప్పనిసరిగా తీసివేయాలని లేకపోతే ప్రాణానికే ప్రమాదం అని చెప్పటం, ఒక విచిత్ర సంకట స్థితికి మమ్మల్ని తీసుకెళ్లాయి. కాని మరోసారి దేవుని రూపంలో డాక్టర్ నరేంద్రనాథ్ నిలవటం మా అధ్యప్టం.

రమేషరెడ్డి నిమ్మలో కొన్ని నెలలు చికిత్సపొందే విధానం నాకు ఒక సినిమా స్టోర్ని తలపించేలా చేసింది. అయితే ఆగండి! ఇక్కడే మా చెల్లెలు శ్రీమతి జ్యోతి రమేశరెడ్డి రూపంలో రమేశ్కు తోడుగా దొరకటం నిజంగా ఆ తిరుపతి శ్రీ

వెంకటేశ్వరస్వామి దైవలీలగా నేను భావిస్తున్నాను.

రమేశరెడ్డి కాలు లేకపోవటంతో పడుతున్న బాధ, నొప్పిని చూస్తూ నేను బాధపడటం నేను చూస్తూ ప్రతీరోజు హస్త్ర్లు నుండి రావటం రాత్రి వరకు రమేశ్తో గడవటం, మాట్లాడటం, బాధపడటం అన్ని చూస్తూ దేవున్ని ప్రార్థించుకోవం తప్ప ఆయనకు మానసికంగా సిద్ధం చేయలేకపోతున్నాననే బాధ నన్ను వెంటాడుతుంది. అనుపత్రిలో రమేషరెడ్డి చిన్నమ్మ గాలమ్మ, చిన్నాన్న నర్సింహరెడ్డి, చెల్లెలు విజయ, ప్రణీత, శైలజలు రమేష్ను కంటికి రెప్పులా మాసుకోవడం గమనించాను.

రమేషరెడ్డి బాధ, ఆవేశం, ఆక్రోశం తాను చిన్నాటి నుండి కన్న కళుగా మారటం దాన్ని నెరవేర్చుకోవటం, అంతలోనే నక్కలైట్లు అమర్చిన మందుపాతర పేలి తన కాలును కోల్పోవడం, భవిష్యత్తుపై ఆశలు సన్మగిల్లడం నిజంగా దుర్ఘష్టకరం.

అఱునప్పటికినీ రమేష్ మానసిక, శారీరక బాధ వర్షణాతీతంగా ఉండేది. ఈ సమయంలోనే మా రమేష్ రెడ్డి జీవితంలోకి కథానాయికి అయిన జ్యోతి రావటం, జ్యోతి రమేష్ రెడ్డికి దైర్యం చెప్పటం జీవితంపైన ఆయనకు ఆశ, నమ్మకం, విశ్వాసం కలిగేలా చేస్తూ జీవితంలో మరోసారి వెలుగులు నింపే ప్రయత్నం చేసింది. నేను ఉన్నాను. నీకేం కాదని చెప్పటం, చేసి చూపించటం, నేను నా కళ్లా చూడటం నిజంగా మా కామినేని వంశస్థులు ముఖ్యంగా మా రమేశరెడ్డి అధ్యప్టం.

ఈ సమయంలో అతను పదే వేధన, మూగ రోధనకు ఆ భగవంతుడి ఆశీస్సులతో జ్యోతి రూపంలో

స్వాంతన చేకూర్చడం, స్వపర్యులు చేయడం, ఘైర్యం, సమృకం కలిగేలా చేసిన మా జ్యోతమ్మకు నిజంగా

మా కుటుంబ సభ్యులంతా జీవితాంతం రుణపడి ఉంటాం.

ఇప్పటికీ అదేవిధంగా ఆమె ఉండడటం మా

జ్యోతి జీవనజ్యోతిగా మారటం రమేష్వరెడ్డి గారి అదృష్టం.

ఆనుపత్రి నుండి డిశ్చర్జ్ అయిన రమేష్వరెడ్డికి జీవితాంతం తోడుగా ఉండాలని మా జ్యోతి కోరుకోవడం రమేష్వరెడ్డి అదృష్టం. దీంతో ఇరు కుటుంబాలు వారి పెండ్లికి అంగీకరించడం నిజంగా రవేష్వరెడ్డి జీవితంలో మరోమలుపు. రమేష్వరెడ్డి, జ్యోతికి ఇట్టరు సుపుత్రులు అయిన రాజసోమశేఖరెడ్డి శరథ్ చంద్రారెడ్డి జన్మించడం వారు పూర్వజన్మలో చేసుకున్న సుకృతం. దీనిలో పెద్దవాడు ఇంజనీర్, చిన్నవాడు డాక్టర్ కావడం ఆ భగవంతుడు వారికి ప్రసాదించిన గొప్ప వరం. ఈ మధ్యకాలంలో మా విజయమ్మ (రమేష్వరెడ్డి చెల్లెలు) మమ్మల్ని ఈ లోకాన్ని వదిలి వెళ్ళడం రమేష్వరెడ్డి కుటుంబానికి పెద్ద ఎదురుచెయ్యగా భావించాలి. ఆ సమయంలో మామయ్య, అత్తమ్మ, జగన్మహాన్రెడ్డి, రమేష్వరెడ్డి, సంతోష్వరెడ్డి అన్నయ్య మౌనంగా పదే బాధ, రోధన నాకు తెలుసు. రమేష్వరెడ్డి తమ్ముడు అయిన జగన్మహాన్రెడ్డి తో మా రమేష్వరెడ్డి ఉన్న అన్నదమ్ముల అనుబంధం చాలా గొప్పది. నాటి లక్ష్మణుడి వలే తమ్ముడు ఉండడం ఆయనకు సహధర్మచారిణిగా వచ్చిన మా పద్మ కామినేని వంశాన్ని ఒక ఉన్నత శిఖరంలోకి తీసుకెల్చిందని అనడంలో అతిశయ్యాతీ, సందేహం లేదు. అమెరికాలో ఉన్న జగన్మహాన్రెడ్డి మనసంతా అన్నయ్య మీదనే ఉండడం నిజంగా రామ లక్ష్మణుల అనుబంధాన్ని గుర్తుచేస్తుంది. ఇచ్చేవలి కాలంలో రవేష్వరెడ్డి తన తమ్ముడు ఉండే అమెరికాకు తన సహధర్మచారిణి అయిన జ్యోతితో కలిసి వెళ్ళడం, రెండు నెలలు గడపడం ఆ దృశ్యాలను, సంతోషాన్ని నాతో పంచుకోవడం చూసిన నాకు రమేష్వరెడ్డి అదృష్టజాతకుడని అనిపించింది. గత సంవత్సరం మా మామగారు స్వరస్థలు కావడం వారి కుటుంబానికి తీరనిలోటు. ఈ సందర్భంగా నేను రమేష్వరెడ్డిని గమనిస్తే ఆయనకు తన తండ్రిగారి పట్ల ఉండే ప్రేమ, అప్యాయత నాకు స్వప్తంగా కనిపించాయి. ఈ సమయంలో తన తండ్రి గారితో గడిపిన క్షుణలు, పాడిన పద్మాలు, వీడియో తీసుకున్న దృశ్యాలు, మౌనంగా తనలోనే

తను జ్ఞాపకం చేసుకుంటుంటే ఆయనకు తన తండ్రి పట్ల ఉండే గొప్ప (ప్రేమ ఇంతలా ఉంటుందా అని అనిపించింది. దాన్ని తన మనస్సులో దాచుకున్న విధానం నాకు రమేష్వరెడ్డి అంటే ఉన్న అభిమానాన్ని పది రేట్లు పెంచింది. కేవలం మా మామ మీది ప్రేమనే కాదు, నిజామాబాద్ సబరిజిప్రార్-1గా నిజామాబాద్కు వచ్చినప్పటి నుండి నా శ్రేమతి అయిన వనజుతో, మా అమృగారైన లక్ష్మీ నాస్నగారైన కీర్తిశేషులు ధర్మరెడ్డి గారితో రమేష్వరెడ్డి పంచుకున్న (ప్రేమ అనురాగాల అనుభవం ఈ సందర్భంగా నేను నెమరువేసుకుంటున్నాను. ఈ సందర్భంలో రమేష్వరెడ్డికి బంధువులు, ప్రత్యేకంగా మా కుటుంబం పట్ల ఉన్న ప్రేమ, అనురాగం, ఆప్యాయత నిజంగా మా అదృష్టం. కొన్ని సందర్భాలలో ఆయన బంధు, మిత్రులకు ఆర్థికంగా, ఇతర విషయాలలో చేసిన సహాయం ఆయన గొప్పతనానికి నిదర్శనం. అందుకే అందరూ ఆయనను అమితంగా ఇష్టపడతారు, గౌరవిస్తారు, అలాగే ఆయనకు వృత్తిపట్ల

గల నిబధ్ధత, దానిని గౌరవించే విధానం ఇక్కడ నేను చెప్పడం నా అదృష్టంగా భావిస్తున్నాను. పోలీస్ డిపార్ట్మెంట్లో చేరిన రవేష్వరెడ్డి పోలీస్ యూనిఫోం నుండి రెవెన్యూ డిపార్ట్మెంట్కు మారటం, నూటికి నూరు శాతం నిజాయితీ, క్రమశిక్షణతో ఉద్యోగం నిర్వహించడం ప్రశంసనీయం. ఈ రోజు రిజిస్ట్రేషన్ మరియు స్టోంపుల శాఖలో నిజామాబాద్ రేంజ్ డి.ఐ.జి.గా పదవీ విరమణ పొందడం గమనిస్తే ఆ భగవంతుడు రమేష్వరెడ్డి జీవితంలో అస్త్రిసుపాలల్లో ఆయన జీవితాన్ని సమకూర్చినట్టుగా భావిస్తున్నాను. మనం ఉండి నాడు తినే పచ్చడి ఏ విధంగా ఉంటుందో పుడుచులు ఆయన జీవితాన్ని చూస్తే అలాగే అనిపిస్తుంది. అందుకే రమేష్వరెడ్డి తన చరిత్రను మరో చరిత్రగా పుస్తక రూపంలో త్వరలో ప్రాయాలని, అది ముందు తరాలకు అందించాలని నేను కోరుకుంటున్నాను. అంతేకాకుండా ‘మయూరి’ సుధ సినిమాలాగా మా రమేష్వరెడ్డి జీవితం యువతరానికి మార్గదర్శి, స్వార్థిగా ఉండాలని, త్వరలో ఆయన జీవిత సంఘటనలు మనకు చలన చిత్రం రూపంలో రావాలని, మనస్సుర్థిగా అశిస్తున్నాను. అందుకే నేను ముందు చెప్పినట్టుగా

“కెరటం నాకు ఆదర్శం, పడినందుకు కాదు, పడినా లేచినందుకు”!!

ఇట్లు,
మీ గొబ్బర్ ప్రభాకర్ రెడ్డి (పప్పి)
అడ్వెట్, నిజామాబాద్

ఒక పోలీసు జీవిత యాత్ర

35 సంవత్సరాల క్రితం మేము ఇద్దరం పోలీస్ డిపార్ట్మెంట్లో ఔర్క్ష రిక్రూట్ SI లుగా చేరాము. ట్రైనింగ్ అనంతరం 1992లో మహబూబ్ నగర్ జిల్లాలో ప్రాబేషనరీ సబ్జన్స్ స్పెక్టర్లుగా పోస్టింగ్ ఇచ్చారు. అప్పటి జిల్లా SP శ్రీ గౌతమ్ సావంగ్ గారు, వనపర్తి డివిజన్‌ని వనపర్తి టొన్ �PSకు నన్ను & రమేష్ రెడ్డిని, కొల్లాపూర్ �PS లకు అటాచ్ చేశారు.

ఆ సమయంలో రాష్ట్రంలో నక్కలైట్స్ ప్రభావం తీవ్రంగా ఉండేది.

పెద్దకొత్తపల్లి పోలీస్ స్టేషన్ పరిధి నల్లమల్ల అటవీ ప్రాంతంతో కూడి ఉండేది. నేను, రమేష్ రెడ్డి, రవికుమార్ & ఆనందము ఒక పోస్టింగ్ మాజిరయ్యాము. అక్కడ డెడ్ బాణిని కోయడం చూసి రమేష్ రెడ్డి మూర్ఖపోయాడు.! అప్పుడు తెలిసింది రమేష్ రెడ్డి ఎంతటి సుకుమారుడో.

1992లోనే మాకు రెగ్యులర్ పోస్టింగ్ ఇచ్చారు. రమేష్ రెడ్డి

పెద్దకొత్తపల్లి SHOగా, నాకు లింగాల PS SHOగా పోస్టింగ్ ఇచ్చారు. మా ఇద్దరి పరిధులు కలిసివుండేవి. ఈ రెండు స్టేషన్లు నల్లమల్ల అటవీ ప్రాంతంలో ఉండేవి. మేమిద్దరం కలిసి జిల్లా అధికారుల ఆదేశాల మేరకు నల్లమల్ల అటవీ ప్రాంతంలో పెద్దటిపెంట, బైరాపూర్, అప్పాపూర్, రాంపూర్ పెంటల మీదుగా శ్రీశైలం వరకు కూంబింగ్ అపరేషన్ చేసేవాళ్లం చాలాసార్లు నక్కలైట్స్ పై ఆధిపత్యం చాటిన సందర్భాలు ఉన్నాయి. ఒకసారి రాంపూర్ పెంటలో నక్కలైట్స్ ఉన్నారన్న సమాచారం మేరకు వెళ్లినప్పుడు, అక్కడ మహిళ నక్కలైట్స్ గ్రామస్తులతో కలిసి మాకు అడ్డుపడ్డారు. విచారణలో వారు నీళ్లకు వెళ్లున్నామని చెప్పడంతో మేము వారిని గుర్తించలేకపోయాము. నక్కలైట్స్ మందుపాతరలు పెట్టారన్న సమాచారం మేరకు లింగాల నుండి పెద్దకొత్తపల్లి వరకు JCBలతో రోడ్ చేక్ చేసుకున్నాము.

1993లో నాకు వైరల్ ఫీవర్ వచ్చి ఆచ్చంపేట్ ఆసుపత్రిలో అడ్డిట్ అయ్యాను.

నవంబర్ 14న అప్పటి జిల్లా SP శ్రీ పరదేశ్ నాయుడు గారు పరామర్థకు బయలుదేరి మార్గమధ్యలో ఉన్నప్పుడు సోమశిలలో బస్సు, ఫారెస్ట్ గెస్ట్ హాస్పిట్ నక్కలైట్స్ తగలబెట్టారని తెలిసి SP గారు కొల్లాపూర్ వెళ్లి అక్కడినుండి రమేష్ రెడ్డి, మా బ్యాచ్ మేట్ కిషోర్, ఇతర పోలీసు అధికారులతో కలిసి సోమశిలకు బస్సు లో వెళ్లి తిరిగి వస్తుండగా నక్కలైట్స్ బస్సును పేల్చారు. భగవంతుని దయవల్ల రమేష్ రెడ్డి గాయాలతో బయటపడ్డారు. కానీ SP గారితో పాటు 14 మంది అధికారులను కోల్పోయాము.

నవంబర్ 15న నేను NIMSలో చికిత్స పొందుతున్న రమేష్ రెడ్డిని

పరామర్థించాను. అప్పటికి ఆయన కాలు పూర్తిగా దెబ్బతిని మొద్దు బారినది.

రమేష్ అపస్సురక స్థితిలో ఉండి నాతో నా కాలు లేదా అని నన్ను అడిగినాడు అప్పుడు.

నేను ఆ కాలును పట్టుకొని ఏద్దాను.

తర్వాత కాలును తీసేశారు. భగవంతుని దయ

వలన అప్పటి ముఖ్యమంత్రి శ్రీ NTR గారు రమేష్ రెడ్డిని పోలీస్ శాఖ నుండి సబ్రిజిస్ట్రోర్గా మార్పినారు, ప్రస్తుతం డిప్యూటీ ఇన్సెక్షన్ జనరల్ రిజిస్ట్రేషన్స్ వరకు చేరుకొని పదవి విరమణ అవతున్న

మిత్రుడికి నా యొక్క నమస్కారమంజలులు.

పాలాధి కృష్ణమూర్తి

Addl SP
తెలంగాణ యాంటీ
నార్కోటిక్స్ బూధో

పల్లె నేట్వర్ మనసు, పట్టం చేరాపిన దార్యాలు

డిగ్రీ పూర్తి కాకానే అందరిలానే రమేష్ న్న కూడా పట్టం వచ్చిన వాడే. అందరిలాగే జీవితంలో ఏదైనా సాధించాలన్న అభిలాష, సంకల్పంతో ప్రాదరాబాద్ చేరుకున్న రమేష్ న్నకు సంబంధించి ఆనాటి పాత రోజులను గుర్తుకు తెచ్చుకుంటే..

పట్టం వచ్చిన కొత్తలో ఇక్కడి వాతావరణాన్ని, హస్టల్లలో విద్యార్థుల జీవితాలను నిశితంగా గమనించేవారు. నిజంగా పల్లెటూరి పిల్లగాడే.. పసుల గాసిన మొనగాడే.. కొత్తలో కొంత మొహమాటం. చాలా విషయాల్లో అమాయకత్వం. వీటన్నింటికి మించి తెలుసుకోవాలన్న జిజ్ఞాస, ఆసక్తి అన్ని కనిపించేవి. పరిస్థితులను ఒక్కక్రమాగా గమనిస్తూనే రమేష్ న్న ఆలోచనలన్నీ ఏదైనా సాధించాలన్న కోణంలో సాగేవి.

దాదాపు నాలుగు దశాబ్దాల పయనం. అనేక మయిస్టర్లు తిరిగింది. వృత్తిలో ఉన్నప్పుడు ఎంత ఒత్తిడిలో ఉన్న ఫోన్ చేసిన క్షణంలో రెస్పోన్స్ వచ్చేది. వృత్తికి సంబంధించి ఎక్కడ ఏ పనున్న తనవంతుగా ముందుండే వాడు. చదువుకునే రోజుల్లో ఆడుతుపాడుతూ సాగిపోయిన జీవితాలు ఆ తర్వాత కుటుంబాలు సైతం దగ్గరై అనిర్వచనీయమైన అనుబంధంతో సాగుతున్నాయి. మృదుస్వభావి. అప్పాయంగా పలకరింపులు, తొందరపాటు, హడావిడి అస్పులు లేదు. కొత్త జీవితం ప్రారంభిస్తున్న తరుణంలో శుభాభినందనలు. ఈ క్షణం నుంచి సరికొత్త ప్రణాళికతో ముందుకు సాగుతారని, మీ భవిష్యత్తు అంతా ఆరోగ్యం, ఆనందం, సంతోషాలతో నిండిపోవాలని మనస్సారిగా ఆశిస్తూ...

మీ ముదుగంటి నరేందర్

ఫోన్ : 98483 53675

డారు : గోపాలావుపేట,
కరీంనగర్

ఉంటున్నది : ప్రాదరాబాద్

మంచోడు

ఎందుకో పాశలీన్ కొలువు అంటే నాకు చాలా కాయుపు
 పాశలీన్ కాలేకపాశయినా కనీసం ఆ వ్రైస్పున్నా
 ఏసుకోవాలని మా డాల్హింగ్ రవి ట్రైస్ ఏసోళ్ని ఫాంటో బిగిన.
 గంత ఇష్టం ! అయినా అనుకుంటాం
 గానీ..... ఓలకేబి రాసి పెట్టింటే గదే అయితం.
 చూడు మన రమేష్ అన్న పాశలీన్ అయిందు గానీ,
 భూమ్మిద నూకలుండి..... చావు తప్పి అన్నట్లు.....
 అన్నకు పునర్జ్ఞని దేవుడిస్తే ప్రభుత్వం లజ్జస్థార్ గా జ్ఞానిచ్ఛించి.
 అన్న కాడికి నేను రవిపాశయి అడిగినం,
 సైదస్త కాడికి నేను రవిని తోల్పలాపాశితే....,
 నన్న రవి రమేష్ అన్నకాడికి తోలుక పాశయిందు.
 గప్పాడే అన్నదు పాశలీన్ కి గ్లామర్ గానీ....
 ఎస్సార్ అయితే గ్లామర్తోపాటు
 మానసిక ప్రశాంతత ఉంటదని.
 అయినా తొమ్మిన్నదురేండ్లు కొత్తార్ కొలువు చేసి
 మరీ తోటోడు దాన్ని వబిలేసి వస్తుంటే....
 ఇంకా పాశలీనీందని మమకారం కాస్త వదులుకొన్న.
 అయితే మరీ ఈ మధ్య గ్రూప్ 1 ల
 డిఎస్పి ఉద్దీగం కూడా వద్దని
 మన శాఖలకి వస్తున్నారంటే.....
 మన కొలువే గొప్ప అనిపించించి.

అశోక్ కుమార్ చిట్టి మల్ల

జిల్లా లజ్జస్థార్
 మేడ్స్టర్ మలాజ్జిలి.

అయితే ఇంతకీ ఈ సాచి ఏంటంటే రమేష్ అన్న రెండు కొలువులు చేసుట్లు అసలేది ఎట్టెట్లు ఉండనిపించిందో అని ఆలోచన చేసిన. అట్లనే అన్న గురించి సావసీరు రాయమన్నారు. కానీ నేను రమేష్ అన్న ఏడా కలిసి పనిచేయలే అయితే పలకలిస్తే మాత్రం అట్లా అనిపించదు ఇద్దరం దీస్తానా చేసినట్లంత క్లిష్ట్ అనిపిస్తుడు అన్నని చూస్తే.

అన్నకి అసలు కోపం రాదా అనిపిస్తాచి. ప్రశాంతంగా ఉండు ఏవన్నా రెచ్చగాట్టినా నవ్వుతూనే సమాధానం.

అన్నతో మొదటగా తన ఆఫీసులో మాట్లాడిన పూర్తి పలచయం వరంగల్ సోఫ్ట్‌వ్రెస్ మీట్ లో జరిగింది.

అప్పట్లో రెండు మూడు సంవత్సరాల వయసుగల మా పిల్లలను వేయి స్తంభాల గుడిలో అన్న హృషింద్ క్యామ్ తో వీడియో తీసిందు. ఇప్పటికే మా ఇంట్లో రమేష్ అన్న గురించి మాట్లాడాలంటే మా పిల్లల వీడియో తీసిన సార్ అని మా అవిడతో పిల్లలతో చేపే వాళ్ళకి ఆ గుర్తు.

అప్పటి సండి ఎప్పుడు కలిసినా ఫోన్ చేసినా మాట్లాడేవాడు.

అసలు గర్వం కనిపించదు బహుశా అదే తన విజయ రహస్యం అనుకుంటా పైగా 61 సంవత్సరం నిండి లిఫ్ట్ రెఫర్ అపుతుండా...! చూస్తే అట్లా ఉండడు ఆ జట్టు ఎందుకు రాలలేదో తెల్పాడు. మా రెండో అన్నయ్య సినిమా యాక్టర్ వేసు రమేష్ అన్న ఒక తీరుగా అనిపిస్తరు. అందుకే మా ఇంట్లో మా చిన్నన్నని కలిసినప్పుడు రమేష్ అన్న యాబికొస్తాడు. త్రేస్సు వదిలేసి 30 ఏళ్లు లిజిస్టర్ గా కొలువు చేసిన పాట్ల మాత్రం పెరగలే అదే ఫిట్న్స్. కొత్యాల్ కి ఇప్పటికే ఫిట్ అయినట్లు హృషింద్స్మ్ గా ఉంటాడు. తనని జనం ఎంతగా యాబి పెట్టుకుంటారో నాకే తెలవాలి ఎందుకంటే ఏడాది సంభి మేఘల్ ఆఫీస్ కి పచ్చినోళ్లు రమేష్ అన్నని తలవనోళ్లు ఉండరు ఫోన్లు చేసి అడుగుతరు తాలీఫ్ చేసి గంత నిర్మలమైన ముఖవర్షసు చికాకు పడకుండా నవ్వు ముఖంతో పనిచేసుడు, అస్సలు టెస్సున్ పడకుండా లలవీకగా పస్స చక్కపెట్టుకోవడం వంటి లక్షణాలే కావచ్చ రమేష్ అన్న క్రింబి ఉద్దీగులచే అభిమానించబడ్డడు ఉన్నతాధికారులతో ప్రేమించబడ్డడు. నాన్ కాంట్రవర్షియల్ లిజిస్టర్ ఇన్ ద డిపార్టెంట్ డివిజి కెవి రమేష్ రెడ్డి గారు @ రమేష్ అన్న గురించి ఒక్కమాట చెప్పాలంటే “మంచోడు” అంతే “మంచోడు” అంతే ఇంకేమంటం మంచోడిని మంచోడనే అంటం రమేష్ అన్న మంచోడు.

DR office (Audit) MM

DR MM (OB)

DR MM (AB)

DR Office (Chitfund Wing)

Hi Ramesh

*We both did start our journeys
from our deeply adored
Nizamabad district on a
common chart.*

*As Sub Inspectors of
Police in nineteen ninety one,
We sworn and faced our
professional dawn.*

*Amidst the clash, where courage met,
A blast that turned your world to threat.
You stood, though fate dealt heavy blows,
A limb was lost, but strength still rose.*

*From battlefields to silent halls,
In Stamps and Registrations,
you answered the calls.*

*With steady hand and vision clear,
You climbed the ranks,
year after year.*

*A humble soul, with
heart so wide,
In every role,
you did with humility
and pride.*

*Affection shown to all you met,
and none will forget the
impressions you left.*

*Now as you close this
chapter bright,
May joy and peace embrace
your flight.*

*Retirement dawns
— new paths, new light,
With happiness as your
guiding sight....,
we heart fully invite you
to the club of elite*

Yours beloved friend,

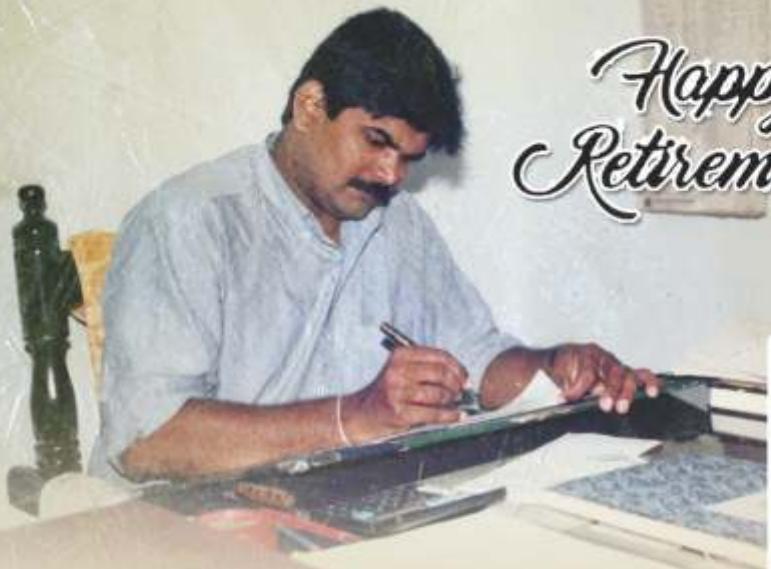

P Satyanarayana

Addl SP (Retd).
+91 88974 59765

*Happy
Retirement!*

భీరులో

మా అన్నగారు రమేష్ రెడ్డి మా పెద్దమ్మ కుమారుడు, చిన్ననాటి నుండి కష్టపడి ఎంతో మందికి మార్గదర్శిగా ఉన్న మా అన్న నా బాల్యంలో, నా అన్నయ్య కేవలం అన్నయ్య మాత్రమే కాదు, నాకు ఒక స్నేహితుడిలా, మార్గదర్శకుడిలా ఉండేవారు. వారిని చూసే నేను ఎన్నో విషయాలు నేర్చుకున్నాను. చిన్నప్పటి నుంచి వారి దగ్గర ఉండి కాచాపూర్ లో నే చదువుకున్నాను ఏ పని చేసినా క్రమశిక్షణతో, నిబధ్వతతో చేయాలని మా అన్నయ్య చేపేవారు. ఈ లక్ష్మణాలే వారిని ఈ రోజు ఈ స్థాయికి తీసుకొచ్చాయి. అన్నయ్యంటే నాకు కేవలం అన్నయ్య కాదు, నా రక్షకుడు ముఖ్యంగా నా మరియు నా చెల్లెలు శైలజ వివాహ విషయంలో తన సొంత చెల్లెల్ల లాగా దగ్గరుండి అన్ని చూసుకొని మంచి సంబంధాలు చూసి మా పెళ్ళిళ్లు చేసి మాకు మంచి మనసున్న సహచరులను, కుటుంబాలను ఇచ్చి తర్వాత కూడా అన్ని దగ్గరుండి చూసుకొని ‘నువ్వు ఎంత పెద్దదానివైనా, ఎంత దూరంగా ఉన్నా, నీకు నేను ఉన్నాను’ అని అన్నయ్య ఇచ్చే భరోసా నాకెంతో ధైర్యన్నిస్తుంది. ఒక ఆడపిల్లగా, ఎక్కడా భయపడకుండా ముందుకు వెళ్లగలుగుతున్నానంటే, అందుకు ప్రధాన కారణం నా వెనుక నిలబడే నా అన్నయ్య ధైర్యమే. మేము ఈరోజు మా కుటుంబాలతో పిల్లాపాపలతో సంతోషంగా ఉన్నామంటే మా అన్నయ్య కృషి పట్టుదల. 35 సంవత్సరాలుగా ప్రభుత్వ విధులలో పోలీసు మరియు రిజిస్ట్రేషన్ శాఖలో పనిచేసి గౌరవ మర్యాదలు పొంది అత్యున్నత స్థానంలో డిపజిగా పదవీ విరమణ పొందుతున్నందుకు నాకు మా అన్న పట్ల గర్వంగా ఉంది. పదవి విరమణ అనంతరం వారికి ప్రశాంత జీవనం ఉండాలని, అన్ని శుభాలు జరగాలని మనస్సురిగా కోరుకుంటున్నాను.

గుజ్జల ప్రణీత - గోవర్ధన్ రెడ్డి
కామారెడ్డి

మున్నెమ ట్రై

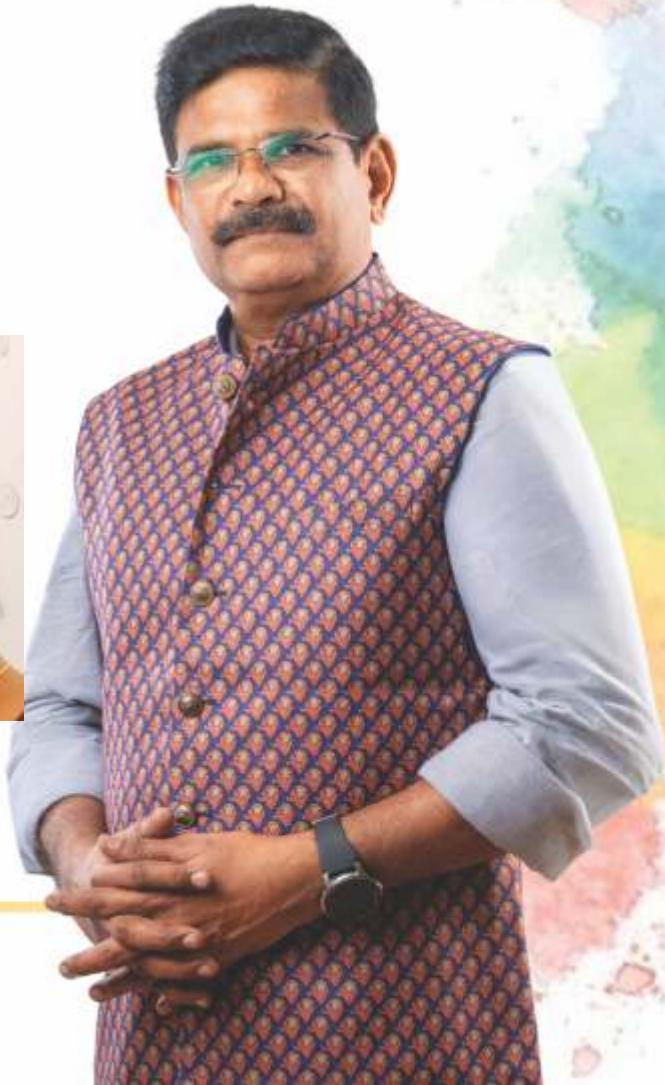
మా అన్నగారు రమేష్ రెడ్డి మా పెద్దమ్మ కుమారుడు
చిన్ననాటి నుండి మమ్మల్ని తన తోబుట్టుల్లాగా పరిగణించి
మా స్వగ్రామం ఎనగుర్తిలో మూడవ తరగతి
వరకు ఉన్నందున పై చదువుల కొరకు నన్న
వారి గ్రామమైన కాచాపూరుకు తీసుకుపోయి అక్కడనే చదివించారు.
బాల్యం నుండి నేను మా స్వంత ఇంటిలోకన్నా స్వేచ్ఛగా అక్కడ పెరిగినాను,
మా చదువులు ముగిసిన తరువాత
మాకు మంచి వివాహ సంబంధాలు చూసి మా వివాహాలు కూడా
మా పెదనాన్న మరియు అన్నగారు దగ్గరుండి
జరిపించి మమ్మల్ని మంచి ఇళ్ళకు కోడళ్ళగా పంపించారు.
ఈరోజు మేము మా కుటుంబాలతో పిల్లాపాపలతో ఆనందంగా ఉన్నాం.
అన్నగారు ప్రభుత్వ సేవలో ఇంతకాలం పనిచేసి ఉన్నత స్థానానికి వచ్చి
సమాజంలో మంచి పేరు సంపాదించుకొని
పదవీ విరమణ చేస్తున్నందుకు మాకు చాలా సంతోషంగా ఉంది.
ఇన్నాళ్ళ తన అంతరంగికులను బంధువులను
మిత్రులను ప్రేమ పంచి అందరినీ చాలా బాగా చూసుకున్నారు.
మీ కష్టానికి ఇది నిజమైన ప్రతిఫలం.
ఈ కొత్త జీవితంలో
మీరు నిండు నూరేళ్ళ సంతోషంగా,
ఆరోగ్యంగా ఉండాలని
మనసారా కోరుకుంటున్నాము.

ఖద్దయ్య గారి శైలజ విష్ణువర్ధన రెడ్డి

న్యావనంది సిరికొండ మండలం

నిజమాబాద్ జిల్లా

సీవ్ ముగిసినా... సుధృతి నిలచే ఉంటుంది...!

మార్చి 3 2008 అది మర్యాదలేని రోజు మా తండ్రిగారైనటువంటి శ్రీ అంతనగారి కిష్టార్డెడ్ గారు పరమపదించిన రోజు అప్పుడు నేను డిగ్రీ తృతీయ సంవత్సరం చదువుతున్న రోజులు..

సాఫీగా సాగిపోతున్న నా కుటుంబంలో అనుకోని మలుపు తిరిగింది నేను డిగ్రీ షైస్టర్ ఇయర్ షైస్టర్ ఎగ్జమ్స్ ఫ్రెంచ్ అవుతున్న ఆ సమయంలో కటిక పేదరికాన్ని అనుభవిస్తున్న ఆ రోజుల్లో మా నాన్నగారి యొక్క దహన సంస్కరాలు చేయడానికి కూడా డబ్బులు లేని ఆ రోజుల్లో ఏమి దిక్కు తోచని స్థితిలో ఉన్నా నన్న మా బాబాయి అయినటువంటి శ్రీ కెని రమేష్ రెడ్డి గారు మరియు మా మామయ్ అత్తమ్మలైనటువంటి శ్రీ జి ప్రభాకర్ రెడ్డి-శ్రీమతి వనజారెడ్డి గారు చూశారు అప్పుడు మా యొక్క ఇంటి ఆర్థిక పరిస్థితి అంతగా బాగలేదు కావున ఏ విధంగానైనా ఈ అబ్బాయికి సాయం చేయాలని వారు నిర్ణయించుకున్నారు

చదువు పూర్తయిన వెంటనే నేను మా మామయ్ వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్లాను. మా మామయ్ నిజమాబాదులో జిపిఎస్ ప్టడీ సర్కూర్ అనే ఒక కాంపిటేటివ్ కోచింగ్ ఇస్పిట్టుయార్ ను నడిపే వారు. మా మామయ్ మరియు మా అత్తమ్మ అయినటు వంటి శ్రీమతి & శ్రీ వనజారెడ్డి - ప్రభాకర్ రెడ్డి గారు ఈ కోచింగ్ సెంటర్లో ఉండడం వలన నీ యొక్క అమూల్యమైన సమయం వ్యధా అవుతుందని ఈ సమయాన్ని నువ్వు ఈ పోటీ పరీక్షల్లో విజయం సాధించడానికి ఉపయోగించాలని చెప్పారు. అదేవిధంగా మా బాబాయి అయినటువంటి శ్రీ కె.వి రమేష్ రెడ్డి గారికి ఈ అబ్బాయికి ఆర్థికంగా సహాయం చేయాలని, ఏదో విధంగా చేదోడు వాదోడు కల్పించాలని పదేపదే చెప్పడంతో శ్రీ కె వి రమేష్ రెడ్డి గారు ఆలోచించి నేను ఆర్థికంగా నిలదొక్కుకునే ప్రయత్నం చేశారు.

ఇంతలోనే హైదరాబాద్ నుంచి మా బాబాయి పిలుపు వచ్చింది మా మామయ్ అత్తమ్మలు హైదరాబాద్ బస్సు ఎక్కించారు మా బాబాయ్ హైదరాబాద్ కి రమ్మన్నారు అప్పట్లో తాను పనిచేస్తున చిట్టండ్ ఆఫీసులో పుల్ టైం జాబ్సింతలోనే హైదరాబాద్ నుంచి మా బాబాయి పిలుపు వచ్చింది మా మామయ్ అత్తమ్మలు హైదరాబాద్ బస్సు ఎక్కించారు మా బాబాయ్ హైదరాబాద్ కి రమ్మన్నారు అప్పట్లో తాను పనిచేస్తున చిట్టండ్ ఆఫీసులో పుల్ టైం

జాబ్ కుదిరిచ్చినారు .. ఆఫీన్ లో కొన్ని రోజులే వర్క్ చేయడం జరిగింది ఇక్కడ చేసే పని కొన్ని రోజులే ఉండేది తాత్కాలికమే కావున నువ్వు కాంపిటేటివ్ ఎగ్జమ్స్ షైన్ నైపుణ్యాన్ని సంపాదించి కాంపిటేటివ్ ఎగ్జమ్స్ లో నిలదొక్కుకోవాలని చెప్పారు బాబాయ్. తర్వాత బాబాయ్ మరొక ఆఫీన్ కి ట్రాన్స్ఫర్ అవ్వడం జరిగింది స్టోంప్స్ అండ్ రిజిస్ట్రేషన్ శాఖలోనీ అజంపుర ఆఫీన్ కి బదిలీపై వెళ్లారు ఆజంపుర కార్యాలయంలో ప్యార్ట్ ట్రేం జాబ్ చూపించారు ... ప్రతిరోజు తాను జీవితంలో పడినటువంటి కష్టాలను చెబుతూ తాను పడినటువంటి కష్టాలు ఇంకెవరు పడకూడదు అన్నట్టు చాలా ఇన్నిరేషన్ అండ్ మోటివేషన్ మాటలు చేపేవారు బాబాయ్.

తాను చెప్పినటువంటి మొట్టమొదటటి మాట శ్రమ నీ ఆయుధం అయితే విజయం నీ బానిస అవుతుంది అని అన్నారు.... తర్వాత టైం గురించి టైం.....టైం ని మనం ఏ విధంగా ఉండయే మాటలు మనం జీవితం ఆ విధంగా మారుతుంది అనేది చెప్పారు. ప్రతి రోజు తాను చెప్పడం నేను వినడం దానివల్ల నాకు టైం యొక్క విలువ తెలిసి వచ్చింది. బాబాయ్ ద్వారా తెలుసుకున్న నేను రెండవ విలువైన వాక్యం సమయం దాని తర్వాత నేను నేర్చుకున్న మూడవ మాట క్రమశిక్షణ ... ఈ మూడు మాటలు నేను నేర్చుకోవడం మరియు అలవర్చుకోవడం వల్ల జీవితంలో ఉన్నత స్థానంలో ఉండగలిగాను....

బాబాయ్ ప్రతిరోజు ఆఫీన్ కి రావడం నా గురించి అడగడం మరియు నా యొక్క పని గురించి వాకబు చేయడం అదేవిధంగా నేను ఏ విధంగా కాంపిటేటివ్ ఎగ్జమ్స్ కి ప్రైపేర్ అవుతున్న అనే విషయాన్ని తెలుసుకోవడం దానికి సంబంధించి ప్లానింగ్ చేయడం ఇదే విధంగా ఒక సంవత్సర కాలం పాటు జరిగింది. బాబాయ్ చెప్పినటువంటి ఆ మూడు మాటలు కష్టపడే తత్త్వం మరియు టైం మేనేజ్మెంట్ మరియు క్రమశిక్షణ నా యొక్క దినచర్యలో భాగంగా చేసుకుని ఒక సంవత్సర కాలం పాటు అలుపెరగకుండా శ్రమించాను కష్టాన్ని ఇష్టంగా మార్చుకొని శ్రమనే ఆయుధంగా చేసుకొని కాంపిటేటివ్ ఎగ్జమ్స్ లో రాశించాను...

శ్రమ నీ ఆయుధమైతే విజయం నీ బానిస అవుతుంది అనే మాట నిజమైంది నా విషయంలో.....

2012 పోలీన్ రిక్రూట్యూంట్లో షైర్ కానిస్టేబుల్ గా సెల్క్ అయ్యాను తర్వాత 2014 పోలీన్ రిక్రూట్యూంట్ లో ప్రొపాబిషన్ అండ్ ఎక్సెప్జెంట్ డిపార్ట్మెంట్లో కానిస్టేబుల్ గా సెల్క్ అయ్యాను ప్రస్తుతం డిస్ట్రిక్ట్ టాన్స్ ఫోర్స్, కామారెడ్డి విభాగంలో కానిస్టేబుల్ గా విధులు నిర్వహిస్తున్నారు ...

ప్రస్తుతం నేను మరియు నా కుటుంబం ఈ విధంగా సంతోషంగా ఉండడానికి గల కారణం శ్రీ కె.వి రమేష్ రెడ్డి గారు శ్రీ జి ప్రభాకర్ రెడ్డి గారు వనజ రెడ్డి గారు మరియు ఇతర కుటుంబ సభ్యులు...

ఎక్కడో చిన్నగ్రామంలో పేరదికంలో
పుట్టిన నాకు మరియు నా కుటుంబానికి
అర్థికంగా అండగా ఉంటూ
నాలో పోటీ పరీక్షలకు సంబంధించిన
వైపుణ్యాన్ని తెలుసుకొని పరీక్షించి
నా యొక్క వైపుణ్యాన్ని పెంపాందించి
ఈ పోటీ ప్రపంచంలో
ఒక విజేతగా నిలబెట్టినటువంటి

**శ్రీ కె.వి రమేష్ రెడ్డి గారికి
జన్మతః కృతజ్ఞాణి**

శ్రీకాంతరెడ్డి
ఇబ్రాహిమపేట్, బాస్పువాడు

ఇసుమంత్రో మార్గి....

ప్రియమైన రమేష్ రెడ్డి గారికి మా శుభాశీస్సులు,
మా జీవితంలో మీతో ఎన్నో జ్ఞాపకాలు, అందులో కొన్ని
మర్చిపోలేని ముఖ్యమయినవి,
1985వ సంవత్సరంలో మా పెళ్లి అయి నేను మొదటిసారి
ఎనగుర్తి కి వచ్చిన తరువాత నేను ఆత్మంత ఆప్యాయంగా
సన్నిహితంగా మీ తోనూ మీ చెల్లెలు విజయతోను చాలా సరదాగా
అనిపించేది, అన్ని పండగలు కలిసి చాలా ఆనందంగా జరుపుకునే
వాళ్ళం ముఖ్యంగా కూడవెల్లి జాతర మీకు ఎంతో ఇష్టమైనది నీవు
ప్రౌస్థుల్ కు వెళ్లోజుల్ కాలి నడకన సైకిల్ మీద వెళ్లి చదువు
కున్న రోజులు నాకు బాగా గుర్తు. ఇంటర్వ్యూడియట్, డిగ్రీ కామారెడ్డిలో
పూర్తి చేశావు, అలాగే ఇంటివద్ద వ్యవసాయ పనులు చేస్తూ ఎంతో
కష్టపడి నీవు పై చదువులు చదువుకున్నావు,
నీవు 12వ తరగతి పాస్ అయిన తర్వాత ఆ విషయం
చెప్పడానికి కాచాపూర్ నుండి ఎనగుర్తి కి సైకిల్ నడుపుతూ వచ్చి
మా తో మీ ఆనందాన్ని పంచుకున్నావు.
అప్పటినుండి ఇప్పటివరకు నీ ప్రేమ ఆప్యాయత ఇసుమంత్రో
మారలేదు, ఎన్నో తీపి కబుర్లు జ్ఞాపకాలు ఉన్నవి ఎంతో కష్టపడి
వినయంతో క్రమశిక్షణతో ఉన్నతమైన స్థాయికి ఎదిగావు
అంతేకాకుండా అందరితో ఆప్యాయంగా ఉంటావు,
మంచి మనసుతో మాకు మా పిల్లలకు ఆర్థికంగా సహాయం మరియు
చదువులో ప్రోత్సాహం చేస్తూ ఎప్పుడూ ఆదర్శంగా ఉన్నావు.
మీ మేనమామ మరియు నేను నిస్సు మా పిల్లల్లో ఒకరిగా భావించి
మా కష్టసుభాలన్నీ నీతో పంచుకున్నాము. మాలో ఒకడిగా ఉండి
అందరిని మీ కుటుంబంగా అనుకున్న మీ మంచి హృదయాన్ని
అభినందిస్తూ....
పదవి విరమానంతరం నీవు నీ కుటుంబంతో
నిండు నూరేళ్ళ ఆరోగ్యంగా సంతోషంగా
ఉండాలని ఆశీర్వదిస్తూ..

మీ అత్తమ్మ
బోరెడ్డి శోభ

ఎనగుర్తి,
దుబ్బాక మండలం,
సిద్ధిపేట జిల్లా.

ఎటగెనా... ఒటగెన మనిషి!

రమేష్ అన్న తో నా పరిచయం విచిత్రం అది 1993 నాటి ప్రాంతం నేను నిమ్మ లో సెక్యూరిటీ అధికారిగా పనిచేస్తున్న సమయం, నవంబర్ 15 నాడు నక్సలైట్లు దాడిలో గాయపడిన పోలీస్ అధికారులందరినీ నిమ్మ ఆసుపత్రికి తరలిస్తున్నారు, గాయపడిన పోలీసు అధికారులు, వారి బంధువులు, మిత్రులు, రాజకీయ నాయకులు, మీడియా మిత్రులు, ఆసుపత్రి పరిసరాలు జనంతో నిండిపోయినవి. అప్పుడే ముఖ్యమంత్రి కోట్ల విజయభాస్కర్ రెడ్డి గారు ఆసుపత్రికి గాయపడిన వారందరినీ పోలీస్ అధికారులను పరామర్శించడానికి వచ్చినారు, సెక్యూరిటీని కట్టడి చేయడం కష్టంగా మారింది. ఆరోజు అలా గడిచిపోయింది తర్వాత నేను వార్డులో తిరుగుతున్నప్పుడు రమేష్ అన్న తోని పరిచయం ఏర్పడింది, అట్లా నేను ఎప్పుడు రొండ్స్ కి వెళ్లినా అన్నదగరికి పోకుండా, పలకరించకుండా వచ్చినట్లు నాకు గుర్తు లేదు, దాదాపు 4 నెలలు %చీఱ్మీఱ% లో ఉండి డిశ్ట్రిక్ అయినాడు, తర్వాత ఆ వార్డు దగ్గరికి రాగానే అన్న జ్ఞాపకం వచ్చేది. అదే అనుబంధం నేటికే కొనసాగుతుంది,

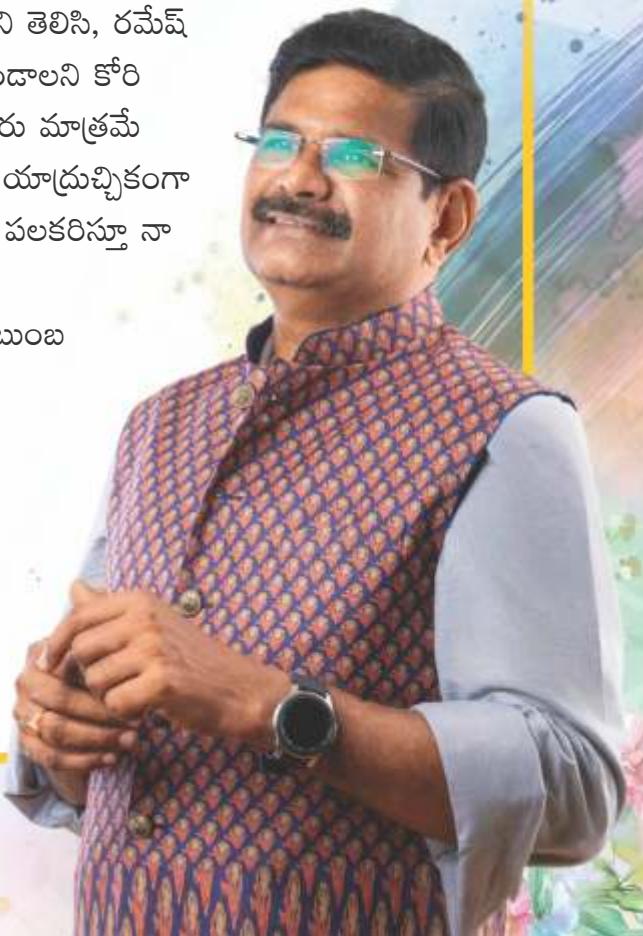
30 సంవత్సరాల నాడు ఏ విధంగా ఉన్నాడో నేడు కూడా అదే విధంగా ఏమాత్రం మనిషి ప్రవర్తనలో మార్పు లేకుండా అతి సామాన్యంగా అదే ప్రేమ పూర్వక పిలుపు నేను రమేష్ అన్న దగ్గర చూశాను, చాలా ఆత్మగల్ల మనిషి ఒకసారి ఆయనతో స్నేహం చేస్తే మరిచిపోయే పరిస్థితి ఉండదు అంత ప్రేమగా లాలనగా పలకరిస్తాడు, అతి సామాన్యంగా ఉంటూ నిగర్వంగా తన పనితను చేసుకుంటూ, సహాయం కోరి వచ్చిన వారిని ఎదురేగి సహాయం చేసి పెట్టే మంచి మనిషి, ఆ విధంగా నేను రమేష్ అన్నతో రిజిస్ట్రేషన్లు సంబంధించిన విశయాలలో, పనులలో ఏ సమస్య వచ్చినా తనతో చర్చించి సహాయం తీసుకున్న సందర్భాలు అనేకం, రమేష్ అన్న ఈ నవంబర్ లో రిటైర్ అవుతుండని విష్ణుఅన్న ద్వారా తెలిసి, ఈ సందర్భం గా సావనేరు ప్రచురిస్తున్నారని తెలిసి, రమేష్ అన్న గురించి నాలుగు మాటలు నావి కచ్చితంగా సావనేరు లో ఉండాలని కోరి పంపిస్తున్నాను, సమాజంలో చాలామంది కలుస్తుంటారు కానీ కొందరు మాత్రమే గట్టిగా గుర్తుఉండిపోతారు, అలా నిమ్మ లో 30 సంవత్సరాల క్రితం యాద్రుచ్చికంగా పరిచయమైన రమేష్ అన్న నేటికే నాతో స్నేహం చేస్తూ ఆత్మీయంగా పలకరిస్తూ నా మనసు పొరల్లో నిర్వలంగా ఉన్న మంచి మనసున్న స్నేహితుడు.

వారి పదవి విరమణ అనంతరం ప్రశాంత జీవితం లభించాలని, కుటుంబ సభ్యులతో సంతోషంగా గడపాలని మనస్సురిటిగా కోరుకుంటున్నాను.

ఉమేష్ బంగారి,

విశాంత పూర్వ
చీఫ్ సెక్యూరిటీ అధికారి.
నిమ్మ ఆసుపత్రి

ఆత్మబంధువు...

గౌరవనీయులైన రమేష్ బావ గారికి గడిచిన మీ జీవితంలో మాకు
సంబందించిన స్నేహపూర్వక జ్ఞాపకాలను కదిలిస్తే, మీ గురించి
ప్రాయాలనుకున్నప్పుడు నాకు మీరు ఆదర్శం, మీ జీవితంలో ఎంతో
కష్టపడి ఎన్నో సమస్యలు అధిగమించి ఒక చిన్న గ్రామంలో జన్మించి
వినయంతో క్రమశిక్షణతో చదువు పూర్తి చేసి ఉద్యోగం పొందారని
మా తల్లిదండ్రు మాకు మీ గురించి చెప్పేవారు,
అలాగే మా చదువులకు కూడా సహాయాలు ప్రోత్సాహలు అందించారు,
నా పెళ్ళికి పెద్దగా నిలిచి నా పెళ్ళికి నా తండ్రితో సమానంగా
మా కుటుంబానికి మూల స్తంభమై నిలిచినారు,
మీరు తండ్రికి తగ్గ కొడుకులాగా,
తల్లికి ముద్దుబిడ్డలాగా
చెల్లికి బాధ్యతల అన్నగా
తమ్ముడికి తగ్గ తోడుగా
మామకు మంచి మిత్రునిగా
మా కుటుంబంలో మంచి మనసున్న మనిషిగా ఉన్నారు,
మీరు వినయపూర్వకమైన ప్రవర్తనతో ఆదర్శవంతమైన జీవితాన్ని
గడుపుతూ అందరి పట్ల గౌరవంగా బాధ్యతగా వుంటూ, చక్కని జీవితాన్ని
ఎలా గడపాలో లమీరు మా అందరికి మంచి ఉదాహరణగా నిలిచారు,
మీరు అందించిన మార్గదర్శకత్వం ప్రేరణ మా జీవితంలో మర్చిపోలేనివి,
మీ జీవితం మరియు ఉద్యోగ సమయంలో ఎన్నో సవాళ్లను ఎదుర్కొని

విజయం సాధించారు,
బంధుత్వంలో మీరు ఆత్మబంధువుగా నిలిచారు...
ఈ బంధం ఎప్పుడూ సంతోషంగా కొనసాగాలని...
పరిచయం చిన్నదైనా.... పదవి విరమణతోపాటు
విరమించుకునేదికాదు
మన బంధుత్వం... మీ కొత్త జీవితంలో ఆనందంతోను
ఆరోగ్యంగానే ఆధ్యాత్మికంగా ఉండాలని
కోరుకుంటున్నాను....

జ్యోతి-మహిపాల్ రెడ్డి

Indian Air Force Base,
Pathankot,Punjab.

మాల్రీ ఒకడ్

నేను గాలమ్మ, రమేష్ రెడ్డి వాళ్ళ చిన్నమ్మును, (అమ్మ చెల్లెల్ని) అక్క కంటే నేను దాదాపు 10 సంవత్సరాలు చిన్నదాన్ని, వాడు వయసులో నా కంటే పది సంవత్సరాలు చిన్నవాడు నేను చిన్ననాడు వాన్ని ఎత్తుకొని పెంచాను, నన్ను మా ఎనగుర్తి ఊర్లోనే సంబంధం చూసి ఇచ్చారు, మా భర్తగారు నర్సింహరెడ్డి, వ్యవసాయాదార కుటుంబం, మాకు ఇద్దరమ్మాయిలు సంతానం, మాది చిన్న పల్లెటూరు అక్కడ మూడవ తరగతి వరకె విద్యా అవకాశాలు ఉండేది, అందుకని మా పిల్లల్ని కూడా మా అక్క గారి ఊరికి పంపించి అక్కడే చదివించాము, వారు అక్కడికి వెళ్లింది మొదలు, మా అక్క పిల్లలు తో పాటు చదువుకుని దాదాపు వాళ్ళ మా అక్క కుటుంబం లో భాగమై వారి పెళ్లిళ్ల వరకు అక్కడనే ఉందిరి, ఆ విధంగా మా అక్క బావ సహకారం వారి పిల్లల సహకారం మా కుటుంబం పై అత్యంత ఎక్కువగా ఉంది మా పిల్లల పెళ్లి సంబంధాలు వివాహాలు అన్నింటిలో మా అక్క బావ గారి కుటుంబం యొక్క స్థానం చానా గొప్పది. ముఖ్యంగా మా రమేష్ ది చాలా సున్నితమైన, ప్రేమ గళ్ళమనుసు, ఇతరులు బాధపడుతుంటే చలించిపోయే మనస్తత్వం, చిన్ననాటి నుండి కూడా కష్టపడి వ్యవసాయ పనులలో కుటుంబానికి సహాయపడి చదువును ఏ మాత్రం ఆశ్రద్ధ చేయకుండా క్రమశిక్షణతో ఎస్టై గా సెలెక్ట్ అయినప్పుడు మా బంధువులందరికి సంతోషం కలిగింది, అయితే అతికొద్ది కాలానికి బాంబు జ్వాస్త అయిన తర్వాత ఒకేసారి కొండశిఖరము పై నుంచి జారి కిందపడినంత పని అయింది. మేమందరం ఆందోళన పడ్డాం భగవంతుడు వాన్ని బతికేస్తే చాలనుకున్నాము . వాడు నిమ్మ హాస్పిటల్ లో ఉన్న కాలంలో మేము మా కుటుంబం అంతా కూడా అక్కడ ఉండి వాడికి సేవ చేసి కాపాడుకున్నాము. అనంతరం ఎన్నో అవస్థలు పడి ఉద్యోగం మార్పించుకొని స్థిరపడి, వివాహం చేసుకొని జ్యేష్ఠ వాడి జీవితంలో కి వచ్చిన తర్వాత కుటుంబంలో ఒక కొత్త కళ వచ్చి వాడికి ప్రశాంతత చేకూరి కుటుంబం అభివృద్ధి పథంలో నడిచి మాకు కూడా సహాయం చేస్తూ మాకు ఒక పెద్ద దిక్కు లాగా ఉండి అన్ని విధాల సహకరించి నాడు. మేము ఈ రోజు ప్రశాంతస్థితిలో సంతోషంగా ఉన్నాం. ఉద్యోగ విరమణ అనంతరం ఆయురారోగ్యాలతో సంతోషంగా ప్రశాంతంగా ఉండాలని దేవుని ప్రార్థిస్తూ, దీవిస్తున్నాను.

బోరెడ్డి గాలెమ్మ నరసింహరెడ్డి, ఎనపర్తి.

మామా అంటే 'అమ్మ'

అల్లుడు రమేష్ రెడ్డి గారికి శుభాకాంక్షలు
నా మస్తకములో వన్న తీపి జ్ఞాపకాలు, కొన్ని చేదు జ్ఞాపకాలు.
నీ పుస్తకంలో వివరించాలి అనుకుంటున్నాను....

వరుసకు మేనమామను అయినా
వయస్సుతో నిమిత్తం లేకుండా
చిన్నతనంలో మనం చేసిన చిలిపి పనుల జ్ఞాపకాలు మరువలేనివి.
చిన్న వయసులో మనం త్రాగినా తాటి కల్లు,
మనం తిన్న ఈత పండ్లు,
చెఱుకు తోటలో వండిన బెల్లం,
తాటి ప్రార్బతో కలిసి తిరిగిన ఊర్లు,
ఉసిరికుంట వాగులో స్నానాలు...
కుడవెల్లి వాగులో తీసిన చెలిమెలు....

ఈతలు.... ఎన్నో ఎన్నో ఎన్నో అనుభవాలు.
మేనమామగా కాకుండా ఒక స్నేహితుడిగా,
మార్గదర్శకుడిగా మరియు రక్షకుడిగా కష్ట సమయంలో అండగా వున్నావు.
ఈ బంధం కేవలం రక్త సంబంధమే కాదు, పరస్పర గౌరవం,
బాధ్యత మరియు స్వేచ్ఛాయుతమైన... ప్రేమతో... కూడిన అనుబంధం
ఒక త్రాడులో రెండు మెళికలలాగా నా జీవిత ప్రతి మలుపులో
నీవు నేను కలిసే ఉన్నాము.

మామా మా అంటే అమ్మ.
మామా అని పిలిచిన ప్రతిసారి 'అమ్మ' అని పిలిచినట్లుగా అనిపిస్తుంది.
అందుకేనేమో మన బంధం విడదీయలేనిది.
నా గడిచిన 60 సంవత్సరాల జీవితంలోను,
ఇక మిగిలిన శేష జీవితంలో కూడా నాకు ముఖ్యమైన...
విలువైన...., అతి సన్మిహితమైన... వ్యక్తిలా వున్నావు....
ఇక ముందు ఉంటావు....

మీ మేనమామ.
బోరెడ్డి హన్సుంతా రెడ్డి
ఎనగుర్తి, దుబ్బాక మండలం
సిద్దిపెట జిల్లా.

మీ పదవీవిరమణానంతరం
రానున్న కాలంలో మీకు సుఖ సంతోషాలు,
ఆయురారోగ్యాలతో వుండాలని దీవిస్తా....

"A True Warrior, A Legacy of Un Yielding Courage"

Sir,
we stand in awe of a life defined by
extraordinary resilience,
unwavering determination,
and unmatched strength of character.
A man who faced the ultimate test of life,
yet chose to rise rather than retreat.
His resolve was not just to survive but to thrive,
to take every challenge as a
stepping stone and
transform adversity into triumph.

**RO (AB), Karimnagar &
Assistant Registrar of
Chits Staff**

Sir,
you embody the spirit of a
warrior who never let pain define his purpose,
and who carried the flame of hope and
ambition even in the darkest of times.
From your early days in Police department to your
distinguished service in the Registration
and Stamps Department, your journey has
been one of perseverance and excellence.
You turned obstacles into opportunities,
rewriting the narrative of what it means to
overcome, achieve, and leave a mark.
You have not only built a legacy but inspired
countless others to believe in their own
strength, to stand tall no matter the odds,
and to always keep pushing forward.
Your leadership, vision, and tireless dedication
have created ripples that will be felt for
generations to come.
As you step into this new chapter of life,
know that your story will
continue to inspire and fuel the ambitions of
those who follow in your footsteps.
Your legacy is not just in the work you've done,
but in the heart you've touched and the
courage you've instilled in us all.
May your future be as remarkable as the path you've
walked, and may your journey ahead be filled
with peace, pride, and continued triumph.

సబ్ రిజిస్ట్రేర్ కార్యాలయ సిబ్బంధ, నుల్తానాబాద్

నలుగురిని నడిపించే శక్తి..
 నిరంతరం పనిచేసే యుక్తి..
 ఉద్యోగుల ఛైతన్యమూర్తి..
 నేటి యువ ఉద్యోగుల స్వార్థి..
 నిరాడంబరులు...
 కార్యదీక్షాపరులు...
 జ్ఞాన సరస్వతీ మానసపుత్రులు...
గారప శ్రీ రమేష్ రెడ్డి గాలికి
 అందించు ఆత్మియ సన్మాన పత్రము..
 సమున్నతమైన ఆలోచనా విధానం..
 అసాధ్యాన్ని సుసాధ్యం చేసే తెగువ..
 అందరిని ప్రభావితం చేసే మాటలీరు... గలిగిన...
 కామినేని వంశోధువ చంద్రమా..!
 పుణ్యదంపతుల పుత్ర రత్నమా..!
 రత్నాల్లంటి సంతానమును పొందిన ఆదర్శ జనకుడా..!
 రమేష్ రెడ్డి నామాఖ్యా..!
 అందుకొనుము మా స్వాగతాంజలులను..!
 ఆదినుండి త్రమించి..
 ఎన్నో ఒడిదుడుకులను అధిగమించి..
 అగ్రస్థాయికి చేరినవాడా..!
 దేశమంటే మట్టి కాదోయ్,
 దేశమంటే మనుషులేసోయ్, అన్నట్లు,
 దేశరక్షణకై, సామాజిక రుగ్మతలను రూపు మాపటానికై,
 సమాజ రక్షణకై,”రక్షణ శాఖలో”(పోలీన్) ఉద్యోగం ప్రారంభించి,
 వృత్తి నిర్వహణలో మీదైన ముద్ర వేసుకొని ముందుకు వెళుతూ
 శాంతిభద్రతలను కాపాడిన
 ఓ రక్కక యోధా! అభివాదములు!
 విధి నిర్వహణలో నిక్కచ్చిగా ఉంటూ
 అందరి ప్రేమాభిమానాలను, ఆత్మియతను పొంది
 “ఆత్మియతతో రమేషన్న”అని పిలిపించుకొన్న
 అజాతశత్రువు మీరు !!

తానొక్కటి తలిస్తే దైవమొక్కటి తలచినట్లు
 “పోలీసు శాఖలోనే
 “సూపరింపెండెంట్ ఆఫ్ పోలీన్ “గా
 పదవీ విరమణ పొందాల్సిన మీరు,
 ఉపహారం పరిణామాలతో,
 సంక్లిష్ట పరిస్థితుల్లో” రిజిస్ట్రేషన్ మరియు
 స్టాంపుల శాఖలో “డిప్యూటీ ఇన్స్పెక్టర్ జనరల్”గా
 పదవీ విరమణ పొందటమనేది
 విధి లిఫీతమే కాక ఇంకేమగును !!
 ఇటు విధి నిర్వహణలో,
 అటు సంసార చక్రములో
 ఆటుపోట్లకు దైర్యంగా ఎదురునిలిచి,
 ఎంతోమంది ఆప్యాయతలను, అనుభూతులను,
 మంచిచెడులను పాలునీళ్ళగా స్వీకరించి,
 దిగ్విజయంగా తన ఉద్యోగ సర్వీసును
 సంపూర్తి చేసుకుని,
 నేడు ఉద్యోగ విరమణ పొందుతున్న,
తీవేంకట రమేష్ రెడ్డి గాలికి
 పదవీ విరమణ శుభాకాంక్షలు..
మీ కార్యతక్షతకు
 మరింత వస్తే తెస్తుందనడంలో
 సందేహం లేదు..
మీ విజయ పరంపర
 మరికొంతమంది ఉద్యోగులకు
 మార్గం చూపాలని
 మనస్సుర్చిగా కాంక్షిస్తూ..
మీ శేష జీవితం సుఖంగా,
 ఆయురారోగ్యాలతో
 శతమానం జీవించాలని మనసారా
 భగవంతున్న కోరుకుంటూ....
 నమస్కారములతో....

**సబ్ రిజిస్ట్రేర్ కార్యాలయ సిబ్బంధ
సుల్తానాబాద్**

జింద్రపురమునకు ఈశాన్యాన, జిందూరుకు తూర్పున ఉన్న కాచాపురంలో
కనులు తెలిచి ప్రసంగాన్ని చూసినవాడు

మన ఈ రమేశ్టు

కామిష్టీని అనే వ్యవసాయ ప్రాధాన్యం గల
కుటుంబంలో జన్మించిన రమేశుడు, దయ,
కరుణ, విలువలు, మనుషుల పట్ల మమకారం
అన్నే తనలో నింపుకున్నవాడు.
దొంగల ధర్మారం అడవుల గుండా మొదలైన
అడుగు, లింగాల అట్టీ ప్రాంతంలోని
కలిన వృత్తిలో సాగిన అడుగు, చివరికి
ప్రభుత్వ ఉద్ఘోగంలోని నమోదు ముద్రతో
తన చివరి అధికారిక అడుగు వేసినవాడు ఈ రమేశుడు.
గ్రామాల ఏలికలు రట్టగుడులుగా ఉన్న యుగంలో,
సామాజికంగా ఎబిగి రెడ్డిలుగా పాలకులైన
అట్టీ వర్గంలో పుట్టినా ఆతి సాధారణడిగా,
తన కష్టంతోనే వెలిగినవాడు మన రమేశుడు.
వెంకటలక్ష్మీ ఒడిలో పెలిగి,
లక్ష్మారెడ్డి చేతిలో తీర్చిబిద్దబడిన
ముఖ్యరు సంతతిలో ఆగ్రజాడు మన రమా ఈశుడు.
బడిబుడి అడుగుల గ్రామ బాలుడై,
పటప్పుక్కంలా ఎబిగి రాష్ట్రాభికాలిగా మాలినవాడు.
చదువులో మూడు వరకే గుర్తుండినా,
జీవిత పారాల్లో మాత్రం ఎన్నో పుస్తకాలు చబివినవాడు.
మాధ్యమికం జిక్కమూరు,
షైన చదువులు కామారెడ్డి, న్యాయవాద విద్య నెల్లారులో
కాసీ విధి అతన్ని మరో దాలికి తీసుకెళ్లించి రక్కకభటుడిగా.
ఈ బంధువుల ఇంటి మైత్రి
మనసుకు చేరి, మనుషు చేరి,
చక్కని గృహజీవితాన్ని అందించించి.
సుతల తండ్రిగా, కుటుంబాధారంగా
అతను నిలిచాడు.
రాజూసామశేఖరుడు, శరత్తుచంద్రుడు
అతని పిల్లలు, అతని గర్వకారణాలు.
ఎన్నో కష్టాలు ఎదురైనా,
అనంతపురంలో శిక్షణ పాంచినా,
తుపాకీ శిక్షణ మాత్రం
దొంగ దాల అడవుల్లోనే నేర్చుకున్నాడు.
పాలమూరు అతని సేవా ప్రసాదం.

మహంకాళి రామమూర్తి
డిఎస్పీ

తన తొలి ప్రయత్నాలు పెద్దకొత్తపట్లి,
అన్న కిషోరుడి అడుగులు కోడెరులో.
కాసీ విధి కూర నాటకంలో
కిషోరుడు అమల్చత్తమై,
మన రమేశుడు శారీరక వైకల్యాన్ని పాంచినాడు.
అయినా బీళ తగ్గలేదు,
మొండి పట్టుదల మలింత పెలగించి.
జీవితాన్ని తనే మలచుకున్నాడు.
బ్రహ్మ రాసిన రాతను
తానే మార్పుకున్నాడు.
వృత్తి మారినా,
ఉద్ఘోగ ధర్మం మారినా
ప్రవృత్తి మాత్రం మారలేదు.
మనుషులంబే అభిమానం,
సహాయం అంబే ఆనందం,
పలకలంపు అంబే ప్రేమ
ఇవస్తీ అతని స్వభావమే.
“హాలో మామ” అని నేను పలిస్తే,
“హాలో మామ” అని ప్రేమగా పలికే
మన రమేశ్ మామ.
ఎన్ని సందేహాలు అడిగినా
ఆన్మించికి సమాధానం ఇచ్చే
మన మామ.
ఈ రోజు, రమేశ్ గాలి
పదవీవిరమణ సందర్భాన్ని పురస్కరించుకొని,
ఆయనకు హృదయపూర్వక శుభాకాంక్షలు,
శుభాభానందనలు తెలియజేస్తూ
మనపూర్వకంగా అల్పస్తున్నాను
ఈ ఆక్షరమాలిని
అందఱి వాడిని అనుకునే
మీ...

ఆల్ ద బెస్ట్ సర్

“క.వి. రమేష్ రెడ్డి గారు హలందాతనం కలిగిన వ్యక్తి. పలకరింపులో ఎంత ఆత్మియంగా ఉంటారో, విధి నిర్వహణలో అంతే నిక్కచ్చిగా ఉంటారు. రిజిస్ట్రేషన్ అండ్ స్టోప్స్ డిపార్ట్మెంట్ ప్రభుత్వానికి రెవెన్యూ అందించే డిపార్ట్మెంట్. అలాగే ఎంతో పరిశీలనతో విధులు నిర్వహించాల్సిన డిపార్ట్మెంట్. ప్రతిరోజు కత్తి మీద సాము లాంటిదే. అటువంటి డిపార్ట్మెంట్లో వివిధ పౌలాదాలలో విజయవంతంగా పనిచేస్తూ అత్యన్త స్థాయి అయిన డిప్యూటీ ఇస్పెక్టర్ జనరల్ పొజిషన్ వరకు చేరుకోవడం, మచ్చ లేకుండా సర్వీసునంత సక్రెన్ ఫల్ గా పూర్తి చేయడం గొప్ప అచీవ్మెంట్. ‘కష్టపడి పనిచేయడం, అంకితభావం, నిబధ్యత అనేవి విజయవంతమైన ఉద్యోగికి మెట్లు’ అనుట్లుగా, మీరు. మీ ప్రస్తానాన్ని నిర్మించుకున్నారు. ‘విజయం అనేది అదృష్టం కాదు, అది కరినమైన కృషి, పట్టుదల, నేర్చుకోవడం, అధ్యయనం, త్యాగం మరియు ప్రేమతో కూడుకున్నది’ అని నమ్మిన గొప్ప వ్యక్తి మీరు. ‘సమర్థవంతమైన నాయకత్వం అనేది కేవలం మార్గాన్ని చూపడం కాదు, అందరినీ కలుపుకుని ముందుకు నడిపించడం’ అని నిరూపించిన గొప్ప అధికారి. కీలక సందర్భాలలో కె వి రమేష్ రెడ్డి గారు చూపించే సమయస్వార్థి, చిరునవ్వు చెదరకుండా తీసుకునే నిర్ణయాలు ఉద్యోగులందరికి తరగతి పారం లాంటివి. వారి హాయాంలో నిజామాబాద్ జిల్లా రిజిస్ట్రార్ గా నేను పని చేయడం అదృష్టంగా భావిస్తున్నాను. కె.వి. రమేష్ రెడ్డి గారు సహ ఉద్యోగులతో వ్యవహారించే తీరు అధికారులందరికి ఆదర్శం. వారి శ్రీమతి జ్యోతి గారు, అలాగే పిల్లలు రాజూ సోమశేఖర్ రెడ్డి, శరత్ చంద్రారెడ్డి, కె.వి. రమేష్ రెడ్డి గారి విధినిర్వహణలో ఒక కుటుంబంగా తోడుగా నిలిచిన విధానం ప్రశంసనీయం. అటు ఉద్యోగ నిర్వహణను, ఇటు కుటుంబ బాధ్యతలను విజయవంతంగా నిర్వహించిన సవ్యసాచి కె.వి. రమేష్ రెడ్డి గారు. ఇకమీదట మీరు మీ కుటుంబానికి సమయాన్ని వెచ్చించి తమదైన ప్రపంచాన్ని మహా అద్భుతంగా ఆస్యాదిస్తూ ఆనందంగా గడపాలని మనస్సురిగా కోరుకుంటున్నాం. ఆల్ ద బెస్ట్ సర్.”

శ్రీమతి జి. ప్రసాద్
జిల్లా రిజిస్ట్రార్,
నిజామాబాద్

*With best
compliments from*

SANGAREDDY-1

RO Medak at Patancheru

SRO Sadashivpet

*With best
compliments from*

SANGAREDDY-2

SRO Zaheerabad

Jogipet

SRO Narayankhed

*With best
compliments from*

MEDAK 3

SRO Medak

SRO, Narsapur

SRO Toopran

SRO Ramayampet

*With best
compliments from*
SIDDIPET 3

SRO Siddipet

SRO Siddipet Rural

SRO Dubbak

SRO Cheryala

SRO Husnabad

SRO Gajwel

*With best
compliments from*
NIZAMABAD

**RO (OB) and
RO (AB) offices
Nizamabad District**

Armur

**SRO Nizamabad
Rural Nizamabad
District**

**Sub registrar office
BODHAN ,
Nizamabad District**

Retirement Rules Wake up smilin Go for a walk Read
the book Travel the world Mak me mories
Take care Visit family and friends Be grateful for the
day Retirement is not the end of the road It is the
beginning of the open highway
You have worked real ha You have come this far,
I hope you know how blessed you are! New
Tommorows, Brand new plans, All of them are in
God's hands. You will have more hours in the day to
hope, to dream, to rest, to play, You will find new
ways to be inspired; Congratulations you have
Retirement You are

SRO Bheemgal Nizamabad District

Sub Registrar Office Kamareddy, Nizamabad District

NIZAMABAD 2

Sub Registrar office Yellareddy

Domakonda

Banswada

Sub registrar office
Bichkonda,
Nizamabad District

"A True Warrior, A Legacy of Unyielding Courage"

Sir, we stand in awe of a life defined by extraordinary resilience, unwavering determination, and unmatched strength of character. A man who faced the ultimate test of life, yet chose to rise rather than retreat. His resolve was not just to survive but to thrive, to take every challenge as a stepping stone and transform adversity into triumph.

Sir, you embody the spirit of a warrior who never let pain define his purpose, and who carried the flame of hope and ambition even in the darkest of times.

Sir, from your early days in Police department to your distinguished service in the Registration and Stamps Department, your journey has been one of perseverance and excellence. You turned obstacles into opportunities, rewriting the narrative of what it means to overcome, achieve, and leave a mark. You have not only built a legacy but inspired countless others to believe in their own strength, to stand tall no matter the odds, and to always keep pushing forward. Your leadership, vision, and tireless dedication have created ripples that will be felt for generations to come.

Sir, as you step into this new chapter of life,
know that your story will continue
to inspire and fuel the ambitions of those
who follow in your footsteps.
Your legacy is not just in the work you've done,
but in the heart,
you've touched and the courage
you've instilled in us all.

May your future be as remarkable as the
path you've walked, and may your
journey ahead be filled with peace,
pride, and continued triumph.

RO (AB), Karimnagar &
Assistant Registrar of Chits Staff

With best wishes from RO (OB), Karimnagar staff

“నన్నాన వెత్తం”

నలుగురిని నడిపించే శక్తి నిరంతరం పనిచేసే యుక్తి...
ఉద్యోగుల చైతన్య మూర్తి... నేటి యువ ఉద్యోగుల స్వార్థి...
నిరాదంబరులు... కార్యాదీష్టాపరులు... జ్ఞాన సరస్వతీ మానసపుత్రులు...
గారవ త్రై రమేష్ రెడి గారికి అందించు ఆత్మియ సన్మాన పత్రము...
సముస్వత్మమైన ఆలోచనా విధానం... అసాధ్యాన్ని సుసాధ్యం చేసే తెగువ...
అందరినీ ప్రభావితం చేసే మాటతీరు... గలిగిన...
కామినేని పంశోధ్య చంద్రమా... పుణ్యదంపతుల పుత్ర రత్నమా...!
రత్నాల్మాంటి సంతానమును పొందిన ఆదర్శ జనకుడా...!
రమేష్ రెడ్డి నామాఖ్యా...! అందుకొనుము మా స్వాగతాంజలులను...!
ఆదినుండి శ్రమించి... ఎన్నో ఒడిదుడుకులను అధిగమించి...
అగ్రస్తాయికి చేరినవాడా...!
దేశమంశే మట్టి కాదోయ్,
దేశమంశే మనుషులేనోయ్, అస్తుల్లు,
దేశరక్షణకె, సామాజిక రుగ్మతలను రూపు మాపటాన్నికై,
సమాజ రక్షణకై,”రక్షణ శాఖలో “పోలీస్” ఉద్యోగం ప్రారంభించి,
వత్తి నిర్వహణలో మీదైన ముద వేసుకొని ముందుకు వెళుతూ
శాంతిభూదితులను కాపాడిన
ఓ రక్షక యోధా! అభివాదములు!
విధి నిర్వహణలో నిక్కచ్చిగా ఉంటూ
అందరి ప్రేమాభిమానాలను, ఆత్మియతను పొంది
“ఆత్మియతతో రమేష్ను” అని పిలిపించుకొన్న అజాతశృత్తురు మీరు!!
తానొక్కటి తలిస్తే దైవమొకటి తలచినట్లు “పోలీసు శాఖలోనే
“సూపరింశెండెంట్ ఆఫ్ పోలీస్” గా పదవీ విరమణ పొందాల్చిన మీరు,
ఊహించని పరిణామాలతో, సంక్లిష్ట పరిస్థితుల్లో “రిజిస్ట్రేషన్ మరియు
స్టాంపుల శాఖలో “డిప్యూటీ ఇన్స్పెక్టర్ జనరల్”గా పదవీ విరమణ పొందటమనేది
విధి లిఖితమే కాక ఇంకేమగును!! ఇట్లు విధి నిర్వహణలో,
అట్లు సంసార చుక్కములో ఆటుపోట్లకు ఘైర్యంగా ఎదురునిలిచి,
ఎంతోమంది ఆప్యాయతలను, అనుభూతులను, మంచిచెడులను పాలునేళ్ళగా
స్వీకరించి, దిగ్బుజయంగా తన ఉద్యోగ సర్వీసును సంపూర్చి చేసుకుని, నేడు
ఉద్యోగ విరమణ పొందుతున్న,
శ్రీ వేంకట రమేష్ రెడి గారికి పదవీ విరమణ శుభాకాంక్షలు...
మీ కార్యాద్యక్షతకు మరింత వస్తే తెస్తుందనడంలో సందేహం లేదు...
మీ విజయ పరంపర మరికొంతమంది ఉద్యోగులకు మార్గం చూపాలని
మనస్సుప్రార్థిగా కాండ్లిస్తూ...
మీ శేష జీవితం సుఖంగా, అయురారోగ్యాలతో శతమానం జీవించాలని మనసారా
భగవంతున్ని కోరుకుంటూ... నమస్కారములతో...
సబ్ రిజిస్ట్రేషన్ కార్యాలయ సిబుంది సులానాబాద్

With great respect and heartfelt admiration, we bid farewell to **Sri K. V. Ramesh Reddy garu**, Deputy Inspector General, Registration and Stamps Department, Nizamabad and Karimnagar Districts, on the eve of his superannuation on 30th November 2025.

Sir, your journey in the department has been one of unwavering dedication, discipline, and distinguished service.

Your leadership, vision, and commitment to excellence have played a pivotal role in strengthening the integrity and efficiency of the Registration and Stamps Department across the State.

Sir, throughout your tenure, you have inspired colleagues with your professionalism, humility, and progressive approach.

Your valuable guidance and administrative acumen have left a lasting impression on everyone who had the privilege to work under your mentorship.

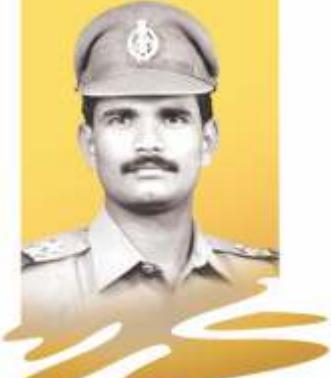
Sir, as you step into a new chapter of life, we extend our warmest wishes for good health, peace, and happiness.

May your days ahead be filled with joy, new experiences, and the satisfaction of a career that truly made a difference.

Your legacy of service, sincerity, and leadership will continue to inspire the department for years to come.

With deep gratitude and best wishes for a happy and fulfilled Retirement

*With best
compliments
from*

KARIMNAGAR

You are the Warrior Sir, we miss your legacy and will miss the present, it's a great honour working under mentorship. Best wishes for your happy retirement life and there is no retirement for an incredible warriors like you Sir. SRO Ramagundam

Happy retirement life sir, from Sub Registrar and Staff, SRO SIRCILLA

Happy retirement life Sir, it's a great journey to work in your legacy Sir.

*With best
compliments
from*

మీ కార్యతథకు
మరింత వన్నె తెస్తుందినడంలో
సందేహం లేదు..
మీ విజయ పరంపర
మరికొంతమంచి ఉద్యోగులకు
మార్గం చూపాలని
మనస్వాల్పిగా కాంక్షిస్తూ..
మీ శేష జీవితం సుఖంగా,
ఆయురార్థగ్యాలతో
శతమానం జీవించాలని మనసారా
భగవంతున్న కోరుకుంటూ..
సమస్యలుములతో..
సబ్ ఐజస్టౌర్ కార్యాలయ సిబ్బంది
సుల్తానాబాద్

SRO Jagtial

Congratulations on your Retirement sir your Achievements your hard work, your humbleness and honest towards work is tremendous, wishing you a Retirement full of Health, Happiness and Joy.

SRO Korutla

Once again happy and healthy retirement sir.
Your advices will always make us smile in strengthening the department and to overcome the challenges. Best wishes From **SRO Korutla Sub Registrar and staff members.**

SRO Mallial

Happy Retirement life Sir...

RO (OB), Karimnagar

With best wishes from RO (OB), Karimnagar staff...

SRO Vemulawada

With best wishes from SRO, Vem

*With best
compliments
from*

SRO Gangadhara

**Honoring a Legacy of Service From the
Police Department to the Registration & Stamps Department —
Your dedication has shaped lives and strengthened institutions.**

Dear Sir,

Your journey from DSP to District Registrar, and now retiring as DIG, reflects a lifetime of commitment, wisdom, and public service. May your vast knowledge continue to guide others, and may your retirement be blessed with vibrant health, joyful moments, and well-deserved peace. With deepest respect and warm wishes,

- Sub Registrar Office, Gangadhara

SRO Huzurabad

Heartfelt Farewell to DIG Shri K.V. Ramesh Reddy sir.,

We extend our deepest respect and best wishes to Shri K.V. Ramesh Reddy sir, Deputy Inspector General, Registration and Stamps, on his superannuation. Sir, your entire career from Sub-Inspector to the esteemed office of DIG is a remarkable example of integrity, dedication, and service. Your guidance and commitment have been a true inspiration to the entire department. As you begin this new chapter, we sincerely wish you and your family great health, happiness, and peace in your well-deserved retirement. Thank you for your invaluable contributions. With Sincere Regards,

Sub registrar & Staff Sub Registrar Office Huzurabad

SRO Nirmal

With best compliments from ADILABAD

SRO RO(OB) Adilabad

SRO Luxettipet

SRO Asifabad

పెరుగు లక్ష్మీ,

(డ్రైవర్)

ఆనంతారం,

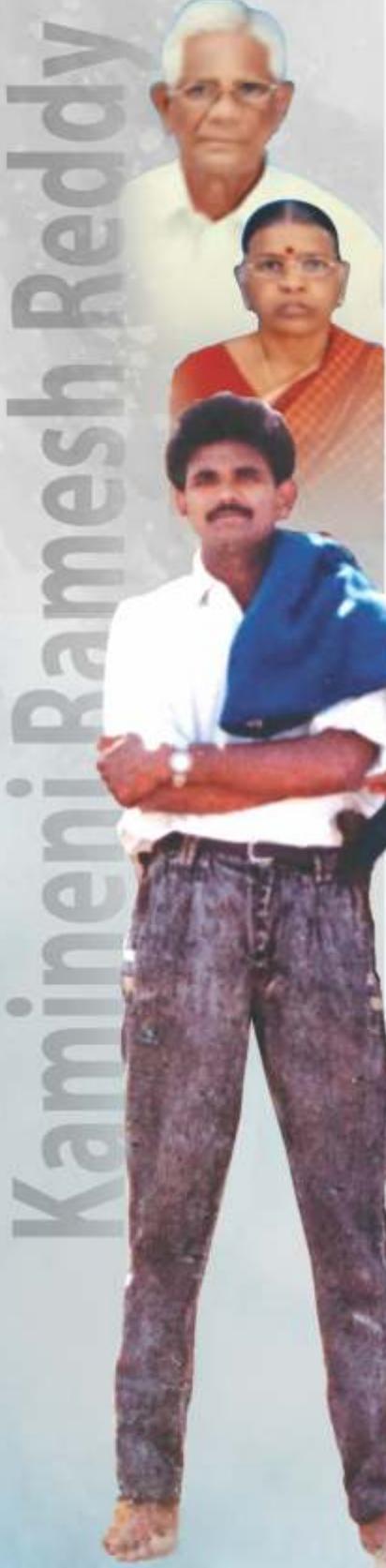
గుమ్మదీదల,

మా రమేష్ సారు తో

మాకు బంధం ఏర్పడి సుమారు 12 ఏండ్ల పై మాటే...
 12 ఏండ్ల క్రితం నేను నాకుటుంబాన్ని తీసుకొని
 పైఅదరాబాద్ కి వచ్చినప్పుడు నా జీవితం,
 అగమ్మగోచర
 పరిస్థితులలో వుండే...!
 అప్పుడే సార్ దగ్గర డ్రైవర్ గా చేఱన,
 నాటినుండి బినబిన ప్రవర్ధమానంగా నాకు
 నా కుటుంబానికి స్థిరత్వం ఏర్పడి,
 ప్రశాంతంత లజించించి.
 రమేష్ సార్ దృష్టిలో నేను ఒక జీతం
 తీసుకొనే డ్రైవర్ నే
 కాదు... ఒక కుటుంబ
 సభ్యునికి ఇచ్చే గౌరవం ఇస్తారు,
 వారు నాకు జీవిత విలువలు నేర్చిన గురువు...
 అయిన నా వృత్తిని, స్థాయిని బట్టి కాకుండా ఒక
 మనిషిగా నాకు ఇచ్చే మర్యాద,
 వారి ఇంటిలో వారి కుటుంబసభ్యులు ఇచ్చే గౌరవం...
 నన్ను అంకిత బావంతో పనిచేయడానికి
 పురికొల్పుతుంది,
 వారి నుండి నేను నేర్చుకున్న పద్ధతులు,
 విలువలు నా భవిష్యత్
 జీవితంలో మార్గదర్శకంగా వుంటుందని బావిస్తున్నాను.
 “ప్రార్థించే పెదవుల కన్నా సాయం చేసే చేతులు మన్న”
 అనే పదాలు మా సారుకు ఉచ్చగుట్టినట్లు
 సలపాతాయని నేను భావిస్తాను...
 లిట్టెట్టింట్ తర్వాత సారు,
 వారి కుటుంబం అందరు సంతోషం గా ఉండాలని
 భగవంతుని ప్రార్థిస్తున్నాను.

నా స్వగతం

కామినేని వెంకట రమేష్ రెడ్డి, అనే నేను

ఈ రోజు రిజిస్ట్రేషన్ మరియు స్టోంపుల శాఖలో డిప్యూటీ ఇస్పెన్ఫెక్షర్ జనరల్ గా పదవీ విరమణ చేస్తున్న నేను, నేను నడిచొచ్చిన దారిని ఒక్కసారి మల్లి వెనక్కు చూసుకుంటే... భావోద్యేగంతో నా కళ్ళు తడిమళ్ళు అవుతున్నాయి.

ఎక్కడి నిజామూబాద్ జిల్లా (ప్రస్తుతం కామారెడ్డి జిల్లా) బిక్కసూరు మండలం కాచాపురం అనే మారుమూల కుగ్రామం ఎక్కడి హైదరాబాదు.

నా కుటుంబ నేపథ్యానికి, నా ఆర్థిక పరిస్థితికి, నేను పెరిగిన వాతావరణానికి నా అర్పాతకు మించిన అందలమిది! నా ఈ ప్రస్తానంలో మాడు మలుపులున్నాయి. ఆ మలుపులులే ఈ రోజు నా ఈ స్థితికి కారణం! ఆ మలుపుల వివరాలు కాలక్రమానుగుణ వివరాలతో పాటు వివరిస్తాను.

మా అమ్మా నాన్నలు వెంకటలక్ష్మి లక్ష్మిరెడ్డి. నేను 1967 నవంబర్ 2న మా అమ్మమ్మ ఊరు, సిద్ధిపేట జిల్లా దుబ్బాక మండలం ఎనగుర్తిలో పుట్టాను. మానాయన ఉద్యోగరితాయి దూరంగా పనిచేస్తుండడం వలన, నేను మాయమ్మ మా అమ్మమ్మ దగ్గరే ఉండేది. నా బాల్యమంతా అక్కడే గడిచింది. మూడో తరగతి వరకు అక్కడే చదువుకున్నాను. మా ఊరినుండి మా అమ్మను మమ్మల్ని తీసుకుపోవడానికి మా తాత కష్టరం బండి తీసుకొని వచ్చేవాడు. అది ముందు వెనక తెరలు కట్టిన గూడు బండి. వానొచ్చినా తడిసేది కాదు.

ఆ బండిలో ప్రయాణం ఒక అనుభూతి. మా ఊరు నుండి ఎనగుర్తి అడ్డదారిలో దాదాపు పది నుండి పదిహేను కిలోమీటర్లు ఉంటుంది. ముందు కొంత రోడ్లు, ఆ తర్వాత అడివి, అంతా తాటివనం వాటిని రాంపురం తాళ్ళు, బొప్పరం తాళ్ళు అనేది. చుట్టూ ఎటు చూసినా పచ్చిని పంట పొలాలు, పండ్ల తోటలు. నడుమ చిన్న బాట వెంట బండి మెల్లగా మెత్తగా నడిచేది. ఆ ఎద్దుల మెడలో గజ్జలతో అలవాటైన దారి అన్నట్టు అదిలించకుండానే అదే పోత పోయేవి. చుట్టూపక్కల పొలాల్లో పనులు చేసుకుంటున్న వాళ్ళ మాటలు, దూరంగా విన్నించీ విన్నించక రైతు కూలీలు పాడుతున్న పాటలతో ఎద్దుల మెడలో గంటల చప్పుడు కలసి కలగా పులగపై పోయి వినడానికి చాలా హాయిగా ఉండేది. ఆ ధ్వనిలే ఒక జోలపాటలా ఎప్పుడు నిద్దుర పోయే వాడినో. కూడవెల్లి వాగు రాగానే నన్ను లేపేవాడు మా తాత. వాగు ఇవతల దిగి నీళ్ళల్లో నడిచేది. కానేపు ఇసుకలో అటలు ఆడేది. వాగు దాటగానే బొప్పరం తాళ్ళు. బండి కుడిచేతివైపు తిరిగేది. అక్కడనుండి గంట ప్రయాణం. ఎడమ వైపు బొప్పరం ఊరు కనిపించేది.

మేము ఊరు చేరగానే బండి ముందు ఆగగానే, మా అమ్మమ్మ బయటకు వచ్చేది. మా అమ్మను నన్ను చూడగానే ఆమె మొఖంలో ఆనందంతో కూడిన ఒక మెరుపు మెరవడం నాకినప్పటికీ చాలా మధురమైన గుర్తు. ఎప్పుడు మా అమ్మమ్మ ఇంటికి పోయినా నన్ను చూడగానే మా అమ్మమ్మ మొఖంలో కనబడే ఆ మెరుపు చూడటం నాకు చాలా ఇష్టం. అమ్మమ్మకు తాతయ్యకు నేనంటే చాలా ఇష్టం. ఒక రకంగా నేను ఆ యింటికి రాజు లెక్క మన మాటలకూ అల్లరికీ అడ్డా అదుపు ఉండేది కాదు. అమ్మమ్మ

నాకు ఇష్టమైన వన్నీ వండి కొనరి కొనరి తినిపించేది. బాగా చిన్నప్పుడు నన్ను మా తాతయ్య ఊప్పు బస్తాలా ఎత్తుకుంటే మా అమృమ్మ తినిపించడం నిన్న గాక మొన్న నా కళ్ళముందు నుండి జారిన దృశ్యం లా ఇప్పటికీ గుర్తుంది. మా అమృమ్మ ఊరు ఎనగుర్తి అంటే ఎందుకో నాకు విపరీతమైన ప్రేమ అనుబంధం, అది మా అమృమ్మ మా పైన చూపించే ఆప్యాయత నే కారణం కావచ్చ. మా తాత మంచి సమయస్వార్త, క్రమశిక్షణ కలవాడు, మంచి పొదుపరి. జీవితం ఎప్పుడు ఆయన బడ్జెట్ ను దాటిపోలేదు, ఇతరులకు ఇష్టడం తప్ప ఎప్పుడూ ఎవరిని అడిగిందిలేదు. ఆ ఊరి పొవుకారు సైతం మాతాతకు బాకీ ఉండేడిది. అది ఆయన జీవనం, పాడికి కొదవలేదు అన్నీ సమృద్ధిగా ఉండేది, ఇంటినిండా పనివాళ్లు, ప్రతీరోజు సాయంత్రం పనివాళ్లకు రేపు చేయాల్సిన పనులు పురమాయించడం, రాత్రి లేదా తెల్లవారు జామున కిరసనాయిలు దీపం వెలుగులో చిరుతల రామాయణం లేదా శివాపురాణ పరనం చేసి ఇంటిల్లిపాదికి వివరంగా విడమర్చి తెలియ జెప్పేది. మాతాత చాలా ప్రణాళిక బధ్యమైన ఆదర్శవంతమైన జీవనాన్ని గడిపారు, అందరూ వారి దగ్గరికి వచ్చి సలహాలు సూచనలు తీసుకునేది. ఆయన ప్రభావం నామైన చాలా ఉంది. నేను మా అమృమ్మ గారింట గడిపిన ఆ రోజులు నన్ను జీవితాంతం వెంటాడే మధుర స్నాతులు.

ఆ వూళ్ళే నాకు లెక్కలేనంత మంది మిత్రులు. మా మామ బోరెడ్డి హనుమంత రెడ్డి, చింతల శ్రీనివాస్, బోరెడ్డి శ్రీనివాసరెడ్డి, బోరెడ్డి లవాకర్ రెడ్డి, చిన్న రాజిరెడ్డి, రాజలింగం, బంగారయ్య, మంగలి రాజం, ముక్క పీరేశం, ముక్క శ్రీనివాస్, గుడ్ల సిద్ధిరాములు, మొదలైన వారంతా అప్పటి నా మిత్రులు. వాళ్ళో కలసి ఎన్ని రకాల ఆటలు ఆడామో! మేము ఆటలు ఆడుకున్న, అనందించిన ప్రాంతాలు మాతాత గారి వ్యవసాయ క్షేత్రం బండకుంట్ల, కూడవెల్లి వాగు, ఆ వాగు ఇసుకలో చెలిమెలు, పిచ్చుకగూళ్ళు, ఈతలు, స్నౌనాలు, కూడవెల్లి రాంలింగేశ్వరస్వామి క్షేత్రం దర్శనం, మాఘుమాస జాతర. నాకు జ్ఞాపకం ఉన్నంత పరకు కూడవెల్లి వాగు ఒక జీవనది. ఎప్పుడూ ఎండిపోయేది కాదు. ఒకవేళ ఎండిపోయినట్లు పైకి కనిపించినా ఇసుక లోపల జీవం వుందేది. ఎండాకాలంలో వూళ్ళే బావులు ఎండిపోయి మంచి నీళ్ళకు కటకట ఉన్నప్పుడు కూడవెల్లి వాగులో చెలిములు తీసి నీళ్ళు తేటగా జేసి, గన్నెలతో బిందెలలో తోడుకోచ్చుకునేది, ఆ రకంగా నా దృష్టిలో అది జీవనది.

ఆ విధంగా నేను మా అమృమ్మ వూళ్ళే ఉన్నంత పరకు మరచిపోని మరుపురాని బాల్య స్నాతులు అనేకం. ఇప్పటికీ అప్పటి మిత్రులు కొందరు నాతో స్నేహం కొనసాగిస్తున్నారు.

మా నాయన ప్రభుత్వ ఉద్యోగి: అప్పట్లో VLW అంటే Village Level Worker ఊరి జనాలు నోరు తిరుగక ఈగల్ డబ్బి అనే వారంట. కాలక్రమంగా అదే పోష్ట్ % ఎఱల్లే శ్రీమత్తువ ఐవజవల్లే శీజూఎవత్త రాటుటఱవట్టి % అయ్యంది. మొదట్లో ఎక్కడెక్కడో పనిచేస్తూ వచ్చిన మా బాపు కామారెడ్డి తబాదల్ కాగానే, నన్ను మా అమృమ్మ ఊరి నుండి మా ఊరు కాచాపురం తీసుకొచ్చాడు.

మా బాపు నేరుగా మా స్నాలు పోడ్ మాప్టర్ దగ్గరికి నన్ను తీసుకొని వెళ్ళాడు. నాతో ఎక్కాలు, పద్మాలు గట్టా చదివించి, మాహోదు మన్సు

చదువుతాడు ఏక్కం ఐదో తరగతిలో వెయ్యండి అని అడిగినాడు. హెడ్ మాస్టర్ నన్ను మరికొన్ని ప్రశ్నలు అడిగి ఐదో తరగతిలో అడ్సైట్ చేసుకున్నాడు. కానీ నా వయసు సరిపోదని, పుట్టిన సంవత్సరం 1964 అని రాయించాడు. అందుకే నేను మూడేండ్ల ముందే రిబైర్ అవుతున్నాను.

నేను మా అమ్మమ్మ వూళ్ళో మూడో తరగతి వరకు చాలా హాచౌరగా చదివాను. మా వూళ్ళో ఐదో తరగతిలో చేర్చించే సరికి తికమక పడి చదువులో కొఢిగా వెనుక పడ్డాను. మా వూళ్ళో ఐదో తరగతి నుండి ఏదో తరగతి వరకు చదివాను. మా నాయన ఉద్యోగ రిత్యా రోజు కామారెడ్డి వెళ్లి వచ్చేవాడు. ఇంటివద్ద వ్యవసాయము కూడా చూసుకునే వాడు. అందుకే నేను చిన్ననాటి నుండే వ్యవసాయ పనులతో మనేకమై పెరిగినాను. గ్రామంలో నాకు ఊహ తెలిసిన నాటినుండి మిత్రులతో సరదాగా గడిపిన సంతోషకరమైన రోజులు, ఆటలు, పొటలు, చెరువుల్లో, బావుల్లో ఈతలు, సూక్ష్మ ప్రాంగణంలో వాలీబాల్, బాల్ బ్యాట్చ్యంటన్, కోకో, కబడ్డి, ఇత్యాది ఆటలు మిత్రులందరం ఆడేవాళ్ళం. అప్పటి నా బాల్యం కల్పించి లేని గ్రామీణ వాతావరణంలో గడిచింది, చాలామంది సన్నిహితులు, మిత్రులు, వారిలో నాతి బాలరాజుగౌడ్ నాకు చాలా ప్రియ మిత్రుడు. ఆయన ఆర్థిక పరిస్థితులు బాగాలేక ఏడవ తరగతి లోనే చదువు మాని తన కులవృత్తి చేపట్టి కుటుంబ బాధ్యతలు చిన్ననాడే తలకెత్తుకొని గ్రామంలో చిన్న వ్యాపారం చేస్తూ కుటుంబంతో ప్రశాంతంగా జీవిస్తున్నాడు. పెద్ద మనసున్న విశాల హృదయం గల మనిషి, ఇప్పటికీ తనతో సన్నిహిత సంబంధాలు కలిగి ఎప్పుడు ఊరికి వెళ్లినా మేము ఇద్దరం కనీసం అరగంట అయినా కలిసి గడువుతాము.

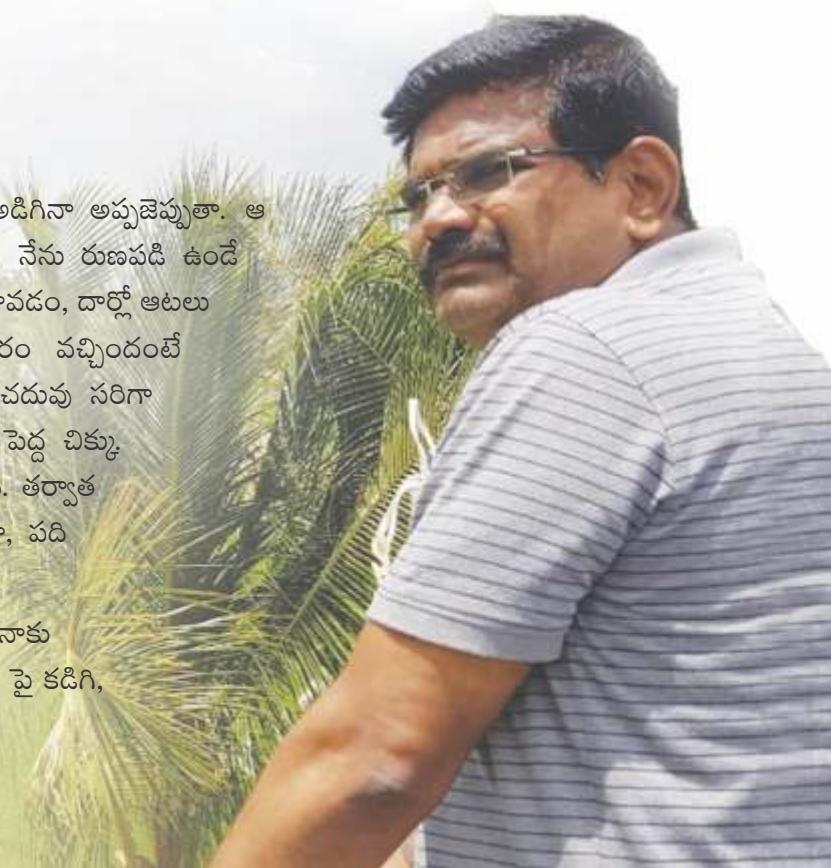
మా వూళ్ళో సూక్ష్మ అప్పర్ ప్రైమరీ అందుకే ఎనిమిదో తరగతి నుండి పదో తరగతి వరకు భిక్షుమారు (బాలుర) గవర్నమెంట్ పై సూక్ష్మ లో చదివాను. భిక్షుమారు మా ఊరు నుండి సుమారు 6 కి.మీ ఉంటుంది. రోజు పైకిల్ పైన దాదాపు 15 నుంచి 20 మంది మిత్రులందరితో పొటు వెళ్లి వచ్చేది. మా తరగతిలో రెండు సెక్షన్లు ఉండేవి, ఒకటి A అండ్ B. నాకు మా క్లాసులో ఎంతోమంది మిత్రులు. మద్ద రఫీందర్ రెడ్డి, ఏనుగు బాపురెడ్డి, ఏనుగు తిమూరెడ్డి, బాలకృష్ణ, గంగయ్య, నీలంరెడ్డి, సిద్ధరాం రెడ్డి, ప్రభు, కే. స్వామి, బత్తుల ప్రభాకర్, సర్దార్, ఇబ్రహీం, బాబుమియా, గంగారెడ్డి, ఇంద్రసేనారెడ్డి, అనంతరావు, లక్ష్మీ, నాగభూషణం ఇంకా చాలామంది మిత్రులు.

ఇక్కడ చదివిన మూడు సంవత్సరాల కాలంలో నేను ఎన్.సి.సి.లో ఉండేది, నాటి బాల్యస్థుతులు తలుచుకున్నప్పుడు ఇప్పటికీ ఆ అనుభూతులు తడిగా ఉండి మనసంతా ఆ జ్ఞాపకాలతో నిండిపోతుంది. ఈ పైసూక్ష్మలో చదువుతున్నప్పుడు పదో తరగతిలో తెలుగు మాస్టర్ నారాయణరెడ్డి సారు పొరం చెప్పే పద్ధతి నాకు చాలా ఇష్టం. ఆయన రాగయుక్తంగా పద్యాలు చదువుతూంటే ఒకసారి విన్నంత కంరస్థం అయ్యావి. పదో తరగతి తెలుగు వాచకంలో పద్యభాగంలో తిక్కన విరాటపర్వం నుండి పొరం ఉండేది. అందులో ‘భాండవమేర్పునప్పుడు తగన్ రథ చోదక వృత్తి సల్పి: యా

ఖండలసూతికిన్ జయము గల్ల నొనర్చిన యట్టి బుద్ధియున్
దండి తనంబు నీ యొడన తక్కునో? నా దెస ఘైతి పెన్పు: మిం
కొండొక మాట దక్కుము, రణోత్సవం బొనరింపు గ్రంథమ్.

అనే పద్యంతో పొటు ఎన్నో పద్యాలు ఇప్పటికీ అర్థరాత్రి లేపి అడిగినా అప్పజెప్పుతా. ఆ విధంగా నారాయణ రెడ్డి సారు ప్రభావం నామీద చాలా ఉంది. నేను రుణపడి ఉండే టీచర్లలో ఆయన మొదటి వాడు. అయితే రోజు సైకిల్ మీద వెళ్లి రావడం, దార్లో ఆటలు పొటలు, అవకాశం వచ్చిందంటే బావుల్లో ఈతలు. ఆదివారం వచ్చిందంటే వ్యవసాయం పనులు. కాలమంతా ఆడుతూ పొడుతూ గడిచి, చదువు సరిగా వంటబట్టినట్టుగా నాకు అనిపించలేదు. అసలే నాకు లెక్కలతో పెద్ద చిక్కు దాంతో వాటికి చిక్కు పదిలో డుంకి కొట్టినా లెక్కల పరీక్ష పోయింది. తర్వాత సెలవుల్లో వ్యవసాయం పనులు చూసుకుంటూ ఉండేవాడిని కదా, పది ఘైల్ కాగానే ఆ పనులను అలాగే కొనసాగించాను.

పది పరీక్ష పోయింది. మళ్ళీ కట్టుకొని పరీక్ష రాద్దామనే ఆలోచన నాకు రాలే. మా నాయన కూడా ఏమీ అనలేదు. పొద్దుగాలే లేచి, బర్లను పై కడిగి,

పాలు పిండడం, బర్దకు, ఎద్దులకు దాణా, మేత పెట్టడం, నీళ్ళు తాపడం, వాటిని బీళ్ళకు తోల్పల్పోయి మేపుకురావడం, అదునులో సేద్యం చేయడం, చేసుకు కూలీలను తోల్పల్పోయి కలుపు మొదలగు పనులు చేయించడం, చెరుకు తోటకు పోయి బెల్లం వండడం మొదలగు వ్యవసాయ పనులన్నీ చేసేది. ఇదీ నా దిన చర్య. ఏ మాత్రం ఇంకో ఆలోచన లేకుండా అదే పని. పనులు చేస్తా చేస్తా వుంటే, చీకటి పదుతుంది, తెల్లవారుతుంది. మళ్ళీ అవే పనులు. దాదాపు రెండు సంవత్సరాలు వ్యవసాయపునులు చేయడం వలన నాకు జీవితంలో కష్టం విలువ బాగా తెలిసింది. ఎవరైనా ఏం చదివావని అడిగితే, ఘది ఫెయిల్ అని చెప్పుకు తిరుగుతూ, బహుశా నా జీవితం అందులోనే గడిచి పోయేదేమా కానీ, ఒక రోజు వచ్చింది. నిజమాబాద్ లో మా మేనత్త కూతురు పెళ్ళికి పుత్రికొచ్చింది. ఆ పెళ్ళి నా జీవితాన్ని ఒక పెద్ద మలుపు తిప్పింది. అదే మొదటి మలుపు.

ఇంట్లో అందరం పెళ్ళికి బయలు దేరాం. మా వూళ్ళో బస్సు ఎక్కి కామారెడ్డిలో దిగి, మళ్ళీ నిజమాబాదు బస్ ఎక్కినాం. కండక్కర్ ఎన్నమండి మెల్లగా టిక్కుట్టు కొట్టుకుంటూ వస్తున్నాడు. బస్సు మెల్లగా పోతోంది. నేను కండక్కరు సీట్లో కిటికీ పక్కన కూర్చొని బయటకు చూస్తున్నా. ఎప్పుడు బస్సు ప్రయాణం చేసినా నేను కిటికీ పక్కన కూర్చొని బయట పరిసరాలు చూట్టానికి ఇష్ట పదతాను. బస్సు బస్పాండ్ దాటింది. ఒక్క నిముషం గడిచిందో లేదో, పెద్ద పేల్ గ్రోండ్ ఆ తర్వాత “కాలేజ్ ఆఫ్ ఆర్ట్ అండ్ సైన్సు” కనిపించింది. కాలేజీ పిల్లలు లోపలికి వెళ్తున్నారు. అయిదారు మంది అమ్మాయిలూ రెండు మూడు పుస్తకాలను తమ గుండెలకు అదిమి పట్టుకొని కులాసాగా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ వెళ్తున్నారు. నలుగురు అబ్బాయులు స్టేల్ గా చేతిలో ఒక నోట్ బుక్ పట్టుకొని, కబుర్లు చెబుతూ వెళ్తున్నారు. అందులో ఒకడు నోట్ బుక్కును పైకి ఎగరేసి పట్టుకుంటూ నడుస్తున్నాడు. అంతలో పుట్ బాలు ఒకటి ఎగురుతూ వాళ్ళ దారికి అడ్డుగా వచ్చింది. అందులో ఒకడు కాలుతో చాలా పైల్ గా దాన్ని పిల్లలు ఆడుకుంటున్న వైపుకు తన్నాడు. ఈ దృశ్యం నేను చూచింది కేవలం పది సెకండ్ పాటే. కానీ వాళ్ళను చూడగానే నాలో ఒక బుగులు బయలుదేరింది. ఆ కాలేజీ పిల్లలందరూ ఒక్కసారి వెనక్కు తిరిగి నా వైపు చూస్తూ బస్సు దిగి కాలేజికి రావోయి అని పిలుస్తున్నట్టే ఉంది. కాస్త ఎత్తు మీదున్న కాలేజీ బిల్లింగ్ నేను అక్కన చేర్చుకుంటా రా....! రమ్మంటూ...! చేతులు చాచి బతిమాలుతున్నట్టే ఉంది. కండక్కరు టికెట్లు కొట్టడం అయిపోయినట్టుంది వచ్చి కిటికీ పక్కన కూర్చొన్నాడు. నేను ఇవతలికి జరిగినా. ఆ తర్వాత కిటికీ నుండి వెలుపలికి చూశ్చేదు. నా లోపలికి చూడటం మొదలు పెట్టినా.

కాలేజీని, కాలేజీ పిల్లల్ని చూసినప్పటి సంది నాలో ఒకరకమైన బుగులు బయలు దేరింది. అప్పుడు నాకు పదమూడు పదునాల్సేండ్ వయసు ఉంటుంది. నా వయసు పిల్లలు ఏం చేస్తున్నారు? నేనేం చేస్తున్నాను? ఎక్కడ పొరపాటు జరిగింది. ఎందుకు నేను బర్ద గాస్తున్నాను? ఈ ప్రశ్నను మొదటి సారి నాకు నేను వేసుకున్నాను. మా అమ్మమ్మ వాళ్ళ వూళ్ళో మూడో తరగతి పరకు ఎట్లా చదివినా? ఆ రోజులు ఎట్లా గడిచినై. మా వూరికి వచ్చినంక నా చదువు ఎందుకు సంకనాకింది? పదిలో లెక్కల్లో నేను ఎందుకు ఫెయిల్ అయినా? గా శాలోళ్ళ పిల్లగాడు విజయకుమార్ కు లెక్కల్లో నూటికి నూరు మార్చులు ఎందుకు వచ్చినై? నాకు ఎందుకు తక్కువ వచ్చినై. ఎక్కడో ఎదో పొరపాటు జరిగింది. ఎక్కడో ఎదో లోపం జరిగింది. నేను తప్ప జేస్తున్నా. నిజమాబాదు చేరే పరకు గివ్వే ఆలోచనలు.

ఆ ఆలోచనలు నా మనసులోంచి పోలే. ఎట్లయిన సరే నేను చదువుకోవాలే అనే గట్టి నిర్ణయానికి వచ్చిన. చదువుకోవాలే అనే కోరిక నా మనసులో బాగా జటిలంగా నాటుకుపోయింది. నిజమాబాదు పెండ్రికి పోయి రాగానే, ముందు నేను చేసిన పని ఇంట్లో నా పాత నోట్ బుక్ మీద కే.వి.రమేష రెడ్డి, ఇంటర్వ్యూడియట్ ఫస్ట్ ఇయర్ (బైపీసి) COAS కామారెడ్డి అని రాసుకున్నా. ఎందుకో నాకు మొదట్టుంచి బైపీసి అంటే ఇష్టం. బహుశా దాక్కరు కావాలనే కాయిష్ నా లోపల నాకు తెలీకుండానే ఉందోపోయా. ఒకటి రెండు సార్లు మా నాయన కూడా నీవు డాక్కరు చదువాలి అని అనడం గుర్తు. నాలో చదువుకోవాలనే తపన బాగా పెరిగింది. ఫెయిలయిన లెక్కల పరీక్ష పీజు కట్టినా. కష్టపడి చదివి పరీక్ష పాస్ అయినా. కామారెడ్డిలో గా కాలేజీకి పోయి ఇంటర్వ్యూడియట్ బైపీసి అప్పే చేసిన. నేను కంపార్ట్మెంట్లో పాస్ కాబట్టి ఆ కాలేజీలో సీటు రాలేదు. కామారెడ్డిలో జివిఎస్ (గంజ వర్తకుల సంఘం నడిపే) జూనియర్ కాలేజీలో అప్పే చేసినా అందులో కూడా రాలే, ఎందుకైనా మంచిదిని నేను బైపీసితో పాటు హెచ్‌ఐసీకి కూడా అప్పయ్ చేసిన. థర్ లిస్టులో హెచ్‌ఐసి లో సీటు వచ్చింది. కాలేజీలో చేరిన. మా వూరి హనుమంతరెడ్డితో కలసి ఒక రూమ్ తీసుకొని మకాం కామారెడ్డికి మార్చిన.

క్లాసులు మొదలైనవి. పారాలు చెబుతున్నారు. అన్నిటికి మించి హిస్టరీ నన్ను బాగా ఆకర్షించింది. అశోకుడు, హర్షుడు, పులకేసి మొదలగు రాజుల కాలం నాటి విశేషాలు, యుద్ధాలు, ఆకాలం ప్రజల జీవన విధానం, అప్పటి సంస్కృతి మొదలైన అంశాలు నన్ను బాగా ఆకట్టుకున్నాయి. మా లెక్కర్ పారం చెబుతుంటే తన్నయత్వంతో వినేది. ఎంతగా అంటే, ఆయన రాజులను వర్ణిస్తూంటే నేనే అశోకుని, నేనే హర్ష చక్రవర్తిని అనే ఫీల్ అయ్యెంత. హిస్టరీ అంటే నాకు అప్పటినుంటే ఇష్టం ఏర్పడింది. అయితే బైపీసిలో చదవాలని మనసు మూలకు ఎక్కుడో మూల్యతూ ఉండేది. ఆ మూలుగు భరించలేక ఒకరోజు ప్రిన్సిపాల్ ప్రకాశం సారు దగ్గరికి పోయి అడిగినా. ఆయన ఏ కలనున్నాడో నా కోరిక మన్నించి నన్ను బైపీసిలోకి మార్చిందు. ‘పో రేపటి నుండి బైపీసి క్లాసులో కూర్చో’ అన్నాడు. ఓ వారం రోజులు క్లాసులు వినగానే, నాకు హెచ్చరణసే క్లాసులో దగ్గరయిన మిత్ర బృందం, అన్నిటికి మించి ఆ హిస్టరీ పారాలు గుర్తుకు వచ్చాయి. అందమైన ఉద్యానవనం నుండి అడవిలోకాచ్చి పడినట్టయింది నా పరిస్థితి. ఆ అమీబా, పారమీసియం, పైంచ్చాడా, యూగ్రీనా, వర్మియర్ కాలిపర్స్, సున్నితపు గేజీ, స్ట్రూగేజీ, లోలకాలు, మూలకాలు ఏవీ నా తలలోకి ఎక్కుత లేవు. గందరగోళం గందరగోళం. మా రూమ్ మెట్ హానుమంతరెడ్డితో ‘గీ బైపీసి నాకేం మంచిగానిపిస్త లేదుగా...గా హెచ్చరణసేనే బాగుండే’ అన్నా. ఆయన అప్పుడు ప్రాక్టికల్ నోట్ బుక్ లో పైంచ్చా బోమ్మ రంగు రంగుల సెడ్ పెన్సులతో గీస్తున్నాడు. నాకు ఆ బోమ్మ చూడగానే నవరంగ్ హింది సినిమాలో ‘ఆదాపై చందూ’ పాటలో నెత్తిన కుండలు పెట్టుకొని డాన్స్ చేసే హీరోయిన్ గుర్తుకు వచ్చింది. ఆయన తలకూడా ఎత్తకుండా బోమ్మకు తుది మెరుగులు దిద్దుతూ “ఏమయ్యంది మంచిగానే ఉంది కదా!” అన్నాడు. నేను ఆ రాత్రంతా బాగా ఆలోచించి, మరునాడు కాలేజికి పోగానే కొంచెం భయపడుకుంటూనే పోయి ప్రకాశం సారును కలసి విషయం జెప్పినా. ఆయన ఏక్కం ఉగ్రుడై పోయి నా మీదికి సముద్ర లేచిందు. “ఏం తమాషాగా ఉండా? కాలేజి అనుకుంటున్నావా? పిల్లలాట అనుకుంటున్నావా?” అంటూ కాసేపు చెడామడా తిట్టి “చెల్ మల్ వచ్చినావంటే తోలుదీస్తా, సన్మెండ్ చేసి కాలేజీలక్కెల్ బయటకు వెళ్గగొడ్డా” అని నన్ను వెంటనే మళ్ళీ హెచ్చరణసేకి మార్చిందు. బతుకు జీవుడా అనుకుంటూ వెళ్లి హెచ్చరణసే క్లాసులో కూర్చోన్నా. మిత్రులంతా చాలా సంతోషించిందు. ఆదివారం ఇంటికి వచ్చినప్పుడు మా నాయనతోని “బాపూ, నేను మల్ హెచ్చరణసే కి మారినా” అని చెప్పిన ‘ఎందుకు మారినాప్రా’ అంటూ పల్లపల్ల రెండు దెబ్బలు ఉత్సికిందు. ‘ఏరా అది చదివి వకీలు అయిదామనుకున్నావా? నన్ను మా నాయిన చదివిపియ్యలే. నువ్వున్న చదివి దాక్షరు అవుతావనుకుంటే గిట్లు చేసినావా’ అంటూ ఆ రోజంతా సనుగుతూనే ఉన్నాడు. ఏది ఏమైనా అప్పుడప్పుడూ అనుకుంటూ ఉంటా... ప్రిన్సిపాల్ ప్రకాశం సారు అరిస్తే అరిచిందు తిఫిటే తిట్టిందు కానీ నా జీవితానికి పూలబాట వేసిందని. గా బైపీసిలోనే ఉంటే నా భవిష్యత్తు ఎట్లు ఉంటుండేనో. నా జీవితంలోని ముఖ్యమైన మొదటి మలుపులో ఇదొక అనుబంధమైన చిన్న మలుపు.

హెచ్చరణసేలో మాకు చదువు చేపే ఉపాధ్యాయుల యొక్కప్రభావం నాపై ఎక్కువగా ఉండి వారు చెప్పిన విధానము ఇప్పటికీ నేను మనసు చేసుకున్నప్పుడు కళ్ళముందు కనబడుతున్నట్లు అనిపిస్తుంది. తెలుగు మాసార్పు శ్రీనివాసాచార్యులు పారం చెబుతూంటే చెప్పింది చెప్పినట్టు కంఠస్తుం చేసేది. ముఖ్యంగా ‘తంజావూరు విజయం’ నవల ఆయన చెప్పిన తర్వాత ఆ పుస్తకం మళ్ళీ చదువాల్సిన అవసరం లేకుండి. ఏదిగినా టకటక చెబుతుంటి. అక్కడి లెక్కర్ పారాలు బోధించే పద్ధతి నన్ను చాలా ఆకట్టుకుని చదువు పట్ల అంకిత భావం, ఇష్టాన్ని కలిగించే విధంగా మలచింది. ఆ అధ్యాత్మకుల ప్రభావం తర్వాత కాలంలో కాంపిటీటివ్ ఎగ్గామ్స్ కి ప్రిపేర్ కావడానికి ఇంటర్వీడియట్ రోజుల నుండే నాలో పునాది పడింది. ఇక్కడ చదివిన రోజుల్లో నాకు చాలామంది మిత్రులయ్యారు. నాకు ఎంతమంది మిత్రులున్నా అయిదుగురం మాత్రం ఎంసీ మల్లారెడ్డి, శెనిశట్టి కృష్ణమూర్తి ఏ కిట్టు, ముత్తినేని మనోహర్ రావు, మాయ రమేశ్ అత్యంత సన్నిహితంగా ఉంటూ, పరీక్షల రోజుల్లో ఒక బృందంగా ఉండి ఒకే దగ్గర ప్రిపేర్ అపుతూ ఉపాధ్యాయుల దృష్టిలో మంచి విద్యార్థులుగా ఒక గుర్తింపు పొందామని చెప్పవచ్చు. మా రెండవ సంవత్సరం రోజుల్లో జూనియర్ కళాశాల ఎన్నికలలో మా పానల్ నుండి మాయ రమేశ్ ని చైర్మన్ గా, ఎంసీ మల్లారెడ్డిని వైస్ చైర్మన్ గా గెలిపించుకొన్నాము. ఈ కళాశాలలో మాకు చదువు చెప్పిన ప్రకాశంగారు, సాయిరెడ్డిగారు, ప్రతాపరెడ్డి గారు, అనంతరావుగారు శ్రీనివాస్ శర్మ గారు మరపురాని, మరువలేని జీవితాంతం గుర్తుండి పోయే మాస్టర్లు. నేను కామారెడ్డిలో ఇంటర్వీడియట్ చదివిన కాలం 1983-85.

ఆ తర్వాత డిగ్రీ (1985-88) నా కలల సౌధం కాలేజీ ఆఫ్ ఆర్ట్స్ అండ్ సైన్స్ లో బి.ఎ. లో జాయిన్ అయినా. ఎకనామిక్స్, పొలిటికల్ పైస్, పబ్లిక్ అడ్మినిస్ట్రేషన్. డిగ్రీలో హిస్టరీ లేకపోవడం వలన నాకు పెద్ద అన్యాయం జరిగింది అని ఇప్పటికీ బాధపడుతుంటా. హిస్టరీ మీద నా అభిమానం అటువంటిది. డిగ్రీలో మూడు సంవత్సరాలపాటు మమ్మల్ని లక్ష్మి సాధన వైపు దిక్కా నిర్దేశం చేసిన లెక్కరస్ సర్వశ్రీ దామోదర్ రావుగారు, ప్రసాదరావు గారు, వెంకట రెడ్డి గారు, మొగిలి గాడ్ గారు, గుండి వెంక టూచార్యులు, బాలకిష్ణయ్య,

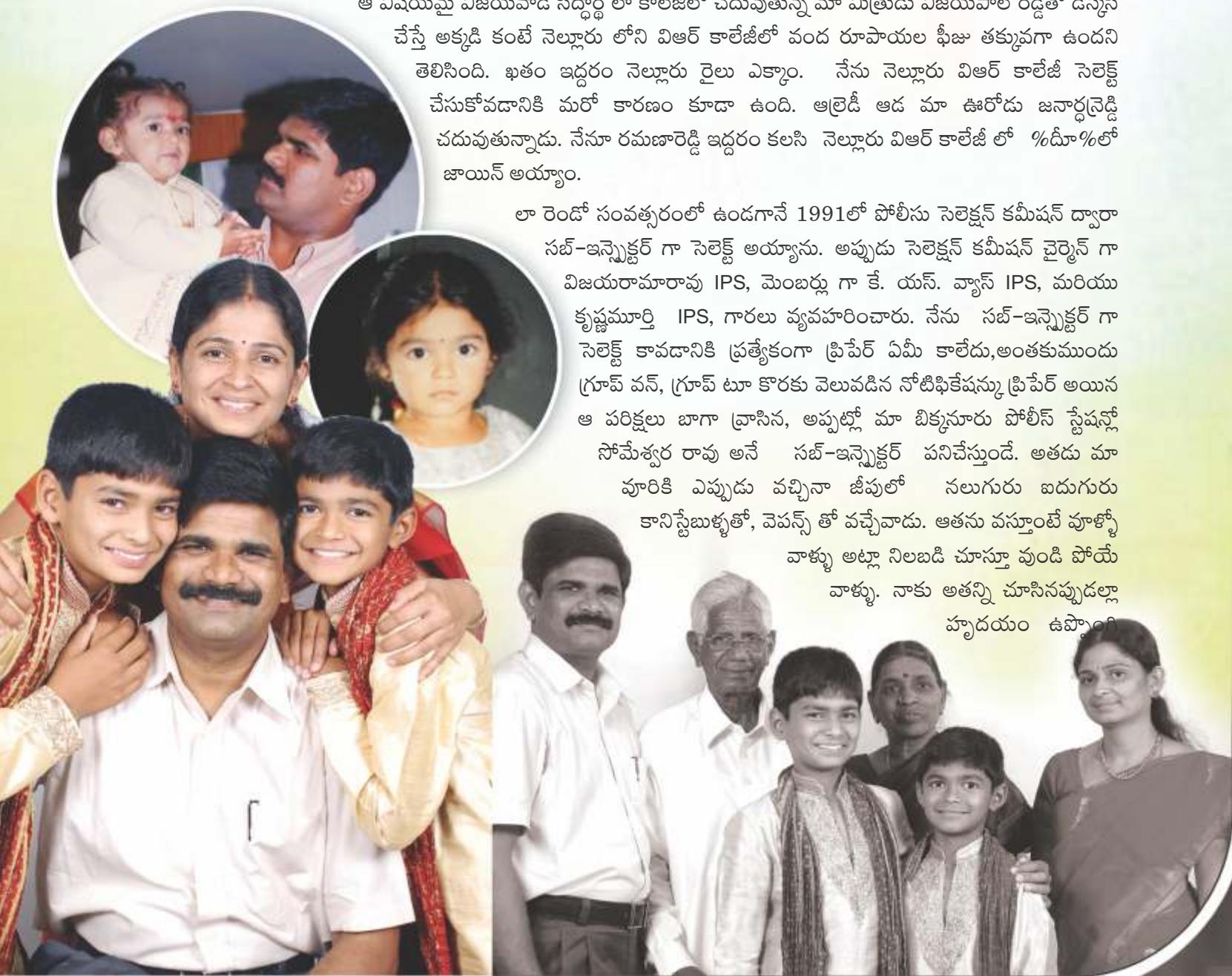
విద్యాసాగర్ గారు, డిగ్రీ చదువేరోజుల నుండి నాకు కాంపిటీచివ్ పరీక్షలపైన మక్కువ ఏర్పడి, సంబంధిత పుస్తకాలయిన కాంపిటీషన్ సక్సెన్ రివ్యూ, ఉద్యోగ విజయాలు, ఉద్యోగ సోపానం, ప్రజ్ఞ, యోజన వంటి మాసపత్రికలు బాగా చదివేది. ఇంటర్వీడియట్ క్వాలిఫికేషన్ తో ఏ నోటిఫికేషన్ పడినా అష్టె చేసి, పరీక్షలు రాశేది. డిగ్రీ రెండో సంవత్సరం కాగానే మా సీనియర్స్ మూడవ సంవత్సరం విద్యార్థులు విజయ పాల్ రెడ్డి ఇతరులతో పాటు ప్రాదర్శాబాదు వచ్చి, ఎందు ఎంట్రైన్స్, లా ఎంట్రైన్స్ మొదలైన పరీక్షలు రాశేది. నా క్లాస్‌స్టేట్స్ అయిన గణేష్, జనార్థన్ రెడ్డి, గంగారెడ్డి, రవీందర్ రెడ్డి, లక్ష్మినారాయణ, సురేందర్ రెడ్డి, వెంకటరెడ్డి మొదలైన మిత్రులం మమ్మిల్ని మేము నిరూపించుకోవడానికి బాగా ప్రయత్నాలు చేశాం.

పిదప యూనివర్సిటీ చదువులకై ప్రాదర్శాబాద్ రావడం మా ఇంటర్వీడియ్ మిత్రుడు మల్లేష్ చిన్న మల్లారెడ్డి అప్పటికే రెడ్డి హస్పిల్లో ఉండడం వల్ల అతని వద్ద ఉండి పోటీ పరీక్షలకు ప్రిపేర్ అవుతూ, అక్కడ మిత్రులు వివిధం రెడ్డి, శ్రీనివాస్ రెడ్డి ఏ జింగిరి, కర్ర సుధాకర్ రెడ్డి, రాజగోపాల్ రెడ్డి ఏ కాక, నరేందర్ రెడ్డి, నాగార్జున రెడ్డి, సుమన్, ఇంకా ఇతర మిత్రులతో సన్నిహితంగా ఉంటూ ఒక జట్టుగా కాంపిటీచివ్ ఎగ్జామ్స్ కి ప్రిపేర్ అయ్యేది.

లా చదవాలనే తలంపు నాకు గట్టిగానే ఉండేది. ఎక్కడెక్కడ లా కాలేజీలు ఉన్నాయి. వాటి కథా కమామిషు ఏమిటి అనే దిశలో పెద్ద రీసెర్చ్ చేశాను. అప్పుడు ఇప్పటిలా సెల్ ఫోన్స్ గట్టా లేవు కదా, ఏదున్నా రైలు ఎక్కాలూ నేరుగా పోవాలా ఎంక్యోర్ చేయాలా. ఈ ప్రయత్నాల్లో వాల్టేర్ అంధ్రా యూనివర్సిటీలో ఎంక్యోర్ కిటికీ దగ్గర నాతో పాటు నిలబడ్డ ఎన్ని రమణారెడ్డి (వరంగల్) పరిచయం అయ్యాడు. తర్వాత నాకు మంచి మిత్రుడయ్యాడు. మేమిద్దరం కలసి, లా చదివే విషయంలో బాగా ఆలోచించాం.

ఆ విషయమై విజయవాడ సిద్ధార్థ లా కాలేజీలో చదువుతున్న మా మిత్రుడు విజయ పాల్ రెడ్డితో డిస్క్షన్ చేస్తే అక్కడి కంటే నెల్లూరు లోని విఅర్ కాలేజీలో వంద రూపాయల ఫీజు తక్కువగా ఉందని తెలిసింది. ఖతం ఇద్దరం నెల్లూరు రైలు ఎక్కాం. నేను నెల్లూరు విఅర్ కాలేజీ సెలెక్ట్ చేసుకోవడానికి మరో కారణం కూడా ఉంది. ఆల్రెడీ ఆడ మా ఊరోడు జనార్థన్‌నెడ్డి చదువుతున్నాడు. నేనూ రమణారెడ్డి ఇద్దరం కలసి నెల్లూరు విఅర్ కాలేజీ లో %దీంచి జాయిన్ అయ్యాం.

లా రెండో సంవత్సరంలో ఉండగానే 1991లో పోలీసు సెలెక్షన్ కమీషన్ ద్వారా సబ్-ఇన్సెప్టర్ గా సెలెక్ట్ అయ్యాను. అప్పుడు సెలెక్షన్ కమీషన్ చైర్మన్ గా విజయరామారావు IPS, మెంబర్లు గా కే. యస్. వ్యాస్ IPS, మరియు కృష్ణమూర్తి IPS, గారలు వ్యవహరించారు. నేను సబ్-ఇన్సెప్టర్ గా సెలెక్ట్ కావడానికి ప్రత్యేకంగా ప్రిపేర్ ఏమీ కాలేదు, అంతకుమందు గ్రూప్ వన్, గ్రూప్ టూ కొరకు వెలువడిన నోటిఫికేషన్స్ ప్రిపేర్ అయిన ఆ పరిక్షలు బాగా గ్రాసిన, అప్పట్లో మా బిక్కనూరు పోలీస్ స్టేషన్లో సోమేశ్వర రావు అనే సబ్-ఇన్సెప్టర్ పనిచేస్తుందే. అతడు మా వూరికి ఎప్పుడు వచ్చినా జీపులో నలుగురు ఐదుగురు కానిస్టేబుళ్ళతో, వెపన్స్ తో వచ్చేవాడు. అతను వస్తూంటే వూళ్ళో వాళ్ళు అట్లా నిలబడి చూస్తూ వుండి పోయే వాళ్ళు. నాకు అతన్ని చూసినప్పుడల్లా హృదయం ఉప్పొంగి

పోయేది. నాకు తెలీకుండానే మనసులో మొదటినుండి పోలీస్ యూనిఫోం మీద ఇష్టం ఏర్పడింది. మనం విధికి అనుకూలంగా కదులుతునే పనులు చేసుకుంటూ గాలి వాటంగా పోతున్నా మన మనసులో కోరిక ప్రభావం కొంతవరకు ఉంటుందనే ఫిలాసఫీకి నా సబ్-ఇన్సైక్టర్ సెలెక్ట్ నే ఒక ఉదాహరణ. ఖాకి యూనిఫోం మీద ఇష్టంతో పై సూర్యులోనూ, డిగ్రీ కాలేజీలోనూ NCCలో జాయిన్ అయినా. NCCలో బాగా ప్రాక్ట్స్ చేయించే వాళ్ళు. అనుభవం ఇక్కడ బాగా పనికి వచ్చింది. నెల్లారు లా చదివే కాలంలో హజరు మీద అంత ప్రోక్ట్ ఉండేది కాదు. ఇంటికాన్నే ఉండి చదువుకొని, ఎగ్గమ్సు ఉన్నప్పుడు వెళ్లి రాసి వస్తుండే. అప్పుడు మా వూళ్ళో ఉట్టిగా ఉండటం ఎందుకని ఇంతకు ముందులా వ్యవసాయ పనులకు పోతూ, పక్కనే ప్రైవేట్ సూర్యుల్ ఉంటే పోయి ప్రీగా పిల్లలకు క్లాసులు తీసుకుంటూ వుంటి. సూర్యుల పిల్లలకు సోసలైన్స్, జనరల్ నాలెడ్డి, పాతాలు చెప్పినా. NCC ఫిజికల్ టెస్ట్ కు ఉపయోగ పడితే, ఆ సూర్యుల్లో పనిచేసిన అనుభవం రిట్స్ ఎగ్గం రాయడానికి బాగా ఉపయోగ పడింది.

సబ్-ఇన్సైక్టర్ రాత పరిక్షలో సెల్క్ష్ అయిన, ఇంటర్వ్యూ కొరకు కామారెడ్డిలో నాకు అన్నివిధాలా సహకరిస్తూ మానసికంగా షైర్యాన్నిస్తున్న పైడి రమేష్ రెడ్డిని తోడు రమ్మున్నా, మూడు రోజులు నా మిత్రుడు రామారెడ్డి వాసి గోవర్ధన్ (అప్పుడు అబిష్ట్ లో మెడికల్ హాస్పిట్ లో ఉండి అయియేద డాక్టర్ కోర్సు చదువుతుందే) దగ్గర ఉండి ఇంటర్వ్యూ కు ప్రైవేట్ అయి అటెండ్ అయిన. ఆరోజుల్లో పైడి రమేష్ రెడ్డిగారి సహకారం, మానసికంగా వారిచ్చిన బలం మరువరానిది. ఇంటర్వ్యూ తర్వాత తొందరలోనే రీజస్ట్ర్స్ వచ్చింది, నేను సెల్క్ష్ అయిన, ఒక సంవత్సరం ట్రైనింగ్ అనంతపురం లోని పోలీసు ట్రైనింగ్ కాలేజ్ (PTC) 1991 జూలై, 15వ తేదీన రిపోర్ట్ చేశాను. ఆరోజు సబ్-ఇన్సైక్టర్ గా సెల్క్ష్ అయిన అందరూ ఒక్కరొక్కరుగా వస్తున్నారు. కొందరు ఒంటరిగా కొందరు కుటుంబ సభ్యులతో వచ్చారు. వచ్చిన వారందరూ వారి వారి నియామక పత్రాలు చూపించి, పేరు నమోదు చేసుకున్నారు. ఆ రోజుంతా అదే పనితో గడిచిపోయింది.

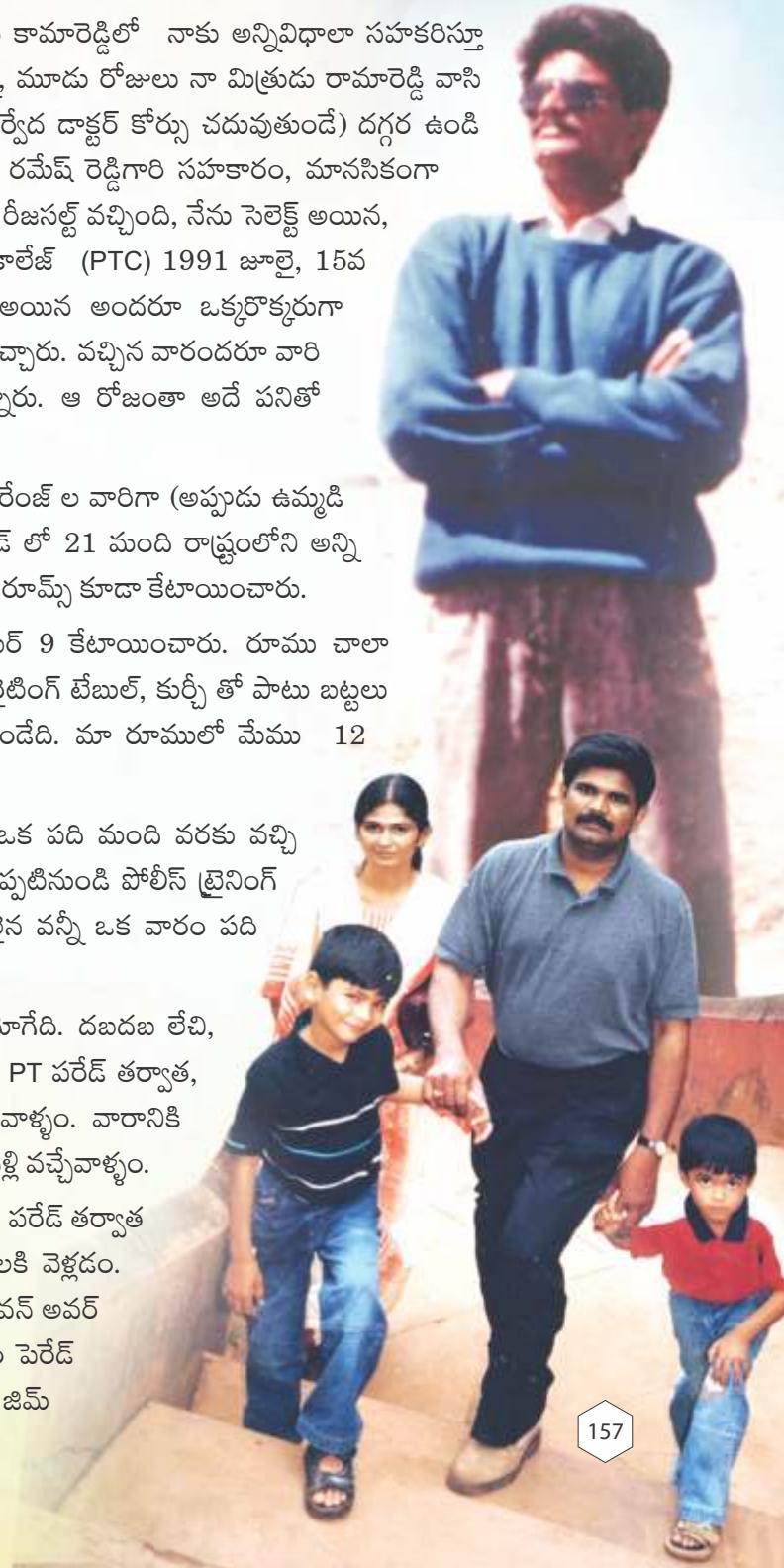
మరుసటి రోజు ఉదయం అందరినీ పరేడ్ గ్రోండ్ కు పిలిచారు, రేంజ్ ల వారిగా (అప్పుడు ఉమ్మడి ఆంధ్రప్రదేశ్ లో 7 రేంజ్/జోన్లు ఉండేవి) విభజిస్తూ ప్రతి స్ట్రోంగ్ లో 21 మంది రాష్ట్రంలోని అన్ని రేంజ్ లో నుండి ఉండేట్లుగా ఏర్పాటుచేసి అడేవిధంగా హాస్పిట్ లో రూమ్సు కూడా కేటాయించారు.

నాది నెవ స్ట్రోంగ్, క్యాడట్ యన్ ఐ హాస్పిట్ లో రూమ్ నంబర్ 9 కేటాయించారు. రూము చాలా విశాలంగా ఉండి ఇరుపక్కల మంచాలు వేసి ప్రతి ఒక్కరికీ ఒక రైబింగ్ బేబుల్, కుర్బీ తో పాటు బట్టలు మొదలైన సంబంధిత వస్తువులు ఉంచుకోవడానికి ఒక రాక్ ఉండేది. మా రూములో మేము 12 మందిమి ఉంటిమి.

ఉదయం పిటి పరేడ్ అయిపోగానే బార్బర్లు బిలబిల మంటూ ఒక పది మంది వరకు వచ్చి అందరికి మిషన్ కటింగ్ గుండు లాగా చేసి పదిలిపెట్టారు. అప్పటినుండి పోలీస్ ట్రైనింగ్ కాలేజీలో రోజువారీగా యూనిఫోములు, పిటి డ్రెస్సులు మొదలైన వస్తీ ఒక వారం పది రోజుల్లో పూర్తిస్థాయిలో అమరాయి.

ఇక అది మొదలు ప్రతిరోజు ఉదయం నాలుగున్నరకు బిగిల్ మోగేది. దబదబ లేచి, ఐదున్నరకల్లా బేన్ లైన్ పైన PT డ్రెస్ లో సిద్ధం, రెండు గంటల PT పరేడ్ తర్వాత, డ్రెస్ మార్చుకొని వెపన్స్ తో రెండు గంటలపాటు పరేడ్ చేసేవాళ్ళం. వారానికి ఒకసారి పరేడ్లో భాగంగా దాదాపు పది కిలోమీటర్లు రన్నింగ్ లో వెళ్లి వచ్చేవాళ్ళం.

ప్రతిరోజు ఉదయం మెన్ లో రాగి మాల్ట్ తాగడం పరేడ్సు వెళ్లడం. పరేడ్ తర్వాత స్నాన పానాదులు ముగించుకొని మెన్ లో బిఫిన్ చేసి క్లాసులకి వెళ్లడం. మధ్యన టీ బ్రేక్ ఆ తర్వాత మళ్ళీ కల్గాను. ఆ తర్వాత లంచ తర్వాత వన్ అవర్ బ్రేక్. ఆ తర్వాత మళ్ళీ సాయంత్రం పరేడ్ కు సిద్ధం. సాయంత్రం పెరేడ్ అయిన తర్వాత కొంత విరామం ఉండేది. ఆ సమయంలో నేను జిమ్

Happy Memories

కు వెళ్లి కసరత్తులు చేసేవాళ్ని. ఈవినింగ్ డిస్ట్రిక్ట తర్వాత రోల్ కాల్ పేరేడ్. అందరి హజరు తీసుకొని, మరుసటి రోజు ప్రణాళిక గురించి వివరించే వాళ్ని. ఆ తర్వాత నిద్రకు ఉపక్రమించే సరికి దాదాపు రాత్రి 9 నుండి 10 గంటలు అయ్యేది.

ట్రైనింగ్ కాలం లో ఎన్నో చిలిపి చేష్టలు. దొంగతనంగా సినిమాలకు వెళ్లడం, ఒకరికి మరొకరు హజరు పలకడం, దొరికితే పనిపైంట్ గా గ్రోండ్ లో కొండ్లు కొట్టి రావడం. ఏదైనా భలే సరదాగా గమ్మత్తుగా చాలా ఆనందంగా పిటిసిలో గడిపిన రోజులు మరుపు రాని మధురస్ఫూతులు.

ట్రైనింగ్ మూడు నెలలు గడిచాక ఓ ఐదు రోజులు సెలవులు ఇచ్చారు. అందరం ఊళ్ళకి వెల్లాం. నేను మా ఊళ్లో బస్సు దిగి ఇంటికి వెళ్లుంటే మారిపోయిన నా ఆకారం జాసి ఊళ్లో జనం ఆశ్చర్యంగా చూడ బట్టింద్రు. నేను ఇంటికి వెళ్లిన తర్వాత మా చెల్లెలుకూడా నన్ను చూడగానే చాలా ఆశ్చర్య పోయింది. వచ్చింది మా అన్నునా లేక ఇంకేవరైననా అంటూ ఆశ్చర్యంతో చూసి అదే మాట నాతో అన్నది. అంతగా నేను శారీరకంగా ధృడంగా బలిష్టంగా తయారయ్యాను. రెండు రోజుల తర్వాత నేను వచ్చానని తెలిసి నన్ను చూడటానికి మా మేనమామ హన్సుంతరెడ్డి గారు వారి ఊరు నుండి వచ్చి నన్ను చూసి చాలా ఆశ్చర్యపోయాడు. అనంతపూర్ పోలీస్ ట్రైనింగ్ కాలేజ్ మూడు నెలల లోపలనే నన్ను అంతగా మార్చివేసింది.

రెండో రోజో, మూడో రోజో అనుకుంటా కామారెడ్డిలో మా చెల్లి వెంట నన్ను చూడటానికి వాళ్న క్లాస్ మెట్ జ్యోతి వచ్చింది. నన్ను చూసి, ఆశ్చర్యం ఆనందం ఒకింత సిగ్గు కలగలిపిన ముసిముసినవ్వు నవ్వింది.

నేను డిగ్రీ ఫస్ట్ ఇయర్ లో ఉండగా జ్యోతిని మొదటి సారి చూశాను. జ్యోతి అన్న రఫిండర్ రెడ్డి ఇంటర్వీడియట్ చదువుతూ మా పక్క రూమ్ లోనే ఉండేవాడు. ఆ రోజు ఆదివారం. రఫిండర్ రెడ్డి వాళ్న అమ్మ కామారెడ్డి లో ఎవరో బంధువులు హస్పిటల్ లో వుంటే పరామర్థించడానికి వచ్చింది. ఆమె వెంట జ్యోతి, వాళ్న పిన్ని కూతురు సమిత కూడా వచ్చింది. ఏదో చప్పుడు అవుతే నేను రూమ్ లోనుండి బయటికి వచ్చి పక్క రూమ్ లోకి వెళ్లున్న వాళ్నను చూశాను. అదే జ్యోతిని మొదటి సారి చూడటం.

అప్పుడు రఫిండర్ రెడ్డి రూమ్ లో లేదు, వారికి చేయవలసిన అతిథి మర్యాదలన్నీ చేశాను. వాళ్న అమ్మ గతంలో ఒకటి రెండు సార్లు నన్ను చూసి వుంది. ఆ చనువుతో ఆమె సాయంత్రం వాళ్నిధరినీ సినిమాకు తీసుకెళ్ళమని చెప్పింది. వాళ్న ఆమె వెంట వచ్చిందే సినిమా చూడటానికట.

సాయంత్రం ముగ్గురం సినిమా కెళ్నాం. నేను ఏ ప్రశ్న అడిగినా అన్నిటికి ఆ రెండో అమ్మాయే (సమిత) సమాధానం చెబుతుంది తప్ప జ్యోతి మాట్లాడటంలేదు. అప్పుడు తను ఎనిమిదో తరగతి చదువుతుందనుకుంటా. చెదరని నవ్వుముఖంతో అమాయకంగా కనుపడుతున్న ఆ రూపం నా గుండెలనిండా నిండి పోయింది. ‘మగవాడి మనసు శ్రుతి జేసిన వీణ లాంటిదని, దానిని మీటవలసిన వాళ్న కనీ కనిపించగానే, అంతవరకూ మూగగా వున్న వీణ ఒక్కసారిగా మధురంగా ప్రేమగానాలాపన చేస్తుందటా’ ఎక్కడో చదివాను. సమయాన్ని సందర్శాన్ని ఆ కౌబేషన్ మగవాళ్నకు ఆడవాళ్నకూ ఇధ్దరికీ పర్తిస్తుందంటా. అప్పటికి జ్యోతి మరీ చిన్న పిల్ల. నాలో మెదిలిన భావాలను నాకు ఉద్యోగంవచ్చేంత వరకు ఎప్పటికీ బయట పెట్టలేదు. తర్వాత ఇంటర్ మీడియటలో జ్యోతి మా చెల్లి విజయ క్లాస్ మెట్ అయింది.

అయిదు రోజులు నెలవులు అయిపోయాక మల్లీ పిటిసి అనంతపూర్ కు బయలుదేరాను. పోలీస్ ట్రైనింగ్ కాలేజీలో ఒక సంవత్సర కాలం ఒకే దగ్గర ఉండడం వల్ల చాలామంది మిత్రులమయ్యాము. అందులో విక్టర్ చాలా ప్రత్యేకమైన వ్యక్తి. నా పక్క చెప్పే నెంబర్ గల మిత్రుడు విక్టర్ చిలిపి చేష్టలు, క్లాసులో, పరేడ్ లో, జిమ్ లో ప్రతి ప్లేస్ లో వాడు ఉన్న దగ్గర నవ్వులు పువ్వులై పూసేవి. వాడొక మానవ జౌధం, రూమ్ లో ఉన్నా పరేడ్ గ్రోండ్ లో ఉన్నా ఎక్కడ ఉన్నా విక్టర్ ఉన్నాడంటే అక్కడ నవ్వులు పువ్వులై విరబూస్తాయి. ఆనందం పరిమళమై అలుముకుంటుంది వాడు అంత చలాకి.

పిటిసిలో సవంత్సర కాలం ట్రైనింగ్ పూర్తి కావచ్చింది. ఆ సంవత్సరకాలంలో నాలోపల విపరీతమైన మార్పు వచ్చింది. నా శరీరం దృఢంగా పూర్తి పోలీసు అధికారిలాగా తయారయ్యాంది. శిక్షణ అనంతరం పాసింగ్ అపుట్ పరేడ్ స్టేడరాబాదులోని అంబర్ పేట పోలీసు లైన్స్ లో జరిగింది. ఆ తర్వాత 16 జూలై 1992 నుండి ఒక నెలపాటు వెపన్స్ అండ్ టాక్టిక్స్ ట్రైనింగ్ నిజమాబాదు జిల్లా డిచ్యుల్లి లోని ఆంధ్ర ప్రదేశ్ స్పెసెల్ పోలీస్ సెవెంట్ బెటాలియన్ లో జరిగింది.

అక్కడితో ధీరీ ట్రైనింగ్ పూర్తి అయ్యింది. ఆరునెలల ప్రాక్టికల్ ట్రైనింగ్ కోసం 17 జూలై 1992 రోజున నన్ను కొల్లాపూర్ పోలీస్ స్టేషన్ అటాచ్ చేశారు. అప్పుడు మమ్మల్ని ప్రాబేషనరీ సబ్-జన్సెఫ్స్ అంటారు.

ఈ లోగా కొల్లాపూర్ లో నా త్రైనింగ్ పూర్తయి నన్ను కొల్లాపూర్ పక్కనే వున్న పెద్దకొత్త పల్లికి సబ్-ఇన్స్ట్రుక్టర్ గా అపాయింట్ మెంట్ ఆర్డర్స్ వచ్చాయి. 1992 డిసెంబర్ 20 తేదీన ఆ స్టేషన్లో జాయిన్ అయ్యాను. నాకు ఎంతో ఇష్టమైన ఉద్యోగం మరింత ఇష్టంగా విధులు నిర్వహిస్తున్నాను.

ఈ మధ్య కాలంలో మా చెల్లి వెంట వచ్చి పోతున్న జ్యోతిని చాలా మార్లు చూశాను. దైర్యం చేసి జ్యోతి గురించి నా అభిప్రాయం చెప్పాలని చాలా సార్లు అనుకున్నాను. కానీ అవకాశం చిక్కలేదు. బహుశా ఆ అవకాశం కోసమో ఏమో, పెద్దకొత్తపల్లిలో నాకు చిన్న మోటార్ పైకిల్ ఆక్సిడెంట్ అయ్యంది. ఎడమ మోకాలు బాగా దోక్కు పోయింది. ఎడమ చేయి ప్రిక్స్టర్ అయ్యంది. వెంటనే కర్నూలు పోయి ట్రీప్పుంట్ తర్వాత కామారెడ్డి వచ్చి మా చెల్లి ఉంటున్న రూమ్ లో ఉండేది. ఒకసారి జ్యోతి వాళ్ళ చెల్లి గీతతో కలసి నన్ను చూడటానికి ఆ రూమ్యు వచ్చింది. ఆ సాయంకాలం మాటల సందర్భంలో గీతతో కొంచెం సరదా సంఖాషణ జరిగింది.

‘గీతా! నేను పెళ్లి చేసుకుండా మనుకుంటూన్నాను ఎవరన్నా అమ్మాయింటే చూడు’

‘ఆ చేస్తో మస్తుమంది ఆడపిల్లలున్నారు’

‘నాకెపరిస్తారే పిల్లను’

‘ఆ నీకేం అయ్యంది. నువ్వు లచ్చుల రూపాయల కోడెవు. ఎవ్వులైనా కళ్ళకడ్డుకొని మరీ ఇస్తారు’

“ఎవరో ఎందుకే మీ అక్క జ్యోతి నిస్తారా చెప్పు”

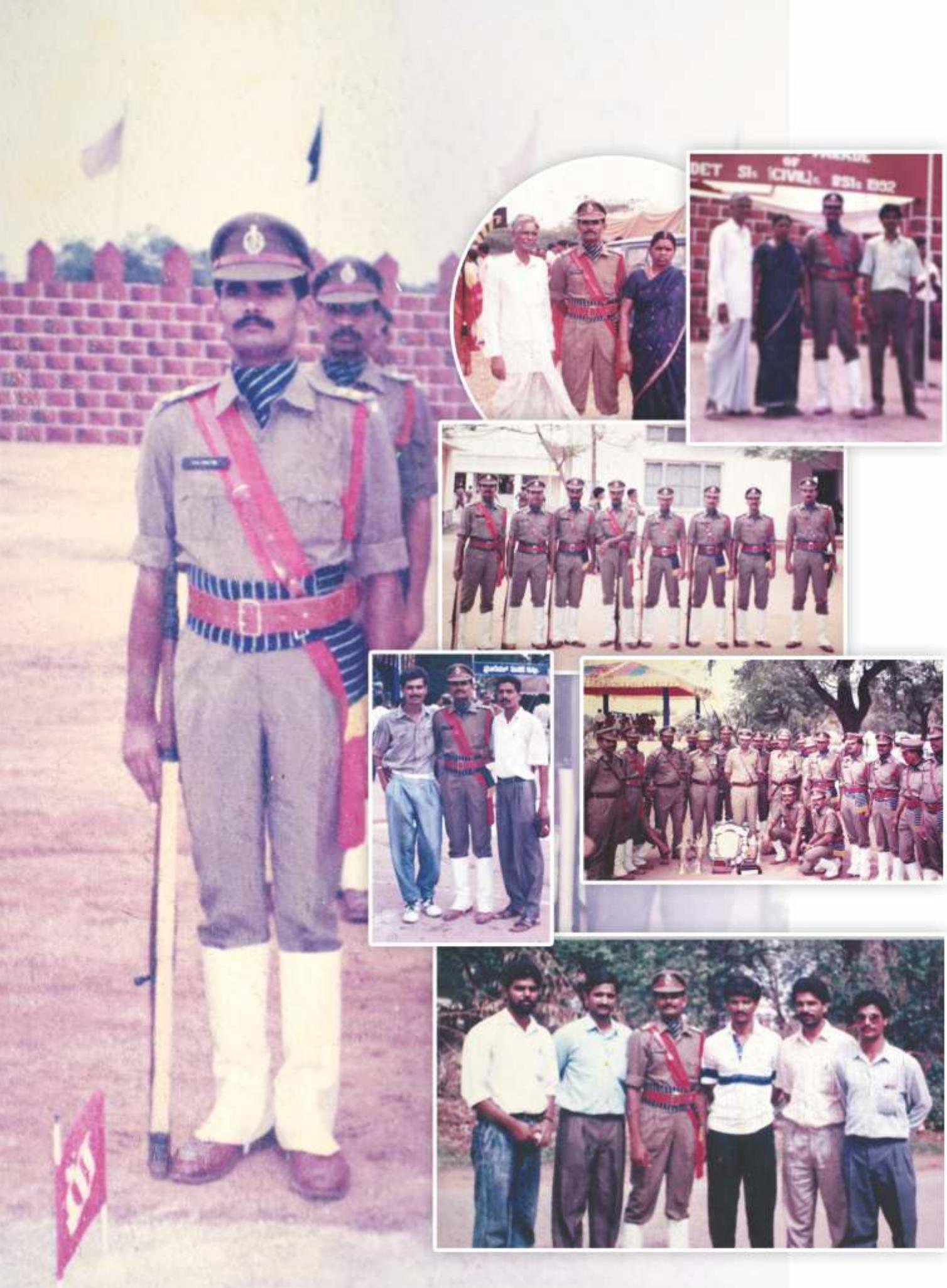
“ఆ... నువ్వు జేసుకుంట మంటే ఎందుకియుమూ...” అంటూ గీత అక్కడి నుండి వెళ్లిపోయింది.

మరునాడు జ్యోతి చిన్నాయన పైడి రమేష్ రెడ్డిగారు భార్యతో కలసి నన్ను చూడటానికి వచ్చారు. నేను కామారెడ్డి లో చదువుతున్న కాలంలో పైడి రమేష్ రెడ్డి గారు నాకు పెద్దన్నవలె అన్ని విధాల సహకరిస్తూ సూచనలు సలహాలు ఇచ్చేవారు. నేను సబ్- ఇన్స్ట్రుక్టర్ ఉద్యోగం కొరకు ప్రాసిన ప్రాత పరీక్ష తర్వాత ఇంటర్వ్యూకు హజరైన సందర్భంలో నా పక్కనే ఉండి నన్ను ప్రోత్సహించి నాకు మానసికంగా ఎంతో ప్రోత్సహించిన వారు, వారిది కల్పమెరుగని మంచి మనస్తత్వం. వారి యెడల నాకు గురుభావం ఉండేది. పలకరింపుల తర్వాత రమేష్ రెడ్డిగారు “రమేషీ! మా గీతతో ఏమో అన్నావంట. నీవు ఇంత తొందరగా పెళ్లి చేసుకొంట వనుకోలేదు.” అంటూ విషయాన్ని కదిపాడు. నేను ఏమీ దాచుకోకుండా జ్యోతి మీద నా అభిప్రాయం చెప్పాను. ముందు మా చెల్లి జరుగాలనే విషయం కూడా చెప్పాను. ఒకరకంగా జ్యోతితో నా వివాహం లవ్ కం అరెంజ్ మ్యారేజ్.

1980-1990 దశకంలో రాష్ట్రంలో అత్యంత తీవ్రమైన నక్కలైట్ల ప్రభావం చేత రోజు ఏదో ఒకవోట ఘర్షణలు జరిగేవి. ప్రతిరోజు పేపర్లలో నక్కలైట్లకు సంబంధించిన ఏదో ఒక వార్త తప్పనిసరిగా ఉండేది. నేను పని చేస్తున్నటువంటి పెద్దకొత్తపల్లి, కొల్లాపూర్ ప్రాంతాలు నల్లమల అడవికి అతి సమీపంగా ఉండి, నక్కలైట్లకు పెట్టని కోటలుగా ఉండేవి. అందుకే ఇక్కడ కూడా నిత్యం ఏదో ఒక నక్కలైట్ ఘర్షణక చర్య జరిగేది.

అదే సందర్భంలో వరంగల్ జిల్లాలో అప్పటి పీపుల్స్ వార్ గ్రూప్ ప్రోవిన్సీయల్ కమిటీ మెంబర్ అయిన పులి అంజయ్, అయన భార్య పోలీసుల ఎన్ఎంటర్లో మరణించారు. దానికి ప్రతీకారంగా నక్కలైట్లు రాష్ట్రవ్యాప్తంగా ఆర్టీసీ బస్సులు తగులబెట్టడం, ప్రభత్వాన్నలు నష్టపరచడం, సామాన్య పోలీసు కానిస్టేబుల్ స్టోలు అధికారి కనబడినా కూడా దాడులు చేయడం లాంటి చర్యలు చేస్తూ, పోలీసులను వర్గ శత్రువులాగా భావించేది. ఈ పరిస్థితులలో రాష్ట్రవ్యాప్తంగా హింసాత్మక సంఘటనలు జరుగుతున్న పరిణామంలో కే.ఎస్ వ్యాస్ ఐఎస్ గారిని పైదరాబాదులోని లార్ బహదుర్ స్టేడియంలో మార్చింగ్ వాకింగ్ చేస్తున్న సమయంలో దగ్గర నుండి కాల్చి చంపారు. రాష్ట్రంలో అక్కడక్కడ మందు పాతరలు పెట్టి పోలీసులను టార్డెట్ చేసిన సంఘటనలు అప్పటికే చాలా జరిగినాయి.

ఆ రోజు 1993 నవంబర్ 14 తేదీ. నా జీవితం మరో కీలకమైన మలుపు తిరిగిన రోజు. ఎప్పటిలాగే ఆ రోజు కూడా పొద్దుగాల్సే పోలీసు స్టేషన్ కు వచ్చాను. చలి తీవ్రంగా వణికిస్టోంది. కానిస్టేబుల్ తెచ్చిచిన వేడి వేడి చాయి తాగుతూ VHF సెట్ లో సంఖాషణలూ, అదేశాలూ వింటున్నాను. మహబూబ్ నగర్ SP పరదేశి నాయుడుగారు సెట్ లో మానిటర్ చేస్తున్నారు. ఆక్రమంలోనే కొల్లాపూర్ సబ్- ఇన్స్ట్రుక్టర్ తో ఆయన మాటల్లడుతున్నాడు. అప్పుడు కొల్లాపూర్ ఎస్.ఐ. శివప్రసాద్ తన పరిధిలో జరిగిన ఒక నక్కలైట్ విధ్వంస కాండ గురించి వివరిస్తున్నారు.

కొల్లాపూర్ కు సుమారు పదిహేను కిలోమీటర్ల దూరంలో కృష్ణ నది ఒడ్డున నల్లమల అడవిని ఆనకొని పచ్చని కొండల మధ్య ప్రకృతి రమణీయతతో కూడి ఉండే చిన్న పల్లెటూరు సోమశిల. అక్కడ రాత్రి నక్కలైట్లు ఫారెస్ట్ గెస్ట్ హాజ్ నూ, నైట్ హోల్డ్ చేసిన ఆర్టీసి బస్సునూ తగల బెట్టారు. దాంతో అలర్క్ అయిన SP పరదేశి నాయుడుగారు కొల్లాపూర్ సర్కిల్ పరిధిలోని అన్ని పోలీసు స్టేషన్ల బలగాలనూ వెంటనే కొల్లాపూర్ చేరుకోవాల్సిందిగా ఆదేశించారు.

SP పరదేశి నాయుడుగారి ఆదేశాల మేరకు నేను అందుబాటులో వున్న సిబ్బందిని తీసుకొని బయలు దేరాను. మధ్యాహ్నం 12 గంటల వరకూ కొల్లాపూర్ సర్కిల్ లిమిట్స్ లోని అన్ని స్టేషన్ల సిబ్బంది అక్కడికి చేరుకున్నారు. కానేపట్లో SP పరదేశి నాయుడుగారు కూడా వచ్చారు.

ఆయన రాగానే మనం అందరం వెంటనే సంఘటనా స్థలికి వెళితే అక్కడి క్లైట్ స్టోయి సిబ్బందికి, ప్రజలకు ఛైర్యంగా ఉంటుంది. అంటూ అప్పటికప్పుడు ఒక ప్రైవేట్ బస్ లో అందరం సోమశిల వెళ్లాం. SP గారు సంఘటనా స్థలిని విధ్వంసం జరిగిన తీరును పరిశీలించారు. అనంతరం అక్కడి గ్రామస్తులతో మాట్లాడారు. నక్కలైట్లు మీద భయంతో వారికి ఆశ్రయమిచ్చి సహకరించ వద్దంటూ వారికి విజ్ఞప్తి చేశారు.

అక్కడ దాదాపు గంటసేపు గడిపి, తిరిగి వచ్చిన బస్సులోనే, వచ్చిన దారిలోనే కొల్లాపూర్ బయలు దేరాం. డ్రైవర్ వెనక సీట్లో నా ఇరువుల కొల్లాపూర్ ఎప్పె శిప్ప్రసాద్, కోరెరు ఎప్పె కిషోర్ కుమార్ కూర్చున్నారు, మాకు పక్కపు సింగిల్ సీట్లో SP పరదేశి నాయుడుగారు వారికి ముందర ఆయన ఇచ్చరు గన్నెన్ను మా వెనుక వనపర్తి DSP గారు ఆ వెనక ఇతర పోలీసులు కూర్చొని ఉన్నారు. మొత్తం బస్సులో దాదాపు 25 మందిమి ఉన్నాం.

మాలో ప్రతి ఒక్కరికీ ఒక విషయం తెలుసు. సోమశిలలో జరిగిన విధ్వంసం నక్కలైట్లు వేసిన ఎరలాగే ఉంది. సాధారణంగా ఇలాంటి అనుమానాలున్న సందర్భాల్లో పోలీసులు సంఘటన స్థలానికి వచ్చిన రూటులో వెళ్ళడం ప్రమాదకరంగా భావించి, తిరిగి వెళ్ళడానికి మరో రూటును ఎన్నుకుంటారు. కానీ ఇక్కడ సోమశిల సైసర్కిల్ స్వరూపం విచిత్రంగా ఉంటుంది. ఆ ఊల్సోకి రావాలన్నా పోవాలన్నా ఒకటే రూటు. గత్యంతరం లేక అదే రూట్ లో బయలుదేరవలసి వచ్చింది. అయినా ఛైర్య సాహసాలే ఊపిరిగా కలిగిన SP పరదేశి నాయుడుగారు వంటి నాయకడు మా వెంట ఉండగా భయం మా దగ్గరికి కూడా రావడానికి భయపడుతుందని మాకు అభయం ఒక ఛైర్యం. సింగిల్ రోడ్స్ అంటూ ఇటూ ఎత్తైన పచ్చని చెట్లు. బస్ ముందుకు దూసుకు పోతోంది. ఇంజన్ శబ్దం తప్ప అంతా నిశ్చబ్దం. కిటికీ లోంచి బయటకు చూస్తుంటే ఆ వాతావరణానికి అంతవరకు పడ్డ అలసట మాయమైనట్లు హాయిగా అనిపించింది. కిటికీలోంచి వస్తున్న చల్లని గాలికి సీటుకు తలవాల్సి కళ్ళు మూసుకున్నా.

అలా ఒక్క నిముషం ఉన్నానో లేదో.. భయంకరమైన పేలుడు శబ్దం. పెద్ద విస్మేటనం. బస్సు అమాంతం గాలిలోకి లేచి పెద్ద కుదుపుతో కింద పడింది. అలా పడుతున్నప్పుడు రోడ్డుకు అడ్డంగా పై నుండి వెలుతున్న కరెంటు వైర్లు ఉన్నందున వాటికి తగిలి నిటారుగా నిలబడి పోయింది. ఆ విస్మేటనం ధాటికి బస్సు తునాతునకలై పోయింది. కరెంట్ షార్ట్ సరూట్ ఏర్పడింది. బస్సులో వున్న మేమంతా ఆ పేలుడు ధాటికి చెల్లా చెదురై పోయాం. కొందరికి కాళ్ళు మరికొందరికి చేతులూ తెగి పోయాయి. ఇంకొందరు క్లణల్లో అక్కడికక్కడే తలలు వాల్సేశారు. మరికొందరు గుర్తు పట్టడానికి వీలు లేకుండా మాంసం ముద్దలైనారు. అక్కడ పరిసరాలు నెత్తురోడుతూ భయంకరంగా మారాయి. అరుపులు, పెడబోబ్బలు, కేకలు, ఏడుపులు, గోల దమ్ము దూశీ, అంతా మట్టికోట్టుకుపోయి, కాలిన, తెగిపడిన, రక్తసిక్కమైన శరీరభాగాలు, ఏమీ అర్థం కాని పరిస్థితి ఏం జరుగుతోందో అర్థం కాలేదు. ఆ షాక్ నుండి ముందుగా తెరుకున్నది SP గారే. ఆయన రెండు కాళ్ళూ తెగి పోయాయి. రక్తపు మడుగులో ఉండి కూడా మాలో ఛైర్యం నూరిపోస్తూ మాకు ఆదేశాలు ఇచ్చేలోగా కొండ పైనుంచి తుపాకులతో నక్కల్ని దాడి. బుల్లెట్లు వర్షం, లోంగిపోమ్మని అరుపులు. నక్కలైట్లు మందు పాతరతో మా బస్సు పేల్చి వేసి, చావు బితుకుల మధ్య కొట్టుకు మిట్టాడుతున్న మాపై అతి కిరాతకంగా కాల్పులకు పాల్పడ్డారు. SP గారు మిమ్మల్ని ఉత్సాహంతో పరుస్తూ ఎదురు కాల్పులు జరుపమని ఆదేశాలిస్తున్నారు. ఆయన ఇస్తున్న ప్రోత్సాహంతో బతికున్న వాళ్ళం దాదాపు రెండు గంటల పాటు సాయంత్రం 4.30 నుండి 6.30 వరకు నక్కలైట్లపై ఎదురు కాల్పులు జరుపుతూ వాళ్ళను ముందుకు రాకుండా అడ్డుకున్నాం. చావు తెగింపు అనే పదాలు అక్కారాల్లో చదవడం తప్ప ఎప్పుడూ అనుభవం లోకి రాలేదు. అప్పుడు మేము వున్న పరిస్థితికి బ్రతుకుతామన్న ఆశ ఏ కోశానా లేదు. అందుకే తెగించి కాల్పులు జరుపుతున్నాం. మేం చూస్తుండగానే SP పరదేశి నాయుడుగారు మాలో సాహసాన్ని పాదుకొల్పి స్సుహా కోల్పియారు. శక్తినంత కూడ తీసుకుని నక్కల్ని మా దగ్గర రాకుండా నిరోధించాం. మా

అదృష్టం బాగుండి కొల్లాపూర్ నుండి కొత్త ఫోర్స్ వచ్చింది కాబట్టి బతికి పోయాం. కొత్త ఫోర్స్ రాగానే నక్కలైట్లు పారిపోయారు. అంతవరకూ వారు మాపై దాడి చేస్తునే ఉన్నారు మేము వారిని ప్రతిఘటిస్తూ ఉన్నాం.

ఆ ఘటనలో SP పరదేశి నాయుడుగారితో పాటు ఇద్దరు సబ్-ఐస్పెక్టర్లు, తొమ్మిది మంది కానిస్టేబుల్సు, ఇద్దరు ఇతరులు (బస్ డ్రైవర్ మరియు కీలనర్) మొత్తం 14 మంది అసువులు కోల్పోయారు. మిగతా వాళ్ళంతా బాగా గాయపడ్డారు. నా కుడికాలు పేలుడుకు బాగా దెబ్బ తిస్తుది. కొత్త ఫోర్స్ వచ్చేవరకు మాత్రమే నాకు స్పృహ వున్నది. ఎప్పుడు స్పృహ తప్పినానో నాకు గుర్తు లేదు. నవంబర్ 18వ తేది తిరిగి నాకు స్పృహ వచ్చేసరికి NIMS లో బెడ్ మీద ఉన్నాను. కుడికాలు లేపబోతే చాల అల్గూ అనిపించింది. అప్పుడు తెలిసింది నాకు కుడికాలు మోకాలు కింది భాగం వరకు తొలగించినారని.

గాయపడిన మమ్మల్ని ముందు కొల్లాపూరుకు, ఆ తరువాత మహబూబ్ నగర్ కు, అక్కడినుండి ఉన్నానియా హస్పిటల్, మళ్ళీ అక్కడినుండి NIMS కు తరలించారు. 24 గంటల తర్వాత నవంబర్ 15వతేది సాయంత్రం 4.30 గంటలకు అపరేషన్ ధియేటర్లోకి తీసుకెళ్లి నా కుడి కాలు గ్యాంగ్రీన్ కు గురియైనంత వరకు తొలగించినారు. ఈ మధ్య కాలంలో ఉన్నానియా జనరల్ హస్పిటల్ నుండి నిమ్మ హస్పిటల్కు తరలించిన నా బంధువు బావగారు గుబ్బారు ప్రభాకర్ దెబ్బ, నా సహచర పోలీసు మిత్రుడు అనంద్ కుమార్ దబ్బికర్ గార్ల సేవలు నేను మరువేనివి. ఒకవేళ వారు నన్ను NIMS కు తరలించడం ఏమాత్రం అలస్యమైనా నేను బ్రతికే వాడిని కాదేమా. 4 నెలల పాటు NIMS లోనే ఇన్ పేపంట్ గా ఉన్నాను.

నేను హస్పిటల్ లో ఉండగానే నా మిత్రులు అనేక మంది వచ్చి నన్ను పరామర్శించారు. అందులో కొంతమంది పోలీసు మిత్రులు నాకు ఛైర్యం చెబుతూ “నీవు చాలా అదృష్ట వంతుడివి. ఒక రకంగా చెప్పాలంటే మృత్యుంజయుడివి. అని చెబుతూ, ఇంకా నీవు మహబూబ్ నగర్ లో ఉండ వద్దు. సిటికి వచ్చేసేయి. ఇంతకూ ముందు ఆలంపూర్ కానిస్టేబిల్ లింగనవాయిలో ఒక ఇంట్లో బాంబులు సెర్కు చేస్తుంటే, కుండలో చేయి పెడితే, చేయి మొత్తం ఊడి అవతల పడింది. అతనికి ఇక్కడే కంట్రోల్ రూమ్ లో జాబ్ ఇచ్చారు’. అని సలహో ఇచ్చేవారు. మరికొంత మంది అసలు నీవు ఈ పోలీసు డిపార్ట్మెంటులోనే వద్ద ట్రాస్పూర్ పెట్టుకొని వేరే డిపార్ట్మెంటుకు వెళ్ళిపోతే అని మరి కొందరు సలహో ఇచ్చేవారు.

పరదేశినాయుడు గారి తర్వాత మహబూబ్ నగర్ కు కొత్త SPగా వచ్చిన శ్రీ ఈశ్ కుమార్ గారు ఒక వారం తర్వాత నన్ను పరమార్థం చొనికి హస్పిటల్ కు వచ్చారు. ఆ సందర్భంగా ఆయన నన్ను ‘ఏమైనా సహాయం కావాలా’ అని అడిగినారు. నేను ఒక చిన్న కాగితం ముక్క మీద రాసి ఇచ్చినాను. ముందు నాకు ఆత్మరక్షణ కోసం ఒక పిస్టల్ అడిగినాను. ఎందుకంటే ఆ విధ్వంసం తర్వాత ఎప్పుడూ అనిశ్చితిగా ఉండేది. దగ్గర వెపన్ ఉంటే కాస్త ఛైర్యంగా ఉంటుందని. ఒక కానిస్టేబుల్ ను సహాయంగా అడిగినాను. అలాగే నన్ను రంగారెడ్డి జిల్లాకు బదిలీ చేసి, ఒక క్వార్టర్ అలాట్ చేయమన్నాను. అవన్నీ వారం రోజుల్లో అమలు జరిగాయి.

నేను హస్పిటల్ లో ఉన్న ఆ నాలుగు నెలలు కూడా అమ్మా, బాపు, ఊకోళ్ళ ఇల్లు తాళం బెట్టి, NIMS పక్కనే ఒక ఇల్లు అద్దెకు తీసుకొని ఉన్నారు. నాకు స్పృహ లేనప్పుడు దాదాపు మా బంధువులు అందరూ హస్పిటల్ కు వచ్చి పరామర్శించి వెళ్లినారంటా. జ్యోతి కూడా రెండు సార్లు వచ్చి వెళ్లిందంట. జ్యోతిని తలుచుకున్నప్పుడల్లా నాకు గుండెలో ఎదో మేలి పెడుతున్నట్టు అవతుంది. అప్పుడు వాళ్ళ చిన్నాయన పైడి రమేశ్ అడిగినప్పుడు జ్యోతితో పెళ్లికి ఒప్పుకోవాల్సింది. తప్ప చేశానా అనిపిస్తుంది. మళ్ళీ నేను పెళ్లి చేసుకొని వెళ్ళిపోతే, మా చెల్లి పెళ్లి బాధ్యత తీసుకొని ఎవరు చేస్తారు. ఏది ఏమైనా మా చెల్లి పెళ్లి అయిన తర్వాతనే నేను పెళ్లి చేసుకోవాలని అప్పబోత్తోగా నిర్ణయించుకున్నాను.

ఆ తర్వాత జ్యోతి, గీత, వాళ్ళ పిన్ని కూతురు సమిత కలసి హస్పిటల్ కు వచ్చారు. గీతను చూడగానే ఒకప్పుడు నేను ఆమెతో మాట్లాడిన మాటలు గుర్తుకు వచ్చాయి. జ్యోతి ముఖంలోకి చూడలేక పోయాను. నాకు తెలీకుండానే నా కళ్ళల్లో చిన్న తడి. జ్యోతి మాట్లాడలేదు. ఎప్పట్లగే అన్ని మాటలు సమిత, గీత మాట్లాడుతున్నారు. వాళ్ళు వెళ్లిపోయేటప్పుడు జ్యోతి అర క్లాబ్ నిలబడి ఒక్కసారి నా చేయి మీద చిన్నగా తట్టింది. ఆ స్పర్శ నాకు ఎన్నో విషయాలు చెప్పింది. ఏంతో ఛైర్యం ఇచ్చింది.

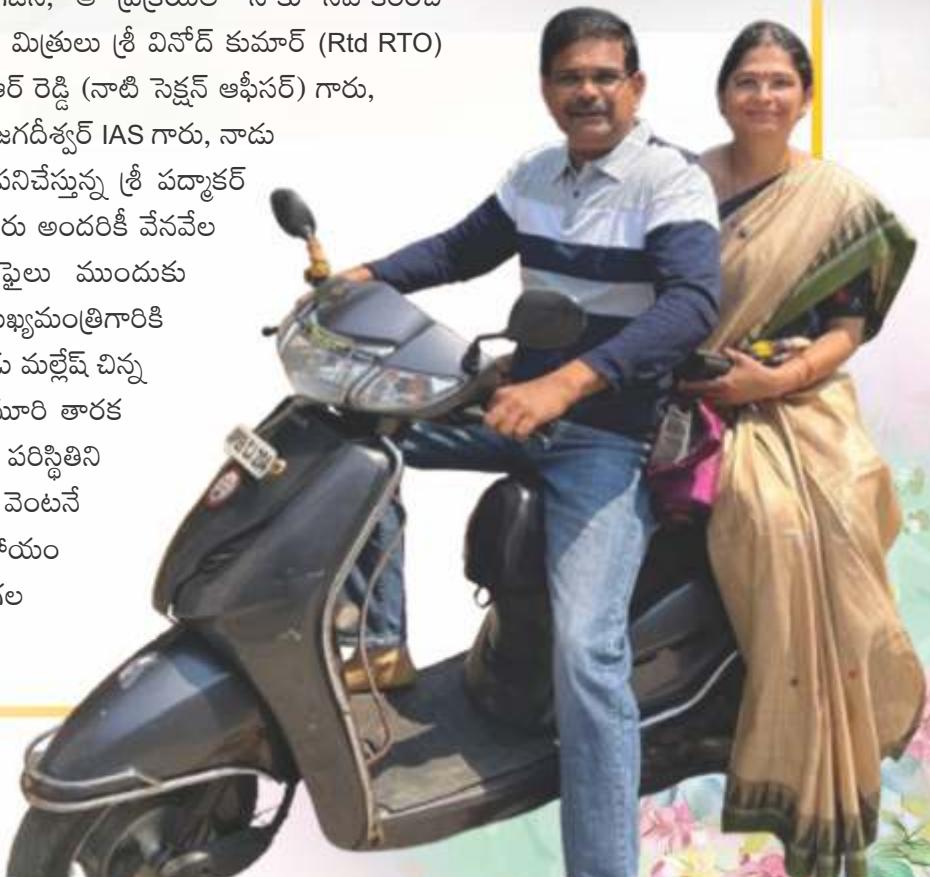
హస్పిటల్ నుండి డిస్చార్జ్ అయి యూసుఫ్ గూడ లో నాకు అలాట్ అయిన పోలీసు క్వార్టర్ కు వచ్చినా. ఆ తర్వాత మందు పాతరలో గాయపడిన, తదుపరి మొదటిసారి పెద్దకొత్తపల్లి వెళ్లాను. నేను కొల్లాపూర్ పెద్దకొత్తపల్లి ప్రాంతాలలో పనిచేసిన కాలంలో అక్కడి ప్రజలతో నాకు మంచి సంబంధాలు ఉండేవి. నేను పెద్దకొత్త పల్లిలో పని చేసింది కేవలం 11నెలలే అదే నా మొదటి స్టేషన్ అవతుందని కలలో కూడా ఊహించలేదు. పనిచేసినది తక్కువ కాలమే అయినప్పటికీ నాకు చాలా మంచి స్కూలులను

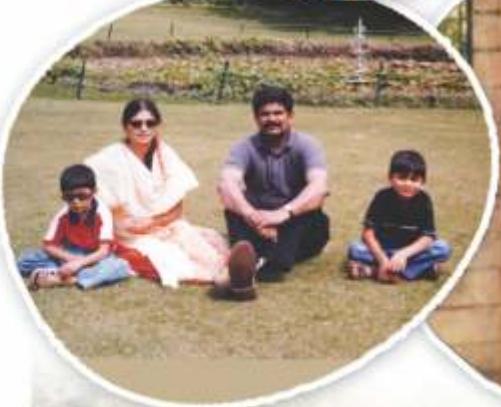
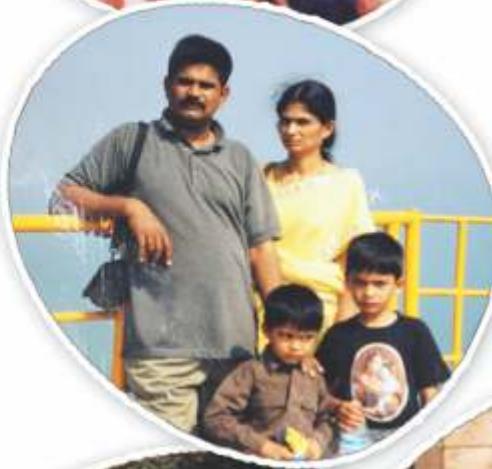
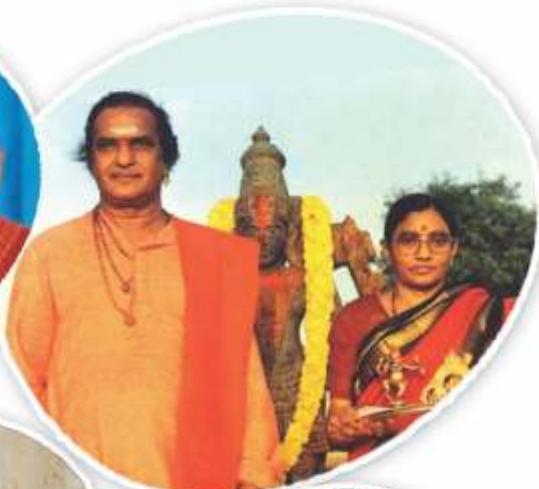
సంబంధాలను జ్ఞాపకాలను మిగుల్చింది. అక్కడి ప్రజలు మంచితనం అమాయకత్వం స్నేహానికి వారిచే గౌరవం విలువ అనంతం. వారి స్నేహం ఎంత గొప్పదంటే ఇప్పటికీ కొంతమందిని మరచి పోలేదు. చిన్న కొత్తపల్లి గోపాలరావు, పెద్ద కారుపాముల నారాయణరెడ్డి, పెద్దకొత్తపల్లి రామకృష్ణ, గోపాలరావు, యాపట్ల రమేశ్ రావు, కొల్లపూర్ గౌతమ్ గౌడ్, వెన్నచద్ర లక్ష్మిరెడ్డి, ఇంకా ఎందరో ఇప్పటికీ నాకు జ్ఞాపకాలలో ఉన్నారు. ఆ గ్రామస్తులు నా ఎడల చూపించిన ప్రేమాభిమానాలు ఎప్పటికీ నేను మరువలేను, నేను రంగారెడ్డి SP కార్యాలయం లో జాయిన్ కావడానికి, ఆ ఊరు వదిలి స్తున్నప్పుడు ఊరు ఊరు అందరూ నన్ను కలిసి, నేను వెళుతున్న సందర్భంగా హరతి పట్లాలతో మంగళ వాయిద్యాలతో ఊరు బయటికి వచ్చి సాదరంగా వీడోలు పలికిన జ్ఞాపకం ఎప్పటికీ మరువలేనిది.

వెంటనే రంగారెడ్డి SP ఆఫీసులో జాయినింగ్ రిపోర్ట్ ఇచ్చినా. అప్పుడు రంగారెడ్డి SP శ్రీ పొరెడ్డి చంద్రశేఖరరెడ్డిగారు. ఆయన నా పరిస్థితి తెలుసుకొని నాకు చాలా సహాయాలందించాడు.

మందు పాతర విషాద ఘటన జరిగిన తర్వాత నేను ఒకరోజు మిత్రుడైన అసిస్టెంట్ మోటార్ వెహికల్ ఇన్సెప్టర్ (AMVI) వెంకటరమణ వద్దకు వెళ్లినప్పుడు అతని సహచర ఉద్యోగి వినోద్ కుమార్ ఎం.వి.ఐ, నా గురించి వివరాలన్నీ తెలుసుకున్న తర్వాత ‘ఈ పరిస్థితులలో పోలీస్ డిపార్ట్మెంట్లో ఎందుకు ఉన్నావు వేరే డిపార్ట్మెంటుకు ట్రాన్స్ఫర్ పెట్టుకోవచ్చు కదా!’ అని తను కూడా అలాగే వచ్చానని చెప్పడమే కాదు వెంటనే వారి అస్సగారైన J.G. మురళి DSP గారి వద్దకు తీసుకెళ్లి నన్ను పరిచయం చేసి నా వివరాలన్నీ తెలియజేసినాడు. మురళి గారు నన్ను తీసుకొని సచివాలయం వెళ్లి వి ఆర్ రెడ్డి అనే section officer కు పరిచయం చేశాడు. వీఆర్ రెడ్డి గారు నా వివరాలన్నీ తీసుకుని పోలీస్ డిపార్ట్మెంట్లో జరిగిన నాకు ప్రమాదం వివరాలు అన్ని పొందుపరిచి ఇతర డిపార్ట్మెంటుకు మార్చుటకు ప్రభుత్వానికి విన్నపాన్ని తయారుచేసి ఇచ్చారు.

నేను డిపార్ట్మెంటు మారాలని ఆలోచన కలగజేసి, ఆ ప్రక్రియలో నాకు సహకరించి ప్రోత్సహించి, సందర్భానుసారంగా సహాయం చేసిన మిత్రులు శ్రీ వినోద్ కుమార్ (Rtd RTO) గారు, శ్రీ జె.జి.మురళి IPS (Rtd.SP)గారు, శ్రీ వీఆర్ రెడ్డి (సాటి సెక్షన్ ఆఫీసర్) గారు, శ్రీవెంకటరమణ (DTC)గారు, వారి బాగారైన శ్రీ జగదీశ్వర్ IAS గారు, నాడు రెవెన్యూ (రిజిస్ట్రేషన్) శాఖలో సెక్షన్ ఆఫీసర్ గా పనిచేస్తున్న శ్రీ పద్మకర్ (కొల్లపూర్ వాస్తవ్యలు, రిటైర్డ్ జాయింట్ కలెక్టర్)గారు అందరికి వేవేల కృత్యతలు. ఎంతమంది ఎంతగా స్పుందించిన పైలు ముందుకు జరుగలేదు. అందువలన నా పరిస్థితిని డైరెక్టగా ముఖ్యమంత్రిగారికి విన్నవిస్తే అనే ఆలోచన వచ్చింది. వెంటనే నా మిత్రుడు మల్లేష్ చిన్ మల్లన్ను కూడ దీసుకుని ముఖ్యమంత్రి శ్రీ నందమూరి తారక రామారావు గారిని కలిసి విశయం చెప్పి నా పరిస్థితిని వివరించగా బాహోదేగంతో వలించి, స్పుందించి వెంటనే క్షమించండి బ్రదర్, మేము మీకు ఏ విదంగా సహాయం చేయగలము అని అడిగిన వెంటనే... నేను నా వద్ద గల వినతి పత్రాన్ని వారికి ఇప్పగా తన స్వపూస్తాలతో రాసి తగిన ఆదేశాలను ఇచ్చారు. ఆయన ఆ

విధంగా స్పందించకుంటే నేను ఈ రోజు ఈ డిపార్ట్మెంటులో ఉండేవాడిని కాను. నా పరిస్థితి అర్థం చేసుకుని పోలీసు శాఖ నుండి కూర్చొని పనిచేసే రిజిస్ట్రేన్ శాఖకు మార్చడం వారి సహాదయానికి నిదర్శనం.....

ఎంతోమంది మరువలేని మహానుభావుల సహాయ సహకారాల మూలంగా 1995వ సంవత్సరం అక్షోబర్ 20వ తేదీన నన్ను సబ్-రిజిస్ట్రేర్ గా రిజిస్ట్రేషన్ డిపార్ట్మెంటుకు అలాటు చేస్తూ ప్రభుత్వం ఇచ్చిన జీవో తీసుకున్నా. ఇక నాకు పోలీసు డిపార్ట్మెంటులో క్షణం కూడా ఉండాలని అనిపించలేదు... అందుకని

అదేరోజు DGP కార్యాలయంలో ఎండార్స్ మెంట్ వేయించుకొని, రంగారెడ్డి జిల్లా SP కార్యాలయంలో రిలీఫ్, సక్కూ అజంతా గేట్ దగ్గరన్న C&IG కార్యాలయం వెళ్లి రిపోర్ట్ చేశాను. అప్పుడు ఐజి శ్రీ డివిఎల్ఎస్ మూర్తి గారు వారు డి.ఐ.జి ప్రైదరాబాద్ వద్ద రిపోర్ట్ చేయుటకు ఆదేశాలు ఇచ్చారు వాటిని తీసుకుని

సబ్-రిజిస్ట్రేర్ ఉద్యోగంలో చేరడానికి మొదటి సారి డీఐజీ ప్రైదరాబాదు అఫీసుకు వెళితే అక్కడ సహాయ జిల్లా రిజిస్ట్రేర్/ సూపరిండెంట్, గౌరవనీయులు శ్రీ జూకంటి నర్సారెడ్డి గారు తొలి పరిచయంలోనే నన్ను స్వాంతన వచనాలతో అనునయించి ఆకట్టుకున్నారు. ట్రైనింగ్ కోసం నన్ను ఆర్టోప్లై ప్రైదరాబాదు కు అలాటు చేస్తూ DIG రామస్వామి గారితో ఉత్తర్వులు ఇప్పించారు. ఆర్టోప్లై ప్రైదరాబాదు లో జాయిన్ అయినప్పుడు అక్కడి జిల్లా రిజిస్ట్రేర్ శ్రీ SMD Nabi గారు, జాయింట్ సబ్-రిజిస్ట్రేర్ -I శ్రీ గంగిరెడ్డిగారు, అనతి కాలంలోనే వారిరువురు బదితిఅయి జిల్లా రిజిస్ట్రేరుగా ప్రశాంతి కుమార్ జాయింట్ సబ్-రిజిస్ట్రేర్-1గా శ్రీ వీర ప్రకాశ్ గారు, అప్పటి జాయింట్ - II శ్రీ రఘుబాబుగారు మొదలైన అధికారుల సహాయ సహకారాలు మరువలేనివి.

నేను ట్రైనింగ్ లో ఉండగానే, 1996 మార్చి 9న జ్యోతితో నా వివాహం జరిగింది. మా చెల్లి విజయదీ నాదీ వివాహం ఒకే రోజు ఒకే వేదిక మీద జరిగింది. మా బావ సంతోష్ రెడ్డి చాల సుమనసుడు. జ్యోతి ఇక నాకు దక్కదేమో అనుకున్న దశలో జ్యోతి నన్ను చేపట్టడమే నా జీవితంలో మూడవ మలుపు, అత్యంత కీలకమైన నా జీవితం గాడిలో పడిన మలుపు.

నా మొదటి పోస్ట్ రాజేంద్రనగర్, అప్పటి రంగారెడ్డి జిల్లా రిజిస్ట్రేర్ రహీముద్దీన్ గారు, వారి తర్వాత శ్రీ కే.రాంబాబు గారి పర్యవేక్షణలో పనిచేసాను.

ఆ తర్వాత బదిలీ పై మారేడుపల్లి సబ్-రిజిస్ట్రేర్ అఫీసుకు వచ్చినాక అప్పటి ప్రైదరాబాద్ జిల్లా రిజిస్ట్రేర్ శ్రీ వెంకట రాజేష్ గారు, వారి తర్వాత శ్రీ వేముల శ్రీనివాస్ గారి పర్యవేక్షణలో ఆ తర్వాత బదిలిపై సంగారెడ్డి జాయింట్ సబ్-రిజిస్ట్రేర్ గా బదిలీ అయిన తర్వాత అక్కడ జిల్లా రిజిస్ట్రేర్ శ్రీ లక్ష్మినారాయణ రెడ్డిగారు, సహాయ జిల్లా రిజిస్ట్రేర్ శ్రీ కాకర్క సంజీవరెడ్డిగారు, తర్వాత జిల్లా రిజిస్ట్రేర్ డీకే ప్రసాదరావుగారు, తదుపరి బదిలీపై దోమకొండ సబ్-రిజిస్ట్రేర్ గా వెళ్లినప్పుడు నిజమాబాదు జిల్లా రిజిస్ట్రేర్ గా ఉన్న ఎం వెంకటేశ్వర్రుగారు, ఆపై గోల్గొండ చిట్ -రిజిస్ట్రేర్గా వచ్చినప్పుడు జిల్లా రిజిస్ట్రేరుగా సాయిప్రసాద్ రెడ్డి గారు ఆ తర్వాత నేను ఆజంపుర సబ్-రిజిస్ట్రేరుగా బదిలిపై వెళ్లితిని తదనంతరం కాలంలో జిల్లా రిజిస్ట్రేరుగా బదిలిపై వచ్చిన అన్న దేవరాజు విష్ణువర్ధన్ రాజుగారి పర్యవేక్షణలో, తదుపరి పదోన్నతి పొంది మెదక్ ఏ సంగారెడ్డి జిల్లా రిజిస్ట్రేర్ గా పని చేసినపుడు జిల్లాలో గల అన్ని సబ్-రిజిస్ట్రేర్ అఫీసులు మరియు జిల్లా రిజిస్ట్రేర్ అఫీసు మంచి వాతావరణము కలిగిన భవనములలోకి మార్చడం నాకు మరుపురాని అనుభూతి. అందుకు బాగా సహకరించిన అప్పటి DIG గింజల మధుసూదన్ రెడ్డి గారు మరియు ఎం.సుబాప్పిని కరీంనగర్ ఇంచార్జు జిల్లా రిజిస్ట్రేరుగా పని చేసిన కాలంలో DIG టైంకిల్ జాన్ గారు వీరందరి సహాయ సహకారాలు, ప్రోత్సాహం, మరువలేనివి. మెదక్ నుండి బదిలీపై మేడ్చుల్ మల్కుజిగిరి జిల్లా రిజిస్ట్రేర్ గా ఉన్న కాలంలో కీసర, ఘుట్టేసర్ సబ్-రిజిస్ట్రేర్ కార్యాలయాలు ప్రభుత్వ భవనాలలోకి మార్చడం, శామీర్పేట కార్యాలయ భవనానికి స్థల సేకరణ మరియు నిర్మాణ ప్రక్రియలో స్లాబు వేసేంతవరకు పర్యవేక్షణ చేసి డిపార్ట్మెంట్ కు నేవ చేసినందుకు సంతృప్తిగా ఉన్నది. నా పై అధికారి శ్రీమతి ఎం సుభాప్పిని DIG గారి ప్రోత్సాహం మరియు సహకారం మరువలేనిది, వారి ఆధ్వర్యంలో పనిచేసిన కాలంలో R&S నిజమాబాద్ జోన్ జోనల్ స్టోర్స్ మీట్ మరుపరాని తీపి గుర్తులు. ప్రతి పనిలో ఆమె తనదైన మార్చు పరిపాలన, వయసులో మా కంటే చిన్నదైనప్పటికిని స్పందించే మనసుతో మానవతావాదిగా, మనసున్న మనిషిగా, ఒక స్నేహితురాలిగా ఆమె సహకారం ఎప్పటికీ మరువలేనిది, తదుపరి ఆపై పదోన్నతి పొంది నేను డీఐజీ నిజమాబాదుగా, మిత్రుడు ఎం.రఫీందర్ డిఐజి కరీంనగర్ గా పదవి విరమణ పొందిన తదుపరి నా రిటైర్మెంట్ ముందు మూడు నెలలు కరీంనగర్ జోన్ బాధ్యతలు అదనంగా చేపట్టి గత 35 సంవత్సరాలు పోలీసు మరియు రిజిస్ట్రేషన్ శాఖల యందు పనిచేయుటకు ప్రోత్సాహంచి సహకరించిన పూర్వ అంధ ప్రస్తుత తెలంగాణ ప్రభుత్వానికి పై అధికారులకు, తోటి సిబ్బందికి, సేవలుపొంది

సహకరించిన ప్రజానీకానికి, నా జీవనోద్యోగంలో నాకు తారసపడి, నన్ను స్వేచ్ఛించి నా ఉన్నతికి పాటుపడిన ప్రతి ఒక్కరికి పేరుపేరునా కృతజ్ఞతలు తెలియజేస్తున్నాను.

నా ఉద్యోగ జీవితంలో సహకరించి తోడ్పాటు అందించిన మంచి వ్యక్తులు ప్రాతఃస్వరానీయులు సర్వశ్రీ కీ.శే.పర్వతనేని పాండురంగా రావుగారు, జె.నర్సారెడ్డి, ఎస్.ఎం.డి.నబీ, రహీముద్దిన్, కె.రాంబాబు, ఎం.వెంకటరాజ్యే, వేముల శ్రీనివాస్, శివరామకృష్ణ, లక్ష్మినారాయణ రెడ్డి, సంజీవరెడ్డి, డి.కె.ప్రసాదరావు, ఎం.వెంకటేశ్వర్రు, సాయిప్రసాద్ రెడ్డి, మిత్రులు నా సహచర ఉద్యోగులు దేవరాజు విష్ణువర్ధన్ రాజుగారు, సుతారి అశోక్ గారు, దాదాపు నా బ్యాచ్ మేట్టు గా భావించబడే మిత్రులు ఐ.శ్రీనివాస్ రెడ్డి, దినేష్, మురళీధర్ రావు, సూకల సైదిరెడ్డి, డా. దాసరి వెంకటరమణ, మేడిశెట్టి రఘీందర్, ఎల్.రఘీందర్, వేసేపల్లి హనుమంతరావు, కురిమిల్ల మోహన్, అర్ శ్రీనివాసరావు, డివి ప్రసాద్, ఇత్యాది మిత్రులందరితో పాటు నాతో పని చేసిన మిత్రులు, సబ్ రిజిస్ట్రార్లు, సీనియర్ ఆసిస్టెంట్లు, జానియర్ ఆసిస్టెంట్లు, సహాయ సిబ్బంది, అందరికి పేరుపేరునా నా వినిప్రు నమస్కారాలు.

జీవితకాలంలో మా అమ్మానాన్నలు నాకు విద్యాబుద్ధులు చెప్పించి మంచి నడవడిక నేర్చినారు. ప్రభుత్వ ఉద్యోగాన్ని సాధించుకునే ప్రక్రియలో నాకు సహకరించిన ఉపాధ్యాయులకు మార్గదర్శకు, సమయానుకూలంగా సహాయ సహకారులు అందించి సహకరించిన బంధువులకు మిత్రులకు, కుటుంబ సభ్యులకు అందరికి కృతజ్ఞతాభ్యివందనాలు. ఒక పెను విధ్యంసంలో కాలు పోగొట్టుకొని నాకు అత్యంత ఇష్టమైన పోలీసు శాఖను వదిలి తప్పనిసరి పరిస్థితుల్లో ఇతర శాఖల కొరకు ప్రయత్నం చేయగా నాకు సరిపోయే ఉద్యోగం రిజిస్ట్రేషన్ డిపార్ట్మెంట్ అని ఇందులోకి మార్గదం ఇక్కడ ఉన్న మిత్రులు, పరిస్థితులు చూసి, ఒకేసారి పూల వనంలోకి వచ్చిన భావన నాకు కలిగించింది. ఈ డిపార్ట్మెంటులోని అందరూ నన్ను అక్కున చేర్చుకొని, తగువిధంగా గుర్తించి, ప్రోత్సహించారు. నేను రిజిస్ట్రేషన్ డిపార్ట్మెంటులో చేరిన నాటి నుంచి నేటి వరకు దాదాపు 30 సంవత్సరాలపైన సుదీర్ఘ యాత్ర ఏ విధమైన ఒడిదుడుకు లేకుండా జరగడం, నేను ఈ రోజు ఉన్నత స్థానంలో డిపజిగా పదవీ విరమణ చేయడం, నా పూర్వజన్మ సుకృతంగా భావిస్తున్నాను. నా పదవీ కాలంలో నాతో సహకరించిన, మిత్రులు బంధువులు పై అధికారులు నాతో పని చేసిన సహాయులు సిబ్బంది, దస్తావేజులేఖరులు, స్టోంపు వెండర్లు, అడ్వెక్టెంట్లు, మాకు పని కల్పించి మాతో పని తీసుకున్నటువంటి రిజిస్ట్రేషన్కు వచ్చిన ప్రజలు ఇలా ప్రతి ఒక్కరికి పేరుపేరునా కృతజ్ఞతలు తెలియజేసుకుంటున్నాను.

నేను జీవితంలో ఎక్కువగా రుణపడి ఉండే వ్యక్తి నా జీవన సహచరి జ్యోతి. వారి తల్లిదండ్రులు, బంధువులు జ్యోతితో నా వివాహానికి సుముఖంగా ఉండి సమ్మతి తెలిపే సమయంలో నాకు ప్రమాదం జరిగింది. కాలు తొలగించారు. అయినప్పటికీ తను పెద్దమనసు చేసుకొని తన ఇష్టమైన వ్యక్తపరిచి ఎంతమంది వద్దని వారించినా నాతో పాటే ఉంటానని వారి తల్లిదండ్రులకు మొండిగా నచ్చచెప్పి నన్ను వివాహం ఆడింది. నాకు మానసిక సాంత్యం చేకూర్చి, జీవిత భాగస్వామిగా నిలిచి మా ఇంట జ్యోతి వెలిగించిన మా జ్యోతికి జీవిత కాలం రుణపడి ఉండాల్సిందే, ఆమె సహకారం లేనిది నేను ఈరోజు మానసికంగా ఇంత దృఢంగా... బలంగా... ఉండేవాడిని కాదు అనేది సత్యం. తను నాకు దేవడు ఇచ్చిన వరంగా భావిస్తాను. అటువంటి జ్యోతిని నా జీవితంలోనికి రావడానికి అనుమతించి తద్వార నా జీవితంలో వెలుగులు నింపడానికి అంగీకరించిన అత్తమామలు శ్రీమతి&శ్రీ పలాపురం సులోచన దేవేందర్ రెడ్డి గార్లు నాకు ప్రాతఃస్వరణీయులు. ఇంటి గురించి నేను ఏనాడు కించిత్ శ్రద్ధ వహించి ఆలోచించిని లేదు, ఇల్లు పిల్లలు అంతా తన పైన నే భారం వేసికొని ఇంటిని నడిపించి కుటుంబాన్ని అభివృద్ధిలోకి తీసుకొచ్చింది. మాకు ఇద్దరు అబ్బాయిలు, పెద్దవాడు రాజు సోమశేఖర రెడ్డి ఇంజనీరింగ్ చేసి ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు. చిన్నవాడు శరత్ చంద్రా రెడ్డి ఆప్టమాలజీలో పీఎస్ చదువుతున్నాడు.

సమాజానికి హితం చేసే వారు, క్రమశిక్షణ కలిగిన వ్యక్తులు, ఎంత పెద్ద స్థాయిలో ఉన్న ఒదిగి ఉన్న మనుషులు, కష్టపడి పైకి వచ్చి పేరు ప్రతిష్టలు సంపాదించుకున్న వ్యక్తులంబే నాకు ఇస్టులు, అటువంటి వారి కథలు స్వానుభవాలు తెలుసుకోవదానికి ఇష్టపడతాను.

**పదవీ విరమణ అనంతరం ప్రకృతిని ప్రేమిస్తూ...,
మిత్రులతో సామాన్యమైన జీవితాన్ని గడుపుతూ...
కొత్త ప్రదేశాలు సందర్శించడం, యాత్రలు చేయడం,
సాధ్యమైనంతవరకు ప్రపంచ దేశాలను సందర్శించాలన్న కోరిక వుంది....**

36

క్షురెణు బంగారం

- కామినేని జ్యోతి రమేష్ రెడ్డి

నేను రమేష్ రెడ్డిని నా ఏడవ తరగతి చదువుతున్నప్పుడు
కామారెడ్డిలో మొదటిసాలి చూశాను.

అప్పుడు మాది మామూలు పరిచయము. బంధుత్వరీత్యా అప్పుడప్పుడు వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్లి వచ్చేవాళ్ళము, ఆ విధంగా మా మధ్యన పరిచయం కలిగింది. రమేష్ చెల్లెలు విజయ నేను ఇంటర్వైడియట్లో కలిసి చదువుకున్నాము... ఇద్దరము క్లాస్‌స్నేట్స్ కావడంతో రమేష్ వాళ్ళింటికి రాకపోకలు జరిగేవి... ఆ క్రమంలో మా పరిచయం నుండి ప్రేమ చిగురించింది.

రమేష్ రెడ్డి కామారెడ్డిలో డిగ్రీ కంప్లీట్ చేసి నెల్లూరులో ఎల్.ఎల్.బి చదువుతున్నప్పుడు మధ్యలో పోలీసు సబ్ ఇస్పెక్టర్గా ఉద్యోగం లభించింది. ఆయనకు ఉద్యోగరీత్యా జీవితంలో స్థిరత్వం వచ్చిందని ఖావించి మేము ప్రేమ విషయం మా కుటుంబసభ్యులకు తెలియచేయడం జరిగింది. మా చిన్నాన్న వెళ్లి రమేష్ రెడ్డిని సంబంధం అడిగారు. మా కుటుంబ సభ్యులు కూడా మా ప్రేమను ఆమోదించి వివాహానికి సమ్మతిని తెలిపారు. ప్రేమికులు దంపతులు కావడంలో ఉన్న ఆనందాన్ని మేము సంపూర్ణంగా అనుభవిస్తుండగా... ఆ తరువాత జరిగిన ఒక దుర్ఘటనలో రమేష్ రెడ్డి మృత్యు అంచులకు వెళ్లి రావడం జరిగింది. ఆ దుర్ఘటనలో ఆయన కాలు ఒకటి తీసివేయవలసి వచ్చింది. వాస్తవానికి ఆ దుర్ఘటనలో 9 మంది సహచరులు మరణించగా ఆయన తీవ్రగాయాలతో హైదరాబాద్‌ని నిమ్మ ఆసుపత్రిలో చేరడం జరిగింది. ఆ దుర్ఘటన వలన ఆయన తలలో చాలా గాయాలు అయ్యా... బ్రతుకుతాడన్న నమ్మకం లేని పరిస్థితి వచ్చింది. ఒకవేళ బ్రతికినా కానీ ఆయన జీవితాంతం జీవచ్ఛవంగా బ్రతకాల్స్ వస్తుంది అన్న అభిప్రాయం కూడా ఉండేది.

ఈ పరిస్థితులలో రమేష్ రెడ్డితో మా వివాహాన్ని ముందుకు తీసుకువెళ్లడం ఆసాధ్యంగా మారింది. మా తల్లిదండ్రులు ఈ వివాహం సనేమిరా వద్ద అని భీషించుకొని కూర్చోవడం జరిగింది. నా పరిస్థితి అగమ్యగోచరంగా తయారైంది, ఏమి చేయాలన్న మీ మాంసలో చాలా కాలం గడిచింది.

కానీ చివరగా నేను ఒక స్థిర నిర్ణయానికి రావడం జరిగింది. ఏది ఏమైనా కానీ భవిష్యత్తులో ఆయన ఏ రకంగా ఉన్నా కానీ... ఆయనను తప్ప మరొకరిని వివాహం చేసుకోను అని మా తల్లిదండ్రులకు తెగించి చెప్పడం జరిగింది. దానితో మా తల్లిదండ్రులు ఎంతో అశాంతికి ఆవేదనకు లోను కావడం జరిగింది. కానీ జీవితం నాది కావడంతో నేను నా నిర్ణయానికి కట్టుబడి ఉన్నాను.

పర్యవైసానంగా నేను అప్పుడు చదువుతున్న డిగ్రీ పైనల్ ఇయర్ చదువును అక్కడితో ఆపివేయించడం జరిగింది ఊరికి తీసుకువేళ్ళారు. దానితో రమేష్ కు నాకు మధ్యన ఏ రకమైన మాటలు మాటలుకునే పరిస్థితి లేకుండా పోయింది.

మా తల్లిదండ్రులు కూడా రమేష్ రెడ్డితో కలవకుండా కట్టుదిట్టం చేయడం జరిగింది. ఇది చాలా భయంకరమైన జీవిత సమస్యగా నాకు తోచింది. దాదాపు నాలుగు ఐదు నెలల పాటు రమేష్ రెడ్డి హైదరాబాదులోని నిమ్మ ఆసుపత్రిలో చికిత్స అనంతరం బయటికి రావటం జరిగింది. మనిషి బయటకు వచ్చినా గాని పూర్వపు కళ కాని పూర్వపు ఉత్సాహంగానీ కనిపించలేదు.

ఆయనలో నిరాశ ఆవహించడం స్పష్టంగా కనిపించింది. ఒకటి పోలీసు ఉద్యోగానికి అనర్పులుగా మారడం రెండవది నాతో వివాహానికి అంతరాయం కలగడం. ఆయన నిమ్మ ఆసుపత్రిలో ఉన్నప్పుడు నేను ఏలు చేసుకుని వెళ్లి కలిసి ఆయనకు మాట ఇచ్చి రావడం జరిగింది. ఆరునూరు, నూరుఅరు అయినా కానీ నిన్న మాత్రమే వివాహం చేసుకుంటాను అని. ఆయన ఆసుపత్రులో ఉన్నప్పుడు ఆయన మిత్రులు బావ ప్రభాకర్ రెడ్డి, ఫ్రెండ్ ఆనంద్ రెడ్డి మరియు చెల్లెలు ప్రథీత... ఏరీ ముగ్గురు వలన ఆయన బ్రతికి బయట కట్టినాడని ఘుంటావడంగా చెప్పవచ్చు, వాళ్ళు చేసిన నేవలు అజరామరం. ఆ విధంగా మిత్రులు ఒక వ్యక్తికి సేవ చేయడం

ఆనేది ఊహకు అందని విషయం. ఆసుపత్రి నుంచి బయటికి వచ్చిన తరువాత అప్పుడు ఉన్న పరిస్థితులలో పోలీసు శాఖలో ఉద్యోగం చేయడం అసంభవంగా అనిపించింది. ఒకవేళ పోలీసు శాఖలోనే ఉద్యోగం చేసినా కానీ... అసలు ఉద్యోగం కాకుండా... ఆఫీసులో కూర్చుని చేసే ఉద్యోగం మాత్రమే చేయాల్సి వచ్చేది. దరిమిలా ఆయన ఆ ఉద్యోగం నుండి వేరే ఉద్యోగానికి మారాలన్న ప్రయత్నం ఆరంభించారు. మిత్రుల సలహా మేరకు పోలీసు శాఖ నుండి రిజిస్ట్రేషన్ శాఖకు బదిలీ ప్రయత్నం చేయడం జరిగింది.

ఆయన ఆసుపత్రి నుంచి బయటికి వచ్చిన అనంతరం నేను ఆయనను ప్రత్యక్షంగా లేక పరోక్షంగా కలిసేఅవకాశం దొరికింది కాదు. ఒకానొక స్థాయిలో ఇక రమేష్ రెడ్డి నేను శాశ్వతంగా దూరం కావలసి ఉంటుందేమో అని భయపడ్డాను. ఆ సందర్భంగా మా చెల్లెలు గీత చేసిన సహాయాన్ని మరువలేను అంతటి కష్టపరిస్థితిలో కూడా గీత ముందుండి ఎన్నో కష్టపణ్ణాలు అవమానాలు భరించి కూడా పట్టువదలకుండా మా కుటుంబ సభ్యులను ఒప్పించి మాకు వివాహం జరిగే విధంగా ముందుండడం జరిగింది. ఆ విషయంలో గీత నాకు ప్రాతస్నారణీయరాలు, ఆమెను నేను ఎప్పుడూ మర్చిపోలేను.

మా వివాహం అనంతరం రమేష్ రెడ్డి పోలీసు శాఖ నుండి ఏదైనా ఇతర శాఖకు వెళ్లాలి అన్న ప్రయత్నం చేసేవాడు. దరిమెలా రిజిస్ట్రేషన్ డిపార్ట్మెంట్ లోనికి బదిలీ రూపేణా వెళ్లడానికి ప్రయత్నం చేయడం జరిగింది కానీ ఆయన ప్రయత్నాన్ని క్రింది స్థాయి అధికారులు మొగ్గలోనే తుంచి వేసేవారు. ఆ పరిస్థితులలో వైపం మానవ రూపేణా అన్నట్లుగా అప్పటి ముఖ్యమంత్రి శ్రీ సందమూరి తారకరామారావు గారిని స్వయంగా కలవడం జరిగింది వారిని కలిసి ప్రమాదం జరిగిన విధానము ఎవరెవరు ప్రాణాలు కోల్పోయింది తను ఏ విధంగా బయటపడింది అన్న విషయం క్షుణ్ణంగా వివరించడం జరిగింది. ఘలితంగా ముఖ్యమంత్రి శ్రీ ఎస్టీ రామారావు గారు తక్షణం క్రింది స్థాయి అధికారులకు పోలీసు శాఖ నుండి రిజిస్ట్రేషన్ శాఖకు సబ్ రిజిస్ట్రేర్ గా బదిలీ చేయాలని ఆదేశాలు జారీచేసి తక్షణం అమలు అయ్యే విధంగా పౌచ్చరించడం జరిగింది.

ఆ విధంగా రమేష్ రెడ్డి రిజిస్ట్రేషన్ శాఖలో సబ్ రిజిస్ట్రేర్ గా ప్రవేశించటం జరిగింది. ఇది ఒక రకంగా BLESSING IN DISGUISE అనిపించింది. మానసికంగా కూడా రమేష్ కొంచెం కోలుకోవడం జరిగింది. మా వివాహసంతరం మాకు ఇద్దరు మగ పిల్లల సంతాసం కలిగింది. పెద్దవాడు రాజు సోమశేఖర రెడ్డి చిన్నవాడు శరత్ చంద్రారెడ్డి. జీవితంలో ఆనంద ఛాయలు ప్రసరించి సంతోషంగా గడువుతున్నామని అనుకునే లోగానే.,

రమేష్ రెడ్డికి జరిగిన దుర్భటసలు ఛాయల నుండి బయటపడక ముందే... మా జీవితం లో మరొక మర్చిపోలేని అత్యంత విషాదకర సంఘటన జరిగింది. మా చిన్న కుమారుడు శరత్ చంద్రారెడ్డి సంవత్సరస్వర వయస్సులో మా ఇంటి ముందు ఆడుకుంటూ ఉండగా ఒక వాహనము రివర్స్ తీసుకుంటూ ఒక బన్ డైరెక్టగా క్రాష్ అయింది.... బయట ఆడుకుంటున్న శరత్ ను బలంగా ఢికొని వాహనం యొక్క వెనక చక్రాలు వాడి పై నుండి పోవడం జరిగింది.

మామూలుగా అయితే ఆ పరిస్థితిలో తక్షణ మరణం సంభవించేది. కానీ అక్కడ కూడా దేవుని యొక్క ప్రభున్న హస్తం మమ్మల్ని ఆడుకోవడం జరిగింది. వాహనము రివర్స్ తీసుకుంటూ Direct collision తలిగినప్పుడు శరత్ రోడ్డు మీద అడ్డంగా పడడం... ఆ విధంగా పడినప్పుడు అక్కడ ఒక వర్షాకాలపు నీళ్లు వెళ్లే ఒక చిన్న కాలువ లాగా ఉండడం వలన వాడి శరీరం ఆ కాలువలో సరిగ్గా ఇమిడిపోవడం... ఇమిడిపోయిన శరీరం మీద నుండి వాహన చక్రం వెళ్లడం. వాడు ప్రాణాపాయ స్థితి నుంచి బయటపడ్డాడు. కానీ చాలా నష్టం జరిగింది . వాడికి నడుము పై భాగంలో తీవ్రంగా ఒత్తిడి జరిగి శాశ్వతంగా నడుము కింది భాగం పనిచేయకుండా అయ్యే ప్రమాదం జరిగింది. వాడు కోలుకుంటాడా లేదా అన్న మీ మాంసలో గడవడం జరిగింది. వాడి గురించి తిరగని ఆసుపత్రి మొక్కని దేవుళ్లు లేరు. నడుము పైభాగం నుండి వాహన చక్రం వెళ్లడంతో వాడికి అంతర్భాగాలు కొంచెం దెబ్బ తిన్నందున భారతదేశంలో గల పెద్ద పెద్ద ఆసుపత్రులని సంప్రదించి... చివరకు ఆపరేషన్ చేయడమే మార్గాంతరం అన్న నిర్దయానికి రావడం జరిగింది. కానీ అప్పుడు కూడా మళ్లీ భగవంతుడు తన యొక్క ఆశీస్సులను డాక్టర్ కృష్ణయ్య గారి రూపంలో పంపించడం జరిగింది. డాక్టర్ కృష్ణయ్య గారు ఆపరేషన్ చేయడం వలన కలిగే నష్టాలను... జరిగే ప్రమాదాన్ని చాలా స్పష్టంగా వివరించి ఆపరేషన్ నుంచి విరమించుకోవాలసిందిగా మమ్మల్ని ఒప్పించడం జరిగింది. దానితో ఆపరేషన్ చేయించడం జరగలేదు. ఆ నిర్దయం సత్కలితాలను ఇచ్చింది. అదే టైమ్ లో మా అన్న రఫీందర్ రెడ్డి బావమరిది డాట్రీకాంట్ మా చిట్టీ ప్రశాంతిని చూసి వాళ్ల ఫ్రెంండ్ డాసుమంత్ అనే ఫిజియోఫెరపిస్ట్ ని పెట్టడం జరిగింది. ఆయన కృషి వల్ల మంచి ఘలితం దక్కింది. అన్ని ఇబ్బందులలో మా అక్క శోభ చాలా సహాయపడింది. ఆవిడని ఎప్పుడూ మరవలేను.

పెద్ద కుమారుడు సోము ఇంజనీరింగ్ పూర్తి చేసి సాఫ్ట్‌వేర్ ఉద్యోగం చేస్తుండగా రెండవ కుమారుడు... శరత్ ఎంబిబిఎస్ పూర్తి చేసి ఎం.డి చదువుతున్నాడు. ఈ విధంగా మా వైవాహిక జీవితంలో మొదచి పది సంవత్సరాలు నేను అనుక్షణం ఒత్తిడిలోనే గడవడం జరిగింది. అటువైపు రమేష్ యొక్క ఆరోగ్య స్థితి.... ఇటువైపు శరత్ యొక్క ఆరోగ్య పరిస్థితి.... ఏ క్షణంలో ఏం జరుగుతుందో అని అనుక్షణం విలవిలాడుతూ నిద్రలేని రాత్రులు గడిపేదాన్ని. ఆ బాధలోనే జీవితం గడుస్తుండగా మరొక సంఘటన... పుండు మీద కారం చల్లినట్లుగా జరిగింది. రాజేంద్రనగర్ సబ్ రిజిస్ట్రార్ కార్యాలయంలో పనిచేస్తున్నప్పుడు రమేష్ రెడ్డికి మరొక యాక్సిడెంట్ జరిగింది. హాల్యోట్ ఉండడం వలన రమేష్ బ్రైతికి బయటపడ్డాడు కానీ దానివలన కలిగిన పరిణామాలు చాలా కాలం ఆయనను వెంటాడిన మానసికంగా ఎంతో కృంగి పోయేవాడు ఈ పరిస్థితుల్లో దేవుడు మళ్ళీ పరీక్ష పెట్టి అన్యాయం చేస్తున్నాడా అని అనిపించింది. కానీ దేవుడు ప్రతి క్రిష్ట పరిస్థితుల్లో ఉనికిని తెలియజేస్తూ మా జీవితాలను ఆశీర్వదించడం జరిగింది.

ఆ విధంగా ఎన్నో రకాలైన పరీక్షలను ఎదురుకొని దినదిన గండం నూరేళ్ళ ఆయుష్మ లాగా బ్రతకటం జరిగింది. ఆ తర్వాత ఉద్యోగరీత్యా రమేష్ తన యొక్క క్రమశిక్షణతో పాజిటివ్ దృక్పథంతో ఎక్కడ పనిచేసిన కానీ ప్రజల నుండి అధికారుల నుండి ఏ రకమైన శిఖాయత్ లేకుండా ఒక మంచి ఉద్యోగి అన్న పేరును సంపాదించుకోవడం జరిగింది. వ్యక్తి పరంగా రమేష్ గురించి పూర్తిగా చెప్పడం నాకు సాధ్యం కాదు... భాష కూడా లేదు. ఆయనకు సముద్రానికి ఉన్నంత ఓపిక ఉన్నది ఎంత క్లిష్ట పరిస్థితుల్లోనైనా ఆయన తన సహనాన్ని ఓపికను ప్రదర్శించేవాడు. ఎప్పుడు కూడా అసహనానికి గురి కావడం అశాంతికి లోను కావడం జరగలేదు. ఒక్కొక్కసారి అనవసరంగా కూడా ఆయన ఓపికను ప్రదర్శించేవాడు... అలాంటి సందర్భాలలో నాకు ఎంతో కోపం వచ్చేది ఎంతో విసుగు కూడా వచ్చేది. రమేష్ అనవసరంగా బలహీనుడిలాగా ప్రవర్తిస్తున్నాడని అనిపించేది. ఆ విషయంలో నేను ఆయనతో ఎన్నోసార్లు విభేదించేదాన్ని నాకు అనవసరమైన ఓపిక అనవసరమైన సహనం అంటే నచ్చకపోయేది. నాకు నచ్చినా నచ్చకపోయినా రమేష్ తన పంథాను ఎప్పుడు మీడలేదు.

ఎదుటివాడు చిన్నవాడైనా, పెద్దవాడైనా, గొప్పవాడైనా, ఆయన ప్రవర్తన ఒకే లాగా ఉండేది. మనుషులతో కలిసి పోవడం మనుషులతో సరదాగా ఉల్లాసంగా ఉండడము మనుషులకు సహాయం చేయడం ఆయన వ్యక్తిత్వానికి మచ్చుతునకలు. ఆయన తన బంధువుల పట్ల కూడా బంధు ప్రేమను ప్రదర్శించేవారు, వారి యొక్క చిన్న చిన్న అవసరాలలో చేదోడు వాదోడుగా ఉండేవాడు. ముఖ్యంగా ఆయన వాళ్ళ చిన్నాయనను, మేనమామలను కూడా ఆదరించి వారికి ఒక జీవన మార్గాన్ని చూపించడం జరిగింది .

తల్లిదండ్రులకు సేవ చేయడంలో, కుటుంబ సభ్యులకు సేవ చేయడంలో, సమాజంలోని వ్యక్తులకు సేవ చేయడంలో రమేష్ ఎప్పుడు వెనకాడే వాడు కాదు. వాళ్ళ నాయన గారు అనారోగ్యంతో ఉన్నప్పుడు చిన్న పిల్లవానికి చేసినట్లుగా సేవ చేయడం జరిగింది. ఎవరైనా ఒక మనిషిని పెట్టుకొని సేవ చేయించే అవకాశం ఉన్నా కానీ, తాను స్వయంగా తండ్రికి.. మనము భాషలో, మాటలలో చెప్పులేని ఎన్నో విషయాలను ఆయన స్వయంగా చేయడం జరిగింది. వారి తల్లిగారికి కూడా అనుక్షణం ఆమెకు స్వయంగా సేవ చేస్తూ సంతృప్తి చెందడం ఆయనలోని గొప్ప విషయం.

ఆయన సహోదరి విజయ అంటే ఆయనకు పంచప్రాణాలు వారి మధ్య ఉన్న ప్రేమను వర్ణించడం నా తరం కాదు. విజయ కూడా అనారోగ్యంతో స్వర్గస్తురాలు కావడం రమేష్ కు జీవితంలో తట్టుకోలేని ఒక పెద్ద దెబ్బ. అంత అనారోగ్యంలో కూడా విజయ మరుజన్మ అంటూ ఉంటే నాకు ఈ అన్నయ్య మళ్ళీ అన్నయ్యగా పుట్టాలి అని కొన్ని వందల సార్లు చెప్పేది. అది వారి మధ్యన కల అనుబంధానికి నిదర్శనం. మా మరిది ఆమెరికా వెళ్ళకముందు మాతో పొటే ఉండేవాడు దాదాపు 8 నెలల పాటు మా మరిదికి కూడా ఆమెకు అన్ని రకాలుగా సేవ చేసే భాగ్యం కలిగింది.

ఒకరకంగా మా ఇద్దరి జీవితాలు ఎన్నో ఒడిదుడుకులు ఎదుర్కొన్నా కానీ మా జీవనయానంలో మేము ఒకరికి ఒకరుగా అర్థనారీశ్వరుల లాగా ఉండడం వలన ఎంత పెద్ద సమస్య అయినా మాకు చిన్న సమస్యగా మారి దానిని ఎదుర్కొనే శక్తి యుక్తి భగవంతుడు మాకు ప్రసాదించేవాడు. నా జీవితంలో రమేష్ రెడ్డి భాగస్వామిగా దొరకడం పూర్వజన్మ సుకృతం. ఒక్కరోజు కూడా మా ముప్పుది సంవత్సరాల జీవనయానములో ఆయన నన్ను నొప్పించి కష్టపెట్టినది ఎరగను. అదేవిధంగా పిల్లల పట్ల కూడా ఆయన ప్రేమ అవ్యాజమైనది.

... సర్వేజెనే సుఖినోభవంతు అన్న సూత్రాన్ని ఆకలింపు చేసుకొనేది రమేష్ యొక్క సిద్ధాంతం. నాకు తెలిసి, తెలియకుండా కూడా రమేష్ ఎన్నో గప్ప దానాలు చేసేవాడు. బాధలలో ఉన్న వారిని అడుకోవడం రమేష్ తన ప్రథమ కర్తవ్యం గా భావించేవాడు.

దీనితో పాటుగా మా కుటుంబ సభ్యుల కన్నా మిన్నగా మా బంధువిత్తుల కన్నా ఎక్కువగా రిజిస్ట్రేషన్ శాఖలో కల మిత్ర బృందం అనగా శ్రీ పాండురంగారావు గారి బృందం అని పేరు పడ్డ అశోక్, విష్ణు, సైదరెడ్డి, గంగిరెడ్డి గారు, మురళీధర్, వెంకటరమణ, జ్ఞానేశ్వర్ వగైరాల కుటుంబాలు పిల్లాపాపల అందరితో కలిసి ఒక సమూహంగా ఒక ఆత్మీయ బృందంగా ఉండడం జీవితంలో అత్యంత తృప్తినిచ్చే అంశం. వాళ్ళ ఎవరు బంధువులు మరియు రక్తసంబంధికులు కాకున్నా కానీ అంతకమించిన ఆత్మీయత అనుబంధం వారితో ఉంది. ఉంటుంది, భవిష్యత్తులో కూడా ఇలాగే ఉంటుందని ఆశిస్తాను.

మేమందరం కలిసి ఎన్నో యాత్రలు చేయడం జరిగింది, కాశ్మీర్, శ్రీలంక లతో సహా భారతదేశంలో ఎన్నో ప్రదేశాలను ఒక బృందంగా సందర్శించడం జరిగింది. ఆ యాత్ర విశేషాలు మమ్మల్ని ఎప్పుడూ ఆనంద డోలికలలో ముంచి వేస్తుంటాయి ఆ మధుర స్నేతులు ఎప్పుడూ మరుపురానివి.

చివరగా పోలీసు శాఖలో ఉన్నత ఉద్యోగిగా పదవీ విరమణించాల్సిన రమేష్ రెడ్డి రిజిస్ట్రేషన్ శాఖలో కూడా కొన్ని జిల్లాలకు అధిపతిగా ఉండే డిప్యూటీ ఇన్సెప్క్షర్ జనరల్గా పదవీ విరమణతో ఆయన జీవన సాఫల్యం లభించినట్లయింది... నాకు నా చిరకాల వాంఛ నెరవేరినట్లు అయింది.

ఇది భగవంతుడు మాకు ప్రసాదించిన అధ్యుత్మైన వరం.

నిత్య ప్రేమికులమైన మా ఈ జీవితం జీవితాంతం ఇలాగే ఉంటుందన్న నమ్మకం మాకుంది.

భగవంతుని ఆశీస్తులు ఎల్లవేళలా మాకు ఉండాలని ప్రార్థిస్తూ ఈ జీవన యానంలో

మాకు అన్ని విధాలుగా అన్ని స్థాయిలలో సహకరించి ప్రోత్సహించి ఆశీర్పించి సంతోషాలకు కారణమైన

ప్రతి ఒక్కరికీ శిరస్తు వంచి నమస్తుమాంజలు సమర్పించుకుంటున్నాము.

మనస్థిగా... //

ఎక్కడో పుట్టి ... ఎక్కడో పెలగి ...
ఏ అంచనాలు లేకుండా
జీవనయానాన్ని మొదలుపెట్టి ...
బ్రతుకు బాటలో
పోలీసు ఉద్దీగాన్ని వలంచి... వదిలి
అనుకోని పరిస్థితులలో
సబ్ లజస్టార్ గా రాణించి
డివిజి గా పదవి విరమణించడం వెనక
నా ప్రయత్నం కన్నా
నన్ను... అడుగడుగునా
ప్రీత్సహించి... సహకరించి...
నన్ను పూల బాటలో నడిపించిన
ప్రత్యక్ష... పరీక్ష...
ఆత్మయులు... ఆత్మ బంధువులు ...
మహానుభావులు
ఎందరెందరెందరెందరో ...
వారందరి రుణం తీర్చుకోవడం
ఒకరకంగా అసాధ్యం ... !
వారందరందరందరికీ...
శిరసా నమామి.

మనఃపూర్వక
కృతజ్ఞతాభువందనములు....

మనఃపూర్వక
కృతజ్ఞతాభువందనములు....